

การเสนอแนะทางพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดสมุทรสงคราม
ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาครัฐและประชาชน

สารนิพนธ์
ของ
รัตติยา คีตานนท์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการ
การท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

พฤษภาคม 2549

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

338,4๗๑।

๘366ก

ร. 3

การเสนอแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดสมุทรสงคราม
ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาครัฐและประชาชน

บทคัดย่อ

ของ

รัตติยา คีตานนท์

- 3 ส.พ. 2549

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการ
การท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
พฤษภาคม 2549

h 290810

รัตติยา คีตานนท์ (2549) การเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัด

สมุทรสงคราม ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาครัฐและประชาชน สารนิพนธ์ วท ม
(การวางแผนและการจัดการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม) กรุงเทพฯ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
ดร สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์

การวิจัยเรื่อง การเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัด

สมุทรสงคราม ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาครัฐและประชาชน ความมุ่งหมายดังนี้ 1 เพื่อสำรวจแหล่ง
ท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม 2 เพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายใน ภายนอก ปัญหาและ
อุปสรรค 3 เพื่อเสนอแนวทางในการสร้างแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยมี
ระเบียบวิธีวิจัยจากการสำรวจและใช้แบบสอบถามจากประชากรกลุ่มตัวอย่างเป็นเครื่องมือ

ผลการวิจัยพบว่า

1 การสำรวจแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจใน
อำเภอเมือง 6 แห่ง คือ นาเกลือ ดอนหอยหลอด ศาลกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ วัดศรัทธาราม วัด
เพชรสมุทรวิหาร ตลาดร่มหุบ แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจในอำเภออัมพวา มี 8 แห่งคือ วัดจุฬามณี
วัดบางกะพ้อม ตลาดน้ำยามเย็น อุทยานพระบรมราชานุสรณ์พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
วัดอัมพวันเจติยาราม วัดภุมรินทร์กุฎีทอง วัดเขายี่สาร และบ้านเบญจรงค์ แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจใน
อำเภอบางคนที มี 4 แห่งคือ อาสนวิหารแม่พระบังเกิด ค่ายบางกุ้ง วัดเจริญสุขารามวรวิหาร และเตาตาล

2 วิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายใน ภายนอก ปัญหา และอุปสรรค

จุดแข็ง เป็นเมืองที่ใกล้กรุงเทพมหานคร มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีเรื่องราวทางวัฒนธรรม
และประวัติศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวมาก ตลอดจนเป็นเมืองอาหารทะเลและผลไม้ปลอดสารพิษ

จุดอ่อน ขาดการวางแผนแบบบูรณาการ ขาดการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาด
และมีการสูญเสียป่าชายเลน

โอกาส พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร และเชิงอนุรักษ์ พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว
พำนักระยะยาวและพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอาหารทะเล

อุปสรรค มลภาวะทางน้ำจากจังหวัดใกล้เคียง ขาดความคล่องตัวในการเชื่อมโยงการ
คมนาคมระดับภูมิภาคโดยรวม ปัญหาในการจัดการกับระบบนิเวศ 3 น้ำ

3 เสนอแนวทางการสร้างแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

วิสัยทัศน์ เป็นศูนย์กลางการพักผ่อนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงเกษตร ดินแดน
ประชาชนรักถิ่นกำเนิดเมืองบุคคลสำคัญ พัฒนาเป็นศูนย์กลางอาหารทะเลและผลไม้ปลอดสารพิษ
การดำรงไว้ซึ่งเป็นเมืองระบบนิเวศ 3 น้ำ การใช้ทรัพยากรป่าชายเลนอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาของจังหวัด

- 1 ส่งเสริมให้เป็นศูนย์กลางการพักผ่อนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงเกษตร
- 2 ปลุกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดรักถิ่นกำเนิด เมืองบุคคลสำคัญ
- 3 สนับสนุนให้เป็นเมืองอาหารทะเลและผลไม้ปลอดสารพิษ
- 4 จะดำรงรักษาความเป็นเมืองระบบนิเวศน์ 3 น้ำ และใช้ทรัพยากรป่าชายเลนอย่าง

ยั่งยืน

A PROPOSAL OF THE GUIDELINES FOR SUSTAINABLE TOURISM
DEVELOPMENT OF SAMUT-SONGKHRAM PROVINCE WITH THE
COOPERATION OF PUBLIC SECTOR AND LOCAL PEOPLE

AN ABSTRACT
BY
RATTIYA KEETANONT

Presented on Partial Fulfillment of Requirements
for the Master of Science (Ecotourism Planning and Management)
at Srinakharinwirot University

May 2549

Rattiya Keetanont (2006) *Strategic Planning for Sustainable Tourism Development of Samut-Songkarm Province under the cooperation of Government agencies and residence* Master Project, M S (Ecotourism Planning and Management)
Bangkok Graduate School, Srinakharinwirot University Project Advisor
Dr Somsak Katukaenchan

The research of Strategic Planning for Sustainable Tourism Development of Samut-Songkarm Province under the cooperation of Government sector and local people has the following objectives

- 1 To survey the tourist attractions of Samut-Songkarm Province
- 2 To analyze environmental areas of both external and internal problems and obstacles (SWOT Analysis)
- 3 To propose recommendations in developing Sustainable Tourism Planning of Samut-Songkarm Province in which the researcher uses surveying and questionnaire as tools in collecting information from random sample population

Results of the research exhibits

- 1 From surveying tourist attractions in Samut-Songkarm, there are 6 interesting tourist attractions in Amphur Muang which are Salt farm, Don – Hoi –Lod, Krom Luang Choomporn Khet Udomsak Shirne, Wat Sat-tharam, Wat Pet-Samut woraviharn and Rom-Hub Market There are 8 interesting tourist attractions in Amphur Am-pa-wa which are Chula Manee Temple, Bangkapom Temple, Evening floating market, King Rama II Commemoration Park, Ampawan Jatiyaram Temple, Poomarin Gudee Thong Temple, Khao Yee San Temple, and Benjarong Houses There are 4 interesting tourist attractions in Amphur Bangkon Tee which are Mae Pra Bangkerd Church, Bang – Goog Camp, Charoen Sookaram Temple and Toa-Tan

- 2 Analyzing environmental areas of both internal and external Problems and Obstacles (SWOT Analysis) Strengths are the location of Samut Songkhram Province is close to Bangkok and has good environment including long history of culture and tourism It is also a city of seafood and nontoxic fruits Weaknesses are insufficiency of integrated planning, strategic planning for marketing and deterioration of mangrove forest Opportunities are Ecotourism, Agro-tourism, Longstay tourism and to be the city of seafood industry Threats are the impact of water pollution from surrounding provinces, facilitation in overall regional transportation, and problem of 3 Eco systems water

3 Recommendation for developing tourism planning of Samut-Songkhram Province

Vision to be a center of recreation, ecotourism and agro-tourism and city of 3 Eco

Systems water

Strategic Planning of Samut-Songkhram Province

1 To support the Province to be a center of recreation, ecotourism and agro-tourism

2 To create moral among people in the province to appreciate their birth place

3 To support the Province to be the city of seafood and nontoxic fruits

4 To maintain the 3 Eco systems water of the Province and sustainable use of

mangrove forest

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง การเสนอแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดสมุทรสงคราม
ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาครัฐและประชาชน ของ รัตติยา คีตานนท์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับ
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและ
การจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์สุภาพร สุขสีเหลือง)

คณะกรรมการสอบ

(อาจารย์ ดร สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์)

ประธานการสอบสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์สุภาพร สุขสีเหลือง)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

(อาจารย์ ดร ปัญญา วีระวิทย์เลิศ)

กรรมการสอบสารนิพนธ์

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่ 8 เดือน พ.ค. พ ศ 2549

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดีเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ รองศาสตราจารย์ สุภาพร สุกสีเหลือง ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อาจารย์ ดร ปัญญา ชีระวิทย์เลิศ กรรมการสอบสารนิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร พยอม ธรรมบุตร อาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาการศึกษาการท่องเที่ยว ท่านทั้งสี่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณ อาจารย์ ดร อรรถพล โพธิสุข ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือ ตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะ ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย ที่เป็นประโยชน์การทำวิจัยในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณบุคลากรภาครัฐของจังหวัดสมุทรสงคราม ชาวจังหวัดสมุทรสงคราม และนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม ที่กรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

การวิจัยครั้งนี้ ได้รับการสนับสนุนด้วยดีจากครอบครัว พี่แก่ง น้องก้อย น้องกิ่ง น้องหุยน้องใหม่ รวมทั้งทุกคนที่ให้อาหาร และห่วงใยกับผู้วิจัย

คุณค่า และประโยชน์จากการวิจัยครั้งนี้ ขอมอบบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ทุกท่านผู้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้ผู้วิจัย ด้วยจิตสำนึกในพระคุณเป็นอย่างสูงยิ่ง

รัตติยา คีตานนท์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
	ความสำคัญของการวิจัย	2
	ขอบเขตของการวิจัย	2
	กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
	ประโยชน์ในการวิจัย	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	7
	แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน	13
	แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการตรวจสอบทรัพยากรการท่องเที่ยว	18
	แนวคิดการวางแผนยุทธศาสตร์	20
	นโยบายของรัฐบาลและยุทธศาสตร์จังหวัดสมุทรสงคราม ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547	27
	พื้นที่ที่ทำการศึกษา	34
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	44
3	วิธีการดำเนินการวิจัย	49
	แหล่งข้อมูลในการศึกษาวิจัย	49
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	49
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	52
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	55
	การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	55
	การนำเสนอข้อมูล	58

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	59
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม	59
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป	60
ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม	65
ส่วนที่ 3 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของ จังหวัดสมุทรสงคราม	80
ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นที่เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม	94
ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวใน จังหวัดสมุทรสงคราม	114
ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาจังหวัดอย่างยั่งยืน	123
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	167
ความมุ่งหมายของการวิจัย	167
ความสำคัญของการวิจัย	167
ขอบเขตของการวิจัย	167
ผลประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย	167
วิธีการดำเนินการวิจัย	167
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	133
สรุปผลการวิจัย	168
อภิปรายผล	171
ข้อเสนอแนะ	174
บรรณานุกรม	175
ภาคผนวก	181
ภาคผนวก ก	182
ภาคผนวก ข	186
ภาคผนวก ค	188
ภาคผนวก ง	200
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	214

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรในจังหวัดสมุทรสงคราม	50
2 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. 2548	50
3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นข้อมูลในการทำวิจัย	52
4 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	60
5 ตารางแสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดสมุทรสงครามที่นำท่องเที่ยว	65
6 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดสมุทรสงครามที่นำท่องเที่ยว	68
7 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับงานประเพณีเทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์ที่สำคัญ	71
8 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม	74
9 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการที่เหมาะสมของจังหวัดสมุทรสงคราม	77
10 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสมุทรสงคราม	80
11 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อน(ข้อด้อย) ของจังหวัดสมุทรสงคราม	84
12 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสของจังหวัดสมุทรสงคราม	88
13 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคของจังหวัดสมุทรสงคราม	91
14 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม	94
15 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม	97
16 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของตัวชี้วัด และคาเป้าหมายของจังหวัดสมุทรสงคราม	100
17 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดสมุทรสงคราม	106

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
18 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดสมุทรสงคราม	114
19 แสดงความต้องการจำนวนนักท่องเที่ยวมายังจังหวัดสมุทรสงคราม/ต่อปี	121
20 แสดงความต้องการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยว	122
21 แสดงจำนวนร้อยละของการเดินทางไปเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม	125
22 แสดงจำนวนร้อยละของลักษณะการเดินทางไปเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม	125
23 แสดงยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง	126
24 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่พักค้างคืนในจังหวัดสมุทรสงคราม	126
25 แสดงประเภทของที่พักค้างคืนในจังหวัดสมุทรสงคราม	127
26 แสดงระยะเวลาที่พักค้างคืนในจังหวัดสมุทรสงคราม	127
27 แสดงวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางในครั้งนี้	128
28 แสดงที่มาของแหล่งข่าวสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม	128
29 แสดงค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม	129
30 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม	130
31 แสดงแผนยุทธศาสตร์ในการเสนอแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสมุทรสงครามภายใต้การมีส่วนร่วมของภาครัฐและประชาชน	160

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กระบวนการวางแผนกลยุทธ์	23
2 ขั้นตอนการวางแผนกลยุทธ์	24
3 แบบจำลองการวัดผลการปฏิบัติงานตามแนวทาง Balanced Score Card	26
4 ตราสัญลักษณ์ประจำจังหวัดจังหวัดสมุทรสงคราม	34
5 แผนภาพแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม	36
6 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดสมุทรสงคราม	66
7 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดสมุทรสงคราม	69
8 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวงานประเพณี เทศกาล มกรรม หรือปรากฏการณ์ที่สำคัญของจังหวัดสมุทรสงคราม	72
9 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม	75
10 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม	78
11 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสมุทรสงคราม	82
12 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดสมุทรสงคราม	86
13 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสของจังหวัดสมุทรสงคราม	89
14 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคของจังหวัดสมุทรสงคราม	92
15 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม	95
16 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม	98
17 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม	103

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
18 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดสมุทรสงคราม	110
19 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมพัฒนา การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดสมุทรสงคราม	119
20 วิธีการทำนาเกลือ	131
21 ทิวทัศน์บริเวณดอนหอยหลอด และสาธิตการจับหอยหลอด	133
22 ศาลกรมหลวงชุมพรเขตต์อุดมศักดิ์	134
23 อุโบสถวัดศรัทธาธรรม (วัดมอญ) ทำด้วยไม้สักทองฝั่งมุก	136
24 วัดเพชรสมุทรวรวิหาร (วัดบ้านแหลม)	138
25 วิถีชีวิตพ่อค้า แม่ค้าในตลาดร่มหุบ	140
26 บริเวณวัดจุฬามณี	141
27 ภาพจิตรกรรมฝาผนังนูน วัดบางกะพ้อม	142
28 วิถีชีวิตชุมชนชาวอัมพวา ตลาดน้ำยามเย็น	144
29 วัดอัมพวันเจติยาราม (วัดอัมพวัน)	145
30 ภาพอุทยานร 2 และกิจกรรมภายในอุทยาน	147
31 วัดภุมรินทร์กุฎีทอง ตั้งอยู่ริมแม่น้ำแม่กลอง	148
32 วิถีชีวิตชุมชนเขายี่สารในการปลูกป่าชายเลน และการเผาถ่าน	149
33 ศูนย์สาธิตและจำหน่ายเครื่องเบญจรงค์	150
34 สถาปัตยกรรมแบบโคธิค อาสนวิหารแม่พระบังเกิด	151
35 หลวงพ่อนิลมนต์ศักดิ์ (หลวงพ่อดำโบสถ์น้อย) วัดบางกุ้ง	153
36 สาธิตการทำน้ำตาลมะพร้าว เส้นทางสายสมุทรสงคราม-ดำเนินสะดวก	155

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุด และยังมีอัตราการขยายตัวอย่างรวดเร็วต่อเนื่อง การท่องเที่ยวจึงเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในแง่ของผลตอบแทนด้านรายได้มหาศาล จากการศึกษาที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว จึงทำให้ธุรกิจด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้ขยายตัวตาม แต่ไม่มีมาตรฐานการรองรับที่เหมาะสม และการจัดการอย่างเป็นระบบจึงส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวทั้งภายใน ภายนอก ทำให้แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ และเศรษฐกิจเสียหาย ด้วยเหตุนี้เองจึงได้เกิดกระแสสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเกิดขึ้น 3 ด้าน (สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย 2540 2-1 - 2-3) ดังนี้

- 1 กระแสความต้องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ
 - 2 กระแสความต้องการของตลาดการท่องเที่ยวในด้านการเรียนรู้หรือมีประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ
 - 3 กระแสความต้องการพัฒนาคนโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน
- ทั้งสามกระแสนี้ จึงเกิดรูปแบบของการท่องเที่ยวในลักษณะที่ยั่งยืน และนำไปสู่การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism) และอาจจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทั้งทางทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การพัฒนาประเทศมีความยั่งยืน และไปในทิศทางเดียวกัน รัฐบาลได้กำหนดนโยบายขึ้นเพื่อให้ทุกภาคส่วนของสังคมในทุกๆ ด้าน เข้ามามีบทบาทในการพัฒนา โดยร่วมมือกับภาคเอกชน ชุมชนในท้องถิ่น นักท่องเที่ยวในการรักษาทรัพยากรไม่ให้เสื่อมโทรม โดยให้มีการจัดระบบรับรองมาตรฐานในด้านโรงแรม สถานบริการ เพิ่มขีดความสามารถขององค์กรให้ได้มาตรฐานและนอกจากนั้นภาครัฐจะเร่งฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่เสื่อมโทรม พัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบธรรมชาติ เชิงสุขภาพ เพิ่มอีกด้วย

จังหวัดสมุทรสงครามเป็นจังหวัดอยู่ในกลุ่มยุทธศาสตร์ภาคกลางตอนล่าง ซึ่งประกอบด้วย จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีอาณาบริเวณครอบคลุมลุ่มน้ำแม่กลอง ติดอ่าวไทย และอยู่ใกล้กรุงเทพฯ เป็นดินแดนแห่งอารยธรรมในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น จนถึงปัจจุบันจังหวัดสมุทรสงครามเป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่มีอำนาจในการดึงดูดนักท่องเที่ยวในเข้ามาท่องเที่ยวสูง และมีศักยภาพเหมาะสมในการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการวิจัย โดยจะศึกษาแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนภายใต้การมีส่วนร่วมของภาครัฐและประชาชน โดยมุ่งเน้นข้อมูลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเป็นหลัก จากการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานทั่วไป แผนยุทธศาสตร์ พ.ศ. 2547 ของจังหวัด ความคิดเห็นภาครัฐ ผู้ประกอบการ ประชาชน และนักท่องเที่ยว รวมทั้งแนวคิดทฤษฎีต่างๆ มาประกอบกัน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประกอบการทำแผนยุทธศาสตร์ จากแบบสอบถามที่ได้คาความคิดเห็นสูงสุดในด้านของทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในภายนอก วิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ ในแต่ละประเด็นมาเสนอแนวทางในการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ของจังหวัดสมุทรสงครามเพื่อกระตุ้นทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสร้างร่วมมือ และประสานงานในการวางแผนเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลเสียหาย ตลอดจนสร้างภาพลักษณ์ของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้เกิดขึ้นภายในจังหวัดสมุทรสงครามให้มีความเข้มแข็ง และยั่งยืนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

- 1) เพื่อสำรวจแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดสมุทรสงคราม
- 2) เพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายในภายนอก ปัญหาและอุปสรรค ในจังหวัดสมุทรสงคราม
- 3) เพื่อเสนอแนวทางในการสร้างแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

ความสำคัญของการวิจัย

- 1) ทราบผลการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดสมุทรสงคราม
- 2) ทราบผลจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายในภายนอก ปัญหาและอุปสรรค ในจังหวัดสมุทรสงคราม
- 3) ทราบแนวทางในการสร้างแผนพัฒนาจากการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ใน 3 อำเภอได้แก่ อำเภอเมือง อำเภออัมพวา อำเภอบางคนที ในจังหวัดสมุทรสงคราม

แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอเมือง 6 แห่งได้แก่ นาเกลือ ดอนหอยหลอด ศาลกรมหลวงชุมพร เขตอุดมศักดิ์ วัดศรัทธาธรรม วัดเพชรสมุทรวรวิหาร ตลาดมหุบ

แหล่งท่องเที่ยวในอำเภออัมพวา 8 แห่งได้แก่ วัดจุฬามณี วัดบางกะพ้อม ตลาดน้ำยามเย็น วัดอัมพวันเจติยาราม อุทยานรช 2 วัดเขายี่สาร บ้านเบญจรงค์ วัดภุมรินทร์กุฎีทอง

แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอคนที่ 4 แห่งได้แก่ อาสนวิหารแม่พระบังเกิด ค่ายบางกุ้ง วัดเจริญ
สุขาราม และเตาตาล

ขอบเขตทางด้านประชากร

การวิจัยเรื่องนี้ ประชากรที่ศึกษามีอยู่ 4 ลักษณะ คือ

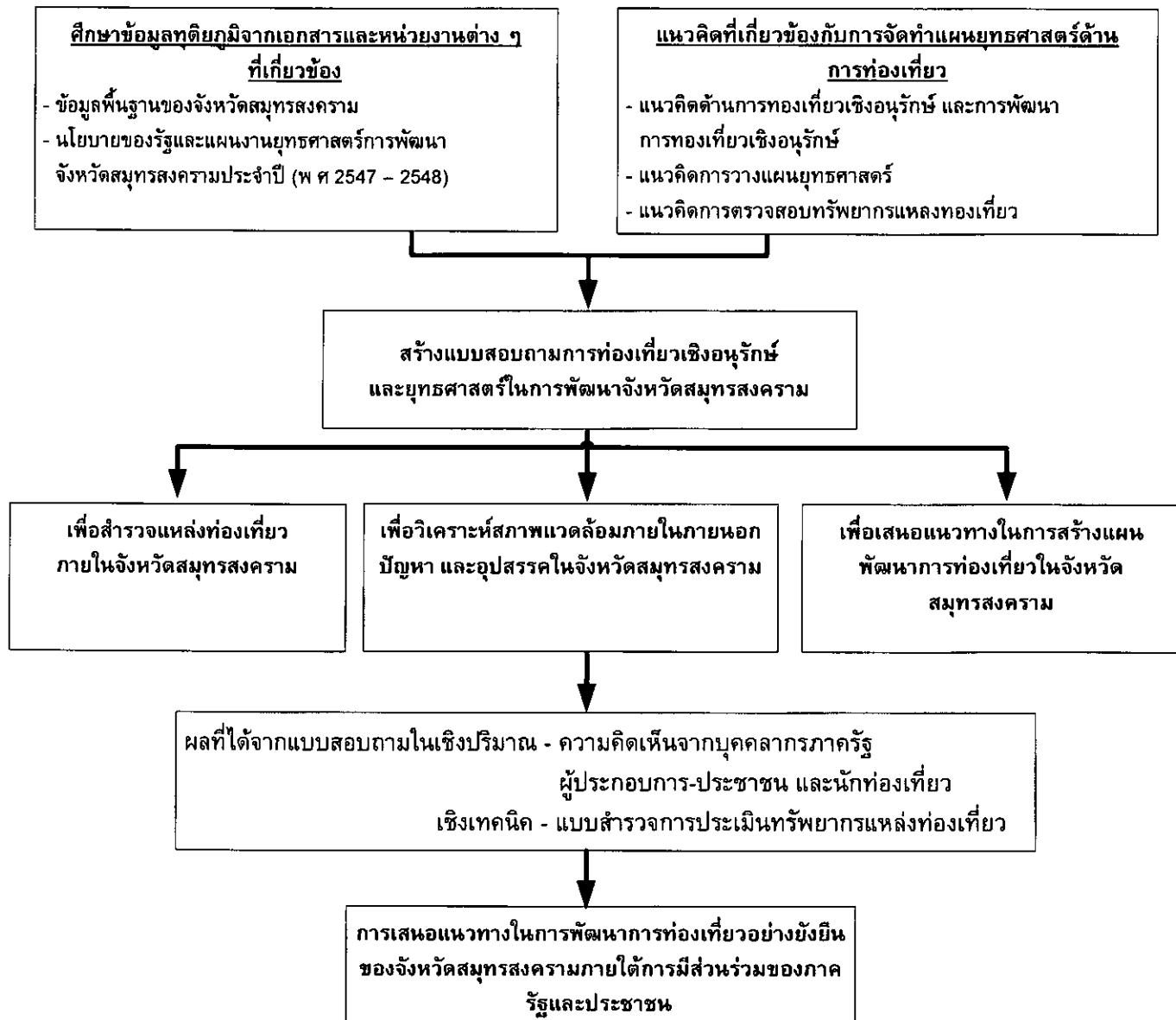
- 1) บุคคลากรภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวางแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด
สมุทรสงคราม ได้แก่ ฝ่ายวางแผนยุทธศาสตร์จังหวัด เจ้าหน้าที่วิเคราะห์แผนและนโยบาย ประธาน
กรรมการบริหารองค์กรในฐานะผู้นำท้องถิ่น ผู้อำนวยการศูนย์ท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการ
- 2) ผู้ประกอบการที่ประกอบกิจการด้านการท่องเที่ยว ร้านอาหาร และที่พักในจังหวัด
สมุทรสงคราม
- 3) ประชากรที่มีภูมิลำเนาอยู่ใน 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภออัมพวา อำเภอบาง
คนที่ จังหวัดสมุทรสงคราม
- 4) นักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวที่เดินทางไปเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด
สมุทรสงคราม ทั้งแบบพักค้างแรม และไม่พักค้างแรม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูล คือ

- 1) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวางแผนยุทธศาสตร์ของ
จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 100 คน
- 2) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน
100 คน
- 3) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 206,452
คน (สำนักงานจังหวัดสมุทรสงคราม 2547)
- 4) กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเที่ยวในแหล่ง
ท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 488,756 คน ประจำปี พ ศ 2547 (สำนักงานจังหวัด
สมุทรสงคราม 2547)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยและพัฒนา มีศัพท์ที่เห็นควรนำมาให้คำจำกัดความเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ซึ่งมีดังต่อไปนี้

นักท่องเที่ยว หมายถึง นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม ทั้งแบบพักค้างแรมและไม่พักค้างแรม

ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ที่ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ด้านที่พัก ร้านอาหาร และธุรกิจนำเที่ยว

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางพักผ่อนหย่อนใจ หรือเพื่อหาความสนุกสนาน การประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อติดต่อธุรกิจ ตลอดจนเยี่ยมเยียนญาติภายในจังหวัดสมุทรสงคราม

ทรัพยากรท่องเที่ยว หมายถึง ทรัพยากรทางธรรมชาติ ทรัพยากรทางวัฒนธรรม ทรัพยากรเทศกาลและเหตุการณ์สำคัญ ทรัพยากรด้านกิจกรรมและทรัพยากรด้านบริการ ที่มีอยู่ในอำเภอเมือง อำเภออัมพวา และอำเภอบางคนที

การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ หมายถึง การเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม ทั้งที่พักค้างแรม และไม่พักค้างแรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษา ชื่นชม และผลิตผลิตินไปกับทัศนียภาพ สภาพธรรมชาติ สภาพสังคม ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นบนพื้นฐานความรู้และความรับผิดชอบต่อระบบนิเวศ

การพัฒนาอย่างยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่นำเอาทรัพยากรทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นธรรมชาติ หรือมนุษย์ โดยนำมาจัดเพื่อก่อให้เกิดความมั่นคง การกินดีอยู่ดี และความอุดมสมบูรณ์ที่เพิ่มขึ้น ขึ้นอยู่กับสภาพการจัดการที่ถูกต้อง และเหมาะสมอยู่ภายใต้ขีดจำกัดทางนิเวศ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด หมายถึง แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรสงครามที่ทางภาครัฐได้กำหนดขึ้น และแสดงทิศทาง หรือแนวทางการพัฒนาจังหวัดในอนาคต เชิงนโยบาย หรือยุทธศาสตร์ไว้ครอบคลุมทุกด้าน โดยแสดงวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย กลยุทธ์ และแนวทาง หรือมาตรการการพัฒนา ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลและทิศทางการพัฒนาประเทศศักยภาพของพื้นที่ และปัญหาตามความต้องการของประชาชน

การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการต่างๆ ที่สมาชิกของชุมชนมีความสมัครใจในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ และมีความเกี่ยวข้องกันทางด้านจิตใจ และอารมณ์ซึ่งผลของการเกี่ยวข้องดังกล่าวเป็นเหตุเร้าให้กระทำการให้บรรลุจุดมุ่งหมายของกลุ่มนั้น กับทั้งทำให้เกิดความรู้สึกร่วมรับผิดชอบร่วมกัน

ประโยชน์ในการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความคาดหวังว่าจะได้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษา เรื่องการเสนอแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดสมุทรสงครามภายใต้การมีส่วนร่วมของภาครัฐและประชาชน ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าแนวคิดจากเอกสาร รวมทั้งศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 1 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
- 2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน
- 3 แนวคิดเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว
- 4 แนวคิดการวางแผนยุทธศาสตร์
- 5 นโยบายของรัฐบาล และยุทธศาสตร์จังหวัดสมุทรสงคราม ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547
- 6 พื้นที่ที่ทำการศึกษา
- 7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

1.1 วิวัฒนาการของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวได้ถูกบัญญัติขึ้นเป็นครั้งแรกใน Oxford English Dictionary ใน ค.ศ. 1811 กิจกรรมนี้มีมาเป็นเวลายาวนาน ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 การเดินทางไปยังสถานที่จุดหมายปลายทางที่ห่างไกลมีการขยายตัวมากขึ้น การท่องเที่ยวจึงเริ่มทำให้เกิดชื่อเสียงที่ไม่ดี เนื่องจากการไร้การพัฒนา และทำลายวัฒนธรรมท้องถิ่น คุณค่า เศรษฐกิจ จนกระทั่งปี ค.ศ. 1960 การท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่ต้องการสำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา โดยหวังเงินตราจากต่างประเทศ และการจ้างงานที่เพิ่มขึ้น ทำให้เกิดผลกระทบในทางลบต่อการท่องเที่ยวเนื่องจากมีผลเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม ขณะเดียวกันก็ได้มีองค์กรอนุรักษ์นิยมได้เรียกร้องให้รัฐบาลจัดการกับพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ไม่ใช่เพียงแค่ให้ความสนุกสนาน เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ แต่เพื่อการดูแลรักษาธรรมชาติทั้งหมดรวมทั้งระบบนิเวศด้วย (นิมิตพงศ์ 2545 : 6 , อ้างอิงจาก Cellballos Lascurain 1991)

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

นิยาม

ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2542 : 4) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า การเดินทางเพื่อความเพลิดเพลิน และพักผ่อนหย่อนใจ และเป็นการเดินทางที่มีเงื่อนไข 3 ประการ คือ

- 1 เดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราว
- 2 เป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจ
- 3 เดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ได้ แต่ไม่เช่าเพื่อประกอบอาชีพ หรือหารายได้

ซิดจันท์ หังสสุต (2532 1-2) ได้ให้ความหมายด้านการท่องเที่ยวไว้ 2 ด้าน คือ

ด้านนันทนาการ คือ งานบันเทิงหรือการพักผ่อนหย่อนใจทั่วไปทำขึ้นโดยเฉพาะในยามว่างกับความสนุกสนานเฉพาะตัวที่สามารถเลือกได้ เป็นความพึงพอใจ ความสุข แก่คนบางคน บางกลุ่มเท่านั้น

ด้านการเดินทาง คือ การเดินทาง หรือจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง โดยใช้ยานพาหนะ ทั้งใกล้และไกล รวมทั้งการเคลื่อนไหวทุกชนิดโดยไม่สนใจจุดมุ่งหมายหลายแบบหลายวิธีด้วยเหตุผลต่าง ๆ กัน เพื่อจะได้การเดินทางมีความหมายกับ “การท่องเที่ยว” โดยมีเงื่อนไขอย่างน้อย 3 ประการ

- 1 เดินทางจากที่อยู่เดิมไปยังที่อื่นชั่วคราว
- 2 ด้วยความสมัครใจ
- 3 ด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตาม แต่ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้

แม็คอินทอสและโกลเนอร์ (Mc Intosh , & Goeldner 1986 4) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า หมายถึง ผลรวมของปรากฏการณ์ และความสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาจากปฏิสัมพันธ์ (การกระทำ ซึ่งกันและกัน) ของนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจ กับรัฐบาลผู้เป็นเจ้าของบ้าน และชุมชนผู้เป็นเจ้าของบ้าน เป็นกระบวนการดึงดูดใจ และต้อนรับขับสู้ผู้มาเยือนอื่น ๆ

วัตถุประสงค์ของการเดินทางท่องเที่ยว

ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (2542 6-7) แบ่งวัตถุประสงค์เป็น 2 ประเภท

1 การพักผ่อนเมื่อมียามว่าง ได้แก่ กิจกรรมนันทนาการ วันหยุด เพื่อสุขภาพ การศึกษา ศาสนาและการกีฬา

2 การติดต่อธุรกิจ ได้แก่ การประชุม การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย

ซิดจันท์ หังสสุต (2532 8-9) ได้ให้ความมุ่งหมายของการท่องเที่ยวไว้ 4 อย่าง คือ

1 มุ่งหวังทางกาย คือ เพื่อการพักผ่อนทางร่างกาย การแสดงกีฬา การสนุกสนาน ขายหาดี ด้านสุขภาพโดยตรง เช่น อาบน้ำแร่

2 มุ่งหวังในทางศิลปวัฒนธรรม ต้องการหาความรู้เกี่ยวกับประเทศนั้น ๆ รู้เกี่ยวกับ ดนตรีศิลปะ นิทานพื้นบ้าน และกิจกรรมวัฒนธรรมประเพณีต่างๆ

3 มุ่งหวังในมิตรภาพ ประสงค์จะเยี่ยมญาติ หนีความจำเจ เพื่อนบ้านที่อยู่เหิง หรือ คบเพื่อนใหม่ ๆ

4 มุ่งหวังทางฐานะชื่อเสียง ต้องการพัฒนาบุคลิกส่วนตัว เช่น ประชุมธุรกิจ ทำอะไร ในยามว่าง

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นกระบวนการทางสังคม และเศรษฐกิจที่มีองค์ประกอบหลัก 3 ด้าน (สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย 2540 2-7) คือ

1 ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว (Tourism resource) จัดเป็นอุปทานการท่องเที่ยว (Tourism supply) ซึ่งสามารถจัดหมวดหมู่ของแหล่งท่องเที่ยวออกได้เป็น 5 ประเภท คือ แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม (Cultural attractions) แหล่งท่องเที่ยวซึ่งแสดงออกถึงประเพณีต่างๆ (Traditional attractions) แหล่งท่องเที่ยวซึ่งแสดงถึงความงามในรูปแบบต่างๆ ของภูมิประเทศ (Scenic attractions) แหล่งท่องเที่ยวประเภทที่ให้ความบันเทิง (Entertainment attraction) และแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่มีลักษณะเฉพาะตัว (Other attraction)

2 บริการการท่องเที่ยว (Tourism service) เป็นอุปทานประเภทหนึ่ง ซึ่งไม่ได้เป็นจุดหมายปลายทางหลักของนักท่องเที่ยว แต่เป็นบริการที่รองรับให้เกิดความสะดวกสบาย และความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว

3 การตลาดการท่องเที่ยว (Tourism market or tourist) เป็นการแสดงออกของอุปสงค์ (Tourism demand) ซึ่งมีความปรารถนาในการท่องเที่ยวจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง เพื่อเข้าร่วมในกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจ และเพื่อกิจกรรมอื่นๆ

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้ให้นิยามเกี่ยวกับการท่องเที่ยวไว้ว่า การท่องเที่ยวเป็นการเดินทางจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง ด้วยความสมัครใจ ความเพลิดเพลิน ต้องการจะพักผ่อนในยามว่าง และต้องการทำกิจกรรมที่เกิดจากความปรารถนาของตนเอง โดยมุ่งหวังพักผ่อนทางร่างกาย เพื่อจะหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งต้องการมิตรภาพและฐานะชื่อเสียงด้วย

1.3 แนวความคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism)

นิยามเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในประเทศไทย

นับแต่ พ.ศ. 2522 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยมีความเจริญทางเศรษฐกิจขึ้นเป็นลำดับ สามารถสร้างรายได้เข้าประเทศเป็นอันดับ 1 ใน พ.ศ. 2530 รัฐบาลได้ประกาศให้เป็นปีแห่งการท่องเที่ยวเป็นครั้งแรก เพื่อเป็นการป้องกันปัญหามลพิษในแหล่งท่องเที่ยว ประกอบกับกระแสอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของโลกเริ่มก่อตัวขึ้น จึงได้มีการนิยามแนวคิดเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมด้านการท่องเที่ยวเพื่อรักษาระบบนิเวศ เรียกว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism) ซึ่งเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มีกรอบ และโครงสร้างเล็กๆ รวมกัน นำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ต่อมา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยจึงได้เสนอให้ราชบัณฑิตยสถานบัญญัติศัพท์ที่เหมาะสม ซึ่งผลพิจารณาการบัญญัติศัพท์ Ecotourism เป็นภาษาไทย มีความเห็นว่า คำว่า “การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ” นั้น ถูกต้องตามหลักภาษาไทย ซึ่งหมายถึง “การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น แหล่งวัฒนธรรมเกี่ยวกับระบบนิเวศ มีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วน

ร่วมของท้องถิ่น มุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อระบบนิเวศอย่างยั่งยืน” การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เป็นส่วนหนึ่งในการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่ต้องมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน (รำไพพรรณ แก้วสุริยะ 2544 22)

นภวรรณ ฐานะกาญจน์ (2541 102) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Conservative tourism) หมายถึง การเดินทางไปเยือนแหล่งธรรมชาติที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติ วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ ด้วยความระมัดระวังไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือทำลายคุณค่าของระบบนิเวศ และก็ช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจที่ส่งผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และเกิดประโยชน์ต่อประชาชนท้องถิ่น

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2540 2-48) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ไว้ว่า เป็นการท่องเที่ยวที่มีกระบวนการ หรือท่าทีในการอนุรักษ์ การอนุรักษ์มีความหมายในการร่วมกันป้องกันรักษาให้คงเดิม โดยจะเป็นการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทุกประเภท คือธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม ที่มีรูปแบบอนุรักษ์โดยองค์กรที่รับผิดชอบ หรือนักท่องเที่ยว อีกทั้งยังมีวิธีการที่หลากหลาย

เซบอลอส-ลาสคูเรน (Ceballos-Lascurain 1990) แห่งสหภาพสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ (International union for the conservation of nature and natural resources – IUCN) เป็นบุคคลแรกที่กำหนดความหมายของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ซึ่งหมายถึง เป็นการท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางไปยังแหล่งธรรมชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อชื่นชม ศึกษาเรียนรู้ และเพลิดเพลินไปกับทัศนียภาพ พืชพรรณ และสัตว์ป่า ตลอดจนลักษณะทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในแหล่งธรรมชาติเหล่านั้น

นิติพงศ์ เชาวปรีชา (2545 19) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ไว้ดังนี้ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คือ การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติ หรือในแหล่งวัฒนธรรม ด้วยความระมัดระวังไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือทำลายคุณค่าของระบบนิเวศ และส่งเสริมเศรษฐกิจที่มีผลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และเกิดประโยชน์ต่อประชาชนท้องถิ่น

จากนิยามข้างต้น จะเห็นได้ว่าการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ให้ความหมายที่เป็นสาระสำคัญ พอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1 แหล่งท่องเที่ยวจะส่งเสริมและพัฒนาเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ควรเป็นพื้นที่ธรรมชาติที่มีการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม และอาจรวมไปถึงแหล่งประวัติศาสตร์ โบราณคดีและวัฒนธรรมที่ปรากฏในพื้นที่ธรรมชาตินั้นด้วย การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นการท่องเที่ยวที่ทุกฝ่ายมีความรับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อมธรรมชาติและระบบนิเวศ โดยเป็นการท่องเที่ยวที่ไม่ทำลายหรือทำให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม

2 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัส หรือมีประสบการณ์กับสภาพแวดล้อมธรรมชาติโดยตรง และเปิดโอกาสให้นักท่องเที่ยวได้ศึกษาเรียนรู้สภาพแวดล้อมธรรมชาติ ซึ่งนอกจากจะได้รับความพึงพอใจแล้ว ยังจะเป็นการเสริมสร้างจรรยาบรรณด้านสิ่งแวดล้อมเชิงบวกด้วย

3 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จะต้องเป็นการท่องเที่ยวที่ให้ประโยชน์กลับคืนสู่ธรรมชาติและ การอนุรักษ์ธรรมชาติ ในขณะที่เดียวกันจะเอื้อประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม

4 การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จะมุ่งเน้นที่คุณค่าธรรมชาติหรือลักษณะเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวเป็นสิ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวไม่ใช่เน้นที่การเสริมแต่งหรือการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

1 4 องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

ศูนย์วิจัยป่าไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2538 38) ได้กล่าวไว้ว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการคือ การสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมของชุมชนและการกระจายรายได้ ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวดังสรุปได้ดังนี้

1 การสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถือว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ หากธรรมชาติและระบบนิเวศได้รับผลกระทบจากการใช้ประโยชน์ในรูปแบบใดก็ตามโอกาสที่ธรรมชาติและระบบนิเวศเหล่านั้นจะเสื่อมโทรมลงหรือถูกทำลายโดยคุณค่าไปก็มีอยู่สูง ดังนั้นการให้ความรู้ความเข้าใจ และการสร้างจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยวเพื่อให้คงอยู่จึงเป็นสิ่งที่ต้องกระทำ นอกจากนี้การสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ยังรวมถึงบุคคลกลุ่มอื่นๆ เช่น ราษฎรท้องถิ่น มัคคุเทศก์ และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดูแลรับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวนั้นด้วย

2 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว องค์ประกอบนี้มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบแรกโดยตรง กล่าวคือ นักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourist) มักเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความปรารถนาหรือสนใจที่จะศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมชาติในลักษณะต่าง ๆ และสภาพภูมิทัศน์ตามธรรมชาติที่อยากลำบากต่อการเดินทางและทำหาย และมักจะไม่สนใจความสะดวกสบาย เช่น การเดินทางท่องเที่ยวแบบชายหาด พักตามรีสอร์ต หรือโรงแรมหรูๆ กลุ่มนักท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จึงต้องการการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติแวดล้อมมากกว่า ดังนั้น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จึงต้องพิจารณาถึงการจัดการให้มีการสื่อความหมายธรรมชาติเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติในแง่มุมต่างๆ ทั้งในระดับกว้างและลึกซึ้ง ซึ่งจะเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ให้แก่นักท่องเที่ยวและได้รับความพึงพอใจกลับไป

3 การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น สภาพทางเศรษฐกิจและชุมชนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ภายในและรอบๆ แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ เช่น อุทยานแห่งชาติควรได้รับการพิจารณาให้เป็นวัตถุประสงค์หรือองค์ประกอบที่สำคัญของการส่งเสริมและจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพราะ

การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนท้องถิ่นในระยะยาวมากกว่ากิจกรรมอื่นๆ ซึ่งมีผลกระทบต่อความอยู่รอดของธรรมชาติแวดล้อม ดังนั้นการเปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในรูปแบบต่างๆ จะช่วยให้ชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวทั้งทางตรงและทางอ้อม รูปแบบของการมีส่วนร่วมของชุมชน เช่น การลงทุนเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกขนาดเล็กที่ส่งผลต่อสิ่งแวดล้อมต่ำ การเป็นมัคคุเทศก์ การนำสินค้าที่เป็นศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านมาขายแก่นักท่องเที่ยว และการจ้างงานในส่วนบริการอื่นๆ เป็นต้น

พงศ์ศานต์ พิทักษ์มหาเกตุ (2538 :38) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ไว้ 5 ประการ ดังนี้

1 ต้องมีผลกระทบต่อธรรมชาติ (Less impact) ต่อกิจกรรมธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีของคนในท้องถิ่น

2 ต้องให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวในรูปแบบสื่อต่างๆ เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวมีความรู้ ความเข้าใจ ได้รับความเพลิดเพลิน พร้อมทั้งสร้างจิตสำนึกในด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตระหนักถึงคุณค่าแก่การท่องเที่ยว รวมทั้งวัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม ฯลฯ ของชุมชนนั้นๆ จนนักท่องเที่ยวมีความระมัดระวัง ช่วยป้องกันและช่วยกันลดผลกระทบในด้านต่างๆ ที่อาจมีต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือวิถีชีวิตของชุมชนนั้น

3 ต้องให้ผลประโยชน์ต่อชาวบ้านในท้องถิ่น (Local benefits) ในการจ้างงาน โดยทางตรงและทางอ้อม เป็นการจูงใจเที่ยว การขายอาหาร ขายของที่ระลึก เป็นต้น

4 ต้องให้ชาวบ้านในท้องถิ่นมีส่วนร่วม (Local participation) ในการวางแผน การตัดสินใจ การจัดการและการพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของเขา ทำให้เขารู้สึกภาคภูมิใจและรู้สึกว่าเป็นเจ้าของทรัพยากรท่องเที่ยว อันได้แก่ ธรรมชาติ สังคม และชุมชน แล้วผนึกกำลังร่วมแรงร่วมใจกับการพัฒนา รวมทั้งอนุรักษ์ทรัพยากรนั้นไว้อย่างยั่งยืน (Ecological sustainable development)

5 ต้องให้นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ (Tourist satisfaction) การสร้างสรรค์ให้เกิดประสบการณ์และความพึงพอใจในด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แก่นักท่องเที่ยว

สำหรับแนวคิดเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นั้นสามารถสรุปได้ว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นการเดินทางท่องเที่ยวที่จะต้องไม่รบกวนธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรม เพื่อการศึกษาชื่นชมความงาม สุนทรียภาพ โดยมีความรับผิดชอบต่อแหล่งท่องเที่ยวและสภาพแวดล้อม และสามารถสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนท้องถิ่น

2 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน (Sustainable tourism development)

2.1 นิยามเกี่ยวกับการพัฒนา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2535 1, 35) ให้ความหมายของการพัฒนา หมายถึง การทำให้เจริญ แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา คือ การทำให้เจริญ เป็นไปในทางที่ดีขึ้นหรือในทางบวก มีทิศทาง ต้องมีการกำหนดแผน เน้นความสำคัญที่คน โดยสันติวิธี ต้องมุ่งเน้นต่อการอนุรักษ์ สามารถพัฒนาเพื่อช่วยตนเองได้ มีการเปลี่ยนแปลงเสมอไม่มีที่สิ้นสุด

ปิยะ อุทาโย (2543 32) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาไว้ว่า เป็นกระบวนการในการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์ความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ ความเป็นธรรมทางสังคม ความเสมอภาคทางสังคม การรักษานโยบายวัฒนธรรมที่ดี มุ่งเน้นต่อการอนุรักษ์ มีดุลยภาพในการจัดสรรและกระจายทรัพยากรทางเศรษฐกิจ และสังคมที่เหมาะสมมากยิ่งขึ้น และประชาชนพึ่งตนเองได้

2.2 กระบวนการวางแผนพัฒนา

กมล ส่งวัฒนา (2534 11) ได้ให้ความหมายของคำว่า *แผน* ไว้คือ สิ่งที่ได้มีการกำหนดขึ้นมาเพื่อเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นถึงความมุ่งหวัง การคาดการณ์ต่างๆ ในอนาคต ส่วนการวางแผน เป็นวิธีการหรือกระบวนการเพื่อที่จะได้มาซึ่งแผนนั่นเอง ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดวัตถุประสงค์ การเตรียมหัวข้อต่างๆ ของแผน การอนุมัติข้อเสนอของแผน กำหนดตัวบุคคลและผู้วางแผนหาตัวเลขจำเป็น ต้องสรุป ตลอดจนการขออนุมัติ

เสถียร เหลืองอร่าม (2517 294) ได้ให้ความหมายของการวางแผนไว้ว่า เป็นทางเลือกวิถีทางในอนาคตจากทางเลือกหลายๆ ทาง สำหรับการตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไร ทำที่ไหน ทำเมื่อไร และอย่างไร การวางแผนเป็นกิจกรรมที่เลือกโดยวิธีการที่ถูกหลักที่สุด

อภิรมย์ พรหมจรรยา และคนอื่นๆ (2538 7) กล่าวไว้ว่า การวางแผนเป็นเรื่องของการกระทำกิจกรรมใดๆ ที่เกิดขึ้นในอนาคต โดยมีการกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ วิธีการสำหรับผู้ปฏิบัติไว้ล่วงหน้า โดยอาศัยข้อมูลต่างๆ ในปัจจุบัน เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจ กำหนดแนวทางเลือกที่เหมาะสมและถูกหลักการมากที่สุด เพื่อให้กิจกรรมบรรลุเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่วางไว้

การวางแผนพัฒนา สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ

- การวางแผนจากเบื้องบนสู่เบื้องล่าง (Top-down planning)
- การวางแผนจากเบื้องล่างสู่เบื้องบน (Bottom-up planning)

การวางแผนพัฒนา 2 ลักษณะนี้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่สะท้อนความต้องการและปัญหาของท้องถิ่นโดยสอดคล้องกับแผนส่วนกลาง แต่การวางแผนที่สมบูรณ์และเหมาะสมควรเป็นการวางแผนแบบผสมผสาน (Integrative planning)

แผนพัฒนาที่ดี หมายถึง การประสานงานกับด้านต่าง ๆ มีความเหมาะสมกับสภาพ ศักยภาพ ข้อจำกัด ปัญหา การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น ปัญหาความต้องการ ของประชาชน และสอดคล้องกับระบบและระเบียบการบริหารงานพัฒนาในปัจจุบัน

นอกจากนี้ การวางแผนพัฒนาจึงต้องคำนึงถึงความต้องการในการพัฒนาของรัฐ ปัญหาและความจำเป็นของประชาชน และขีดความสามารถหรือข้อจำกัดในการพัฒนา และยังคง เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการวางแผน

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน (Sustainable tourism development)

จากกระแสความคิดในการที่จะปรับกระบวนการ และวิสัยทัศน์ของการท่องเที่ยว รวมทั้งมีการเรียกร้องให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวได้ทวีความรุนแรงและต่อเนื่องมากขึ้น มีการโจมตีการท่องเที่ยวมากขึ้นว่าเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อผลเสียต่อสภาพแวดล้อมทั้งของแหล่งท่องเที่ยว วัฒนธรรม และชุมชน เป็นเหตุให้มีการจัดประชุมนานาชาติด้านสิ่งแวดล้อม และการพัฒนาแบบยั่งยืนขึ้นที่เมืองแวนคูเวอร์ ประเทศแคนาดา หรือที่เรียกกันว่า Globe' 90 Conference การประชุมในครั้งนี้ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาแบบยั่งยืนที่จะเชื่อมโยงไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Sustainable tourism development) จากผลการประชุมในครั้งนี้ได้ให้คำจำกัดความของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนไว้ว่า “เป็นการพัฒนาที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้ที่เป็นเจ้าของท้องถิ่นในปัจจุบัน ในขณะที่เดียวกันก็ปกป้องและสงวนรักษาโอกาสต่าง ๆ ของอนุชนรุ่นหลัง จึงมีความหมายรวมถึงการจัดการทรัพยากรเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม และสุนทรียภาพพร้อมกับรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม และระบบนิเวศได้ด้วย” จากคำจำกัดความดังกล่าวสามารถนำมาแปลเป็นหลักการเบื้องต้นและแนวทางปฏิบัติของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนได้ 10 ประการ (จูลสารการท่องเที่ยว 18 (1) 13)

1) มุ่งพัฒนาการท่องเที่ยวภายในประเทศอย่างจริงจังก่อน แล้วจึงพัฒนาการท่องเที่ยวระหว่างประเทศอย่างค่อยเป็นค่อยไปภายหลัง เพื่อให้เหมาะสมกับระบบสาธารณสุขปโภคที่รองรับเป็นสำคัญ

2) มุ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจโครงการท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่จะ มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนส่วนใหญ่ในพื้นที่

3) มุ่งพิจารณาอย่างรอบคอบถึงขอบเขตที่เหมาะสมของการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับทุก ๆ ด้าน ทั้งนี้ควรพยายามผลักดันให้การพัฒนาการท่องเที่ยวเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเศรษฐกิจของพื้นที่นั้น ๆ

4) มุ่งให้ข้อมูลทางการท่องเที่ยวอย่างเพียงพอพร้อมแก่นักท่องเที่ยว เพื่อให้ นักท่องเที่ยวเข้าใจและเคารพในสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งช่วยยกระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ด้วย

- 5) มุ่งใช้วัสดุและผลผลิตในท้องถิ่น เพื่อช่วยลดดุลการค้ากับต่างประเทศได้ทางหนึ่ง และเป็นการเพิ่มรายได้กับคนในท้องถิ่นนั้นๆ ด้วย
- 6) มุ่งกระจายรายได้สู่ท้องถิ่นเพื่อนำรายได้เข้าท้องถิ่นนั้นให้มากที่สุด อันจะเป็นประโยชน์ในระยะยาวของชุมชนท้องถิ่น
- 7) มุ่งจ้างงานในท้องถิ่น โดยส่งเสริมรูปแบบของงานที่น่าสนใจ และได้รับผลตอบแทนสูงให้แก่ชุมชนท้องถิ่นนั้น
- 8) มุ่งพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น อันจะช่วยยกระดับการบริการท่องเที่ยวให้สูงขึ้น
- 9) มุ่งรักษาคุณค่าของสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมในท้องถิ่นให้อยู่รอดในระยะยาว เพื่อเป็นแหล่งรองรับการท่องเที่ยวตลอดไป
- 10) มุ่งทำงานร่วมกันอย่างเสมอภาคระหว่างภาคธุรกิจการท่องเที่ยว องค์กรท้องถิ่น องค์กรด้านสิ่งแวดล้อม และรัฐบาล บนหลักการข้างต้น

2.4 หลักการการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

หลักการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (Principles of sustainable tourism) (Tourism Concern 1992) ควรมีองค์ประกอบ ดังนี้

- 1) การอนุรักษ์และใช้ทรัพยากรอย่างพอดี (Using resource sustainably) ควรคำนึงถึงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรทางสังคม และทรัพยากรทางวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม เนื่องจากสิ่งเหล่านี้มีความสำคัญ และเป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจระยะยาว
- 2) การลดการบริโภคที่มากเกินไปและความจำเป็นและการลดของเสีย (Reducing over-consumption and waste) ทำให้มีทรัพยากรเหลือเก็บไว้ใช้ได้ยาวนานขึ้น และเป็นการช่วยลดค่าใช้จ่ายในการกำจัดของเสีย หรือฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมที่ถูกทำลาย
- 3) การรักษาและการส่งเสริมความหลากหลายทางธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรม (Maintaining diversity) สิ่งเหล่านี้มีความสำคัญต่อการท่องเที่ยวในระยะยาว และยังช่วยขยายฐานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้อีกด้วย
- 4) การประสานการท่องเที่ยวเข้ากับกรอบการวางแผนพัฒนา (Integrating tourism into planning) ทั้งในระดับประเทศ และระดับท้องถิ่น รวมทั้งการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งจะช่วยเพิ่มศักยภาพของการท่องเที่ยวในระยะยาว
- 5) การสนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่น (Supporting local economies) โดยการสนับสนุนการซื้อสินค้าที่ผลิตโดยชุมชนในท้องถิ่นและใช้วัตถุดิบในท้องถิ่น เพื่อให้เกิดรายได้หมุนเวียนอยู่ในท้องถิ่นนั้น
- 6) การมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น (Involving local communities) การมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่นจะทำให้เกิดคุณภาพด้านการจัดการการท่องเที่ยวของท้องถิ่น และเป็นการลดความขัดแย้งของประชาชนในท้องถิ่นด้วย

7) การปรึกษากับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประชาชนในท้องถิ่น (Consulting stakeholders and the public) ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันทำงานไปในทิศทางเดียวกัน ร่วมแก้ปัญหาและลดข้อขัดแย้งของประชาชนในผลประโยชน์ที่แตกต่างกัน

8) การฝึกอบรมบุคลากร (Training staff) โดยสอดคล้องแนวคิดและวิธีปฏิบัติในการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อบุคลากรในท้องถิ่นทุกระดับ ซึ่งจะช่วยยกระดับการบริการการท่องเที่ยวได้

9) การทำการตลาดด้วยความรับผิดชอบ (Marketing tourism responsibility) การตลาดเป็นการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว ในขณะที่เดียวกันผู้ประกอบการก็จะต้องทำการตลาดให้ลูกค้าทราบถึงจริยธรรมของบริษัท ความรับผิดชอบต่อด้านการตลาดนี้ ผู้ประกอบการจะต้องสร้างจิตสำนึกในการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวด้วยการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์

10) การดำเนินการวิจัย (Undertaking research) เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อการช่วยแก้ไขปัญหาและเพิ่มผลประโยชน์ต่อแหล่งท่องเที่ยว นักท่องเที่ยว และนักลงทุน

นอกจากนี้ นิธิ เอียวศรีวงศ์ (จุฬาสารการท่องเที่ยว 2541 : 60) ได้เสนอแนวทางเพื่อให้เกิดความยั่งยืนของการท่องเที่ยวไทยไว้ 5 ประเด็น คือ

ประเด็นที่ 1 ให้มองความยั่งยืนของการท่องเที่ยวในความหมายที่กว้างกว่าเรื่องของตัวเลข ทั้งตัวเลขของจำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้ ควรมองถึงความยั่งยืนอย่างมีประโยชน์หมายความว่าให้มีนักท่องเที่ยวในปริมาณที่พอเหมาะ ซึ่งทรัพยากรก็จะยั่งยืน และวัฒนธรรมบางส่วนก็จะสามารถดำรงอยู่ได้

ประเด็นที่ 2 ควรมีการสร้างความหลากหลายทางการท่องเที่ยว ให้มีการท่องเที่ยวในรูปแบบที่แตกต่างกัน เช่น การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา การท่องเที่ยวเพื่อความบันเทิง การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น แม้ในปัจจุบันจะมีผู้จัดการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ ดังกล่าวอยู่แล้ว แต่ก็ยังไม่เพียงพอ ทั้งนี้ในการจัดการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายนั้นไม่มีสูตรตายตัว แต่ผู้จัดต้องมีจินตนาการ มีความกล้าในการคิดอะไรที่แปลกใหม่ ต้องมีความรู้ในกลุ่มเป้าหมายว่าเป็นกลุ่มใด และมีความสนใจในเรื่องใด

ประเด็นที่ 3 ทำให้การท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนรู้ของสังคม ไม่ใช่ธุรกิจที่ทำเงินให้แก่ประเทศเพียงอย่างเดียว ต้องมีการปรับเปลี่ยนการเรียนรู้จากเดิมที่เรียนรู้ตามหลักสูตรในห้องเรียน ให้มีการเรียนไปพร้อมกับการทำกิจกรรม ให้การท่องเที่ยวเป็นเวทีสำคัญของการเรียนรู้ นอกห้องเรียน ผนวกการท่องเที่ยวให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ประเด็นที่ 4 ควรมีการปรับบทบาทขององค์กรทางการท่องเที่ยวของรัฐเสียใหม่ โดยการส่งเสริมการท่องเที่ยวไปสู่การให้ความรู้มากขึ้น ให้สามารถนำมาใช้จัดการการท่องเที่ยวทั้งในเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม

ประเด็นที่ 5 ให้ความสำคัญกับ “คน” มากกว่ารายได้ ต้องมองคนเป็นเป้าหมายหลักในการจัดการการท่องเที่ยว “คน” ในที่นี้ หมายถึง คนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ผู้ให้บริการ นักท่องเที่ยว ชุมชนท้องถิ่น เป็นต้น

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542 1-5) กล่าวว่า การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนต้องพัฒนาการท่องเที่ยวใน 6 องค์ประกอบหลัก คือ

- 1) การพัฒนาทรัพยากรท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
- 2) การพัฒนาสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
- 3) การพัฒนารูปร่างท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
- 4) การพัฒนาการตลาดท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
- 5) การพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นทางการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
- 6) การพัฒนาจิตสำนึกทางการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization WTO) (1997 253-255) ได้กล่าวถึงหลักการที่สำคัญของการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ไว้ดังนี้

1) มีการดำเนินการจัดการภายใต้ขีดความสามารถของระบบธรรมชาติ (Carrying capacity) ในการทดแทนฟื้นฟู ให้สามารถผลิตและให้บริการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้ตลอดไป โดยไม่ลดถอยหรือเสื่อมโทรมลง ตระหนักถึงการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน (Local participation) และความต้องการของชุมชน (Local needs)

2) มีการกระจายประโยชน์อย่างเป็นธรรมสู่ท้องถิ่น (Equity)

3) ให้ประสบการณ์ันทนาการที่มีคุณค่าแก่นักท่องเที่ยว (Quality of experience)

4) ให้ผู้มาเยือนหรือนักท่องเที่ยวได้เรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับพื้นที่ ทรัพยากร และวิถีชีวิต (Education and understanding)

5) เน้นการออกแบบที่กลมกลืนกับสถาปัตยกรรมท้องถิ่น และใช้วัสดุในท้องถิ่น (Local architecture and local material)

6) เน้นการผสมผสานการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนสู่แผนพัฒนาระดับท้องถิ่น ภูมิภาค และระดับประเทศ (Integration of sustainable tourism to local, regional and national plans)

7) เน้นข้อมูลพื้นฐานเพื่อเป็นฐานการตัดสินใจ และการติดตามตรวจสอบ (Information and monitoring)

ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2547 ออนไลน์) ได้กำหนดถึงแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับหลักการขององค์การการท่องเที่ยวโลก (WTO) ดังนี้

1) คำนี้ถึงขีดความสามารถในการรองรับสภาพทางกายภาพ ชุมชน วัฒนธรรมนิยม ประเพณี วัฒนธรรม และวิถีชีวิต

2) ต้องให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับชุมชน วัฒนธรรม ชุมชนนิยม ประเพณี และวิถีชีวิต

3) ต้องก่อให้เกิดการกระจายรายได้ (ผลประโยชน์) อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่ได้เกิดจากการกระจุกตัวเฉพาะผลประโยชน์ที่เป็นรายได้เพียงแต่กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเท่านั้น

4) การจัดการพื้นที่ต้องเป็นไปด้วยความยินดีของประชาชนในชุมชนที่อยู่อาศัยในพื้นที่นั้น

3. แนวคิดเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว

สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (2548 : 77-79) ได้กล่าวไว้ว่าการจัดทำแบบการตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยวมีขั้นตอนและกระบวนการ ดังนี้

3.1 การทำความเข้าใจกับทรัพยากรการท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

3 1 1 แบ่งตามประเภทของทรัพยากร ได้แก่ ทรัพยากรหลัก และทรัพยากรสนับสนุน

3 1 2 แบ่งตามชนิดของทรัพยากร ซึ่งจำแนกออกได้เป็น 5 ชนิด ได้แก่

- ทรัพยากรธรรมชาติ พืช สัตว์ ภูมิทัศน์ ภูมิอากาศ น้ำ
- ทรัพยากรวัฒนธรรม ศาสนา มรดกวัฒนธรรมชาติพันธุ์
- ทรัพยากรเหตุการณ์สำคัญ งานมหกรรม การแข่งขัน ธุรกิจโชว์ต่าง ๆ
- ทรัพยากรกิจกรรม นันทนาการ สิ่งอำนวยความสะดวก
- ทรัพยากรบริการ การขนส่ง ที่พัก การต้อนรับ อาหาร บริการ

3 2 การตรวจสอบทรัพยากรท่องเที่ยว แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 รายการทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

มีอะไรน่าสนใจหรือดึงดูดใจ มีการบริการแบบไหน มีกิจกรรมให้นักท่องเที่ยวทำในระหว่างพักแรม และมีที่พักค้างแรมที่รูปแบบไว้คอยบริการ สามารถแบ่งออกได้เป็น 5 รายการ

1 รายการทรัพยากรธรรมชาติ ที่โดดเด่นมากกว่าแหล่งท่องเที่ยวที่อื่น และมีสิ่งสำคัญกับปัจจุบันและในอดีตที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเที่ยว

การเก็บข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติ โดย ชื่อที่ตั้ง ฤดูกาล การเข้าถึง ใครเป็นคนจัดการ ติดต่อกับใคร มีการใช้มากน้อยแค่ไหน ผู้ที่มาท่องเที่ยวมาจากไหน มาทำไม เก็บค่าผ่านประตู และต้องเป็นสมาชิกหรือไม่

2. รายการทรัพยากรวัฒนธรรม สิ่งไหนทำให้โดดเด่น มีอะไรบอกถึงความมีวัฒนธรรมมากที่จะดึงดูดนักท่องเที่ยว

การเก็บข้อมูลวัฒนธรรม โดย ชื่อที่ตั้ง ฤดูกาล การเข้าถึง ทางเข้า ใครเป็นเจ้าของ มีนักท่องเที่ยวมาอย่างน้อยแค่ไหน มีเวลาของการใช้และเก็บค่าผ่านประตูเท่าไร นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวมาจากไหน มีกิจกรรมอะไรให้ทำ ในขณะที่เข้าไปเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว ผู้ที่มาเที่ยวเป็นกลุ่มลูกค้าแบบไหน

3. รายการทรัพยากรเหตุการณ์สำคัญ มีอะไรที่โดดเด่น และสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากต่างถิ่น มีอะไรพิเศษกว่าแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ในบริเวณใกล้เคียง เกิดเหตุการณ์บ่อยหรือนาน ๆ ครั้ง

การเก็บข้อมูล ชื่อที่ตั้งของเหตุการณ์สำคัญนั้น ช่วงระยะเวลาในการเกิดเหตุการณ์ มีวิธีการเข้าถึงแบบใด ใครเป็นเจ้าของ มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวมากน้อย และมาจากที่ใดมาเพื่อทำอะไร ต้องเป็นสมาชิกไหม และถ้าไม่จำเป็นต้องเสียค่าผ่านประตูเท่าไร

4 รายการทรัพยากรกิจกรรม กิจกรรมนั้นมีความโดดเด่นที่สามารถดึงดูดให้นักท่องเที่ยวต่างถิ่นให้มาท่องเที่ยวได้มากแค่ไหน

การเก็บข้อมูลทรัพยากรกิจกรรม โดยชื่อที่ตั้งศูนย์ข้อมูล เวลาและฤดูกาลที่เข้ามาเที่ยว มีการเข้าถึงได้อย่างไร ใครเป็นเจ้าของ มีกิจกรรมแบบใดบ้างให้นักท่องเที่ยวได้ร่วมกิจกรรม นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวมาจากที่ไหน มีค่าผ่านประตูและต้องเป็นสมาชิกหรือไม่

5. รายการทรัพยากรบริการ โดยชื่อและที่อยู่ของผู้ให้บริการ ต้องติดต่อใคร มีการบริการในรูปแบบใดบ้าง

การเก็บข้อมูลด้านบริการด้านที่พักแรม โดยชื่อและที่ตั้งของสิ่งอำนวยความสะดวกจากศูนย์ จัดอยู่ในระดับใด มีบริการอะไรบ้าง ในช่วงเวลาใด มีการเข้าไปใช้บริการ ใครเป็นเจ้าของ มีจำนวนเตียงกี่เตียง และค่าบริการในการใช้

การเก็บข้อมูลบริการด้านอาหาร โดยชื่อและที่ตั้งอาหารประเภทใดบ้าง ใครเป็นเจ้าของ มีบริการจำนวนมากแค่ไหน เปิดกี่โมง มีผู้มาใช้ในกลุ่มนักท่องเที่ยวแบบไหน ค่าบริการต่อมื้อเท่าไร

ขั้นตอนที่ 2 ประเมินทรัพยากร

1 คุณภาพทรัพยากร อะไรทำให้ทรัพยากรนี้ดีกว่าทรัพยากรอื่น มีจุดอ่อนตรงไหนได้รับการดูแล มีคุณภาพบริการสม่ำเสมอ ถ้าปรับปรุงจะปรับปรุงได้และมีข้อเสียต่อการพัฒนาหรือไม่

2 ความโดดเด่นของทรัพยากร ทรัพยากรนี้มีความโดดเด่นและแตกต่างจากที่อื่น และแสดงออกถึงความภาคภูมิใจในสถานที่นั้น ๆ

3 มีอำนาจในการดึงดูดนักท่องเที่ยว กิจกรรมในการดึงดูด และมีข้อเสนอดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาใช้บริการในระดับใด

4 ฐานข้อมูลของทรัพยากร อะไรทำให้ทรัพยากรนี้มีบทบาทกับปัจจุบันและสำคัญยิ่งขึ้นในคราวต่อไป ทรัพยากรนี้มีปัญหาอุปสรรคต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวในอนาคตหรือไม่

จากทฤษฎีการตรวจสอบทรัพยากร แสดงให้เห็นเป็นกระบวนการขั้นตอนในการตรวจสอบทรัพยากรการท่องเที่ยวในทุกด้าน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำและกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์ต่อไป

4 แนวคิดการวางแผนยุทธศาสตร์ (Strategic planning)

ในการบริหารหรือจัดการธุรกิจ และภาครัฐสมัยใหม่นั้นมักจะได้ยินคำว่า “การวางแผนกลยุทธ์” (Strategic planning) และ “การจัดการเชิงกลยุทธ์” (Strategic management) แนวคิดด้านกลยุทธ์ดังกล่าวนี้วันจะมีความสำคัญมากขึ้น โดยเฉพาะในช่วงที่ประเทศไทยกำลังอยู่ในขั้นตอนของการปรับตัวอย่างรุนแรงเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมในทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ทั้งในระดับโลก ภูมิภาค และภายในประเทศ

การวางแผนกลยุทธ์ได้ถูกพัฒนาจนกระทั่งทำให้เกิดกระบวนการบริหารงานสำหรับนำแผนกลยุทธ์ไปปฏิบัติโดยเฉพาะ เรียกว่า กระบวนการบริหารเชิงกลยุทธ์ (Strategic management) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการใช้เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับสถานการณ์ทางกลยุทธ์ที่ต้องเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ช่วยให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้บรรลุผลตามเป้าหมายต่างๆ ที่ตั้งไว้ ซึ่งตรงข้ามกับการวางแผนกลยุทธ์ที่ถูกนำมาใช้เพื่อให้มีแผนการทำงานด้านต่างๆ ที่ดีที่สุดสำหรับระยะเวลายาวอย่างสอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และสถานการณ์ รวมทั้งช่วยให้การบริหารงานเป็นไปอย่างราบรื่นและบรรลุเป้าหมาย

จากวิวัฒนาการที่ผ่านมา อาจกล่าวได้ว่า การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic planning) และการบริหารเชิงกลยุทธ์ (Strategic management) มีขอบเขตเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับกระบวนการบริหารเหมือนกัน แต่จะแตกต่างกันตรงที่การวางแผนกลยุทธ์จะเป็นกระบวนการวิเคราะห์จากข้อมูลที่ถูกรวบรวมอย่างสมบูรณ์ที่สุดจากทุกส่วนที่เกี่ยวข้อง และใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อการวางแผนการทำงาน แต่การบริหารเชิงกลยุทธ์จะเป็นขั้นตอนของการใช้เทคนิควิธีต่างๆ เพื่อการบริหารและควบคุมการปฏิบัติตามแผนกลยุทธ์ดังกล่าวให้สำเร็จผลให้ดีที่สุด (พวงรัตน์ เกษรแพทย์ 2544 : 9) นอกจากนี้ข้อแตกต่างระหว่างการวางแผนกลยุทธ์ และการบริหารเชิงกลยุทธ์คือ การบริหารเชิงกลยุทธ์จะมีขอบเขตและเนื้อหาความลึกมากกว่าการวางแผนกลยุทธ์ รวมทั้งมีน้ำหนักมากกว่า เนื่องจากการบริหารเชิงกลยุทธ์จะเป็นความรับผิดชอบของผู้บริหารองค์การโดยตรงที่ต้องรับผิดชอบทั้งในขั้นการคิด และวิเคราะห์ขั้นปฏิบัติการไปจนถึงผลแห่งการก้าวหน้าและการเติบโตขององค์การ (ธงชัย สันติวงษ์ 2532 : 58)

4.1 นิยาม

ปกรณ ปรียากร (2544 : 41) ได้กล่าวไว้ว่า การวางแผนกลยุทธ์ คือ การตัดสินใจเชิงบูรณาการเพราะการตัดสินใจที่ดีมาจากการร่วมมือระหว่างกลุ่มคนและองค์กร จึงมองด้านโดยเนื้อแท้ว่า การตัดสินใจเพื่อวางแผนเป็นการทำงานร่วมกันเชิงบูรณาการ

ธงชัย สันติวงษ์ (2532 : 13) ได้กล่าวไว้ว่า การวางแผนทั้งแบบที่เป็นการวางแผนเชิงรวม และมีขอบเขตครอบคลุมไปถึงทุกส่วนขององค์การ เป็นการวางแผนที่เกี่ยวข้องและจัดทำโดยฝ่ายบริหารระดับสูงที่จะเข้ามาพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมาย เป้าหมาย กลยุทธ์และแผนงานหลักต่างๆ ซึ่งจะมีผลทำให้เกิดการจัดการทรัพยากรต่างๆ ใหม่เพื่อให้องค์กรสามารถเผชิญกับอุปสรรค และสามารถก้าวเข้าไปทำธุรกิจที่กำลังมีโอกาสและที่จะเป็นผลดีต่อองค์การได้

จากแนวความคิดที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยพอสรุปเป็นแนวคิดได้ว่า “การวางแผนกลยุทธ์” (Strategic planning) หมายถึง การกำหนดแนวทางในการดำเนินงานขององค์การเพื่อให้งานบรรลุผลตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องทำการวิเคราะห์และการประเมินปัจจัยต่างๆ ที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์การเพื่อจัดทำแผนงานดำเนินงานที่เหมาะสมที่สุดเพื่อให้มีประสิทธิภาพ

4.2 กระบวนการวางแผนกลยุทธ์

ชินินทร์ ชุณหพันธ์รักษ์ (2544 : 15-17) ได้กล่าวถึงกระบวนการวางแผนกลยุทธ์ไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม เป็นการพิจารณาตรวจสอบและวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์การทั้งภายนอกและภายในอย่างรอบคอบ เพื่อค้นหาโอกาส (Opportunities) อุปสรรค (Threats) จุดเด่น (Strengths) และจุดด้อย (Weaknesses) ขององค์การ เพื่อที่ผู้บริหารจะได้สามารถกำหนดภารกิจและเป้าหมายของกิจการได้อย่างเหมาะสม หลังจากนั้นจะได้พิจารณากำหนดกลยุทธ์ต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาโอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงาน ซึ่งเกิดจากสภาพแวดล้อมต่างๆ ไป เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง กฎหมาย เทคโนโลยี และสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับการแข่งขัน อันได้แก่ คู่แข่ง ลูกค้า และชุมชน เป็นต้น ส่วนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาจุดเด่นและจุดด้อยจากการดำเนินงานในด้านต่างๆ ขององค์การเอง เช่น การดำเนินงานด้านการตลาด การผลิต การเงินและการบัญชี เป็นต้น ในการวางแผนกลยุทธ์ผู้บริหารจะต้องพยายามหาโอกาสในการดำเนินธุรกิจ หลีกเลี่ยงอุปสรรคต่อการดำเนินงาน โดยใช้จุดเด่นของกิจการมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ลดจุดด้อยหรือเปลี่ยนจุดด้อยให้เป็นจุดเด่นให้ได้ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เป็นการกำหนดเป้าหมายกว้างๆ ขององค์การถึงสิ่งที่ต้องการในอนาคต โดยยังไม่ได้กำหนดวิธีการในการดำเนินการไว้ วิสัยทัศน์เป็นสิ่งที่ทำให้ทราบถึงทิศทางขององค์การในอนาคต นอกจากนั้นจะเป็นแนวคิดที่ใช้เป็นแนวทางในการชี้แนะว่าองค์การพยายามจะทำอะไรและจะเป็นอะไร

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดภารกิจ (Mission) เพื่อระบุขอบเขตการดำเนินงานขององค์การ โดยมีการกำหนดไว้เป็นข้อความภารกิจ (Mission statement) เพื่อกำหนดทิศทางขององค์การในอนาคต โดยทั่วไปข้อความภารกิจจะมุ่งเน้นประเด็นที่แสดงออกอย่างชัดเจน และมีความเฉพาะเจาะจงในคุณลักษณะของแต่ละหน่วยขององค์การว่ามีอะไรบ้าง

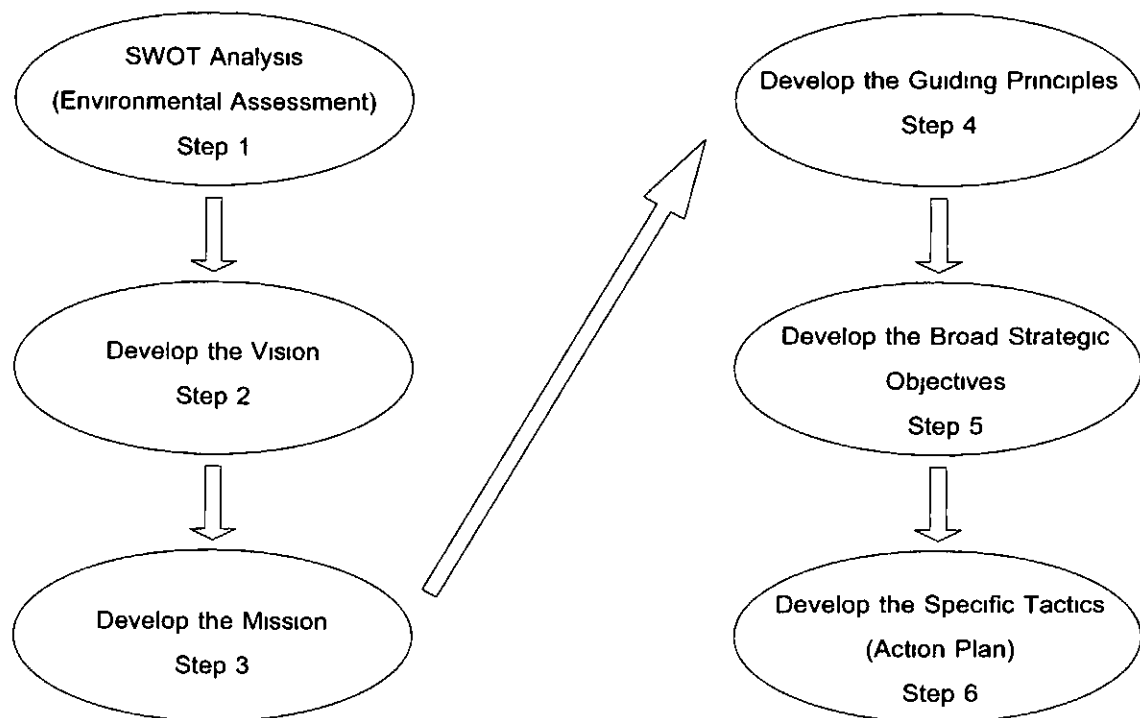
ขั้นตอนที่ 4 การกำหนดเป้าหมาย (Goals) เป็นการกำหนดผลลัพธ์ที่องค์การคาดหวังไว้ หรือเป็นจุดมุ่งหมายที่องค์การต้องการจะบรรลุ เป้าหมายจะเป็นสิ่งที่ทำให้ภารกิจขององค์การเป็นจริงยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 5 การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objectives) วัตถุประสงค์ คือ สิ่งที่ต้องการต้องการที่จะบรรลุ แต่จะมีรายละเอียดที่มากกว่าเป้าหมาย วัตถุประสงค์เป็นสิ่งสำคัญสำหรับองค์การที่จะใช้เป็นแนวทางขั้นพื้นฐานสำหรับการวางแผน การจัดองค์การ การจูงใจ และการควบคุม รวมทั้งเป็นตัวกำหนดแนวทางในการดำเนินงานให้บรรลุจุดมุ่งหมาย

ขั้นตอนที่ 6 การกำหนดนโยบาย (Policies) เป็นการกำหนดแนวทางในการดำเนินงานขององค์การอย่างชัดเจน เพื่อให้กลยุทธ์ที่กำหนดไว้บรรลุผลตามที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 7 การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy) การกำหนดกลยุทธ์จะเกี่ยวข้องกับ การกำหนดแนวทางปฏิบัติต่างๆ เพื่อให้้องค์การบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ โดยทั่วไปกลยุทธ์จะมี 3 ระดับ ได้แก่ 1) กลยุทธ์ระดับองค์การ (Corporate strategy) มักถูกกำหนดโดยผู้บริหารระดับสูง กลยุทธ์ระดับนี้ถูกกำหนดเพื่อบรรลุเป้าหมายโดยรวมขององค์การ มีการตัดสินใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดทิศทางขององค์การนั้นๆ 2) กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (Business level strategy) เป็นกลยุทธ์ที่จะทำให้กลยุทธ์ระดับองค์การบรรลุผล สิ่งสำคัญของกลยุทธ์ระดับนี้ คือ เป็นการค้นหาวิธีการแข่งขันให้กับแต่ละธุรกิจที่องค์การดำเนินงานอยู่ 3) กลยุทธ์ระดับหน้าที่ทางธุรกิจ (Functional level strategy) เป็นกลยุทธ์ที่ถูกกำหนดขึ้นตามหน้าที่ต่างๆ ขององค์การ เพื่อที่จะทำให้การดำเนินงานบรรลุผลตามกลยุทธ์ระดับธุรกิจ

และเดวิส David L Goetsch, & Stanley B Davis (Goetsch, & Davis 1997 97 - 119) ได้กำหนดกระบวนการวางแผนกลยุทธ์เป็นกระบวนการที่ประกอบไปด้วยขั้นตอนดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กระบวนการวางแผนกลยุทธ์

ที่มา David L Goetsch, & Stanley B Davis (1997) *Quality Management* p 99

พิบูล ทีปะปาล (2546 12-19) ได้อธิบายถึงขั้นตอนของการวางแผนกลยุทธ์ไว้ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การตรวจสอบสภาพแวดล้อม (Environmental Scanning) เป็นการประเมินสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกขององค์กร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อระบุปัจจัยเชิงกลยุทธ์ (Strategic Factors) ซึ่งจะเป็นปัจจัยที่กำหนดอนาคตขององค์กร การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นการวิเคราะห์ตัวแปร 2 ตัว ได้แก่ โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ซึ่งอยู่ภายนอกองค์กร ไม่สามารถควบคุมได้ในระยะสั้นและเป็นปัจจัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ มีผลกระทบต่อองค์กรโดยตรง ส่วนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในเป็นการวิเคราะห์ปัจจัยอีก 2 ตัว ได้แก่ จุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) ขององค์กร ซึ่งประกอบด้วย โครงสร้าง วัฒนธรรม และทรัพยากร

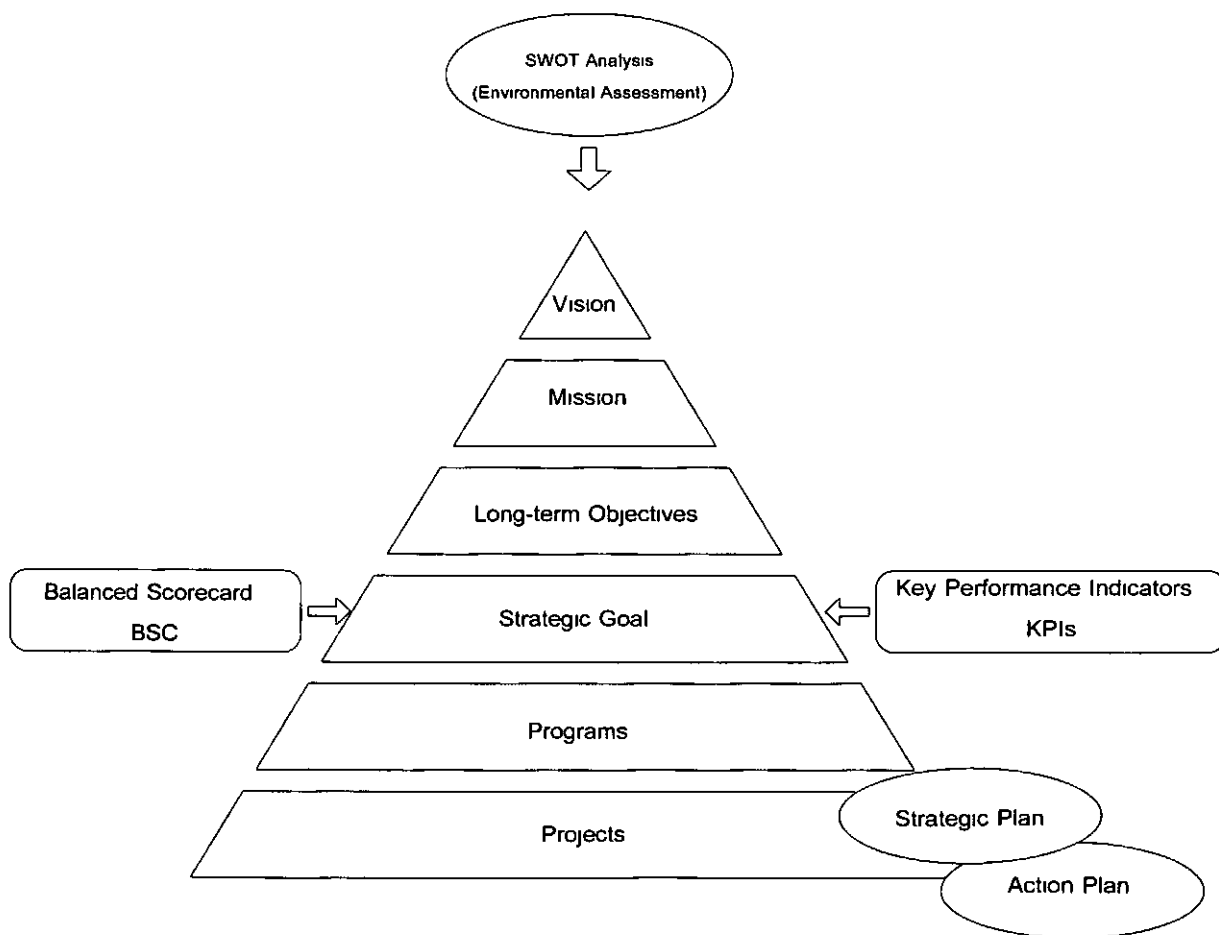
ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดพันธกิจ (Mission) เป็นการกำหนดความมุ่งหมายหรือเหตุผลที่องค์กรได้จัดตั้งขึ้นมา พันธกิจจะบอกถึงความมุ่งหมายพื้นฐานที่เป็นเอกลักษณ์ชัดเจนที่ทำให้องค์กรมีความแตกต่างจากองค์กรอื่น

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objectives) เป็นการกำหนดเป้าหมายที่องค์กรต้องการที่จะบรรลุ ซึ่งควรกำหนดในรูปของปริมาณหรือตัวเลขที่ชัดเจนที่สามารถวัดได้

ขั้นตอนที่ 4 การกำหนดกลยุทธ์ (Strategy) เป็นการกำหนดแผนแม่บทเพื่อให้เห็นว่าองค์กรจะดำเนินการอย่างไรเพื่อให้บรรลุพันธกิจและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ กลยุทธ์จะเป็นการ

นำข้อได้เปรียบทางการแข่งขันมาใช้มากที่สุด ในขณะที่เดียวกันจะลดข้อเสียเปรียบทางการแข่งขันให้เหลือน้อยที่สุด กลยุทธ์โดยทั่วไป แบ่งออกได้เป็น 3 ระดับ คือ 1) กลยุทธ์ระดับบริษัท (Corporate strategy) เป็นกลยุทธ์ที่แสดงให้เห็นทิศทางการดำเนินงานขององค์กรโดยรวม 2) กลยุทธ์ระดับหน่วยธุรกิจ (Business strategy) เป็นกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นการสร้างรายได้เปรียบทางการแข่งขันขององค์กร 3) กลยุทธ์ระดับหน้าที่ (Functional strategy) เป็นกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นการปรับปรุงประสิทธิภาพการปฏิบัติการ ทั้งในแง่กิจกรรมและกระบวนการดำเนินงาน เพื่อให้การใช้ทรัพยากรที่จัดสรรมาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ทั้งในระดับบริษัทและระดับธุรกิจ

จากขั้นตอนของกระบวนการวางแผนกลยุทธ์ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนกลยุทธ์ในการวิจัยครั้งนี้ (ภาพประกอบ 3) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ภาพประกอบ 2 ขั้นตอนการวางแผนกลยุทธ์

ที่มา David L Goetsch, & Stanley B Davis (1997) *Quality Management* p 99

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environmental analysis) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเป็นการพิจารณา ตรวจสอบ และวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกขององค์กร เพื่อพิจารณาถึงโอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ขององค์กร โดยประเมินจากสภาวะแวดล้อมภายนอก และพิจารณาจุดแข็ง (Strengths) และจุดอ่อน (Weaknesses) ขององค์กรโดยประเมินจากสภาวะแวดล้อมภายในขององค์กร ทั้งนี้เพื่อให้สามารถกำหนดทิศทางขององค์กรได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งสามารถกำหนดกลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ การพิจารณาสภาพแวดล้อมดังกล่าวนี้มักถูกเรียกกันว่า การวิเคราะห์สวอท (SWOT analysis) ซึ่งคำว่า SWOT นั้นมาจากอักษรขึ้นต้นของคำ 4 คำ ได้แก่ Strength Weakness Opportunity และ Threat การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมมีบทบาทสำคัญ 3 ประการ (วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และคนอื่นๆ 2546 28)

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) วิสัยทัศน์ หมายถึง เป้าหมายที่มีลักษณะกว้างซึ่งเป็นความต้องการในอนาคต โดยไม่ได้กำหนดวิธีการ (Means) ไว้ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่นๆ 2542 25) วิสัยทัศน์ที่ดี มีลักษณะสำคัญพอสรุปได้ (ชนินทร์ ชุณหพันธรักษ์ 2544 70) คือ

- 1 สามารถบอกทิศทางของการดำเนินงานขององค์กรได้อย่างชัดเจน
- 2 สามารถกระตุ้นให้สมาชิกในองค์กรดำเนินการไปในทิศทางที่ถูกต้อง
- 3 สามารถช่วยประสานงานการดำเนินการขององค์กร และการใช้ทรัพยากรเป็นไป

อย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดพันธกิจ (Mission) เป็นการระบุขอบเขต แนวคิด และวิธีการดำเนินงานขององค์กร โดยมีการกำหนดไว้เป็นข้อความภารกิจ (Mission statement) ซึ่งการกำหนดพันธกิจยังทำให้วิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้เป็นรูปธรรมมากขึ้น

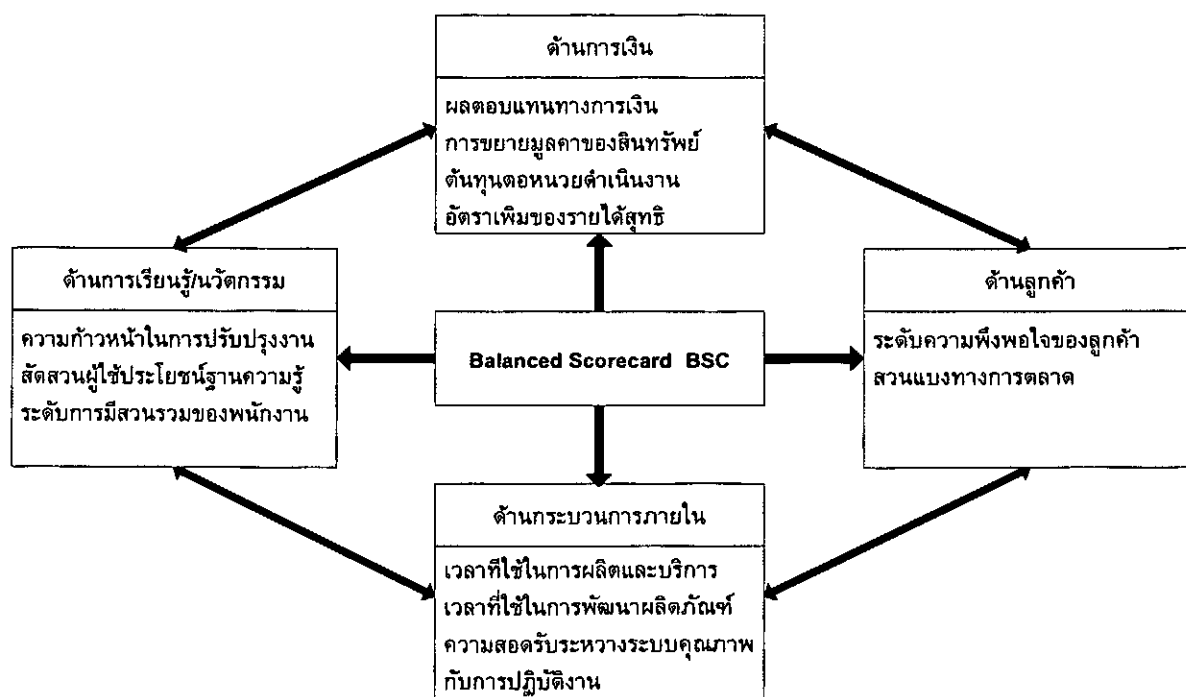
ขั้นตอนที่ 4 การกำหนดเป้าประสงค์หลัก (Long-term objective) เป็นการระบุถึงความคาดหวังขององค์กรว่าต้องการทำอะไรให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้ภารกิจขององค์กรที่ระบุไว้ประสบผลสำเร็จ เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์นี้จะเป็นการรอบคอบขึ้นสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องในการถ่ายทอดกลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติ เป้าประสงค์ของแผนกลยุทธ์มักแยกออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) เป้าประสงค์ระยะยาว 2) เป้าประสงค์ระยะสั้น ซึ่งควรมีคุณลักษณะที่สำคัญ (สุพจน์ ทรายแก้ว 2545 77) ดังนี้

- ต้องมีความเฉพาะเจาะจง (Specific)
- เป็นการระบุถึงผลสำเร็จของกิจกรรม (Results)
- สามารถวัดได้ (Measurable)
- มีการกำหนดกรอบเวลา (Time Frame)
- เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจ (Suitable)
- เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย (Agreement)
- มีความยืดหยุ่น (Flexible)

ขั้นตอนที่ 5 การกำหนดจุดมุ่งหมายเชิงกลยุทธ์ หรือยุทธศาสตร์ (Strategic goal) จุดมุ่งหมายเชิงกลยุทธ์ คือ จุดมุ่งหมายในระดับรองลงมาจากพันธกิจ (Mission) เป็นการนำพันธกิจแต่ละด้านมากำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 6 การกำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จแบบสมดุล (Balanced score card- BSC) เป็นการพิจารณาว่า จากจุดมุ่งหมายเชิงกลยุทธ์ หรือยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ สามารถนำมากำหนดเป็นดัชนีชี้วัดความสำเร็จแบบสมดุลได้ที่ด้าน ในทางปฏิบัติของหน่วยราชการไทย สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก พ) ได้เสนอไว้ 4 มิติเช่นกัน คือ มิติด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภายนอกองค์กร (External perspective) มิติด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภายในองค์กร (Internal perspective) มิติด้านนวัตกรรม (Innovation perspective) และมิติด้านการเงิน (Financial perspective)

แนวคิดเรื่องดัชนีชี้วัดความสำเร็จ (Balanced score card-BSC) เกิดจากแนวคิดของ Robert Kaplan และ David Norton คือ เครื่องมือที่ทำหน้าที่เปลี่ยนพันธกิจ (Mission) และกลยุทธ์ (Strategy) เป็นชุดของการวัดผลการปฏิบัติงานที่มีส่วนช่วยกำหนดกรอบของระบบการวัดและการบริหารกลยุทธ์ที่ครอบคลุมประเด็นครบถ้วน ตัวเลขที่ได้จากการวัดจะทำหน้าที่วัดผลการปฏิบัติงานขององค์กรที่ครอบคลุมด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องไว้ครบถ้วน เช่น ด้านการเงิน ด้านลูกค้า ด้านกิจการภายใน และด้านการเรียนรู้และการเติบโตขององค์กรดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 3 แบบจำลองการวัดผลการปฏิบัติงานตามแนวทาง Balanced score card
ที่มา สุพจน์ ทรายแก้ว (2545) การจัดการภาครัฐแนวใหม่ หน้า 150

นอกจากนี้ Balance score card ยังเป็นแนวคิดที่ยืดหยุ่น ไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในตอนแรกก็ได้ เช่น มุมมองต่างๆ ไม่จำเป็นต้องมี 4 มุมมองตามแนวคิดดั้งเดิม การจะมีกี่มุมมองหรือการจัดการเรียงลำดับของมุมมองต่างๆ ไม่จำเป็นต้องเริ่มจากการเงินลูกค้า กระบวนการภายใน และการเรียนรู้ก็ได้ ขึ้นอยู่กับปรัชญาและพื้นฐานขององค์กรนั้นๆ

ขั้นตอนที่ 7 การแปลงกลยุทธ์สู่การปฏิบัติด้วยการกำหนดรายชื่อแผนงานและโครงการ (Translating Strategies into action by formulating programs and projects) เป็นขั้นตอนที่อยู่ระหว่างการจัดทำแผนกลยุทธ์และการนำแผนกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ในทางปฏิบัติ กิจกรรมในขั้นตอนนี้มี 2 ขั้นตอนหลัก คือ

1) การกำหนดแผนงาน หรือกลุ่มโครงการ (Program or a group of projects) ตามปกตินิยมกำหนดโดยการระดมสมองเพื่อค้นหาปัญหาหลัก (Core problem) ขององค์กร ข้อค้นพบที่ได้จากการระดมสมองคือ รายชื่อแผนงานต่างๆ นั่นเอง

2) การกำหนดโครงการ (Project) หรือการกำหนดงาน ซึ่งกำหนดได้จากการนำปัญหาหลักมาค้นหาสาเหตุว่าแต่ละปัญหามีสาเหตุ ได้แก่อะไรบ้าง และการแก้ไขปัญหาก็คือการแก้ที่สาเหตุ โดยการกำหนดโครงการต่างๆ โดยทั่วไป นิยมกำหนดโครงการหนึ่งๆ จากแต่ละสาเหตุ ถ้านำสาเหตุหลักไปค้นหาสาเหตุย่อยว่ามีอะไรบ้าง ก็จะค้นพบกิจกรรมต่างๆ ของโครงการนั่นเอง

นอกจากนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญกับแนวคิดการวางแผนกลยุทธ์แบบบูรณาการ (Integrated strategic planning) ว่า ในการจัดทำแผนกลยุทธ์แบบบูรณาการหรือแผนกลยุทธ์แบบใหม่นั้น จำเป็นที่ผู้จัดทำแผนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในองค์ความรู้ที่สำคัญและที่เกี่ยวข้องก่อน เพื่อให้ผู้จัดทำแผนกลยุทธ์แบบบูรณาการสามารถดำเนินการจัดทำแผนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ในทางตรงกันข้าม หากยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่ององค์ความรู้เหล่านี้ ก็จะทำให้การจัดทำแผนกลยุทธ์แบบบูรณาการเป็นไปอย่างยากลำบาก มีปัญหาอุปสรรคมากและกระทำไปด้วยความไม่เข้าใจ (วัฒนา พัฒนพงศ์ 2546 29)

5. นโยบายของรัฐบาล และยุทธศาสตร์จังหวัดสมุทรสงคราม ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547

5.1 คำแถลงนโยบายคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๓๖ ชินวัตร

จากสถานการณ์ในปัจจุบันสภาพแวดล้อมต่างๆ ได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังนั้นในการบริหารงานของประเทศมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารประเทศจะต้องมีการวิเคราะห์และกำหนดทิศทางการบริหารประเทศ และเพื่อให้ประเทศมีความยั่งยืน รัฐบาลจึงได้แถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี หรือที่เรียกว่า วาระแห่งชาติ เพื่อให้ทุกภาคส่วนของสังคมเข้ามามีบทบาทและมีส่วนผลักดันให้เกิดการพัฒนาประเทศไปในทิศทางเดียวกัน โดยทางสำนักงานคณะกรรมการ

พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2548 ออนไลน์) ได้รวบรวมแนวคิดพื้นฐานของวาระแห่งชาติไว้ดังนี้ การบริหารประเทศที่เผชิญความท้าทาย จำเป็นต้องอาศัยยุทธศาสตร์และการวางแผนที่ดี ระบบราชการที่มีประสิทธิภาพ การมีตัวบทกฎหมายตลอดจนกฎระเบียบต่างๆ ที่เพียงพอ เป็นธรรม และทันสมัย และความซื่อสัตย์สุจริตโปร่งใสในการปฏิบัติราชการทุกระดับ ตลอดจนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่จะเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ รัฐบาลจึงได้ดำเนินการพัฒนาระบบราชการครั้งสำคัญในประวัติศาสตร์การบริหารราชการแผ่นดิน โดยได้จัดระบบบริหารของกระทรวง ทบวง กรม ใหม่ให้มีความเป็นเอกภาพและบูรณาการ ในขณะเดียวกัน รัฐบาลได้ริเริ่มให้มีการทำงานเชิงรุกแบบบูรณาการ โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง ในส่วนของการพัฒนาระบบการบริหารงานผู้ว่าราชการจังหวัด และเอกอัครราชทูตแบบบูรณาการ รวมทั้งปรับปรุงระบบการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนของหน่วยงานภาครัฐโดยนำเอาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในโครงการรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งทำให้การบริการประชาชนมีความรวดเร็ว ความสะดวกและมีความโปร่งใสมากยิ่งขึ้น การปรับปรุงการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน ทำให้ระบบราชการไทยมีความก้าวหน้าไปอย่างมาก จนเป็นที่ยอมรับในระดับวงกรนานาชาติ และมีการจัดอันดับขีดความสามารถของระบบราชการไทยสูงขึ้น อันเป็นผลความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือร่วมใจกันของทุกฝ่าย สี่ปีข้างหน้าต่อไปนี้จะป็นสี่ปีแห่งการเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปสู่ความมั่นคงยั่งยืนในทุกทางประเทศในโลกที่หนึ่ง รัฐบาลจะสร้างโอกาสเพื่ออนาคต วางรากฐานใหม่ให้แก่ประเทศ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครอง โดยเน้นการคืนความเข้มแข็งสู่ท้องถิ่น คืนความสมบูรณ์ของดินและน้ำสู่ธรรมชาติ รวมทั้งคืนอำนาจการตัดสินใจให้แก่ชุมชน โดยให้ความสำคัญแก่การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมให้มีความสมดุลมากยิ่งขึ้น สร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ระบบเศรษฐกิจ ปฏิรูปการศึกษาเพื่อนำไปสู่สังคมเศรษฐกิจบนฐานความรู้ โดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ เพื่อนำประเทศไปสู่โครงสร้างที่มีความสมดุล มั่งคั่ง มั่นคง และยั่งยืน โดยในส่วนภาคบริการและการท่องเที่ยว นั้น รัฐบาลจะเน้นการเพิ่มมูลค่ามากกว่าการเพิ่มปริมาณ โดยรัฐบาลจะร่วมมือกับภาคเอกชน ท้องถิ่น และชุมชน ในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้านท่องเที่ยวไม่ให้เสื่อมโทรม จัดระบบรับรองมาตรฐานโรงแรมและสถานบริการ เพิ่มขีดความสามารถขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และพัฒนามาตรฐานบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล ทั้งนี้ รัฐบาลจะเร่งฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่เสื่อมโทรมหรือประสบภัยพิบัติ เช่น ชายฝั่งทะเลอันดามัน ตลอดจนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยจะเชื่อมโยงเครือข่ายการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและเชิงสุขภาพ

5.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม

จังหวัดสมุทรสงครามได้จัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด (ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม 2548) โดยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานราชการส่วนต่างๆ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชน ซึ่งได้ร่วมกันวิเคราะห์ศักยภาพในการใน

การพัฒนาจังหวัด กำหนดวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ ประเด็นยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์และโครงการ เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม และให้หน่วยงานต่างๆ ยึดถือยุทธศาสตร์นี้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนงานโครงการเชิงบูรณาการ เพื่อพัฒนาจังหวัดสมุทรสงครามให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ ตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างแท้จริง

1 การวิเคราะห์สภาวะแวดล้อมจังหวัดสมุทรสงคราม (SWOT analysis)

(สำนักงานจังหวัดสมุทรสงคราม 2547 12-20)

จากการประเมินศักยภาพการพัฒนาของจังหวัดโดยการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม (SWOT analysis) ของจังหวัดทั้งจากการวิเคราะห์ภายใน (Inside out) และวิเคราะห์ภายนอก (Outside in) ได้ข้อสรุปดังนี้

<p style="text-align: center;">จุดแข็ง Strengths</p> <ul style="list-style-type: none"> • เป็นเมืองที่อยู่ใกล้กรุงเทพมหานครที่มีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ดีและมีวิถีชีวิตสงบเรียบง่าย • เป็นเมืองสุดยอดอาหารทะเลสด • เป็นเมืองผลไม้ปลอดสารพิษ • ลำคลองเป็นเวนิชตะวันออกแห่งสุดท้ายของประเทศ • ดอนหอยหลอดแห่งเดียวที่มีชื่อเสียงของประเทศ 	<p style="text-align: center;">จุดอ่อน Weaknesses</p> <ul style="list-style-type: none"> • ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม • การคมนาคม (ถนน) ทั้งภายในและภายนอกไม่สะดวก • ขาดแคลนแรงงานในการประมง • ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคที่มีคุณภาพดี
<p style="text-align: center;">โอกาส Opportunities</p> <ul style="list-style-type: none"> • มีทรัพยากรธรรมชาติที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศ คริวโลก และการท่องเที่ยว • โลกอนาคตมีความสนใจในสุขภาพและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ • เป็นจังหวัดที่การพัฒนาและความเจริญสามารถกระจายอย่างทั่วถึงครอบคลุมทั้งจังหวัดเนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีขนาดเล็ก 	<p style="text-align: center;">อุปสรรค Threats</p> <ul style="list-style-type: none"> • แรงงานต่างด้าวที่ไม่ได้จดทะเบียนควบคุมในภาคประมงและอุตสาหกรรมแปรรูป ก่อปัญหาด้านความมั่นคง ปลอดภัยและโรคติดต่อ • มีผลภาวะทางน้ำจากจังหวัดใกล้เคียง • การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของลุ่มแม่น้ำไม่สอดคล้องกับระบบนิเวศ 3 น้ำ

1 วิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม

“เป็นเมืองแห่งอาหารทะเลและผลไม้ปลอดสารพิษ ศูนย์กลางการพักผ่อน การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทางลำคลองระดับชาติ ดินแดนแห่งประชาชนรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันดีงาม”

2 เป้าประสงค์การพัฒนา

จังหวัดได้กำหนดเป้าประสงค์การพัฒนาเพื่อสนองตอบต่อวิสัยทัศน์ของ

จังหวัด ดังนี้

- 1 รายได้จากภาคประมงเพิ่มขึ้นร้อยละ 15
- 2 อาหารทะเลและผลไม้ปลอดสารพิษ ร้อยละ 95 จากจำนวนตัวอย่าง
- 3 อาหารสดปราศจากสารปนเปื้อน 6 ชนิด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 95
- 4 สถานที่ผลิตอาหารแปรรูป 54 ประเภทผ่านเกณฑ์มาตรฐาน GMP

ร้อยละ 100

- 5 ร้านอาหารและแผงลอยผ่านเกณฑ์มาตรฐาน อาหารสะอาด รสชาติอร่อย

ไม่น้อยกว่าร้อยละ 40

- 6 รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นปีละ 15 %
- 7 ชาวสมุทรสงครามพึงพอใจต่อการซื้อของกินของใช้ในจังหวัดไม่น้อยกว่า

ร้อยละ 80

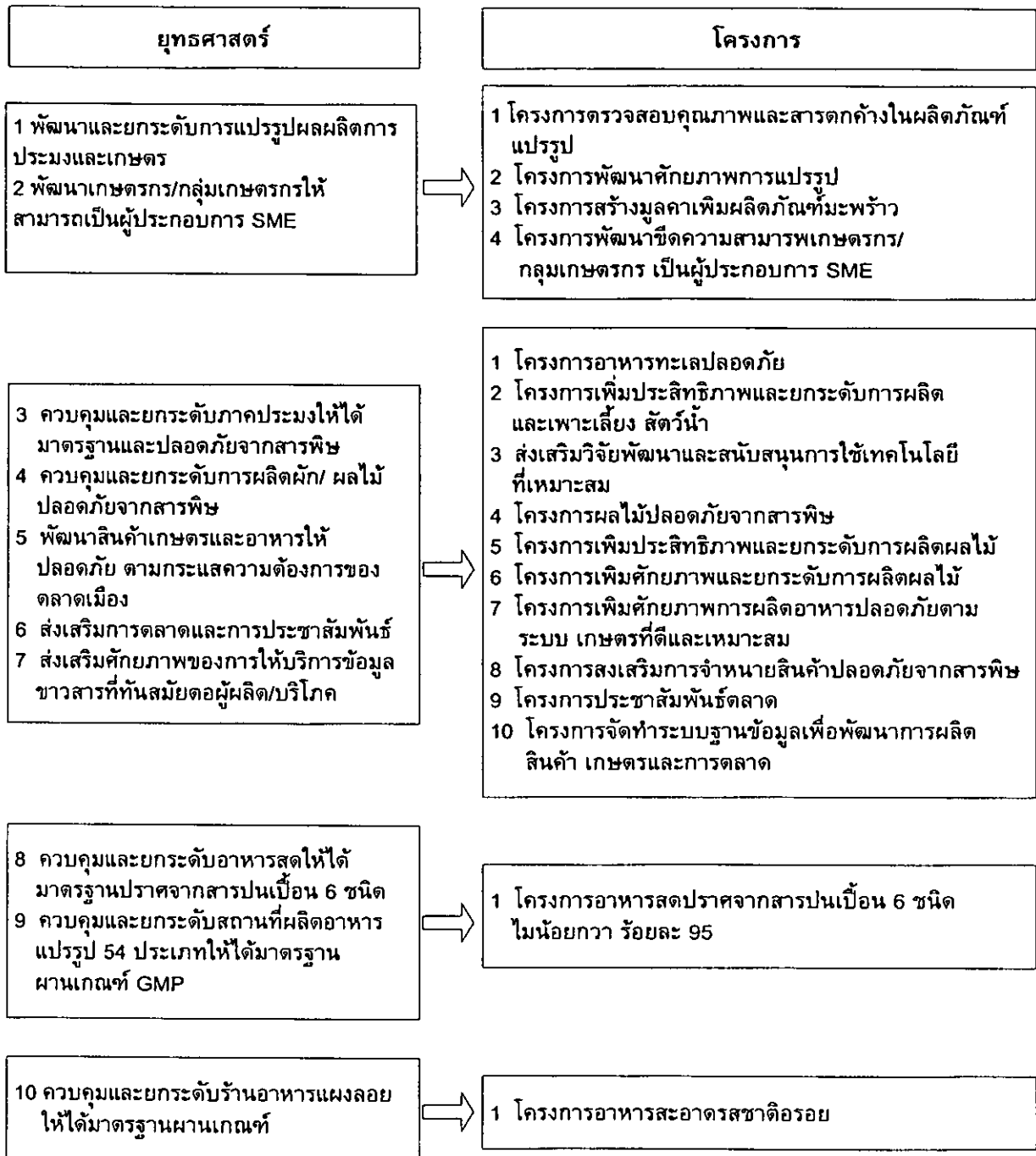
- 8 คริวเรือนยาจนได้รับการยกระดับ หรือดูแลอย่างทั่วถึงต่อเนื่อง
- 9 ดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศสามน้ำ

3 ประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

จากการกำหนดเป้าประสงค์เพื่อสนองตอบต่อวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัด โดย

ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ไว้ดังนี้

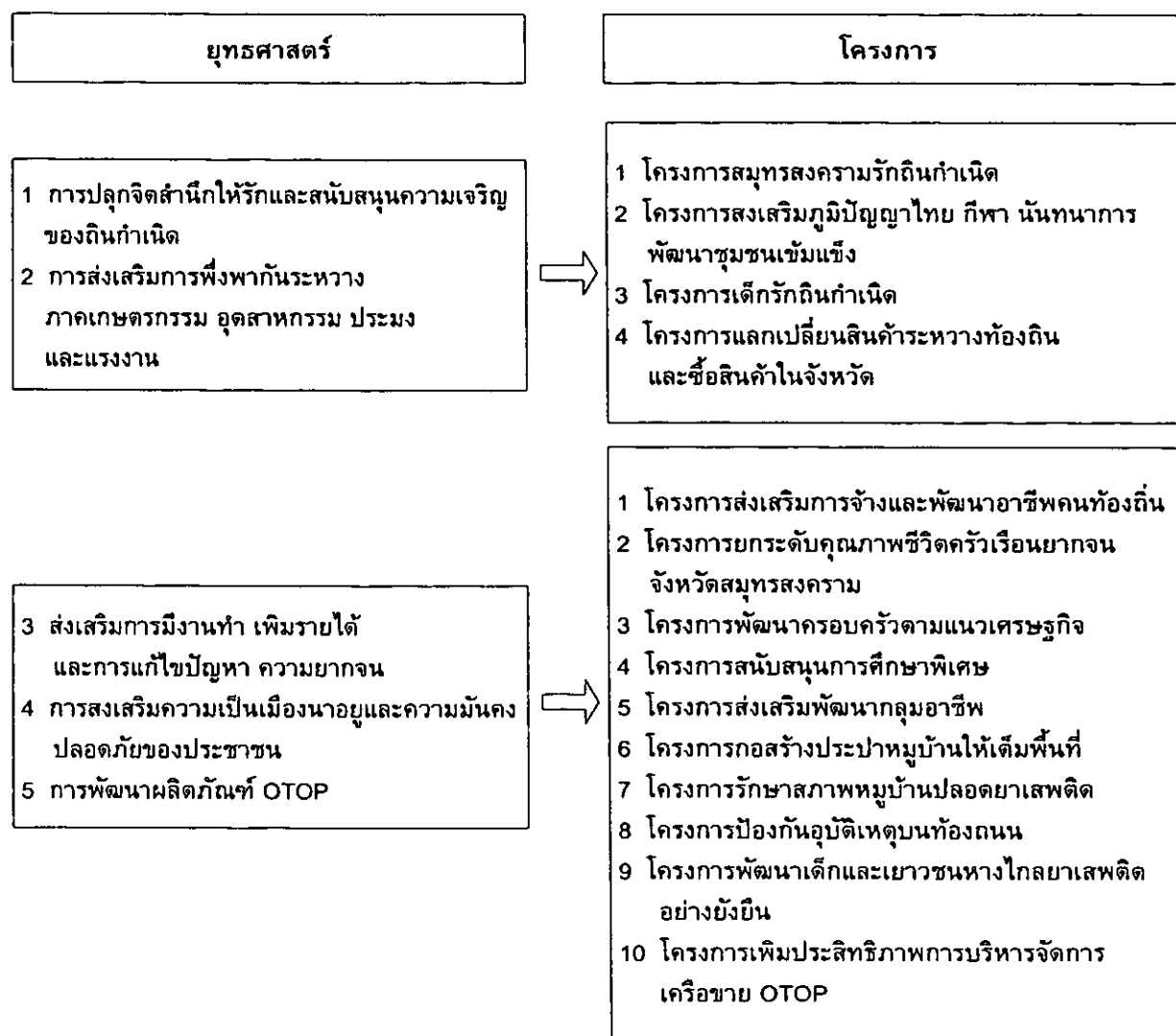
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาและส่งเสริมจังหวัดให้เป็นเมือง
อาหารทะเลและผลไม้ปลอดสารพิษ

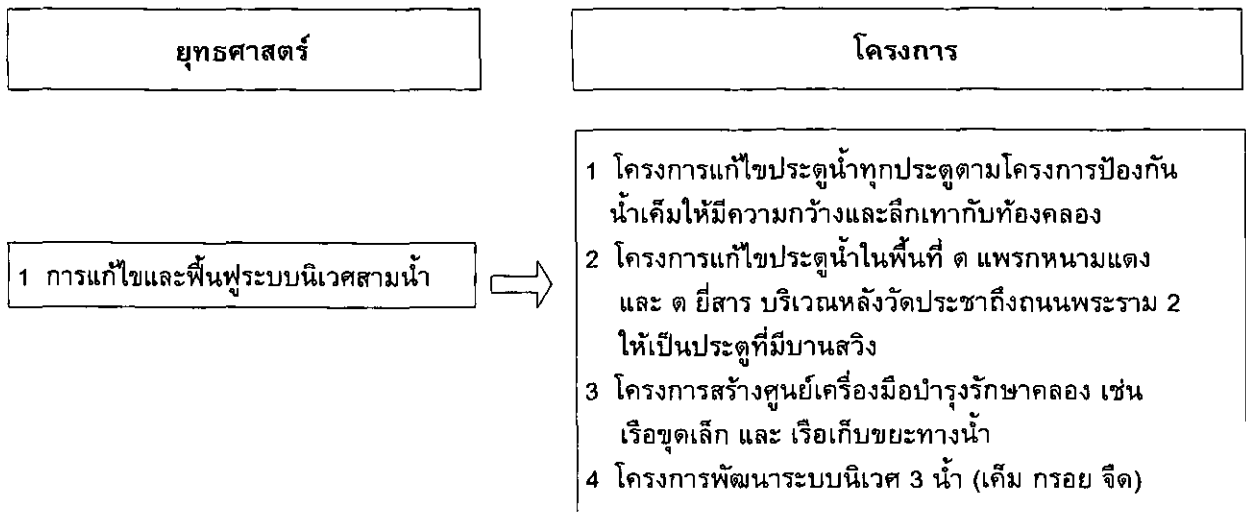
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการพักผ่อน
และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทางลำคลอง

ยุทธศาสตร์	โครงการ
1 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางลำคลอง	1 โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวทางลำคลอง 2 โครงการจัดสร้างศูนย์จำลองวิถีชีวิตห้อยและ ธรรมชาติวิทยา 3 โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวทางลำคลอง วัดกุฎีรัตนฤทธิทอง
2 ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยว 3 พัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของภาคบริการ และองค์กรชุมชน/เครือข่ายเพื่อส่งเสริม การจ้างงานและเพิ่มรายได้ 4 การฟื้นฟูและสร้างสมดุลของการท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	1 โครงการส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวทางลำคลอง 2 โครงการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว จังหวัดสมุทรสงคราม 3 โครงการปรับปรุงเส้นทางเข้าและภูมิทัศน์บริเวณ ดอนหอยหลอด 4 โครงการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว 5 โครงการพัฒนาผู้ให้บริการและผู้ประกอบการ
5 กำหนดผังเมืองโดยกำหนดและควบคุมประเภท และพื้นที่ของโรงงานอุตสาหกรรม 6 ห้ามประกอบธุรกิจและกิจกรรมบางประเภท ไม่ให้เกิดขึ้นในจังหวัด เช่น แพอาหาร เชลลอยน้ำ สกุดเตอร์	1 โครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูสร้างสมดุลแหล่งท่องเที่ยว ดอนหอยหลอด 2 โครงการปลูกป่าชายเลน 3 โครงการอนุรักษ์ลำคลอง 4 สถานศึกษากับการอนุรักษ์ธรรมชาติ
7 เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และท้องถิ่น ในการดูแล และจัดการฐานทรัพยากร ทางการท่องเที่ยว	1 โครงการจัดทำผังเมืองรวมจังหวัดสมุทรสงคราม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 ปลุกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมที่ดั้งเดิม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศสามน้ำ

6 พื้นที่ที่ทำการศึกษา (สำนักงานจังหวัดสมุทรสงคราม 2548)

จังหวัดสมุทรสงครามได้ปรากฏขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยา จากจดหมายเหตุที่มองซิเออร์เซเมเรต์ ในคณะทูตของพระเจ้าหลุยส์ที่ 14 แห่งประเทศฝรั่งเศส ที่เป็นหัวหน้าคณะเดินทางเข้ามาเพื่อเจริญพระราชไมตรีกับกรุงศรีอยุธยาในรัชสมัยของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช พ ศ 2230-2231 ในตอนขากลับได้แยกคณะเดินทางกลับ โดยเดินทางเรือกำปั่นฝรั่งเศส ที่เมืองตะนาวศรี ซึ่งเป็นเมืองท่าค้าขายทางทะเลที่สำคัญของอ่าวไทย ระหว่างทางได้เดินทางผ่าน “เมืองแม่กลอง” ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น “สมุทรสงคราม” แต่ยืนยันไม่ได้ว่าเปลี่ยนเมื่อใด เนื่องจากต่อมาได้พบชื่อเมืองสมุทรปราการ สมุทรสงคราม และสาครบุรี อยู่ในบัญชีรายชื่อหัวเมืองฝ่ายตะวันออก (ในรัชกาลที่ 1 แห่งราชวงศ์จักรี) ในหนังสือ “คำให้การชาวกรุงเก่า” จากการสันนิษฐานของกรมพระยาดำรงราชานุภาพ ที่ปรากฏในหนังสือว่าเกิดขึ้นในเมืองไทยก่อน พ ศ 2310 แสดงว่า “เมืองแม่กลอง” ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “เมืองสมุทรสงครามก่อน” พ ศ 2310 นั้นเอง

ภาพประกอบ 4 ตราสัญลักษณ์ประจำจังหวัดจังหวัดสมุทรสงคราม
ที่มา สำนักงานจังหวัดสมุทรสงคราม ปี 2548

ตราประจำจังหวัดสมุทรสงคราม รูปกลองลอยน้ำ
คำขวัญประจำจังหวัดสมุทรสงคราม “เมืองหอยหลอด ยอดลิ้นจี่ มีอุทยาน ร 2 แม่กลอง
ไหลผ่าน นมัสการหลวงพ่อบ้านแหลม”

ต้นไม้ประจำจังหวัดสมุทรสงคราม ต้นจิกทะเล

6.1 สภาพทั่วไป

จังหวัดสมุทรสงคราม ตั้งอยู่ภาคกลางตอนล่าง ก่อนไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ เป็น
จังหวัดชายฝั่งทะเลอ่าวไทยด้านตะวันตก บริเวณปากแม่น้ำแม่กลองระหว่างละติจูดที่ 13 องศา 21 ลิปดา
ถึง 13 องศา 31 ลิปดาเหนือ และระหว่างลองจิจูดที่ 99 องศา 52 ลิปดา ถึง 100 องศา 05 ลิปดา
ตะวันออก มีเนื้อที่ประมาณ 416 707 ตารางกิโลเมตร หรือ 260,441 87 ไร่ สภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม
ริมทะเล มีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่าน คือ แม่น้ำแม่กลอง และมีลำคลองจำนวน 338 คลอง เป็น
เครือข่ายครอบคลุมพื้นที่ทั้งจังหวัด

ทิศเหนือ ติดกับ จังหวัดราชบุรีและจังหวัดสมุทรสาครโดยมีคลองดอนมะโนรา
และคลองรางห้าดำลิ่ง เป็นแนวแบ่งเขต

ทิศใต้ ติดกับ ทะเลอ่าวไทย (บริเวณปากแม่น้ำแม่กลอง) และติดจังหวัดเพชรบุรี

ทิศตะวันออก ติดกับ จังหวัดสมุทรสาคร โดยมีคลองพรมแดนเป็นแนวแบ่งเขต

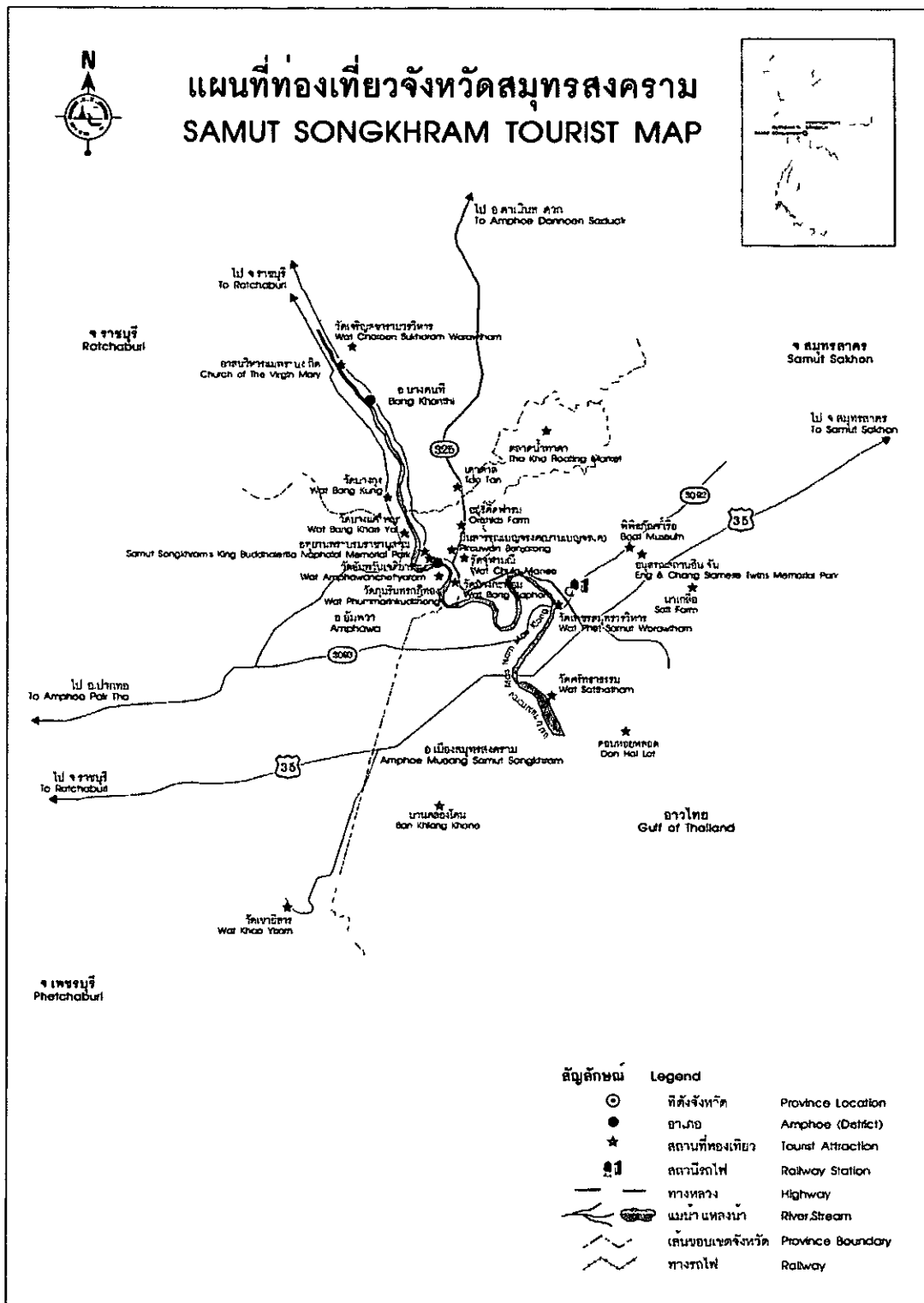
ทิศตะวันตก ติดกับ จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดราชบุรี โดยมีคลองวัดประตูเป็นแนว
แบ่งเขต

6.2 ภูมิประเทศ

พื้นที่ของจังหวัดสมุทรสงคราม เป็นที่ราบลุ่มริมทะเล สภาพดินเป็นดินเหนียวปน
ทราย ไม่มีภูเขา หรือเกาะ เดิมเคยมีป่าโกงกาง ไม้เสม ตามชายฝั่งทะเลและมีป่าจากตามปากแม่น้ำ
แต่ปัจจุบันได้มีการใช้ประโยชน์ จากพื้นที่ดังกล่าวในการเลี้ยงกุ้งกุลาดำเกือบทั้งหมด ต่อมาการเลี้ยง
กุ้งได้เกิดการขาดทุน ทำให้ปล่อยบ่อกุ้งร้างจำนวนมาก และลำคลองใหญ่น้อยมากกว่า 300 สาย
กระจายอยู่ทั่วพื้นที่ มีแม่น้ำแม่กลองไหลผ่านเขตท้องที่อำเภอบางคนที อำเภออัมพวา ไหลลงสู่ทะเล
อ่าวไทย บริเวณปากแม่น้ำท้องที่อำเภอเมืองสมุทรสงคราม มีพื้นที่บางส่วนติดชายฝั่งทะเล ความ
ยาวประมาณ 23 กิโลเมตร ชายฝั่งทะเลมีลักษณะพิเศษคือช่วงน้ำลดจะปรากฏเนินดินทรายเรียก
ดอน และเนื่องจากทรายเป็นทรายเม็ดละเอียดเรียกว่า “ทรายขี้เป็ด” จึงเป็นแหล่งอาศัย
ขยายพันธุ์ของหอยสองฝาชนิดหนึ่งเรียกว่า “หอยหลอด”

6.3 เขตการปกครอง

สมุทรสงครามแบ่งการปกครองออกเป็น 3 อำเภอ คือ อำเภอเมืองสมุทรสงคราม
อำเภออัมพวา และอำเภอบางคนที แบ่งเป็นตำบล 36 ตำบล และมีหมู่บ้านต่าง ๆ 284 หมู่บ้าน มี
องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 33 แห่ง มีประชากรทั้งสิ้น 206,452 คน อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล
ร้อยละ 20.72 อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล ร้อยละ 79.28 ของประชากรทั้งหมด ความหนาแน่นของ
ประชากรเฉลี่ย 493 คนต่อตารางกิโลเมตร

ภาพประกอบ 5 แผนภาพแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม
ที่มา สำนักงานจังหวัดสมุทรสงคราม (2548)

6 4 การคมนาคม

ทางรถยนต์ ตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 35 (ถนนธนบุรี-ปากท่อ) ประมาณ กิโลเมตรที่ 63 จะมีทางแยกต่างระดับเข้าตัวเมือง

รถโดยสารประจำทาง บริษัทขนส่งจำกัด เปิดบริการเดินรถกรุงเทพฯ-สมุทรสงคราม โดยมีรถจากสถานีขนส่งสายใต้ ถนนบรมราชชนนี ทุกวันตั้งแต่ 5.40-21.00 น

รถไฟ จากสถานีรถไฟวงเวียนใหญ่ มีรถไฟสายวงเวียนใหญ่-มหาชัย ออกทุกวัน ลงรถไฟที่สถานีรถไฟมหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร ข้ามเรือจากท่ามหาชัยไปฝั่งท่าฉลอม เพื่อต่อรถไฟที่สถานีบ้านแหลมไปยังจังหวัดสมุทรสงคราม หรือจะต่อรถโดยสารประจำทางไปยังจังหวัดสมุทรสงคราม

6 5 สภาพทางสังคม

จังหวัดสมุทรสงครามประกอบด้วยผู้มีเชื้อชาติไทยเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นชาวจีน ส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ การตั้งบ้านเรือนส่วนใหญ่กระจุกกระจายและรวมกลุ่มบริเวณแม่น้ำแม่กลอง และส่วนมากมีอาชีพด้านเกษตรกรรม และประมง

6 6 ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมพื้นบ้าน และศิลปพื้นบ้าน

จังหวัดสมุทรสงครามมีศิลปะพื้นบ้านหลายแขนงที่โดดเด่น ได้แก่ ศิลปะการเขียนลายเบญจรงค์ ศิลปะการแสดงหุ่นกระบอก ศิลปะการแสดงหนังใหญ่ และศิลปะการบรรเลงดนตรีไทย นอกจากนั้นยังมีวัฒนธรรมพื้นบ้านที่น่าสนใจได้แก่ ช่วงรำ มอญซ่อนผ้า และรำแม่ศรี ประเพณีท้องถิ่นที่พบเช่น ประเพณีทอดผ้าบายศรีซึ่งเป็นประเพณีที่จัดพร้อมกับพิธีศพ และพิธีถือบวชของชาวมอญที่ส่วนมากจะจัดขึ้นในช่วงเดือนเมษายน - พฤษภาคม ก่อนเข้าพรรษา รวมทั้งมีงานเทศกาลที่จะจัดขึ้นในทุกช่วงเวลาเดียวกันของปี ได้แก่ งานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยจะจัดขึ้นในช่วงต้นเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี ณ อุทยานพระบรมราชานุสรณ์รัชกาลที่ 2 งานวันลิ้นจี่และของดีสมุทรสงคราม จะจัดขึ้นในช่วงเดือนเมษายน งานนมัสการและสงฆ์น้ำหลวงพ่อบ้านแหลมจะจัดขึ้นในวันที่ 13-19 เมษายน ของทุกปีงานตะวันรอนดอนหอยหลอดจะจัดขึ้นในเดือนพฤษภาคมของทุกปี ที่บริเวณดอนหอยหลอด งานวันส้มโอขาวใหญ่สมุทรสงครามจะจัดขึ้นในช่วงเดือนสิงหาคมของทุกปี และงานวันปลาทุ จะจัดขึ้นในช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี

6 7 ภูมิอากาศ

จังหวัดสมุทรสงครามมีฝนตกชุกในเดือนตุลาคมเนื่องจากอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ จากอ่าวไทย และจากทะเลจีนใต้ และมีสภาพอากาศชุ่มชื้นตลอดทั้งปี ฤดูร้อนอากาศไม่ร้อนจัด และฤดูหนาวอากาศจะไม่หนาวจัด อุณหภูมิตลอดทั้งปีประมาณ 28-12 องศาเซลเซียส

6.8 อาชีพ

ประชาชนร้อยละ 66.82 ประกอบอาชีพเกษตรกรรมเนื่องจากสภาพพื้นที่โดยรวมของสมุทรสงครามมีแม่น้ำไหลผ่าน มีคลองใหญ่-น้อย แยกย่อยกระจายอยู่ทั่วไปกว่า 300 สาย จึงเหมาะกับการเพาะปลูก พืชหลักที่สำคัญได้แก่ มะพร้าว ลิ้นจี่ นอกจากนี้ยังมีสวนผลไม้อื่นๆ เช่น ส้มโอ กล้วย ส้มแก้ว ชมพู่ ชมพู่มะเหมี่ยว โกโก้ องุ่น และพืชผักต่างๆ โดยมีพื้นที่เพาะปลูกประมาณ 141,301 ไร่ และเนื่องจากมีพื้นที่ส่วนที่ติดกับทะเลเป็นระยะทางยาว จึงทำให้ประชาชนที่อาศัยอยู่แถบชายฝั่งทะเล และใกล้เคียงมีอาชีพการทำประมงเป็นสำคัญอีกจำนวนมาก

6.9 แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

แหล่งท่องเที่ยวในเขตอำเภอเมือง

- ดอนหอยหลอด เป็นสันดอนที่เกิดจากการตกตะกอนของดินปนทรายบริเวณปากแม่น้ำแม่กลอง บริเวณสันดอนนี้มีหอยหลายชนิด โดยเฉพาะหอยหลอด ในช่วงน้ำลงจึงจะปรากฏเป็นพื้นที่ดอนที่มีทัศนียภาพสวยงามนักท่องเที่ยวสามารถลงไปจับหอยหลอดได้ บริเวณด้านหน้าของดอนหอยหลอด เป็นที่ตั้งของศาลกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวแม่กลองให้ความเคารพอย่างสูง นอกจากนี้ยังมีร้านจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง และร้านอาหารทะเลสดๆ

- ศาลกรมหลวงชุมพร เขตอุดมศักดิ์ พระนามเดิมว่า พระองค์เจ้าอาภากรเกียรติวงศ์ ทรงเป็นพระโอรสองค์ที่ 28 ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว กับเจ้าจอมมารดาโหมด เป็นพระเจ้าลูกยาเธอองค์ที่ 1 ได้ศึกษาวิชาการทหารเรือ ณ โรงเรียนนายเรืออังกฤษ นับเป็นพระเจ้าลูกยาเธอพระองค์แรกที่เรียนวิชาทหารเรือ ได้พระราชทานยศสัญญาบัตรทหารเป็นนายเรือโท (เท่ากับได้ยศนาวาตรีปัจจุบัน) เป็นบุคคลสำคัญในทางการทหารเรือมาก และเป็นต้นบิดของชาวประมงทุกจังหวัดรวมทั้งจังหวัดสมุทรสงครามด้วย ดังคำบันทึกของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ดังนี้

บันทึกของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์

กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์

“เจอบันทึกนี้ ให้เอาคำต่อไปนี้ของกูไปประกาศให้คนรู้ว่ากูกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ผู้เป็นโอรสของพระปิยมหาราชขอประกาศให้พวกมึงรับรู้ไว้ว่าแผ่นดินสยามนี้ บรรพบุรุษได้เอาเลือด เอาเนื้อ เอาชีวิตแลกไว้ ให้อิฉันผู้ใดคิดบังอาจคิดทำลาย แผ่นดิน ทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ฤๅกระทำการทุจริตก่อให้เกิดความเดือนร้อนต่อส่วนรวมจงหยุดกระทำนั้น เสียโดยเร็ว ก่อนที่จะถูกส่งทหารผลาญสิ้นทั้งโคตร ให้หมดเสนียดของแผ่นดินสยาม อังเป็นที่รักของกู ตราบไต่ที่คำว่า “อาภากร” ยังยืนหยัดอยู่ในโลก กูจะรักษาผืนแผ่นดินสยามของกู ลูกหลานทั้งหลายแผ่นดินใดให้เรากำเนิดมา แผ่นดินให้เราซุกหัวนอนให้ความร่มเย็นเป็นสุข มิให้อาทรร้อนใจ จงซื่อสัตย์ต่อแผ่นดินนั้น”

- วัดเพชรสมุทรวรวิหาร หรือ วัดบ้านแหลม เป็นวัดที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม เนื่องจากเป็นที่ประดิษฐาน หลวงพ่อบ้านแหลมพระพุทธรูปยืน ปางอุ้มบาตรที่มีความศักดิ์สิทธิ์และ เป็นที่เคารพเลื่อมใสของชาวบ้านทั่วไป ภายในวัดยังมีพิพิธภัณฑ์สงฆ์รวบรวมพระพุทธรูปบูชาและพระเครื่องในสมัยต่างๆ โบราณวัตถุ เครื่องลายครามและธรรมมาสน์บุษบกสมัยกรุงศรีอยุธยาไว้ให้ชมด้วย

- วัดศรัทธาธรรม (วัดมอญ) สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2428 ปัจจุบันทางวัดได้สร้างพระอุโบสถหลังใหม่ทำด้วยไม้สักทองฝังมุก เป็นหลังแรกของประเทศไทย มีความงดงามมาก นอกจากนี้เขื่อนบริเวณหน้าวัดยังเป็นจุดชมทัศนียภาพปากอ่าวแม่กลองได้อย่างสวยงาม

- อนุสรณ์สถานแฝดสยามอิน-จัน เป็นอนุสรณ์สถานที่สร้างขึ้นเพื่อเป็นเกียรติประวัติแก่ฝาแฝดอิน-จัน แฝดสยามซึ่งถือกำเนิด ในจังหวัดสมุทรสงครามเมื่อประมาณ 180 ปีมาแล้ว

- พิพิธภัณฑ์เรือ เป็นสถานที่เก็บเรือชนิดต่างๆ ที่เคยใช้ในลุ่มน้ำแม่กลอง เพื่อเป็นที่ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของชาวแม่กลอง

- ชุมชนชาวประมงพื้นบ้าน: ปลาทุแม่กลอง อยู่ในบริเวณสองฝั่งแม่น้ำแม่กลอง ตั้งแต่บริเวณปากคลองบางแก้ว เรื่อยลงมาจนถึงบริเวณปากแม่น้ำ และบริเวณปากคลองต่างๆ ที่ไหลลงสู่อ่าวไทยเป็นชุมชนชาวประมงพื้นบ้านดั้งเดิมของแม่กลอง

- นาเกลือ นาที่ไม่มีมีการเพาะปลูก ในเขตตำบลกาหลง – นาโคก – บ้านบ่อ – บางโหวด จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งเป็นเขตรอยต่อกับจังหวัดสมุทรสงคราม พื้นที่เขตตำบลบางแก้วสองข้างถนนธนบุรี – ปากท่อมมีนาเกลือ เป็นแหล่งผลิตเกลือทะเลสีขาวนวลความเค็มดั้งเดิมคู่ครัวคนไทย เกลือที่ผลิตได้จากน้ำทะเลโดยอาศัยกังหันที่หมุนได้ด้วยแรงลมผ่นน้ำเข้ามาหักขังไว้ในแปลงนาที่อัดบดพื้นดินจนแน่น – แข็งปล่อยให้ความร้อนจากแสงแดดเผาจนน้ำทะเลระเหยไปจนหมดเหลือไว้เฉพาะเกล็ดสีขาวนวลเต็มผืนนา ชาวไร่ชาวนาเกลือ จะออกมากวาดผลึกเกลือกองรวมกันเป็นภูเขาลูกจิว ๆ รายเรียงเป็นแถวเป็นแนว ตกช่วงสายแรงงานคนหาบเกลือจะทยอยกันมาใช้บังก็ที่ร้อยเชือกเป็นสายสำหรับสอดไม้คานหาบเกลือเข้าเก็บไว้ในโรงเกลือรอการจำหน่ายต่อไป

ป่าชายเลน นิเวศน์หมู่ไม้ใกล้ฝั่งทะเล

จังหวัดสมุทรสงครามมีพื้นที่ชายฝั่งทะเลเป็นระยะทางประมาณ 23 กิโลเมตร ชายทะเลประเภทดินเลนปนทราย เหมาะแก่การเจริญเติบโตของพืชชายทะเล เช่น ต้นโกงกาง ต้นแสม ในอดีตชายฝั่งของสมุทรสงครามเคยมีป่าชายเลนถึง 83,900 ไร่ เป็นแหล่งอาศัยและขยายพันธุ์ของสัตว์น้ำจำพวกปู หอย และกุ้งทะเล สัตว์บก เช่น ลิงแสม กระรอก หนู

ตลาดของดีที่กิโลเมตรที่ 69 ของดีเมืองแม่กลอง ตั้งอยู่ริมถนนธนบุรี-ปากท่อหลักกิโลเมตรที่ 69 จากปากทางแยกเข้าตัวเมืองประมาณ 5 กิโลเมตร มีสินค้าจำหน่ายได้แก่อาหารทะเลสดและแห้ง เช่น ปลาทุแม่กลอง ปลาแห้ง-กุ้งแห้ง น้ำปลา หอยหลอด กุ้ง ปู ฯลฯ ผลผลิตจากสวนได้แก่ ลิ้นจี่ ส้มโอขาวใหญ่ มะพร้าวน้ำหอม ยังมีของฝากที่ระลึกอื่น ๆ อีกมากมาย

แหล่งท่องเที่ยวในเขตอำเภออัมพวา

- อุทยานพระบรมราชานุสรณ์พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (อุทยาน ร 2) จัดตั้งขึ้นในพื้นที่ที่เชื่อกันว่าเป็นที่พระราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติแด่พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นทั้งนักรบ นักปกครอง ศิลปิน กวี และช่าง ซึ่งได้พระราชทานศิลปวัฒนธรรมอันงดงามปราณีต ไว้ให้เป็นมรดกแก่ชาติเป็นที่เชิดหน้าชูตาชาวไทยและปรากฏพระเกียรติคุณแพร่หลายไปในนานาประเทศ จนได้รับการยกย่องจากองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ หรือยูเนสโก (UNESCO) ให้ทรงเป็นบุคคลสำคัญของโลก ภายในอุทยานฯ มีสิ่งที่น่าสนใจ ได้แก่ พิพิธภัณฑสถานพระพุทธเลิศหล้านภาลัย เป็นอาคารทรงไทย 4 หลัง จัดแสดงวัตถุในสมัยรัตนโกสินทร์ ความเป็นอยู่ของชาวไทยในสมัยรัชกาลที่ 2 นอกจากนี้ยังมีโรงละครกลางแจ้ง สวนพฤกษชาติ และสวนพันธุ์ไม้ในวรรณคดีนานาชนิด และร้านจำหน่ายสินค้าพื้นเมืองและผลไม้บริเวณลานจอดรถและบริเวณแม่น้ำท้ายอุทยานฯ

- วัดจุฬามณี เป็นวัดโบราณริมฝั่งคลองอัมพวา สร้างขึ้นตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลายรัชกาลพระเจ้าปราสาททอง สันนิษฐานว่า ท้าวแก้วผลึก (น้อย) นายตลาดบางช้าง ต้นราชินิกุลบางช้าง เป็นผู้สร้างขึ้นบริเวณหลังวัดเดิมเป็นนิवासถานของคุณนาค และบุญรอด (สมเด็จพระอมรินทราบรมราชินี และสมเด็จพระศรีสุริเยนทราบรมราชินี พระบรมราชินีในรัชกาลที่ 1 และรัชกาลที่ 2)

- วัดอัมพวันเจติยาราม (วัดอัมพวัน) สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยของรัชกาลที่ 1 โดยสมเด็จพระอมรินทราบรมราชินี สร้างถวายแด่สมเด็จพระมารดา (พระรูปศิริภาคมหานารี) ตั้งอยู่ติดกับ อุทยาน ร 2 เป็นวัดของต้นราชินิกุลบางช้าง หลังวัดนี้เคยเป็นนิवासถานเก่าของหลวงยกกระบัตรและคุณนาค เชื่อกันว่าบริเวณพระปรารักษ์ของวัดอัมพวันเจติยารามเดิมเป็นเรือนที่คุณนาคใช้เป็นที่คลอด คุณฉิม บุตรชายซึ่งต่อมาได้เป็น พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ปัจจุบันวัดอัมพวันเจติยาราม เป็นพระอารามหลวงชั้นโท พระอุโบสถตลอดจนถาวรวัตถุในวัดนี้ส่วนใหญ่เป็นศิลปะและสถาปัตยกรรมในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น ที่ยังมีความงดงามอยู่มาก โดยเฉพาะบริเวณพระปรารักษ์ ซึ่งรัชกาลที่ 3 ทรงสร้างขึ้นเพื่อบรรจุพระศรีรังการของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย

- วัดกุมารินทร์กุฎีทอง ตั้งอยู่ริมแม่น้ำแม่กลอง สิ่งที่น่าสนใจในวัดได้แก่ กุฎีทอง ที่มีประวัติเล่าว่า เศรษฐีบิดาของคุณนาค ให้สมภารวัดบางลี่ตรวจดวงชะตาคุณนาค ได้รับคำทำนายว่าจะได้เป็นพระราชินี เศรษฐีบิดาคุณนาคจึงให้คำมั่นว่า ถ้าเป็นจริงจะสร้างกุฎีทองถวายให้วัดบางลี่ จึงได้ชื่อว่าวัดบางลี่กุฎีทอง ต่อมาวัดบางลี่ถูกน้ำเซาะที่ดินพังลงน้ำหมด จึงรื้อกุฎีทองมาสร้างไว้ที่วัดกุมารินทร์ วัดนี้จึงได้ชื่อว่า วัดกุมารินทร์กุฎีทอง นอกจากนี้ยังมีพระพุทธรูปเก่าแก่อายุกว่า 300 ปี เป็นพระพุทธรูปปั้นปิดทองปางมารวิชัย คือ พระพุทธรัตนมงคล หรือ หลวงพ่อโต

- วัดบางกะพ้อม เป็นวัดที่มีภาพจิตรกรรมฝาผนังปูนที่เก่าแก่สวยงามหาดูได้ยาก สร้างสมัยปลายกรุงศรีอยุธยาเป็นภาพเกี่ยวกับพระพุทธประวัติเรียงรายอยู่รอบผนังวิหารทั้ง 4 ด้าน

และยังมีของเจาะเป็นซุ้มประดิษฐานพระพุทธรูปโดยรอบอีกด้วย นอกจากนี้ยังมีรอยพระพุทธรบาทจำลองสี่รอย ซึ่งสร้างขึ้นในสมัยกรุงธนบุรี ประดิษฐานอยู่กลางวิหาร รอยที่ลึกที่สุดนั้น เป็นไม้ประดับมุกที่มีความงดงามมาก วัดนี้ตั้งอยู่ริมทางหลวงหมายเลข 325 กม ที่ 733 ห่างจากตัวเมืองสมุทรสงครามประมาณ 4 กิโลเมตร

- วัดเขายี่สาร ตั้งอยู่บนเขายี่สาร ตำบลยี่สาร เป็นวัดเก่าแก่สันนิษฐานว่าสร้างมาแต่ครั้งกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย กรมศิลปากรได้จดทะเบียนขึ้นเป็นโบราณสถาน สิ่งที่น่าสนใจได้แก่พระวิหารบนยอดเขามีสลักหน้าเป็นรูปเรือ ประดิษฐานพระพุทธรบาทสี่รอย พระมณฑปและบานประตูไม้ นับเป็นงานศิลปกรรมชั้นสูงที่ปราณีงดงามนอกจากนี้บานประตูหน้าต่างของพระอุโบสถ ยังมีภาพเขียนลายน้ำ หน้าบรรณประดับด้วยเครื่องถ้วยชาม กระเบื้องโบราณและมีศาลประดิษฐานหลวงพ่อบุศรีราชา ที่มีความศักดิ์สิทธิ์เป็นที่เคารพนับถือของชาวบ้านทั่วไป

- ตลาดน้ำท่าคา ตั้งอยู่ที่คลองพันลา ตำบลท่าคา เป็นตลาดนัดทางน้ำที่ล่องเรือค้าขายกันมานานนับร้อยปี โดยมีประชาชนในจังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดติดต่อดังอย่างราชบุรี เพชรบุรี พายเรือมาติดต่อซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าการเกษตร ของใช้ประจำวัน และอาหารคาวหวานนานาชนิด แต่เดิมมีเวลานัดหมายกันเฉพาะในวันขึ้น และวันแรม 2 ค่ำ 7 ค่ำ และ 12 ค่ำ แต่ปัจจุบันได้เพิ่มวันนัดเป็น ทุกๆ วัน เสาร์-อาทิตย์

- บ้านเบญจรงค์ ศิลปะเลียนแบบอันทรงคุณค่า เป็นบ้านที่จัดไว้สำหรับให้นักท่องเที่ยวแวะเยี่ยมชม ชื่อหาสินค้าของสะสม ของที่ระลึกประเภทเครื่องเบญจรงค์ ความโดดเด่นของเครื่องเบญจรงค์เหล่านี้ คือ งานส่วนใหญ่หรือเกือบทั้งหมดเป็นงานเลียนแบบศิลปะยุครัตนโกสินทร์ตอนต้นโดยเฉพาะสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ลวดลายอ่อนช้อยงดงามฝีมือละเอียดปราณีตเป็นพิเศษ รวมทั้งยังจัดให้มีการสาธิตการเขียนลายเบญจรงค์ให้ชมอีกด้วย

- ออร์คิดฟาร์ม : กล้วยไม้และผีเสื้อ

บนถนนสายสมุทรสงคราม-บางแพ เลียบบ้านเบญจรงค์ไปอีก 1 กิโลเมตร ในบริเวณออร์คิดฟาร์ม มีทั้งร้านอาหารชั้นดี จุดเด่นคือ ฟาร์มเลี้ยงผีเสื้อ และเรือนกล้วยไม้ กล้วยไม้มีมากที่สุดได้แก่ กล้วยไม้สกุลหวาย กล้วยไม้แคทลียา ถือเป็นกล้วยไม้เด่นของที่นี่เลย ส่วนรังเลี้ยงผีเสื้ออยู่ติดกับเรือนกล้วยไม้ นักท่องเที่ยวสามารถเดินเข้าชมได้ ผีเสื้อที่เลี้ยงไว้ส่วนมากเป็นผีเสื้อกลางวัน มีบางตัวเท่านั้นที่เป็นผีเสื้อราตรี

แหล่งท่องเที่ยวในเขตอำเภอบางคนที

- อาสนวิหารแม่พระบังเกิด สร้างขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2433 โดยบาทหลวงเปาโลซัลมอน มีชนชั้นนารีชาวฝรั่งเศสใช้เวลาสร้างถึง 6 ปี จึงเสร็จสมบูรณ์จัดเป็นอาสนวิหารที่เก่าแก่ที่สุดในประเทศไทยมีลักษณะเป็นสถาปัตยกรรมแบบโคธิคของฝรั่งเศสภายในมีโบราณวัตถุที่น่าสนใจได้แก่ กระจกสี รูปปั้น ธรรมาสเทศน์ อ่างล้างบาป ขาเทียนต่างๆ และรูปแกะสลักบรรยายเหตุการณ์ประวัตินางพระคัมภีร์คริสตศาสนา

- วัดเจริญสุขารามวรวิหาร ภายในมีสิ่งที่น่าสนใจ ได้แก่ พระอุโบสถ ที่มีศิลปกรรม การก่อสร้างเป็นแบบเฉพาะตัว เพดานโบสถ์เป็นรูปโค้งคล้ายประตุมเหือ มี "หลวงพ่อดโต" พุทธ ปฎิมากรศิลาแลง ปางมารวิชัย สมัยสุโขทัย เป็นพระประธาน หน้าวัดเป็นอุทยานปลาตะเพียนเงิน ตะเพียนทองที่มาอาศัยอยู่บนบันได

- วัดบางกุ้ง เป็นวัดโบราณสร้างสมัยกรุงศรีอยุธยา ประมาณ พ ศ 2250-2300 เดิมมี 2 วัด คือ วัดบางกุ้งน้อย และวัดบางกุ้งใหญ่ สิ่งที่น่าสนใจภายในวัด ได้แก่ พระอุโบสถหลังเก่า (โบสถ์ปรกโพธิ์) ตั้งอยู่บนเนินดิน แม้ปัจจุบันจะชำรุดทรุดโทรมมาก แต่ยังคงรูปอยู่ได้เนื่องจากมีต้น โพธิ์ ต้นไทรยึดไว้ ภายในโบสถ์มีพระประธานเป็นพระพุทธรูปปูนปั้นขนาดใหญ่ เรียกว่า หลวงพ่อนิลมณีศักดิ์ (หลวงพ่อดำโบสถ์น้อย) และมีภาพจิตรกรรมฝาผนังสมัยปลายกรุงศรีอยุธยา เป็น เรื่องราวเกี่ยวกับพุทธประวัติ

- ตลาด น้ำตาลมะพร้าวแม่กลอง แหล่งที่มีการจัดแสดงสาธิตการทำน้ำตาล มะพร้าวสำหรับให้นักท่องเที่ยวเข้าไปเยี่ยมชมตลอดเส้นทางสายสมุทรสงคราม-บางแพ และเส้นทาง สายสมุทรสงคราม-ดำเนินสะดวก ในท้องที่ตำบลบางกระบือ ตำบลบางพรหม อำเภอบางคนทีมีการ สาธิตการป็นพะองขึ้นต้นมะพร้าว การปาดตาลเพื่อรอง(น้ำ)ตาล การเคี้ยวน้ำตาล การเคี้ยวกะทิเพื่อ ทำน้ำมันมะพร้าว นอกจากนี้บางแห่งยังมีสินค้าในท้องถิ่น และผลิตภัณฑ์จากมะพร้าวเช่น ผลิตภัณฑ์น้ำตาลมะพร้าว ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากกะลามะพร้าวจำหน่ายเป็นของที่ระลึกอีกด้วย

ตลาดน้ำบางน้อย ตลาดน้ำบางคนที

ทุกวันขึ้นและแรม 3 ค่ำ 8 ค่ำ และ 13 ค่ำ ของทุกๆ เดือน ตลาดเริ่มเวลา 06 00- 11 00 น ที่คลองบางน้อย ในเขตสุขาภิบาล ตำบลกระดังงา อำเภอบางคนที ที่นี้มีการทำสวนผลไม้ มากที่สุด นอกจากนี้หากได้ไปเที่ยวชมตลาดน้ำแล้ว สามารถซื้อผลผลิตจากชาวสวนโดยตรง ราคาถูก และสดใหม่จริงๆ ที่วัดเกาะแก้วจัดให้มีงานจัดจำหน่ายผลผลิตของชาวสวนขึ้นเป็นพิเศษ

ปฏิทินการท่องเที่ยว

เดือน	กิจกรรม
เดือนกุมภาพันธ์	เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ร 2 (อุทยาน ร 2) ชมนิทรรศการ สาธิตศิลปวัฒนธรรมไทย ชมนาฏศิลป์ตามบทพระราชนิพนธ์ของรัชกาลที่ 2 การประกวดพันธุ์ไม้ต่างๆ สินค้าพื้นเมือง ผลิตภัณฑ์ต่างๆ พันธุ์ไม้ของที่ระลึก และของฝากจากจังหวัดสมุทรสงครามในราคาย่อมเยา
เดือนเมษายน	นมัสการหลวงพ่อบ้านแหลม วัดเพชรสมุทรวรวิหาร ต.แม่กลอง มีการแห่รูปหล่อจำลองหลวงพ่อบ้านแหลมและรูปหล่อท่านเจ้าคุณมหาสิทธิการ (ทอง) แห่ถนนางสงกรานต์ และสงฆ์พระสงฆ์
เดือนเมษายน	วันลั่นจี่และของดีสมุทรสงคราม ณ ศาลากลางจังหวัดสมุทรสงคราม จำหน่ายผลผลิตของเกษตรกร และสินค้าพื้นเมือง ประกวดรถบุปผาชาติ ชมการแสดงดนตรี นาฏศิลป์ ฯลฯ
เดือนเมษายน - พฤษภาคม	ตะวันรอนดอนหอยหลอด ณ ศาลกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ อ.เมือง สักการะพระบรมรูปกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ อนุรักษ์ดอนหอยหลอด จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง อาหารทะเล และผลผลิตของเกษตรกร ชมกีฬาทะเล เช่น กอล์ฟ มวยทะเล ปีนเสาน้ำมัน วิ่งมาราธอน ฯลฯ
เดือนสิงหาคม	วันส้มโอขาวใหญ่ จังหวัดสมุทรสงคราม ณ ศาลากลางจังหวัดสมุทรสงคราม ชมนิทรรศการการเกษตร จำหน่ายผลผลิตของเกษตรกร ผลิตภัณฑ์กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ประกวดผลไม้ พืชผัก ไม้ดอก ไม้ประดับ
เดือนพฤศจิกายน	วันลอยกระทง วัดลาดเป้ง อ.เมือง มีการประกวดกระทงขนาดใหญ่ กลาง เล็ก แข่งขันเรือชิงถ้วยพระราชทานของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี แข่งขันเรือพายท้องถิ่น
เดือนธันวาคม	งานประจำปีวัดเขายี่สาร อ.อัมพวา ชมกิจกรรมผ้าผืนกล้วยไทยโบราณในโบสถ์ ชมถ้าพระนอน วังมัจฉาน้ำเค็ม จำหน่ายผลผลิตทางการเกษตร ชมมหรสพหลายภาคกลางคืน
ทุกวันขึ้นแรม 2, 7,	ตลาดน้ำท่าคา อ.อัมพวา สัมผัสวิถีชีวิตริมน้ำของชาวบ้านแบบไทย ๆ จำหน่ายสินค้าทางการเกษตร เช่น ผัก ผลไม้ และของใช้ประจำวัน จำหน่ายสินค้าพื้นเมือง

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน และกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่ามีเอกสารประกอบ บทความทางวิชาการ หนังสือ ตลอดจนรายงานผลการวิจัยต่าง ๆ ผู้วิจัยได้นำมาเพื่อประกอบการวิจัยไว้ดังต่อไปนี้

ชีวิต เข้มเจริญ (2544 บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาในกระบวนการสร้างแผนการจัดการถ้ำลอดเพื่อการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ชุมชนถ้ำลอด อำเภอป่ามะพร้าว จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีจุดเริ่มจากการมีส่วนร่วมของกลุ่มผู้นำในท้องถิ่นต่อปัญหาที่เกิดขึ้น ร่วมด้วยความพร้อมแก้ปัญหาอย่างเต็มใจของชุมชน โดยมีแผนการสร้างองค์ความรู้จากรูปแบบการบริหารหมู่บ้าน และมีขั้นตอนสำหรับการมีส่วนร่วมคือ การตัดสินใจ การปฏิบัติ การรับผลประโยชน์และประเมินผลโดยมีเงื่อนไขสำคัญ แนวคิดที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวไทยใหญ่ จากฐานวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติและความสัมพันธ์ระบบสังคม เครือญาติ ซึ่งส่งผลต่อศักยภาพของผู้นำและภาวะการนำด้วยความสัมพันธ์แนวระนาบ การยอมรับซึ่งกันและกันและสุดท้าย คือการปฏิสัมพันธ์กับภาคีภายนอก รวมทั้งภาครัฐและองค์กรอิสระ จากความไม่พร้อมต่อกระแสแนวความคิด

พันทิพา โฉมประดิษฐ์ (2530) ศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแผนพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก บริเวณอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ผลการศึกษาพบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจกับการเดินทางมาพักผ่อนหย่อนใจ ณ อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่และเหตุผลที่เลือกมาท่องเที่ยวคือ มีความประทับใจสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติ สนใจในประเภทกิจกรรม นันทนาการ ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมที่ได้รับความสนใจมากที่สุดคือ การเดินป่า รองลงมาคือ การถ่ายภาพ และการตั้งค่ายพักแรม

ธงชัย อินทรพันธุ์ (2545 บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการจัดการหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทยกรณีศึกษา ตำบลปลายโพรงพาง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม โดยศึกษาความคิดเห็นจากแบบสอบถามนักท่องเที่ยว 100 คน ทั้งแบบเข้าไป-กลับ แบบค้างแรม พบว่าการจัดการท่องเที่ยวรูปแบบนี้เพิ่มมีมาไม่นานนัก จึงควรดึงประชาชนในท้องถิ่นให้มีการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ในท้องถิ่น โดยเฉพาะอบต. ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการบริหารงานด้วยตนเองอยู่แล้ว สำหรับผลการศึกษาในด้านผู้ใช้บริการได้ให้การยอมรับ และมีการตอบสนองในทางที่ดี ปัญหาและอุปสรรคในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่สำคัญคือ ควรมีมาตรฐานการบริการ ทั้งร้านอาหาร ที่พักและบุคลากรที่ให้บริการในธุรกิจประเภทนี้ ตลอดจนการช่วยเหลือจากหน่วยงานของภาครัฐในการให้การสนับสนุนเพื่อให้ชุมชนเข้มแข็ง และขณะเดียวกันก็เป็นการปลูกกระแสการอนุรักษ์ให้เกิดขึ้นในชุมชนต่อไป

ชยาภรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์ (2537) ได้ให้ความคิดเห็นว่า การอนุรักษ์ แหล่งท่องเที่ยวจะต้องทำควบคู่กันไปด้วยการถนอมและรักษาเพื่อรักษาทั้งปริมาณและคุณภาพก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดด้วยการบูรณะฟื้นฟูเป็นการช่วยเหลือและจัดการทรัพยากรท่องเที่ยวที่ได้รับความเสียหายให้มีสภาพเหมือนเดิม การทำได้ดีกับดิน น้ำ ป่าไม้ เพื่อลดปริมาณการใช้ทรัพยากรและลดปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยวิธี 7R คือ Recycle, Reuse, Reclaim, Recover, Repair, Reduce และ Reject เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งาน โดยนำมาดัดแปลงโดยใช้เทคโนโลยีเข้าร่วม เพื่อนำสิ่งอื่นมาทดแทน เพราะทรัพยากรมีขีดจำกัดและหมดเปลืองเพราะบูรณะไม่ได้และมีราคาแพง โดยการนำพลังงานและแสงอาทิตย์มาใช้เพื่อให้เกิดพลังงานต่าง ๆ และเพื่อการสำรวจทรัพยากรเป็นการเพิ่มเติมทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่มนุษย์

ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ (2530) ได้เสนอให้เห็นว่า การพัฒนาแบบยั่งยืนจะเริ่มต้นจากการระดมพลังประชาชน การกระจาย การระดมพลังมวลชนระดับรากหญ้าออกไปสู่ชุมชนของโลกภายนอกมากขึ้น เป็นตัวสำคัญตัวหนึ่งที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความยากจน จนเสื่อมโทรมทางสิ่งแวดล้อมของโลก การจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่มาจากข้างบน (ส่วนกลาง หรือรัฐบาล) คงไม่อาจสร้างความยั่งยืนยาวนานให้แก่การพัฒนาได้ แนวคิดในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่แท้จริงและถูกต้องคงต้องมาจากข้างล่าง นั่นคือประชาชนที่อยู่ในท้องถิ่นและดำรงชีวิตท่ามกลางธรรมชาติที่ถูกทำลายอย่างหนัก แนวคิดนี้ทรัพยากรธรรมชาติทั้งปวงจะได้รับการดูแลด้วยความรัก ความห่วงใย และความเคารพ การสนองความต้องการของประชาชนจะอยู่ในขอบเขตที่สอดคล้องกับระบบนิเวศและกฎของธรรมชาติ การจัดการในลักษณะนี้จะให้ความสำคัญสูงในเรื่องการพิทักษ์รักษาโดยไม่ให้ทรัพยากรต้องถูกนำไปใช้เพื่อการพัฒนาในขณะที่เดียวกันมีการเน้นเรื่องการคุ้มครองโดยไม่ทำลายทรัพยากรมากเกินไป การจัดการทรัพยากรที่มาจากข้างล่าง เปิดโอกาสให้ระบบนิเวศมีเวลายาวนานพอที่จะสามารถฟื้นฟูตัวเองได้

ศศิอาภา ประสพทรัพย์ (2539 บทคัดย่อ) ทำการศึกษา “การมีส่วนร่วมของเยาวชนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ผ่านการอบรมโครงการอบรมผู้นำเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์พิทักษ์ท่องเที่ยวไทย” โดยการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ประกอบด้วยการจัดกิจกรรมทัศนศึกษา การทำกิจกรรมเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ การสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม การสร้างความพึงพอใจ การส่งเสริมให้ชุมชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของเยาวชนได้แก่ เยาวชนที่เคยเดินทางท่องเที่ยว 3 ครั้งขึ้นไปจะมีส่วนร่วมในการจัดการกิจกรรม ทัศนศึกษามากกว่า ส่วนปัจจัยการรับรู้ข่าวสารจากการอบรมโครงการและการสัมมนาด้านการอนุรักษ์ ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของเยาวชน

สำนักงานบริหารวิชาการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสำนักนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม (2539) ได้ทำการศึกษาและทำแผนจัดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ บริเวณดอนหอยหลอด จังหวัดสมุทรสงคราม สรุปได้ว่า เนื่องจากดอนหอยหลอดเป็นแหล่งธรรมชาติที่มีลักษณะโครงสร้างธรรมชาติที่หายากแห่งหนึ่งในประเทศไทยปัจจุบันมีการเสื่อมโทรมจากปัญหาความสะอาด การบุกรุกป่าชายเลน สร้างร้านอาหารลงไปในทะเล จับหอยหลอดปริมาณมากเกินไป จึงได้มีการกำหนดพื้นที่เป็นเขตสงวน (Preserved area) หมายถึงพื้นที่ที่มีคุณค่าทางวิชาการ มีความอ่อนไหว และผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงในพื้นที่นี้ห้ามมิให้มีการกระทำใด ๆ ที่เปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม โดยเด็ดขาด พื้นที่อนุรักษ์ (Conserve area) หมายถึงพื้นที่ข้างเคียงหรือโดยรอบแหล่งธรรมชาติที่มีความเกี่ยวพันกับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ทั้งทางตรงและทางอ้อม บริเวณนี้ยินยอมให้ทำกิจกรรมบางประเภทที่ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพพื้นที่มากนัก และพื้นที่พัฒนา (Develop area) หมายถึงยินยอมให้มีการพัฒนาต่าง ๆ ได้แต่ต้องอยู่ในความควบคุมและของหน่วยงานที่รับผิดชอบและเป็นไปได้ในการประกาศให้เป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามพร บ ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

ทวีเดช ทองอ่อน (2538 บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องคุณค่าสภาพแวดล้อมเมืองและชุมชนกรุงเทพมหานครเพื่อการอนุรักษ์และได้เสนอแผนการฟื้นฟู และส่งเสริมรูปแบบการดำเนินการฟื้นฟู และส่งเสริมอาชีพของชุมชนศิลปหัตถกรรม เช่น บ้านช่างหล่อ บ้านขมิ้น บ้านบุ บ้านเนิน บ้านขนมกุฎีจีน และดำเนินการสนับสนุนให้มีรูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism) เช่น รูปแบบการท่องเที่ยวทางน้ำเพื่อชมวิถีชีวิตของชุมชนริมน้ำ การท่องเที่ยวชมสภาพแวดล้อมที่มีคุณค่าต่าง ๆ รวมทั้งการจัดอบรมให้ความรู้เพิ่มเติมทางด้าน ประวัติศาสตร์ ศิลปกรรม สถาปัตยกรรม สังคม วัฒนธรรม และประเพณีที่ถูกต้องแก่บรรดามัคคุเทศน์ บริษัทนำเที่ยวต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องในการส่งเสริม เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงคุณค่าของสภาพแวดล้อมและชุมชนกรุงเทพมหานครแก่บรรดานักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ

พรเทพ พรพรหมินทร์ (2529) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทของภาคเอกชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวพบว่า การรวมกลุ่มของธุรกิจการท่องเที่ยวภาคเอกชนในส่วนภูมิภาค เช่น สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาปัจจัย สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวช่วยแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาการท่องเที่ยวในส่วนภูมิภาคมีวัตถุประสงค์ 6 ประการคือ

- 1) เพื่อสนองนโยบายของรัฐในการส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 2) เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวในส่วนภูมิภาค
- 3) เพื่อประสานงานกับภาครัฐและเอกชน หน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการวางแผนการพัฒนาและส่งเสริมตลอดจนการแก้ไขปัญหาอุปสรรคทางการท่องเที่ยวในส่วนภูมิภาค
- 4) เพื่อเป็นการส่งเสริมมาตรฐานการบริการท่องเที่ยวได้เป็นที่ยอมรับและเป็นการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักทั้งในและต่างประเทศ

5) เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ ความคิดเห็น ระหว่างผู้ประกอบการในส่วนภูมิภาค

6) เพื่อหารายได้และนำไปใช้จ่ายเพื่อเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในภูมิภาค

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศ (2540) ได้ทำการศึกษาวิจัยโครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศในส่วนของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์พบว่า เนื่องจากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นการท่องเที่ยวแบบธรรมชาติ จึงทำให้กิจกรรมดังกล่าวมีผลกระทบโดยตรงต่อสิ่งแวดล้อมในหลายกรณี พบว่าการท่องเที่ยวธรรมชาติได้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การทิ้งขยะมูลฝอย การสร้างมลพิษจากธุรกิจการท่องเที่ยวเช่น โรงแรม ร้านอาหาร แม้แต่การทำลายสิ่งแวดล้อมของนักท่องเที่ยวเอง ด้วยเหตุนี้ จึงจำเป็นต้องมีการควบคุมดูแลกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยการวางแผนเพื่อป้องกันมิให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเกินขีดความสามารถที่สภาพแวดล้อมจะรองรับได้

สมชาย สนั่นเมือง (2541) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ชุมชนท้องถิ่นกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว พบว่าในการวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนจะต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการพัฒนา และจะต้องสอดคล้องและเกิดประโยชน์ร่วมกันแก่ทุกฝ่ายได้แก่นักท่องเที่ยว ประชาชนในชุมชน ผู้รับผิดชอบและดำเนินการพัฒนาทั้ง 3 ฝ่าย ต่างมองและคาดผลที่จะได้แตกต่างกันคือ

1 นักท่องเที่ยวคาดหวังได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ต้องมีวิถีทางการดำเนินชีวิตของคนท้องถิ่น เอกลักษณ์ และการได้มีส่วนได้สัมผัสกับประชาชนผู้เป็นเจ้าของพื้นที่ ตลอดจนความสะอาด ความเป็นระเบียบและความร่มรื่นของสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวของท้องถิ่น

2 สิ่งที่ชุมชนคาดหวังและค่านิยมที่แตกต่างกันไปกับนักท่องเที่ยวเล็กน้อยหรือตรงกันข้าม ประชาชนในท้องถิ่นคาดหวังถึงความเปลี่ยนแปลง การพัฒนาที่ทันสมัยไปจากเดิม และที่ประชาชนในท้องถิ่นคาดหวังจากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวคือ ดีสำหรับพักผ่อนหย่อนใจเพิ่มขึ้น ได้อาศัยและดำเนินชีวิตในสิ่งแวดล้อมที่ดี เกิดความภาคภูมิใจต่อชุมชนของตนเอง และได้รับประโยชน์อื่น ๆ ร่วมกับนักท่องเที่ยว เช่นความสะดวกในการเดินทางมากขึ้น

3 สิ่งที่ผู้รับผิดชอบและดำเนินการพัฒนาคาดหวังคือ แบ่งโครงการพัฒนาออกเป็นขั้นตอนและต้องไม่ขัดแย้งกับหน่วยงานอื่นหรือประชาชนในชุมชน และได้รับความร่วมมือจากประชาชนส่วนใหญ่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเป็นโครงการที่ผลตอบแทนหรือผลกระทบในทางบวก เร่งส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากร และบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมของประเทศหรือท้องถิ่น

รัฐจวน ทองรอด (2537 40) ได้รายงานสถานการณ์การท่องเที่ยวยุคปี 2010 ว่าจากการศึกษาขององค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization WTO) ถึงปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อการเดินทางท่องเที่ยวโลกเพิ่มขึ้นในช่วงสิบปีข้างหน้า พบว่าประชาชนท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวมีความรับผิดชอบต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวมากขึ้น เหตุผลเนื่องจากประชาชนท้องถิ่นและ

นักท่องเที่ยวดังกล่าวได้ตระหนักถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวมิให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวนั่นเอง

ศันสนีย์ ดันตวิวิท (2538) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนเกาะล้านต่อท้องถิ่นพบว่า การสร้างจิตสำนึกให้มีส่วนร่วมในชุมชนเพื่อให้เกิดลักษณะการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นั้น โดยการให้ความรู้เป็นประชาชนให้เกิดความภูมิใจในเอกลักษณ์ สภาพแวดล้อมวัฒนธรรมของท้องถิ่นตน โดยเฉพาะหน่วยงานรัฐที่ทำงานใกล้ชิดประชาชนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง นอกจากชุมชนจะเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองแล้วจะต้องได้รับการถ่ายทอดสู่ผู้อื่นและคนรุ่นต่อ ๆ ไปด้วย

วรรณพร วณิชชานุกร (2540) ได้กล่าวไว้ว่า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น จะคำนึงถึงผลประโยชน์ของธุรกิจการท่องเที่ยวในระยะยาว จึงจำเป็นต้องมีการอนุรักษ์สภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ได้มีผลกระทบในทางลบน้อยที่สุดและท้องถิ่นได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวอย่างยุติธรรม โดยมีนักวิชาการหลายคนแสดงความคิดเห็นว่าการท่องเที่ยวในรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงนิเวศนั้น เป็นการท่องเที่ยวไม่ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมทางสภาพแวดล้อม ก่อให้เกิดผลประโยชน์ระยะยาวแก่ทรัพยากรชุมชนในท้องถิ่น สร้างประสบการณ์ให้นักท่องเที่ยวเป็นการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม สภาพสังคมและวัฒนธรรมท้องถิ่น ในการสร้างหรือการจัดการใด ๆ จะยอมรับในข้อจำกัดของสภาพแหล่งท่องเที่ยว ส่วนการวางแผนตัดสินใจและดำเนินงานตลอดจนการควบคุม ควรให้คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมมากที่สุด และตามความต้องการของคนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง ควบคุมนักท่องเที่ยวให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม ไม่เกินความสามารถของชุมชนในท้องถิ่น และระบบนิเวศของแหล่งท่องเที่ยวที่จะยอมรับได้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การเสนอแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดสมุทรสงคราม ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาครัฐและประชาชน” ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้วางแผนและดำเนินงานตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1 แหล่งข้อมูลในการศึกษาวิจัย
- 2 การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
- 3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 5 การจัดกระทำ และการวิเคราะห์ข้อมูล
- 6 การนำเสนอข้อมูล

แหล่งข้อมูลในการศึกษาวิจัย

เนื่องจากจังหวัดสมุทรสงครามมีอยู่ทั้งหมด 3 อำเภอ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดพื้นที่เพื่อทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลในทั้ง 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง 6 แห่งคือ นาเกลือ ดอนหอยหลอด กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ วัดศรัทธาธรรม วัดเพชรสมุทรวรวิหาร และตลาดร่มหุบ อำเภออัมพวา 8 แห่งคือ วัดจุฬามณี วัดบางกะพ้อม ตลาดน้ำยามเย็น วัดอัมพวันเจติยาราม อุทยาน 2 วัดเขายี่สาร บ้านเบญจรงค์ และ อำเภอบางคนที 4 แห่งคือ อาสนวิหารแม่พระบังเกิด ค่ายบางกุ้ง วัดเจริญสุขารามและเตาตาล โดยผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลตามจุดมุ่งหมายการวิจัยดังนี้

- 1) เพื่อสำรวจแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดสมุทรสงคราม
- 2) เพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายในภายนอก ปัญหาและอุปสรรค ในจังหวัดสมุทรสงคราม
- 3) เพื่อเสนอแนวทางในการสร้างแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากร

ผู้วิจัยได้แบ่งประชากรออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

- 1) บุคลากรภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสงคราม หัวหน้ากลุ่มงานยุทธศาสตร์จังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการจังหวัดสมุทรสงคราม ประชาสัมพันธ์จังหวัดสมุทรสงคราม และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสงครามจำนวน 100 คน

2) ผู้ประกอบการ ได้แก่ ประธานชมรมการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม ผู้ประกอบกิจการภาคธุรกิจด้านการบริการการท่องเที่ยว ด้านที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก และธุรกิจนำเที่ยว จำนวน 100 คน

3) ประชากรที่มีภูมิลำเนาในท้องถิ่น ได้แก่ ผู้ที่อาศัยอยู่จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 206,452 คน

ตาราง 1 จำนวนประชากรในจังหวัดสมุทรสงคราม

อำเภอ/เทศบาล	จำนวนประชากร (คน)
อำเภอเมือง	74,344
อำเภออัมพวา	52,896
อำเภอบางคนที	31,766
เทศบาลเมือง	35,104
เทศบาลตำบลอัมพวา	5,847
เทศบาลตำบลเมืองใหม่	2,259
เทศบาลตำบลบางนกแขวก	1,861
เทศบาลตำบลกระดังงา	2,375
รวม	206,452

ที่มา สำนักงานจังหวัดสมุทรสงคราม ข้อมูลจังหวัดสมุทรสงคราม ประจำปี 2548 12

4) นักท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่เดินทางมาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยวภายใน เขตอำเภอเมือง อำเภออัมพวา และอำเภอบางคนที ซึ่งมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 488,756 คน

ตาราง 2 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม พ.ศ. 2548

นักท่องเที่ยวชาวไทย	จำนวนนักท่องเที่ยว(คน)
พักค้างคืน	18,592
ไม่พักค้างคืน	470,164
รวม	488,756

ที่มา สำนักงานจังหวัดสมุทรสงคราม ข้อมูลจังหวัดสมุทรสงคราม ประจำปี 2548 199

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ เจ้าหน้าที่บุคคลากรภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัด ผู้ประกอบกิจการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ประชาชนในท้องถิ่น และนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งมีจำนวนรวม 695,208 คน โดยใช้สูตร ยามาเน (Yamane 1970 580-581)

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n คือ จำนวนตัวอย่าง

N คือ จำนวนนักท่องเที่ยวชาวไทย

e คือ ความคลาดเคลื่อนที่กำหนดว่าจะให้มีระดับนัยสำคัญเป็น 0.1

การคำนวณหากลุ่มตัวอย่างจากประชากร จำนวน 695,208 คน ยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้เท่ากับร้อยละ 10 หรือเท่ากับ 0.1 เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นที่ 90% ผู้วิจัยจะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ซึ่งจะทำให้การแบ่งการเก็บแบบสอบถามออกเป็น 4 กลุ่มได้แก่

1) เจ้าหน้าที่บุคคลากรภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยทำการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) เฉพาะบุคคลที่มีความสำคัญ สามารถให้ข้อมูลได้ครบถ้วน และเป็นผู้มีส่วนช่วยเหลือและผลักดันในการวางแผนกลยุทธ์แบบบูรณาการประสบผลสำเร็จ ผู้วิจัยได้เลือกหน่วยงานต่อไปนี้เป็น ผู้อำนวยการจังหวัดสมุทรสงคราม หัวหน้าส่วนวางแผนยุทธศาสตร์จังหวัดสมุทรสงคราม ผู้อำนวยการศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการจังหวัดสมุทรสงคราม เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์จังหวัด เจ้าหน้าที่วิเคราะห์แผน และนโยบาย เนื่องจากบุคคลและหน่วยงานเหล่านี้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์จังหวัดสมุทรสงคราม และการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ภายในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 100 คน

2) ผู้ประกอบการ ได้แก่ ผู้ประกอบกิจการด้านบริการการท่องเที่ยว ที่พัก ร้านอาหาร และร้านขายของที่ระลึก ในแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม โดยใช้วิธีคัดเลือกจากผู้ให้ข้อมูลหลักที่ประกอบอาชีพในเขตจังหวัดสมุทรสงครามโดยจำแนกเป็นธุรกิจด้านแหล่งท่องเที่ยวบริษัทนำเที่ยวรวมทั้งองค์กรอิสระภายในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 100 คน

3) ประชากรในท้องถิ่น ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสมุทรสงคราม และมีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 100 คน

4) นักท่องเที่ยวชาวไทย ผู้วิจัยได้เลือกสถานที่เก็บข้อมูลกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาท่องเที่ยวภายในแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม ทั้งแบบพักค้างแรม และไม่พักค้างแรม จำนวน 100 คน

ตาราง 3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นข้อมูลในการทำวิจัย

จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้ให้ข้อมูลหลักในการทำวิจัยในครั้งนี้		
กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
หน่วยงานภาครัฐ	100	100
ผู้ประกอบการ	100	100
ประชาชนในท้องถิ่น	206,452	100
นักท่องเที่ยวชาวไทย	488,756	100
รวมทั้งสิ้น	695,408	400

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งสร้างขึ้นโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การพัฒนาอย่างยั่งยืน การวางแผนกลยุทธ์แบบบูรณาการ นโยบายของรัฐบาล และแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดสมุทรสงคราม โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นเครื่องมือเชิงปริมาณ โดยแบ่งเป็นแบบสอบถาม 2 ชุด ดังนี้

1) แบบสอบถามบุคคลากรภาครัฐ ผู้ประกอบการ และประชาชน เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดและแนวทางในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 6 ตอน (ดังภาคผนวก ก) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นของจังหวัด ทั้งด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรม เหตุการณ์สำคัญ กิจกรรม และการบริการลักษณะคำถามให้ตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ และมีหัวข้อคำถามทั้งสิ้น 4 ข้อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก (SWOT) ของจังหวัดสมุทรสงคราม ได้แก่ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ลักษณะคำถามให้ตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ และมีหัวข้อคำถามทั้งสิ้น 4 ข้อ

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม ความใฝ่ฝันที่จะเห็นจังหวัดพัฒนาไปในทิศทางใด ลักษณะคำถามให้ตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ และมีหัวข้อคำถามทั้งสิ้น 3 ข้อ

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาจังหวัด ในประเด็นอื่นๆ ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

2) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยแบ่งออกเป็น 8 ตอน (ดังภาคผนวก ข) มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ลักษณะการเดินทาง ระยะเวลาการเดินทาง วัตถุประสงค์ของการเดินทาง ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์แรงจูงใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม ลักษณะคำถามให้ตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ และมีหัวข้อคำถามทั้งสิ้น 4 ข้อ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ จำนวน 35 ข้อ

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของจังหวัด ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ความคิดเห็นที่เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ในการพัฒนา ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ จำนวน 56 ข้อ

ตอนที่ 7 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดสมุทรสงคราม ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Check list) จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 8 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาจังหวัด ในประเด็นอื่นๆ ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

สำหรับแบบสอบถามทั้ง 2 ชุดมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) แบ่งเกณฑ์การแปลค่าออกเป็น 5 ระดับ คือ

ช่วงคะแนน		ระดับความคิดเห็น
1 00-1 80	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด
1 81-2 60	หมายถึง	ระดับน้อย
2 61-3 40	หมายถึง	ระดับปานกลาง
3 41-4 20	หมายถึง	ระดับมาก
4 21-5 00	หมายถึง	ระดับมากที่สุด

ถ้าความต้องการโดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนนหลักความต้องการมีดังนี้

ปัจจัยที่ให้ความต้องการระดับมากที่สุด	5 คะแนน
ปัจจัยที่ให้ความต้องการระดับมาก	4 คะแนน
ปัจจัยที่ให้ความต้องการระดับปานกลาง	3 คะแนน
ปัจจัยที่ให้ความต้องการระดับน้อย	2 คะแนน
ปัจจัยที่ให้ความต้องการระดับน้อยที่สุด	1 คะแนน

วิธีการหาคุณภาพแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ตามสมมติฐานของเนื้อหา (Content validity) แล้วนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านมาปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถามนั้น จากนั้นได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 ตัวอย่าง แล้วนำมาหาความเชื่อมั่น โดยกำหนดค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค (Crobach's Alpha Coefficient) ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} + \frac{(1 - \sum S^2_i)}{S^2_t}$$

เมื่อ α	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น
n	คือ	จำนวนประชากร
$\sum S^2_i$	คือ	คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
$\sum S^2_t$	คือ	คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือนั้นทั้งฉบับ

การทดสอบ (Try out) แบบสอบถามทั้งสองชุดเพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถาม ก่อนที่จะนำไปใช้กับประชากรกลุ่มเป้าหมาย

แบบสอบถามชุดที่ 1 ที่เป็นแบบสอบถามบุคคลากรภาครัฐ ผู้ประกอบการ และประชาชน เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดและแนวทางในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม โดยผู้วิจัยนำไปทดสอบกับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96

แบบสอบถามชุดที่ 2 ที่เป็นแบบสอบถามนักท่องเที่ยว เพื่อสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดและแนวทางในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม โดยผู้วิจัยนำไปทดสอบกับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ครอบคลุมความมุ่งหมายของการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

ระยะที่ 1 ผู้วิจัยได้นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปยังส่วนราชการต่างๆ ได้แก่ สำนักงานยุทธศาสตร์จังหวัด ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการจังหวัดสมุทรสงคราม ส่วนงานประชาสัมพันธ์จังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อแนะนำตัว และขอความอนุเคราะห์ข้อมูล

ระยะที่ 2 ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 4 กลุ่ม ได้แก่ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการ ประชาชนท้องถิ่น และนักท่องเที่ยว จำนวนกลุ่มละ 100 ชุด ทั้งหมดเป็นจำนวน 400 ชุด

ระยะที่ 3 ในการเก็บแบบสอบถามกลับคืนใช้เวลาประมาณ 7 วัน อยู่ในระหว่างเดือนสิงหาคม – เดือนกันยายน พ.ศ. 2548

ระยะที่ 4 ตรวจสอบข้อมูลที่ได้รับ และเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่ไม่สมบูรณ์ เพื่อให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายของการวิจัยที่กำหนดไว้

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือแต่ละชนิดที่ได้จากการเก็บรวบรวมภาคสนามมาวิเคราะห์และประมวลผลแต่ละประเภท ดังนี้

ข้อมูลจากแบบสอบถาม

เมื่อได้รวบรวมแบบสอบถามจากภาคสนามมาอย่างครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้มาจัดกระทำ ดังนี้

1) การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามและแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออกมา

2) การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องมาลงรหัสตามที่ได้กำหนดรหัสไว้ นำแบบสอบถามที่ได้ลงรหัสแล้วมาวิเคราะห์และประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistic package for social sciences) เพื่อหาการร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเครื่องมือแต่ละชนิด ที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม นำมาวิเคราะห์และประมวลผล ดังนี้

1) ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามตามที่กำหนดไว้ มาทำการตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

2) ลงรหัสแล้วนำข้อมูลมาบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลข้อมูล

3) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ชุด ได้แก่

1 แบบสอบถามของภาครัฐ ผู้ประกอบการ และประชาชนในท้องถิ่น

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปใช้สถิติแบบบรรยาย (Descriptive statistic) ได้แก่ การหาการร้อยละ (Percentage)

การร้อยละ

$$P = \frac{n}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	คือ	การร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
	n	คือ	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	คือ	ขนาดของประชากร

ตอนที่ 2-6 สถิติแบบบรรยาย (Descriptive statistic) ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ค่ากลางเลขคณิต หรือค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean \bar{x})

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	\bar{x}	คือ	ค่ากลางเลขคณิต หรือค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	คือ	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
	N	คือ	จำนวนประชากรทั้งหมด

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation SD)

$$SD = \sqrt{\frac{\Sigma(x - \bar{x})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ	SD	คือ	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	\bar{x}	คือ	ตัวกลางเลขคณิต หรือค่าเฉลี่ย
	x	คือ	ค่าคะแนนในแต่ละจำนวน
	N	คือ	จำนวนประชากรทั้งหมด

2 แบบสอบถามของนักท่องเที่ยว

ตอนที่ 1-2 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปใช้สถิติแบบ สถิติบรรยาย (Descriptive statistic)
ได้แก่ การหาค่าร้อยละ (Percentage)

ค่าร้อยละ

$$P = \frac{n}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	คือ	ค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
	n	คือ	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	คือ	ขนาดของประชากร

ตอนที่ 3-8 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปใช้สถิติแบบ สถิติบรรยาย (Descriptive statistic)
ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขมัชฌิมคณิต (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ค่ากลางเลขคณิต หรือค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean \bar{x})

$$\bar{x} = \frac{\Sigma x}{N}$$

เมื่อ	\bar{x}	คือ	ค่ากลางเลขคณิต หรือค่าเฉลี่ย
	Σx	คือ	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
	N	คือ	จำนวนประชากรทั้งหมด

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation SD)

$$SD = \sqrt{\frac{\Sigma(x - \bar{x})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ	SD	คือ	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	\bar{x}	คือ	ตัวกลางเลขคณิต หรือค่าเฉลี่ย
	x	คือ	ค่าคะแนนในแต่ละจำนวน
	N	คือ	จำนวนประชากรทั้งหมด

การนำเสนอข้อมูล

การวิจัยเรื่องนี้ นำเสนอข้อมูลและการวิจัยในประเด็นต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายการวิจัยดังต่อไปนี้

- 1) เพื่อสำรวจแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดสมุทรสงคราม
- 2) เพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายในภายนอก ปัญหาและอุปสรรค ในจังหวัดสมุทรสงคราม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

2 1) การตรวจสอบทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว

2 2) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค

- 3) เพื่อเสนอแนวทางในการสร้างแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

3 1) วิสัยทัศน์

3 2) ประเด็นยุทธศาสตร์

3 3) กลยุทธ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปรผลการวิเคราะห์ของการวิจัย เรื่อง “การเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดสมุทรสงครามภายใต้การมีส่วนร่วมของภาครัฐและประชาชน” ผู้วิจัยกำหนดจุดมุ่งหมายของการวิจัยไว้ 3 ข้อดังนี้

- 1) เพื่อสำรวจแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม
- 2) เพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายใน ภายนอก ปัญหาและอุปสรรค ใน จังหวัดสมุทรสงคราม

3) เพื่อเสนอแนวทางในการสร้างแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

ผู้วิจัยจำเป็นต้องใช้ข้อมูลต่างๆที่ได้จากแบบสอบถาม เป็นข้อมูลสำหรับนำไปใช้ในการวิเคราะห์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเสนอบทวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามไว้เป็นอันดับแรก จากนั้นผู้วิจัยจะรายงานตามผลการศึกษาให้เป็นไปตามความมุ่งหมายข้างต้น

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่ม และทำการสรุปผลรวมของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

- 1 ประชากรกลุ่มตัวอย่างของบุคลากรภาครัฐ
- 2 ประชากรกลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการ
- 3 ประชากรกลุ่มตัวอย่างของประชาชน
- 4 ประชากรกลุ่มตัวอย่างของนักท่องเที่ยว
- 5 ผลรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

การศึกษานี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้มีจำนวนทั้งสิ้น 400 ราย โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) ในการสรุปผลการศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

ส่วนที่ 3 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของจังหวัดสมุทรสงคราม

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นที่เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม

ส่วนที่ 5

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาจังหวัดอย่างยั่งยืน

โดยในส่วนที่ 7 และส่วนที่ 8 เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะจากแบบสอบถามของนักท่องเที่ยวเท่านั้น

ส่วนที่ 7 ลักษณะการเดินทาง ระยะเวลาการเดินทาง วัตถุประสงค์ของการเดินทาง

ส่วนที่ 8 ท่านมีแรงจูงใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงครามมากน้อยเพียงใด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะส่วนบุคคล	บุคคลากรภาครัฐ		ผู้ประกอบการ		ประชาชน		นักท่องเที่ยว	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ								
ชาย	47	47 00	52	52 00	51	51 00	50	50 00
หญิง	53	53 00	48	48 00	49	49 00	50	50 00
อายุ								
15 - 24 ปี	19	19 00	14	14 00	20	20 00	18	18 00
25 - 34 ปี	27	27 00	25	25 00	23	23 00	31	31 00
35 - 44 ปี	26	26 00	26	26 00	27	27 00	28	28 00
45 - 54 ปี	21	21 00	28	28 00	22	22 00	19	19 00
55 ปีขึ้นไป	7	7 00	7	7 00	8	8 00	2	2 00
สถานภาพ								
โสด	40	40 00	34	34 00	47	47 00	51	51 00
สมรส	54	54 00	62	62 00	48	48 00	41	41 00
มาย	3	3 00	1	1 00	3	3 00	4	4 00
หย่าร้าง	3	3 00	3	3 00	2	2 00	4	4 00
การศึกษา								
ประถมศึกษา	19	19 00	18	18 00	18	18 00	2	2 00
ม ต้น	5	5 00	5	5 00	13	13 00	5	5 00
ม ปลาย	14	14 00	13	13 00	17	17 00	15	15 00
ปวช	12	12 00	14	14 00	10	10 00	7	7 00
ปวส	12	12 00	17	1 00	13	13 00	15	15 00
ปริญญาตรี	35	35 00	30	30 00	26	26 00	43	43 00
ปริญญาโท	3	3 00	3	3 00	3	3 00	13	13 00

ตาราง 4 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	บุคคลากรภาครัฐ		ผู้ประกอบการ		ประชาชน		นักท่องเที่ยว	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ								
เกษตรกร	8	8 00	5	5 00	15	15 00	3	3 00
รับจ้าง	18	18 00	24	24 00	36	36 00	37	37 00
ค้าขาย	21	21 00	17	17 00	18	18 00	13	13 00
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	9	9 00	7	7 00	15	15 00	27	27 00
ธุรกิจส่วนตัว	27	27 00	39	39 00	3	3 00	9	9 00
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	15	15 00	7	7 00	11	11 00	10	10 00
ข้าราชการบำนาญ	2	2 00	1	1 00	2	2 00	1	1 00
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน								
ต่ำกว่า 5,000 บาท	21	21 00	17	17 00	29	29 00	10	10 00
5,001 – 10,000 บาท	26	26 00	22	22 00	40	40 00	25	25 00
10,001- 15,000 บาท	16	16 00	16	16 00	17	17 00	24	24 00
15,001 – 20,000 บาท	8	8 00	9	9 00	6	6 00	13	13 00
20,001 – 25,000 บาท	10	10 00	8	8 00	7	7 00	4	4 00
25,001 บาท ขึ้นไป	19	19 00	28	28 00	1	1 00	24	24 00

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ได้กลุ่มตัวอย่างบุคลากรภาครัฐเป็นเพศชาย จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47 00 เป็นหญิง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 00 ช่วงอายุระหว่าง 15 – 24 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19 00 ช่วงอายุระหว่าง 25 – 34 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27 00 ช่วงอายุระหว่าง 35 – 44 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 26 00 ช่วงอายุระหว่าง 45 – 54 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21 00 อายุ 55 ปี ขึ้นไป จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7 00

สถานภาพเป็นโสด จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 40 00 สมรส จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 54 00 ม่าย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 00 หย่าร้าง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 00

แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17 00 มัธยมต้น จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5 00 มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14 00 ปวช จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12 00 ปวส จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12 00 ปริญญาตรี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35 00 ปริญญาโท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 00

แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามอาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอาชีพ รับราชการ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9 00 ข้าราชการบำนาญ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2 00 รับจ้าง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18 00 ค้าขาย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21 00 ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27 00 นักเรียน / นักศึกษา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11 00 แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามระดับรายได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 5000 บาท จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21 00 ระดับ

รายได้ 5,000 บาท – 10000 บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 26 00 รายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16 00 กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ 15,000 - 20000 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8 00 กลุ่มรายได้ระหว่าง 20001 – 25000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10 00 และรายได้ตั้งแต่ 25001 บาท ขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19 00

กลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการ แสดงให้เห็นว่า ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52 00 เป็นหญิง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48 00 ช่วงอายุระหว่าง 15 – 24 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14 00 ช่วงอายุระหว่าง 25 - 34 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25 00 ช่วงอายุระหว่าง 35 - 44 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 26 00 ช่วงอายุระหว่าง 45 - 54 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 28 00 อายุ 55 ปี ขึ้นไป จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6 00

สถานภาพเป็นโสด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 34 00 สมรส จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 62 00 ม่าย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1 00 หย่าร้าง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 00

แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18 00 มัธยม จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5 00 มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13 00 ปวช จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14 00 ปวส จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16 00ปริญญาตรี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 30 00 ปริญญาโท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 00

แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามอาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอาชีพ รับราชการ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7 00 ข้าราชการบำนาญ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1 00 รับจ้าง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20 00 ค้าขาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17 00 ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 39 00

แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามระดับรายได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 5000 บาท จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17 00 ระดับรายได้ 5,000 บาท – 10000 บาท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 22 00 รายได้ระหว่าง 10,001- 15,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16 00 กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ 15,000 - 20000 บาท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9 00 กลุ่มรายได้ระหว่าง 20001 – 25000 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8 00 และรายได้ตั้งแต่ 25001 บาท ขึ้นไป จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 28 00

กลุ่มตัวอย่างประชาชน แสดงให้เห็นว่า ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 51 00 เป็นหญิง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 49 00 ช่วงอายุระหว่าง 15 – 24 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20 00 ช่วงอายุระหว่าง 25 - 34 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 23 00 ช่วงอายุระหว่าง 35 - 44 ปี จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27 00 ช่วงอายุระหว่าง 45 - 54 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 22 00 อายุ 55 ปี ขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8 00

สถานภาพเป็นโสด จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 47 00 สมรส จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 48 00 ม่าย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 00 หย่าร้าง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2 00

แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18 00 ม.ต้น จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11 00 ม.ปลาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17 00 ปวช. จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10 00 ปวส. จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13 00 ปริญญาตรี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 26 00 ปริญญาโท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 00

แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามอาชีพ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอาชีพ เกษตรกร จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10 00 รับราชการ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15 00 ข้าราชการบำนาญ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2 00 รับจ้าง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 36 00 ค้าขาย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18 00 ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 00

แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามระดับรายได้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 5000 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 29 00 ระดับรายได้ 5,000 บาท – 10000 บาท จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 40 00 รายได้ระหว่าง 10,001- 15,000 บาท จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17 00 กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ 15,000 - 20000 บาท จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6 00 กลุ่มรายได้ระหว่าง 20001 – 25000 บาท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8 00 และรายได้ตั้งแต่ 25001 บาท ขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1 00

กลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว แสดงให้เห็นว่า ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชาย จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50 00 เป็นหญิง จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 50 00 อายุต่ำกว่า 15 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2 00 ช่วงอายุระหว่าง 15 – 24 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18 00 ช่วงอายุระหว่าง 25 - 34 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 31 00 ช่วงอายุระหว่าง 35 - 44 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 28 00 อายุ 45 – 54 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 19 00 อายุ 55 ปี ขึ้นไป จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2 00

สถานภาพเป็นโสด จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 51 00 สมรส จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 41 00 หม้าย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4 00 หย่าร้าง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4 00 แบ่งกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับ ประถมศึกษา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2 00 มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5 00 มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15 00 ปวช. จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6 00 ปวส. จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15 00 ปริญญาตรี จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 43 00 ปริญญาโท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13 00

สำหรับการแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามอาชีพ จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีอาชีพค้าขาย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13 00 เกษตรกร จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 00 รับราชการ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27 00 รับจ้าง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 37 00 ธุรกิจส่วนตัวจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9 00 นักเรียน / นักศึกษา จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10 00 รับจ้างบริษัท จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 37 00

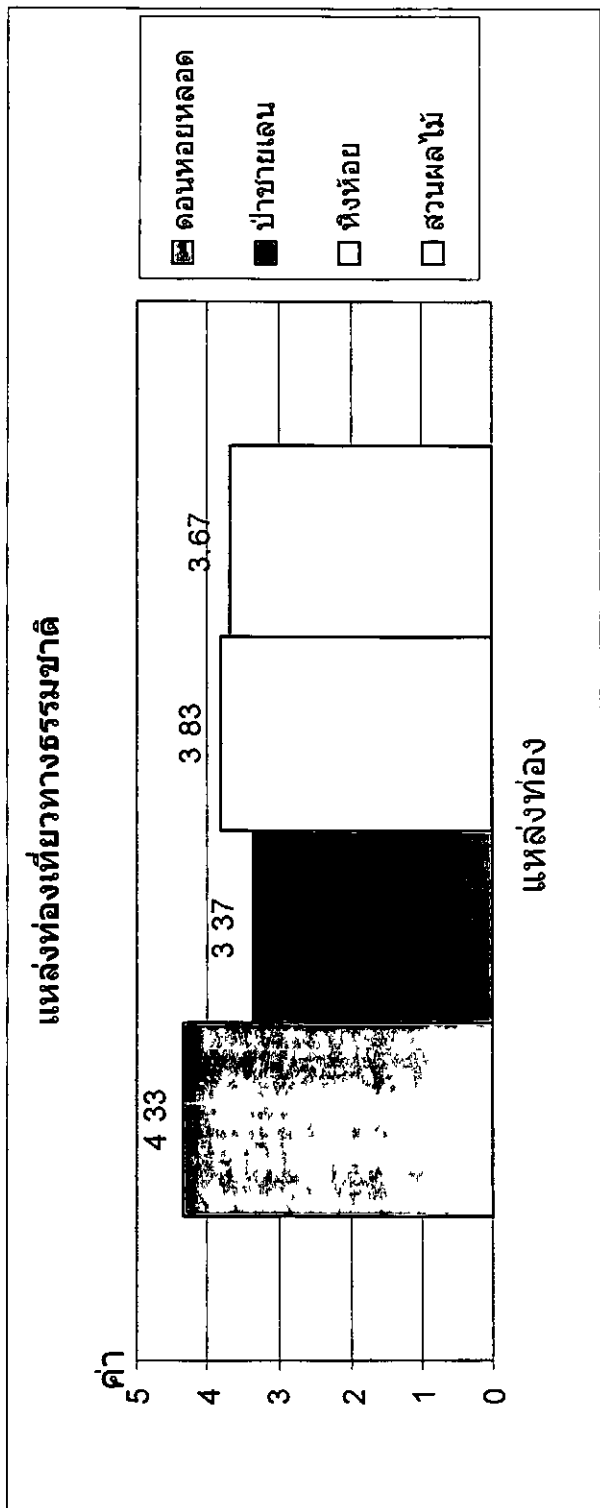
สำหรับการแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามระดับรายได้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10 00 ระดับรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25 00 ระดับรายได้ระหว่าง 10,001- 15,000 บาท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24 00 กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับรายได้ 15,000 - 20000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13 00 ระดับรายได้ระหว่าง 20,001- 25,000 บาท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4 00 รายได้ 25001 บาท ขึ้นไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24 00

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่นักท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม

๓.1. ๖.5 ตารางแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจของจังหวัดสมุทรสงครามที่นำเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	บุคคลากรภาครัฐ			ประชาชน			ผู้ประกอบการ			นักท่องเที่ยว			ผลรวม 4 กลุ่มตัวอย่าง		
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ
1 ดอนหอยหลอด	4.60	0.71	มากที่สุด	4.46	0.89	มากที่สุด	4.30	0.94	มากที่สุด	3.99	1.00	มาก	4.33	0.88	มากที่สุด
2 ปากายเลน	3.47	1.01	มาก	3.23	1.08	ปานกลาง	3.39	0.96	ปานกลาง	3.40	0.84	ปานกลาง	3.37	0.97	ปานกลาง
3 หิ่งห้อย	3.87	0.92	มาก	3.83	1.05	มาก	3.79	0.91	มาก	3.83	0.96	มาก	3.83	0.96	มาก
4 สวนผลไม้	3.74	0.79	มาก	3.68	0.85	มาก	3.72	0.76	มาก	3.56	0.91	มาก	3.67	0.82	มาก
รวม	3.92	0.86	มาก	3.80	0.97	มาก	3.80	0.89	มาก	3.69	0.93	มาก	3.80	0.91	มาก

ภาพประกอบ 6 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดสมุทรสงคราม

บุคลากรภาครัฐ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดสมุทรสงครามที่นำท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.92 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่าดอนหอยหลอด เป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.60 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ หิ่งห้อย โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.87 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ผู้ประกอบการ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดสมุทรสงครามที่นำท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.80 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่าดอนหอยหลอด เป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.30 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ หิ่งห้อย โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.79 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ประชาชนในท้องถิ่น หากพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดสมุทรสงครามที่นักท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.80 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่าค่อนข้างยอดเยี่ยมสถานที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.46 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ หิ่งห้อย โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.83 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

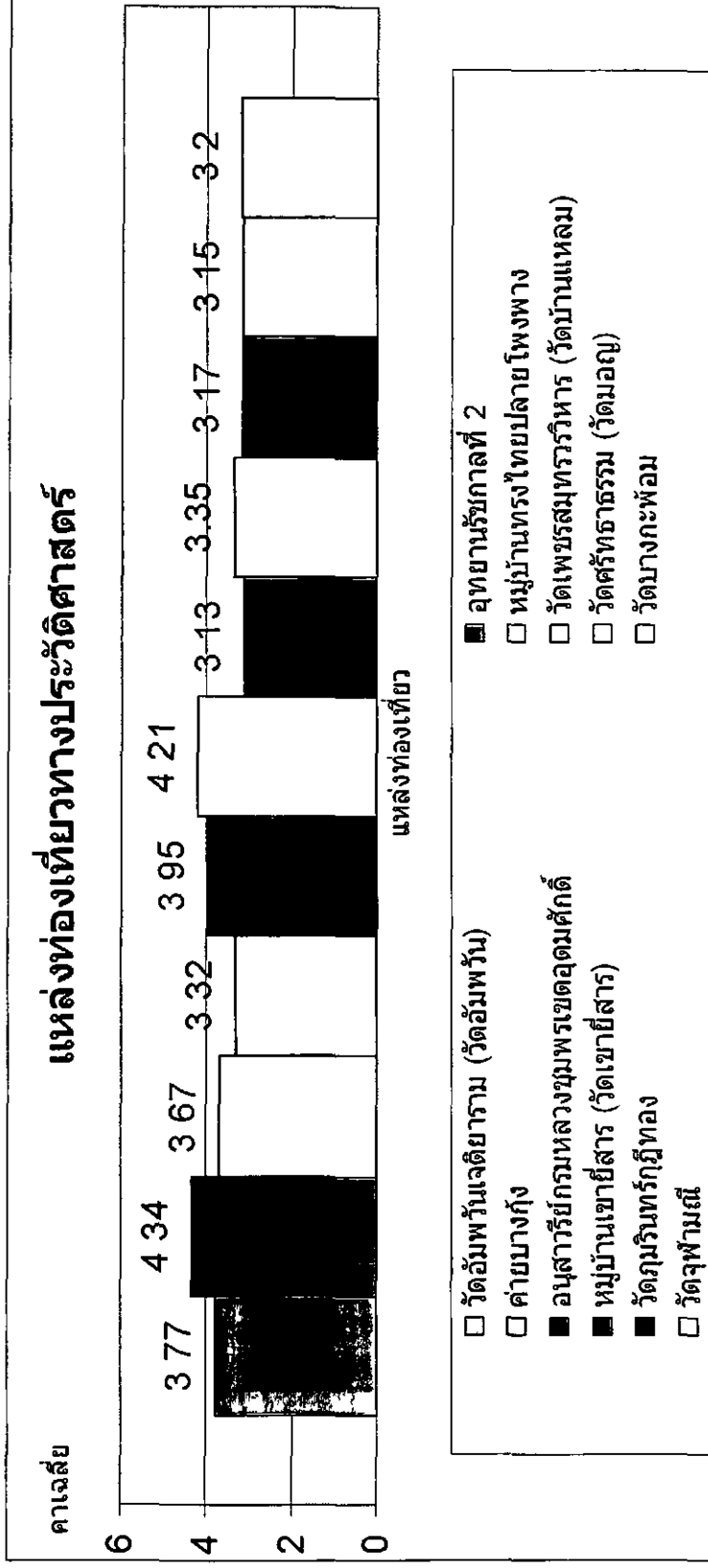
นักท่องเที่ยว หากพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดสมุทรสงครามที่นักท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.69 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยมีการให้ความคิดเห็นว่าค่อนข้างยอดเยี่ยมสถานที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.99 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ หิ่งห้อย โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.83 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก

จากผลรวมของกลุ่มตัวอย่าง สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดสมุทรสงครามที่นักท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ทรัพยากรธรรมชาติที่นักท่องเที่ยวมากที่สุด ได้แก่ คอกหอยหลอด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.33 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ หิ่งห้อย โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.83 ซึ่งอยู่ในระดับมาก การเที่ยวชมสวนผลไม้เป็นอันดับที่ 3 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.67 และการท่องเที่ยวในป่าชายเลนเป็นอันดับสุดท้าย โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.37

แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่นักท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม

ตาราง 6 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดสมุทรสงครามที่นักท่องเที่ยว

ทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์	ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			ประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม 4 ภาค		
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ
1 วัดอัมพวันเจติยาราม (วัดอัมพวัน)	3.83	0.83	มาก	3.81	0.86	มาก	3.76	0.82	มาก	3.66	0.83	มาก	3.77	0.84	มาก
2 อุทยานรัชกาลที่ 2	4.45	0.79	มากที่สุด	4.34	0.77	มากที่สุด	4.47	0.78	มากที่สุด	4.09	0.91	มาก	4.34	0.81	มากที่สุด
3 ค่ายบางกุ้ง	3.75	1.07	มาก	3.65	0.97	มาก	3.83	0.97	มาก	3.45	0.96	มาก	3.67	0.99	มาก
4 หมู่บ้านทรงไทยปลายโพรงพง	3.36	0.92	ปานกลาง	3.32	0.88	ปานกลาง	3.36	1.01	ปานกลาง	3.22	0.92	ปานกลาง	3.32	0.93	ปานกลาง
5 อุสาวร์กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์	4.09	0.89	มาก	4.01	0.87	มาก	4.04	0.94	มาก	3.66	0.93	มาก	3.95	0.91	มาก
6 วัดเพชรสมุทรวรวิหาร (วัดบ้านแหลม)	4.40	0.85	มากที่สุด	4.33	0.85	มากที่สุด	4.45	0.89	มากที่สุด	3.67	0.96	มาก	4.21	0.89	มากที่สุด
7 หมู่บ้านเขายี่สาร (วัดเขายี่สาร)	3.16	1.05	ปานกลาง	3.18	1.05	ปานกลาง	3.11	1.11	ปานกลาง	3.08	0.91	ปานกลาง	3.13	1.03	ปานกลาง
8 วัดศรัทธาธรรม (วัดมอญ)	3.35	1.02	ปานกลาง	3.36	0.85	ปานกลาง	3.37	1.05	ปานกลาง	3.30	0.94	ปานกลาง	3.35	0.97	ปานกลาง
9 วัดกุฎีหน้ทรีกู่ทอง	3.12	0.96	ปานกลาง	3.18	0.91	ปานกลาง	3.08	0.96	ปานกลาง	3.30	0.94	ปานกลาง	3.17	0.94	ปานกลาง
10 วัดบางกะพ้อม	3.15	1.06	ปานกลาง	3.08	0.92	ปานกลาง	3.12	1.06	ปานกลาง	3.26	0.99	ปานกลาง	3.15	1.01	ปานกลาง
11 วัดจุฬามณี	3.16	1.00	ปานกลาง	3.10	0.87	ปานกลาง	3.14	1.08	ปานกลาง	3.39	1.06	ปานกลาง	3.20	1.00	ปานกลาง
รวม	3.62	0.95	มาก	3.57	0.89	มาก	3.61	0.97	มาก	3.46	0.94	มาก	3.57	0.94	มาก

ภาพประกอบ 7 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดสมุทรสงคราม

บุคลากรภาครัฐ หากพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมของจังหวัดสมุทรสงครามที่นำท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.62 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่าอุทยานรัชกาลที่ 2 เป็นสถานที่นำท่องเที่ยวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.45 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ วัดเพชรสมุทรวรวิหาร (วัดบ้านแหลม) โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.40 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

ผู้ประกอบการ พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของจังหวัดสมุทรสงครามที่นักท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.57 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่าอุทยานรัชกาลที่ 2 เป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.34 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ วัดเพชรสมุทรวรวิหาร (วัดบ้านแหลม) โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.33 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ประชาชน พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมของจังหวัดสมุทรสงครามที่นักท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.61 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่าอุทยานรัชกาลที่ 2 เป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.47 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ วัดเพชรสมุทรวรวิหาร (วัดบ้านแหลม) โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.45 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

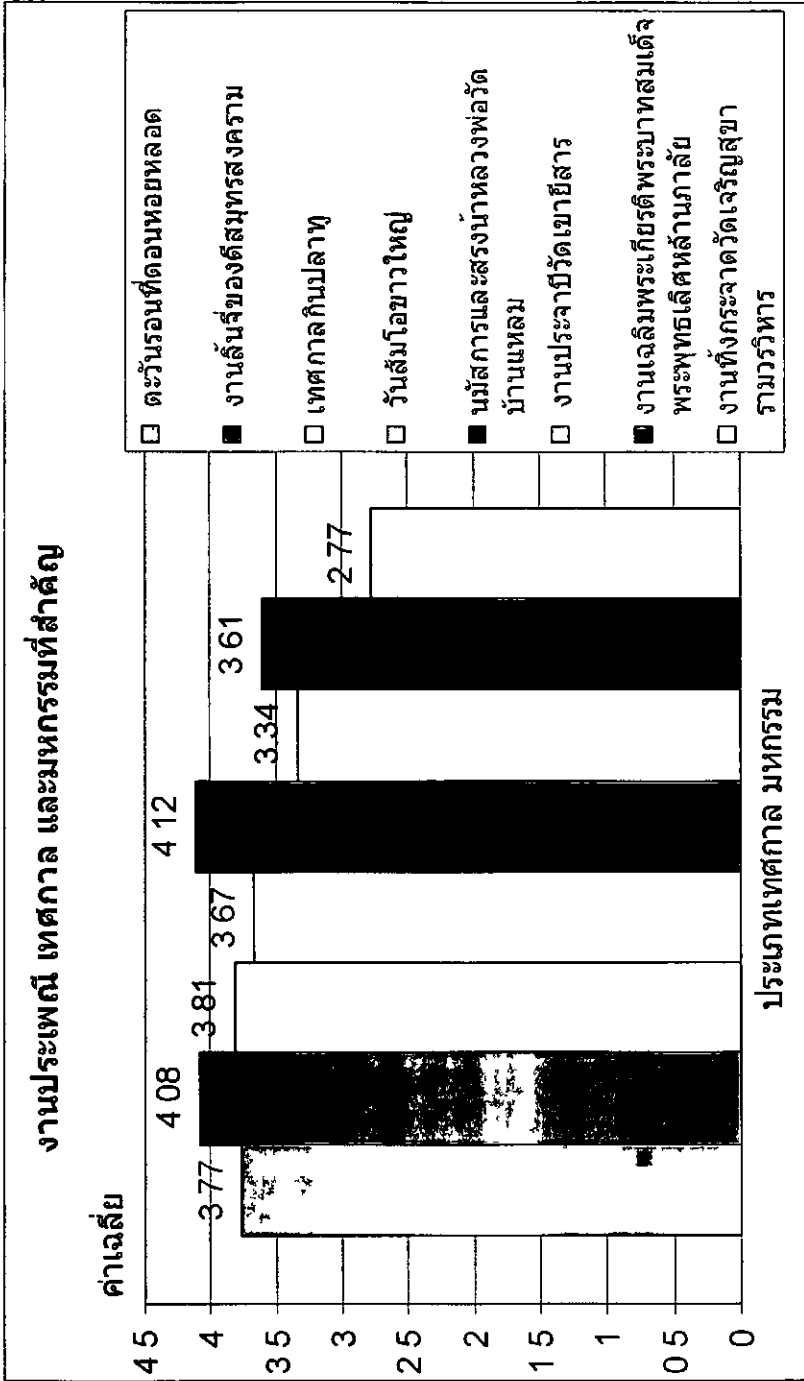
นักท่องเที่ยว พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของจังหวัดสมุทรสงครามที่นักท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.46 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่าอุทยานรัชกาลที่ 2 เป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.09 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ วัดเพชรสมุทรวรวิหาร (วัดบ้านแหลม) โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.67 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของจังหวัดสมุทรสงครามที่นักท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่าง พ.บ. อุทยานรัชกาลที่ 2 เป็นสถานที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.34 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ วัดเพชรสมุทรวรวิหาร (วัดบ้านแหลม) โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.21 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด อนุสาวรีย์กรมหลวงชุมพรเป็นอันดับที่ 3 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.95 และการท่องเที่ยวในป่าชายเลนเป็นอันดับสุดท้าย โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.67

งานประเพณี เทศกาล มหรम्म หรือปรากฏการณ์ที่สำคัญ ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดสมุทรสงคราม

ตาราง 7 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับงานประเพณี เทศกาล มหรम्म หรือปรากฏการณ์ที่สำคัญ

งานประเพณี เทศกาล มหรम्म หรือปรากฏการณ์ที่สำคัญ	ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			ประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวมทุกภาค		
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ
1 ตะวันรอนที่ดอนหนอยหลอด	3.85	0.93	มาก	3.78	0.85	มาก	3.92	0.87	มาก	3.54	1.03	มาก	3.77	0.92	มาก
2 งานลั่นเจ็ซของดีสมุทรสงคราม	4.13	0.88	มาก	4.17	0.78	มากที่สุด	4.29	0.82	มากที่สุด	3.73	0.91	มาก	4.08	0.85	มาก
3 เทศกาลกินปลาทุ	3.97	0.85	มาก	3.94	0.86	มาก	4.00	0.86	มาก	3.34	0.96	ปานกลาง	3.81	0.88	มาก
4 วันส้มโอบัวใหญ่	3.72	0.86	มาก	3.74	0.81	มาก	3.74	0.81	มาก	3.47	0.93	มาก	3.67	0.85	มาก
5 นมัสการและสร้างน้ำหลวงพ่อบ้านแหลม (วัดเพชรสมุทรวรวิหาร)	4.18	1.01	มาก	4.26	0.93	มากที่สุด	4.18	1.03	มาก	3.86	0.99	มาก	4.12	0.99	มาก
6 งานประจำปีวัดเขายี่สาร	3.41	1.07	มาก	3.37	1.02	ปานกลาง	3.42	1.05	มาก	3.14	0.97	ปานกลาง	3.34	1.03	ปานกลาง
7 งานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย	3.52	1.15	มาก	3.59	1.14	มาก	3.55	1.20	มาก	3.76	0.95	มาก	3.61	1.11	มาก
8 งานทั้งกระจ่างวัดเจ็ริญสุขารามวรวิหาร	2.74	1.13	ปานกลาง	2.65	1.14	ปานกลาง	2.97	1.09	ปานกลาง	2.73	1.11	ปานกลาง	2.77	1.12	ปานกลาง
รวม	3.69	0.98	มาก	3.68	0.94	มาก	3.76	0.96	มาก	3.45	0.98	มาก	3.75	0.95	มาก

ภาพประกอบ 8 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวทางประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์ที่สำคัญของจังหวัดสมุทรสงคราม

บุคลากรภาครัฐ พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่นำร่องที่เยาวชนจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3 69 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยมีการให้ความคิดเห็นว่า นมัสการและสร้างนำหลวงพ่อวัดบ้านแหลม (วัดเพชรสมุทรวรวิหาร) เป็นกิจกรรมที่นำร่องที่ยาวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4 18 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ งานลั่นเจี๊ยงของดีสมุทรสงคราม โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4 13 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ผู้ประกอบการ พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับงานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์ที่สำคัญ ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3 68 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยมีการให้ความคิดเห็นว่า นมัสการและสร้างนำหลวงพ่อวัดบ้านแหลม (วัดเพชรสมุทรวรวิหาร) เป็นกิจกรรมที่นำร่องที่ยาวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4 26 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ งานลั่นเจี๊ยงของดีสมุทรสงคราม โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4 17 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ประชาชน พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่นำร่องที่เยาวชนจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3 76 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยมีการให้ความคิดเห็นว่า งานลั่นเจี๊ยงของดีสมุทรสงคราม เป็นกิจกรรมที่นำร่องที่ยาวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4 29 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ นมัสการและสร้างนำหลวงพ่อวัดบ้านแหลม (วัดเพชรสมุทรวรวิหาร) โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4 18 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

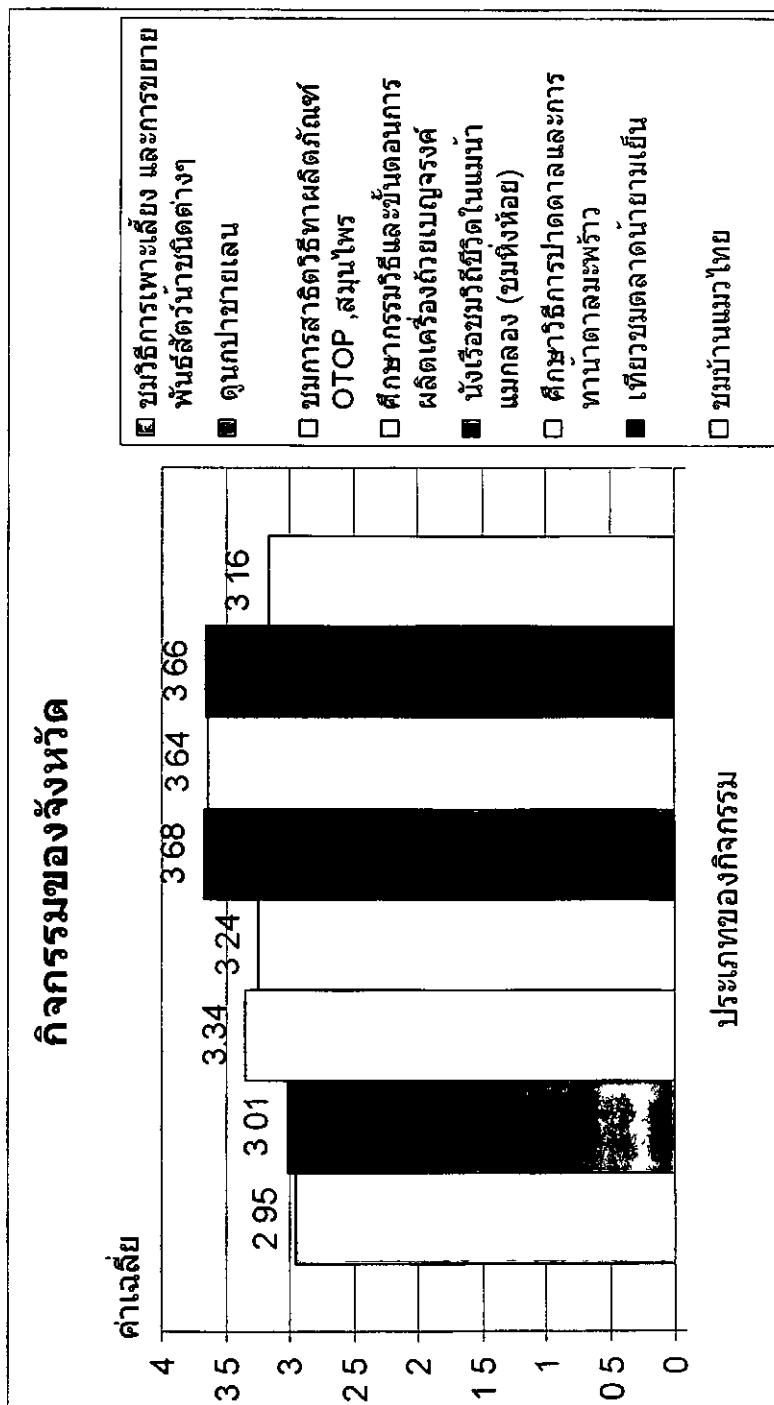
นักท่องเที่ยว พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับงานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญ ที่นำร่องที่เยาวชนจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3 45 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่า นมัสการและสร้างนำหลวงพ่อวัดบ้านแหลม (วัดเพชรสมุทรวรวิหาร) เป็นกิจกรรมที่นำร่องที่ยาวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 86 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ งานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 76 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับงานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดสมุทรสงครามจากกลุ่มตัวอย่างพบว่า โดยมีการให้ความคิดเห็นว่า ประเพณีนมัสการ และสร้างนำหลวงพ่อวัดบ้านแหลม (วัดเพชรสมุทรวรวิหาร) เป็นประเพณีที่นำร่องที่ยาวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4 12 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ งานลั่นเจี๊ยงของดีสมุทรสงคราม โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4 08 ซึ่งอยู่ในระดับมาก เทศกาลกินปลาทุ เป็นอันดับ 3 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 81 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

กิจกรรมด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม

ตาราง 8 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม

กิจกรรม	ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			ประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม 4 ภาค		
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ
1 ชมวิถี...เฉพาะเสียง และการขยายพื้นที่... พันธ์สัตว์น้ำชนิดต่างๆ	3 00	0 99	ปานกลาง	2 90	0 91	ปานกลาง	2 99	1 00	ปานกลาง	2 91	1 03	ปานกลาง	2 95	0 98	ปานกลาง
2 ดูนกป่าชายเลน	2 99	0 88	ปานกลาง	2 99	0 86	ปานกลาง	2 92	1 00	ปานกลาง	3 15	1 05	ปานกลาง	3 01	0 95	ปานกลาง
3 ชมการสาธิตวิถีทำผลิตภัณฑ์ OTO .สมุนไพร	3 45	0 94	มาก	3 23	0 94	ปานกลาง	3 69	1 01	มาก	2 97	0 95	ปานกลาง	3 34	0 96	ปานกลาง
4 ศึกษากรรมวิธีและขั้นตอนการผลิต เครื่องถ้วยเบญจรงค์	3 23	0 96	ปานกลาง	3 37	0 93	ปานกลาง	3 09	0 94	ปานกลาง	3 27	0 99	ปานกลาง	3 24	0 96	ปานกลาง
5 นั่งเรือชมวิถีชีวิตในแม่น้ำแม่กลอง (ชมหิ่งห้อย)	3 69	0 99	มาก	3 67	0 92	มาก	3 59	1 05	มาก	3 78	1 01	มาก	3 68	0 99	มาก
6 ศึกษาวิถีการปาดตาลและการทำ น้ำตาลมะพร้าว	3 70	0 92	มาก	3 73	0 93	มาก	3 70	0 97	มาก	3 43	0 97	มาก	3 64	0 95	มาก
7 เที่ยวชมตลาดน้ำยามเย็น	3 67	1 03	มาก	3 40	1 14	ปานกลาง	3 80	0 96	มาก	3 77	1 11	มาก	3 66	1 06	มาก
8 ชมบ้านแม่ไทร	3 24	1 12	ปานกลาง	3 22	1 15	ปานกลาง	3 32	1 22	ปานกลาง	2 85	1 04	ปานกลาง	3 16	1 13	ปานกลาง
รวม	3 37	0 98	ปานกลาง	3 31	0 97	ปานกลาง	3 38	1 02	ปานกลาง	3 26	1 02	ปานกลาง	3 33	1 00	ปานกลาง

ภาพประกอบ 9 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม

บุคลากรภาครัฐ พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3 37 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยให้ความคิดเห็นเห็นว่า ศึกษาวិธีการปาดतालและการทำน้ำตาลมะพร้าว เป็นกิจกรรมที่นำท่องเที่ยวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 70 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ นั่งเรือชมวิถีชีวิตในแม่น้ำแม่กลอง (ชมหิ่งห้อย) โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 69 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ผู้ประกอบการ พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3 31 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยให้ความคิดเห็นเห็นว่า ศึกษาวิธีการปาดतालและการทำน้ำตาลมะพร้าว เป็นกิจกรรมที่นำท่องเที่ยวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 73 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ นั่งเรือชมวิถีชีวิตในแม่น้ำแม่กลอง (ชมหิ่งห้อย) โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 67 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ประชาชน พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3 38 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยให้ความคิดเห็นเห็นว่า เกี่ยวชมตลาดน้ำยามเย็น เป็นกิจกรรมที่นำท่องเที่ยวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 80 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ศึกษาวิธีการปาดतालและการทำน้ำตาลมะพร้าว โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 70 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

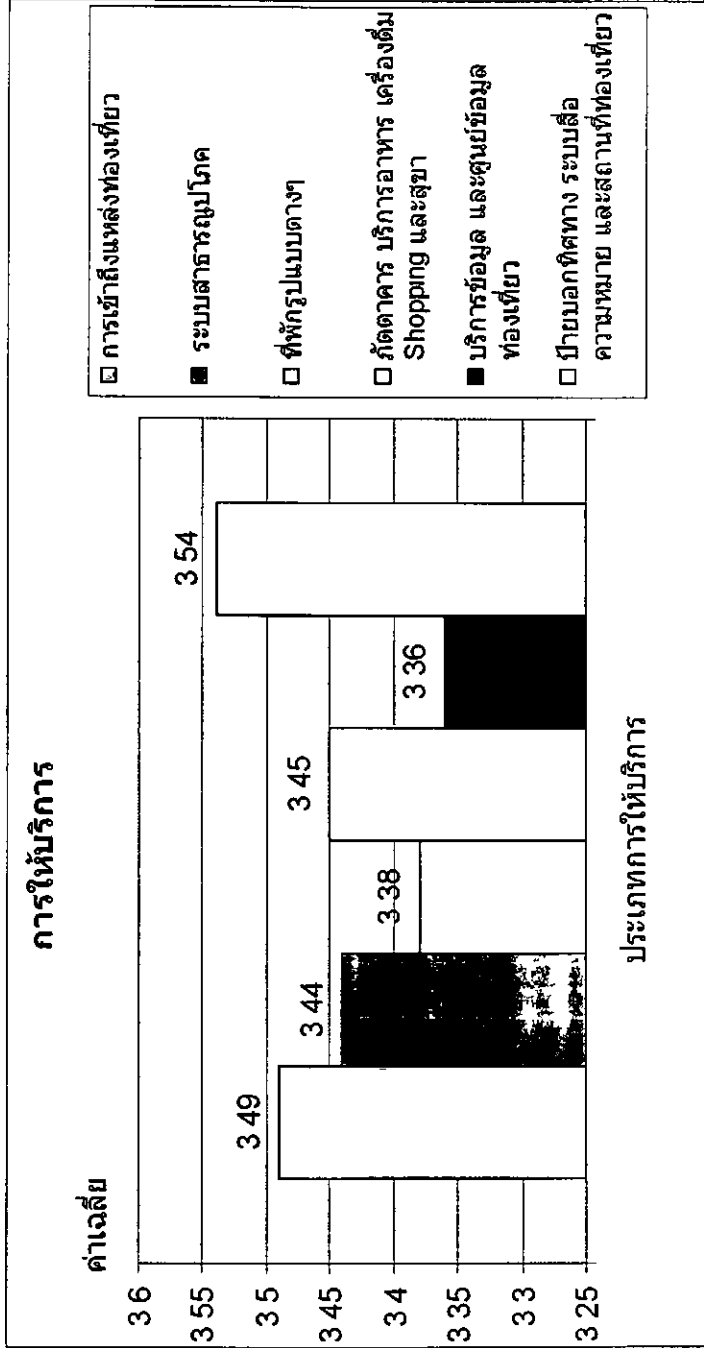
นักท่องเที่ยว พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่นำท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3 26 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการให้ความคิดเห็นเห็นว่า ศึกษาวิธีการทำเครื่องเบญจรงค์เป็นกิจกรรมที่นำท่องเที่ยวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 78 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ศึกษาวิธีการปาดतालและการทำน้ำตาลมะพร้าว โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 77 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า กิจกรรมนั่งเรือชมวิถีชีวิตในแม่น้ำแม่กลอง (ชมหิ่งห้อย) เป็นกิจกรรมที่นำท่องเที่ยวมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 68 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ เกี่ยวชมตลาดน้ำยามเย็น โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 66 ซึ่งอยู่ในระดับมาก การศึกษาวิธีการปาดतालและการทำน้ำตาลมะพร้าวเป็นอันดับ 3 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 77 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และการชมการสาธิตวิธีทำผลิตภัณฑ์ OTOP เป็นอันดับ 4 โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 81 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

การบริการที่เหมาะสมของจังหวัดสมุทรสงคราม

ตาราง 9 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการที่เหมาะสมของจังหวัดสมุทรสงคราม

การให้บริการ	ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			ประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม 4 ภาค		
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ
1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว	3 47	0 77	มาก	3 31	0 83	ปานกลาง	3 54	0 94	มาก	3 65	0 81	มาก	3 49	0 84	มาก
2 ระบบสาธารณูปโภค	3 48	0 76	มาก	3 41	0 77	มาก	3 47	0 77	มาก	3 40	0 80	ปานกลาง	3 44	0 78	มาก
3 ที่พักรูปแบบต่างๆ	3 35	0 87	ปานกลาง	3 34	0 78	ปานกลาง	3 37	0 92	ปานกลาง	3 46	0 86	มาก	3 38	0 86	ปานกลาง
4 ภัตตาคาร บริการอาหาร เครื่องดื่ม Shopping และสุขภาพ	3 40	0 91	ปานกลาง	3 36	0 87	ปานกลาง	3 50	0 94	มาก	3 54	0 86	มาก	3 45	0 90	มาก
5 บริการข้อมูล และศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยว	3 36	0 95	ปานกลาง	3 35	0 94	ปานกลาง	3 42	0 91	มาก	3 30	0 96	ปานกลาง	3 36	0 94	ปานกลาง
6 ป้ายบอกทิศทาง ระบบสื่อความหมาย และสถานที่ท่องเที่ยว	3 66	1 04	มาก	3 71	0 99	มาก	3 44	1 01	มาก	3 33	1 03	ปานกลาง	3 54	1 02	มาก
รวม	3 45	0 88	มาก	3 41	0 86	มาก	3 46	0 92	มาก	3 45	0 88	มาก	3 44	0 89	มาก

ภาพประกอบ 10 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม

บุคลากรภาครัฐ พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการของจังหวัดสมุทรสงครามพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.45 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่า ป้ายบอกทิศทาง ระบบสื่อความหมาย เป็นบริการที่เหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.66 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ระบบสาธารณูปโภค โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.48 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ผู้ประกอบการ พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการของจังหวัดสมุทรสงครามพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.41 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่า ป้ายบอกทิศทาง ระบบสื่อความหมาย และสถานที่ท่องเที่ยว การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เป็นบริการที่เหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.71 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ระบบสาธารณูปโภค โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.41 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ประชาชน พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการของจังหวัดสมุทรสงครามพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.46
ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่า การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เป็นบริการที่เหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ
3.54 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ภัตตาคาร บริการอาหาร เครื่องดื่ม Shopping และสุขภาพ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.50 ซึ่งอยู่ใน
ระดับมาก

นักท่องเที่ยว พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการของจังหวัดสมุทรสงครามพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.45
ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่า การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เป็นบริการที่เหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ
3.65 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ภัตตาคาร บริการอาหาร เครื่องดื่ม Shopping และสุขภาพ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.54 ซึ่งอยู่ใน
ระดับมาก

สรุปผลวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริการของจังหวัดสมุทรสงครามพบว่า ป้ายบอกทิศทาง ระบบสื่อความหมาย และสถานที่ท่องเที่ยว เป็น
บริการที่เหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.54 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ย
ของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.49 ซึ่งอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 ได้แก่ บริการด้านภัตตาคาร อาหาร เครื่องดื่ม โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ
3.45 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และอันดับ 4 ได้แก่ บริการด้านระบบสาธารณสุขได้แก่ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.44 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 3 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของจังหวัดสมุทรสงคราม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค (SWOT Analysis) ของจังหวัดสมุทรสงคราม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสมุทรสงคราม

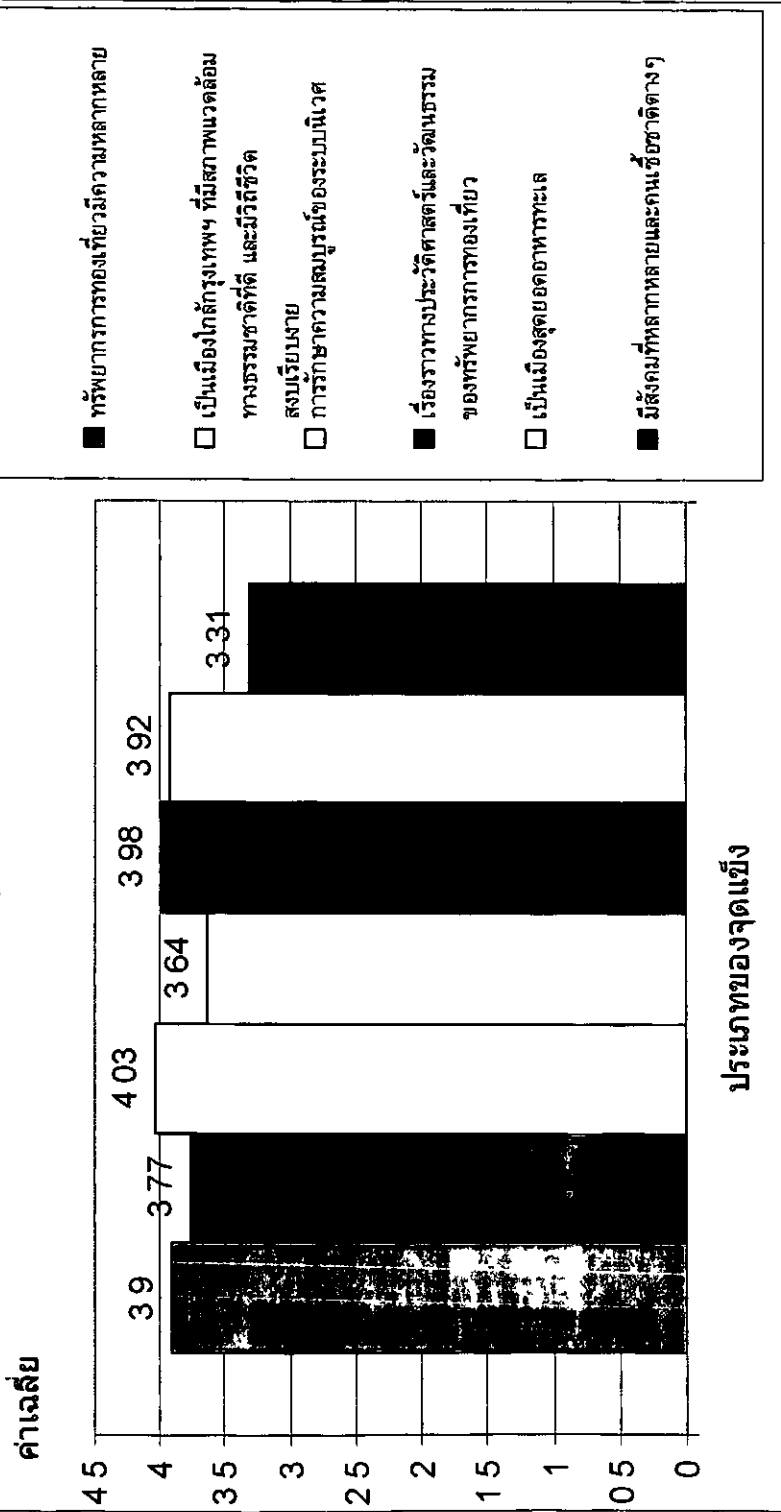
ตาราง 10 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสมุทรสงคราม

จุดแข็งของจังหวัดสมุทรสงคราม	ภาครัฐ		ผู้ประกอบการ		ประชาชน		นักท่องเที่ยว		รวม 4 ภาค				
	\bar{x}	SD	ระดับ	SD	\bar{x}	SD	ระดับ	SD	\bar{x}	SD			
1 แหล่งท่องเที่ยวเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด	3.92	0.84	มาก	0.81	3.94	0.81	มาก	0.89	3.69	0.80	มาก	0.84	มาก
2 ทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความหลากหลาย	3.71	0.86	มาก	0.88	3.61	0.88	มาก	0.93	3.80	0.79	มาก	0.87	มาก
3 เป็นเมืองใกล้กรุงเทพฯ และมีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ดี และมีวิถีชีวิตสงบเรียบง่าย	4.00	0.86	มาก	0.84	4.06	0.84	มาก	0.79	3.92	0.76	มาก	0.81	มาก
4 การรักษาความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ	3.62	0.88	มาก	0.85	3.59	0.85	มาก	0.93	3.51	0.79	มาก	0.86	มาก
6 เรื่องราวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของทรัพยากรการท่องเที่ยว	4.12	0.78	มาก	0.85	3.98	0.85	มาก	0.78	3.76	0.75	มาก	0.79	มาก

ตาราง 10 (ต่อ)

จุดแข็งของจังหวัดสมุทรสงคราม	ภาครัฐ		ผู้ประกอบการ		ประชาชน		นักท่องเที่ยว		รวม 4 ภาค						
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	SD					
7 เป็นเมืองสุดยอดอาหารทะเล	394	0.89	มาก	404	0.85	มาก	401	0.95	มาก	369	0.89	มาก	0.90	มาก	
8 มีสังคมที่หลากหลายและคนเชื้อชาติต่างๆ	329	1.06	ปานกลาง	333	1.07	ปานกลาง	349	1.12	มาก	314	0.94	ปานกลาง	331	1.05	ปานกลาง
รวม	380	0.88	มาก	379	0.87	มาก	394	0.91	มาก	364	0.82	มาก	379	0.87	ปานกลาง

จุดแข็งของจังหวัดสมุทรสงคราม

ภาพประกอบ 11 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสมุทรสงคราม

บุคลากรภาครัฐ พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.80 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่า เรื่องราวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของทรัพยากรท่องเที่ยว เป็นจุดแข็งมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.12 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ เป็นเมืองใกล้กรุงเทพฯ ที่มีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ดี และมีวิถีชีวิตสงบเรียบง่าย โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.00 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ผู้ประกอบการ พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.79 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่า เป็นเมืองใกล้กรุงเทพฯ ที่มีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ดี และมีวิถีชีวิตสงบเรียบง่าย เป็นจุดแข็งมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.06 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ เป็นเมืองสุดยอดอาหารทะเล โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.04 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ประชาชน พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.94 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่า เป็นเมืองใกล้กรุงเทพฯ ที่มีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ดี และมีวิถีชีวิตสงบเรียบง่าย เป็นจุดแข็งมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.15 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ เรื่องราวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.06 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

นักท่องเที่ยว พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.64 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยมีการให้ความคิดเห็นว่า เป็นเมืองใกล้กรุงเทพฯ ที่มีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ดี และมีวิถีชีวิตสงบเรียบง่าย เป็นจุดแข็งมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.92 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.80 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

สรุปผลวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดแข็งของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า จุดแข็งที่นักท่องเที่ยวเลือกมากที่สุดคือเป็นเมืองใกล้กรุงเทพฯ ที่มีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ดี และมีวิถีชีวิตสงบเรียบง่าย เป็นจุดแข็งมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.03 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ เรื่องราวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.98 ซึ่งอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 ได้แก่ เป็นเมืองสุดยอดอาหารทะเล โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.92 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และอันดับ 4 ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.90 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อน (ข้อดี) ของจังหวัดสมุทรสงคราม

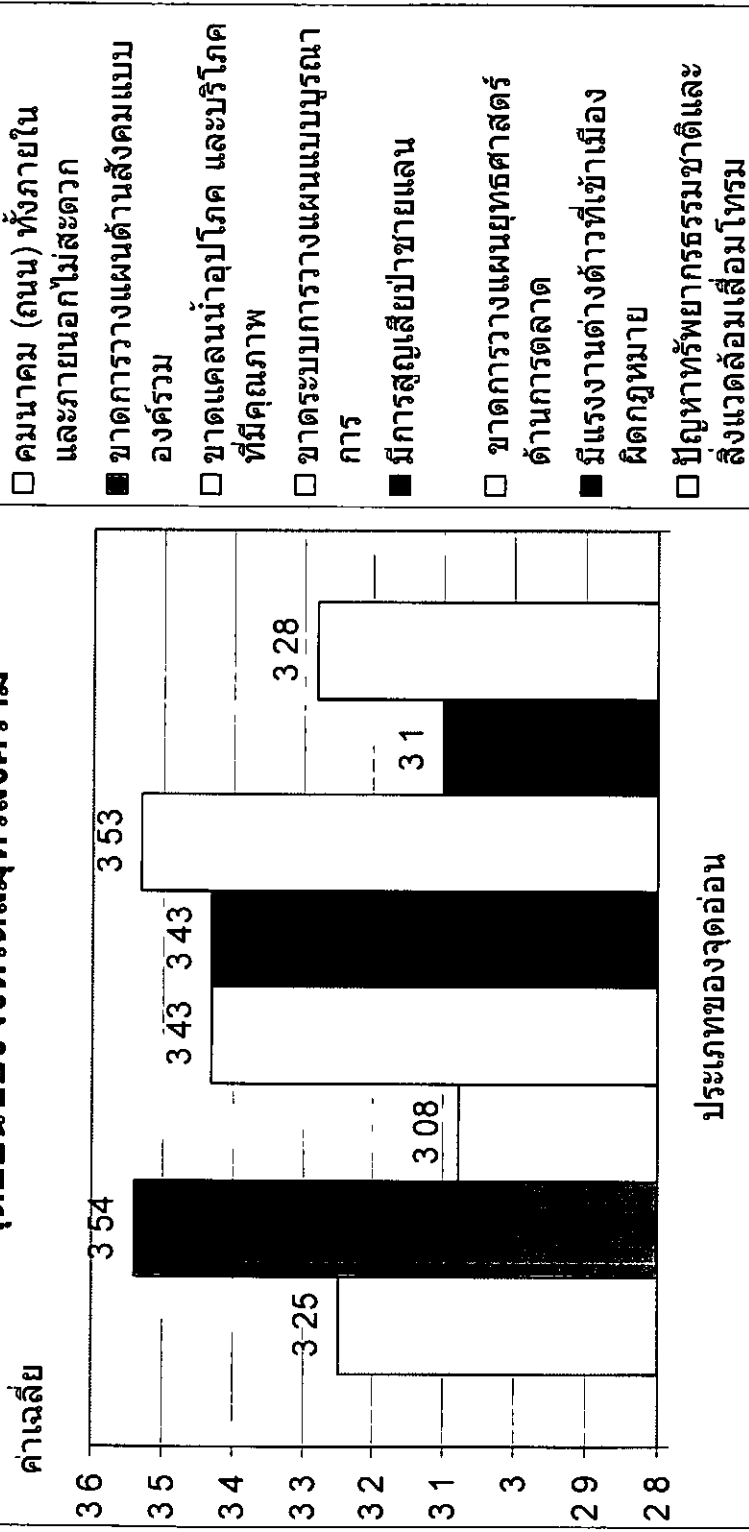
ตาราง 11 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อน (ข้อดี) ของจังหวัดสมุทรสงคราม

จุดอ่อนของจังหวัดสมุทรสงคราม	ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			ประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม 4 ภาค		
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ
1 คมนาคม (ถนน) ทั้งภายใน และ ภายนอกไม่สะดวก	3 27	1 01	ปานกลาง	3 28	0 98	ปานกลาง	3 21	1 09	ปานกลาง	3 25	0 79	ปานกลาง	3 25	0 97	ปานกลาง
2 ขาดการวางแผนด้านสังคมแบบองค์รวม	3 66	0 98	มาก	3 65	0 96	มาก	3 47	1 01	มาก	3 39	0 86	ปานกลาง	3 54	0 95	มาก
3 ขาดแคลนน้ำอุปโภค และบริโภคที่มีคุณภาพ	3 12	0 95	ปานกลาง	3 13	0 98	ปานกลาง	3 03	1 09	ปานกลาง	3 05	0 85	ปานกลาง	3 08	0 97	ปานกลาง
4 ขาดระบบการวางแผนแบบบูรณาการ	3 48	0 99	มาก	3 58	0 97	มาก	3 30	1 07	ปานกลาง	3 35	0 89	ปานกลาง	3 43	0 98	มาก
5 มีการสูญเสียป่าชายเลน	3 45	0 95	มาก	3 42	0 98	มาก	3 28	0 95	ปานกลาง	3 55	0 91	มาก	3 43	0 95	มาก
6 ขาดการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาด	3 64	1 05	มาก	3 80	0 98	มาก	3 31	1 07	ปานกลาง	3 37	0 91	ปานกลาง	3 53	1 00	มาก
7 มีแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองผิดกฎหมาย	3 06	1 16	ปานกลาง	3 21	1 14	ปานกลาง	2 98	1 17	ปานกลาง	3 13	0 98	ปานกลาง	3 10	1 11	ปานกลาง

ตาราง 11 (ต่อ)

จุดอ่อนของจังหวัดสมุทรสงคราม	ภาครัฐ		ผู้ประกอบการ		ประชาชน		นักท่องเที่ยว		รวม 4 ภาค	
	\bar{x}	SD	ระดับ	SD	\bar{x}	SD	ระดับ	SD	\bar{x}	SD
8 ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม	342	103	มาก	0.96	318	118	ปานกลาง	0.91	328	102
รวม	338	102	ปานกลาง	0.99	322	108	ปานกลาง	0.88	333	0.99

จุดอ่อนของจังหวัดสมุทรสงคราม

ภาพประกอบ 12 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดสมุทรสงคราม

บุคคลากรภาครัฐ พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.38 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการให้ความคิดเห็นว่า ขาดการวางแผนด้านสังคมแบบองค์รวม เป็นจุดอ่อนมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.66 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ขาดการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.64 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ผู้ประกอบการ พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.44 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยมีการให้ความคิดเห็นว่า ขาดการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาด เป็นจุดอ่อนมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.80 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ขาดการวางแผนด้านสังคมแบบองค์รวม โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.65 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ประชาชน พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.22 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการให้ความคิดเห็นว่า ขาดการวางแผนด้านสังคมแบบองค์รวม เป็นจุดอ่อนมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.47 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ขาดการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.31 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

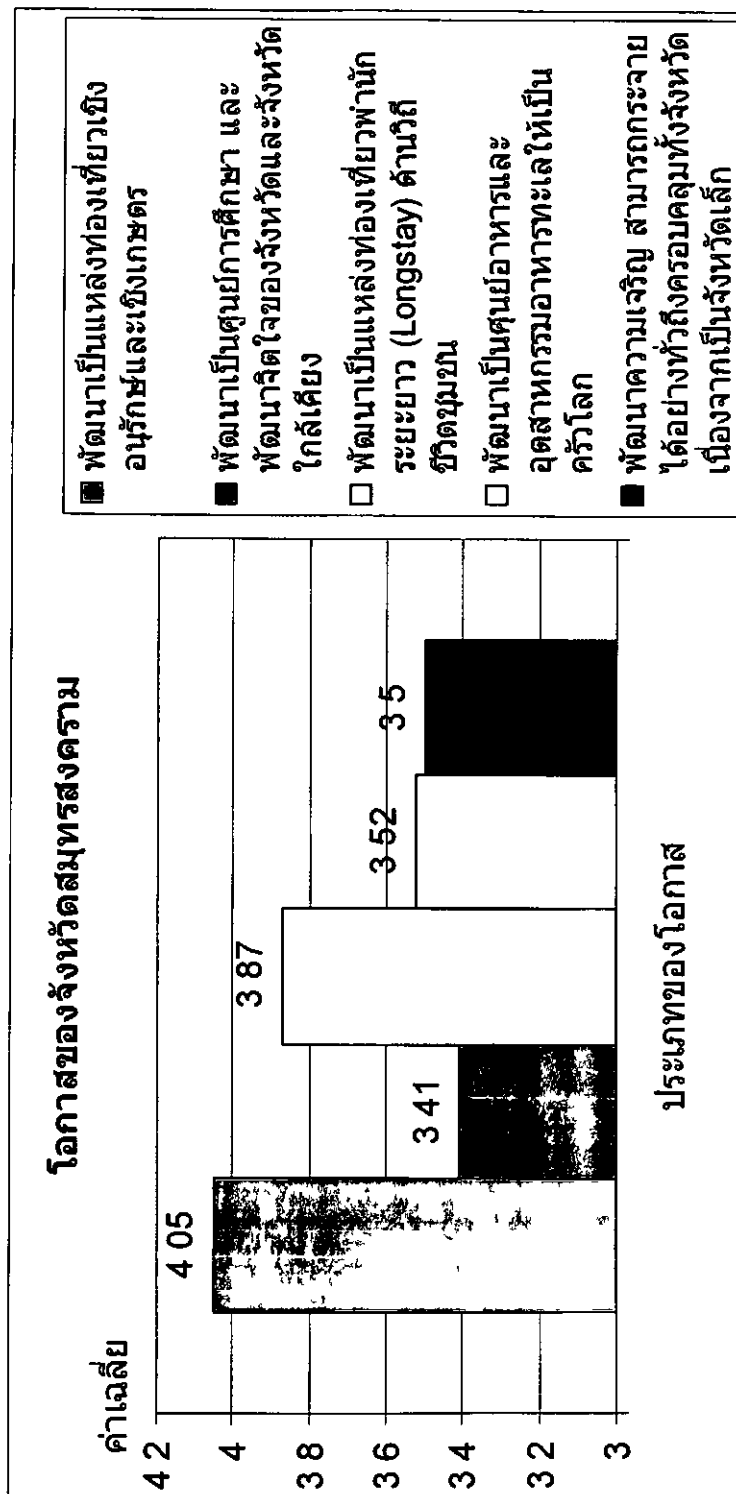
นักท่องเที่ยว จากตาราง 72 พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.27 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีการให้ความคิดเห็นว่า มีการสูญเสียป่าชายเลน เป็นจุดอ่อนมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.55 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ขาดการวางแผนด้านสังคมแบบองค์รวม โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.39 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

สรุปผลวิเคราะห์ที่คิดเห็นเกี่ยวกับจุดอ่อนของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า การขาดการวางแผนด้านสังคมแบบองค์รวม เป็นจุดอ่อนมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.54 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ขาดการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.53 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง อันดับ 3 ได้แก่ ขาดระบบการวางแผนแบบบูรณาการ และมีการสูญเสียป่าชายเลน โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.43 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และอันดับ 4 ได้แก่ ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.28 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาส (ให้การสนับสนุน / ส่งเสริม) ในการพัฒนาของจังหวัดสมุทรสงคราม

ตาราง 12 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสของจังหวัดสมุทรสงคราม

โอกาสของจังหวัดสมุทรสงคราม	ภาครัฐ		ผู้ประกอบการ		ประชาชน		นักท่องเที่ยว		รวม 4 ภาค				
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	SD			
1 พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเชิงเกษตร	4.09	0.86	มาก	3.97	0.89	มาก	4.07	0.94	มาก	0.83	4.05	0.88	มาก
2 พัฒนาเป็นศูนย์กลางการศึกษา และพัฒนาจิตใจของจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง	3.33	0.83	ปานกลาง	3.32	0.86	ปานกลาง	3.45	0.90	มาก	0.89	3.41	0.87	มาก
3 พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวพำนัก ระยะเวลา (Longstay) ด้านวิถีชีวิตชุมชน	3.90	0.87	มาก	3.89	0.91	มาก	3.87	0.85	มาก	0.80	3.87	0.86	มาก
4 พัฒนาเป็นศูนย์อาหารและอุตสาหกรรมอาหารทะเลให้เป็นครัวโลก	3.47	1.09	มาก	3.36	1.06	ปานกลาง	3.57	0.91	มาก	0.88	3.52	0.99	มาก
5 พัฒนาความเจริญ สามารถกระจายได้อย่างทั่วถึงครอบคลุมทั้งจังหวัด เนื่องจากเป็นจังหวัดเล็ก	3.52	1.06	มาก	3.29	0.97	ปานกลาง	3.65	1.02	มาก	0.89	3.50	0.99	มาก
รวม	3.66	0.94	มาก	3.56	0.94	มาก	3.72	0.92	มาก	0.86	3.67	0.92	มาก

ภาพประกอบ 13 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสของจังหวัดสมุทรสงคราม

บุคลากรภาครัฐ พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.66 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยมีการให้ค่าความคิดเห็นว่า พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงเกษตร เป็นโอกาสมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.09 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long stay) โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.90 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ผู้ประกอบการ พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.56 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยมีการให้ความคิดเห็นว่า พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงเกษตร เป็นโอกาสมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.97 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long stay) โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.89 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ประชาชน พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.72 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยมีการให้ความคิดเห็นว่า พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงเกษตร เป็นโอกาสมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.07 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Longstay) โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.87 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

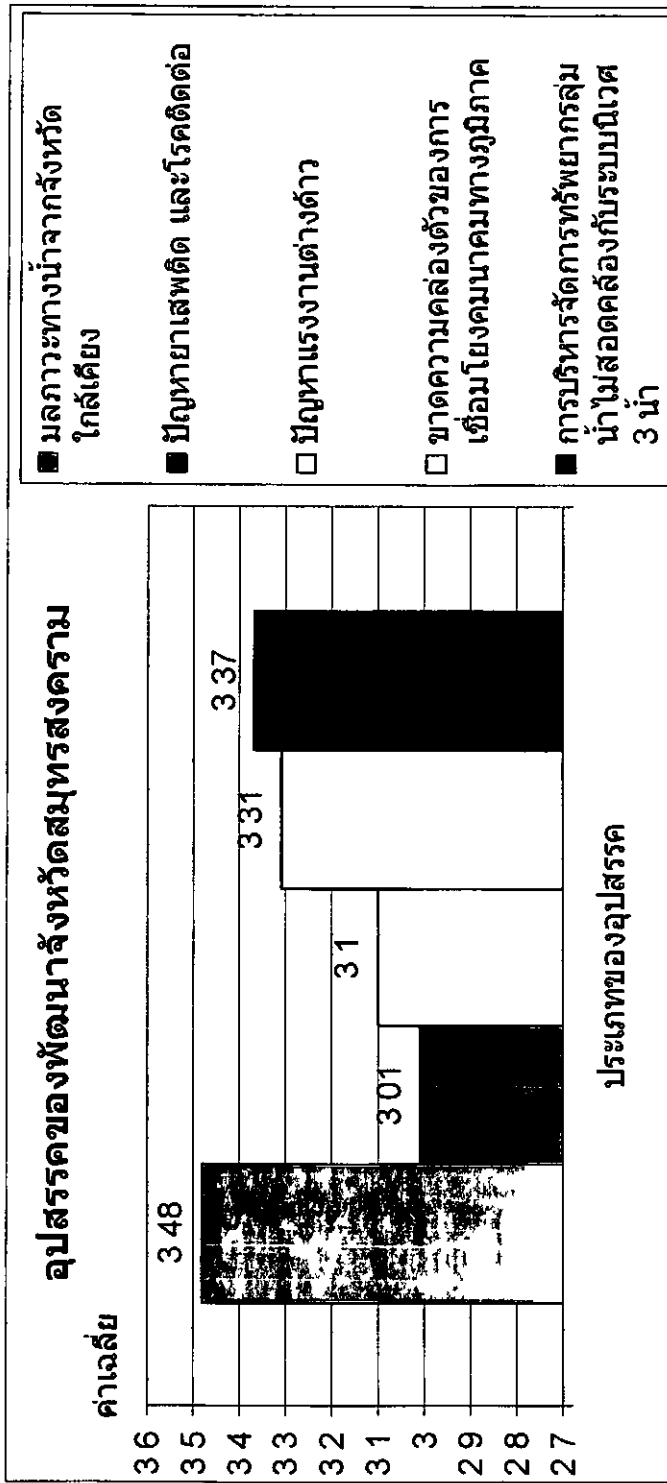
นักท่องเที่ยว พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.72 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยมีการให้ความคิดเห็นว่า พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงเกษตร เป็นโอกาสมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.05 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Longstay) ด้านวิถีชีวิตชุมชน โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.80 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

สรุปผลวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า การพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงเกษตร เป็นโอกาสมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.05 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Longstay) โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.87 ซึ่งอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 ได้แก่ พัฒนาเป็นศูนย์อาหารและอุตสาหกรรมอาหารทะเลให้เป็นครัวโลก โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.52 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และอันดับ 4 ได้แก่ พัฒนาความเจริญ สามารถกระจายได้อย่างทั่วถึงครอบคลุมทั้งจังหวัดเนื่องจากเป็นจังหวัดเล็ก โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.50 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคของจังหวัดสมุทรสงคราม

ตาราง 13 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคของจังหวัดสมุทรสงคราม

อุปสรรคของการพัฒนาจังหวัด	ภาครัฐ		ผู้ประกอบการ		ประชาชน		นักท่องเที่ยว		รวม 4 ภาค	
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	SD
1 มลภาวะทางน้ำจากจังหวัดใกล้เคียง	3 51	1 04	มาก	3 45	1 08	มาก	3 46	0 92	มาก	0 99
2 ปัญหายุทธศาสตร์ และโรคติดต่อ	2 96	0 99	ปานกลาง	3 03	0 98	ปานกลาง	3 06	0 99	ปานกลาง	0 97
3 ปัญหาระบบงานต่างดาว	3 12	0 98	ปานกลาง	2 95	0 94	ปานกลาง	3 16	1 05	ปานกลาง	1 00
4 ขาดความพร้อมของข้อมูลเชื่อมโยงคมนาคมทางภูมิภาค	3 44	0 95	มาก	3 22	0 97	ปานกลาง	3 23	1 04	ปานกลาง	0 97
5 การบริหารจัดการทรัพยากรไม่สอดคล้องกับระบบนิเวศ 3 น้ำ	3 39	0 92	ปานกลาง	3 47	0 82	มาก	3 44	0 91	มาก	0 88
รวม	3 28	0 97	ปานกลาง	3 17	0 96	ปานกลาง	3 27	0 98	ปานกลาง	0 96

ภาพประกอบ 14 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคของจังหวัดสมุทรสงคราม

บุคลากรภาครัฐ พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับโอกาสของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 328 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยให้ความคิดเห็นว่ามลภาวะทางน้ำจากจังหวัดใกล้เคียง เป็นอุปสรรคมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 351 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ขาดแคลนบุคลากรเชื่อมโยงคมนาคมทางภูมิภาค โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 344 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ผู้ประกอบการ พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 329 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยให้ความคิดเห็นว่ามลภาวะทางน้ำจากจังหวัดใกล้เคียง เป็นอุปสรรคมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น

คิดเห็นเท่ากับ 3 51 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ไม่สอดคล้องกับระบบนิเวศ 3 นี้ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 47 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ประชาชน พิจารณาค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3 17 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยให้ความคิดเห็นว่ามลภาวะทางน้ำจากจังหวัดใกล้เคียง เป็นอุปสรรคมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 45 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ การขาดความคล่องตัวของเชื่อมโยงคมนาคมทางภูมิภาค โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 22 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

นักท่องเที่ยว พิจารณาค่าความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3 27 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยให้ความคิดเห็นว่าปัญหามลภาวะทางน้ำจากจังหวัดใกล้เคียง เป็นอุปสรรคมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 46 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ไม่สอดคล้องกับระบบนิเวศ 3 นี้ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 44 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

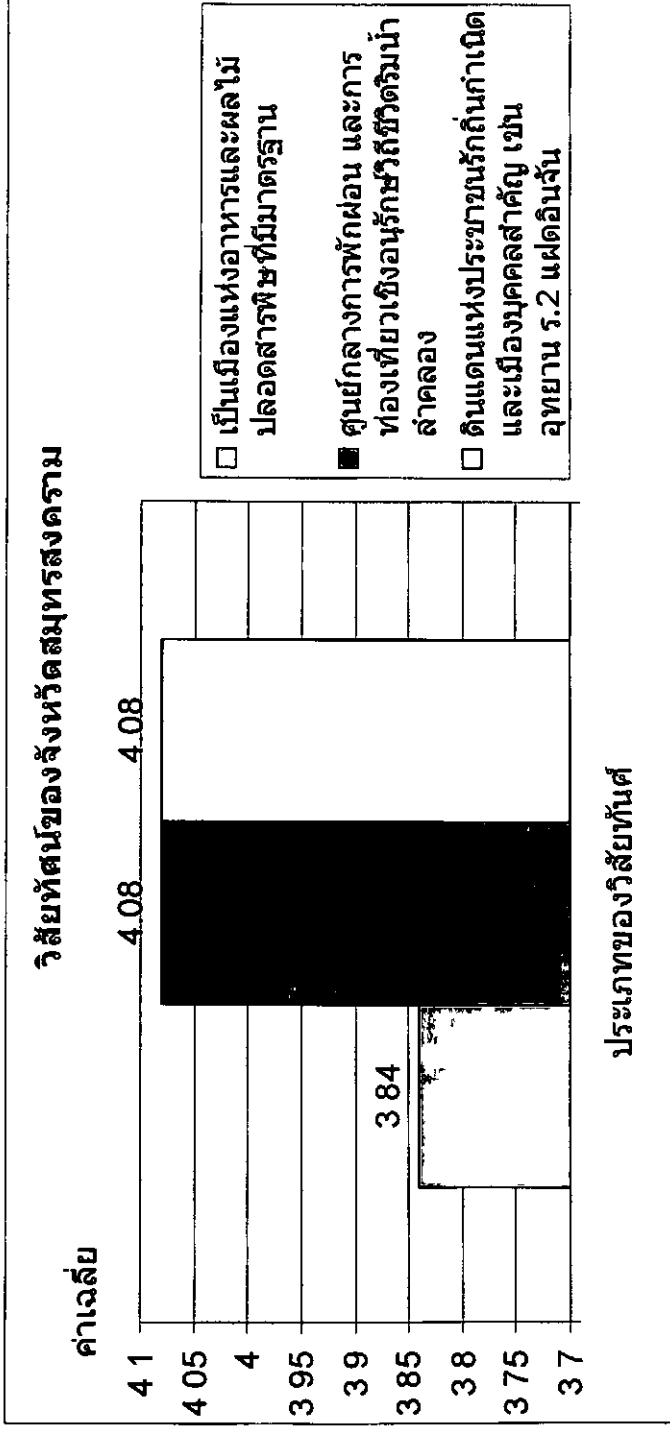
สรุปผลวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคของจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มลภาวะทางน้ำจากจังหวัดใกล้เคียง เป็นอุปสรรคมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 45 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ การบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ไม่สอดคล้องกับระบบนิ.ศ. 3 นี้ โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 37 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง อันดับ 3 ได้แก่ ขาดความคล่องตัวของเชื่อมโยงคมนาคมทางภูมิภาค โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 31 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และอันดับ 4 ได้แก่ ปัญหาแรงงานต่างด้าว โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 10 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นที่เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม

ความคิดเห็นที่เกี่ยวกับวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสงครามเพื่อก่อให้เกิดความยั่งยืน

ตาราง 14 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม

วิสัยทัศน์ของท่านต่อจังหวัด	ภาครัฐ		ผู้ประกอบการ		ประชาชน		นักท่องเที่ยว		รวม 4 ภาค		
	\bar{x}	SD	ระดับ	SD	\bar{x}	SD	ระดับ	SD	\bar{x}	SD	ระดับ
1 เป็นเมืองแห่งอาหารและผลไม่ปลอดสารพิษที่มีมาตรฐาน	3.81	0.81	มาก	0.79	3.77	0.77	มาก	0.77	3.84	0.79	มาก
2 ศูนย์กลางการพักผ่อน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมน้ำลำคลอง	4.14	0.80	มาก	0.85	4.02	0.82	มาก	0.84	4.08	0.83	มาก
3 ดินแดนแห่งประชาชนรักถิ่นกำเนิด และเมืองบุคคะลสำคัญ เช่น อุทยาน ร 2 แผลอินจัน	4.19	0.85	มาก	1.01	4.06	0.83	มาก	0.88	4.08	0.89	มาก
รวม	4.05	0.82	มาก	0.88	3.95	0.81	มาก	0.83	4.00	0.84	มาก

ภาพประกอบ 15 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม

บุคลากรภาครัฐ พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสงครามเพื่อก่อให้เกิดความยั่งยืนของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.05 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่าจังหวัดสมุทรสงครามจะเป็นดินแดนแห่งประชาชนรักถิ่นกำเนิด และเมืองบุคคลสำคัญ เช่น อุทยาน ร 2 ฝดอินัน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.19 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ศูนย์กลางการพักผ่อน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมน้ำล้ำคูลอง โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.14 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ผู้ประกอบการ พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสงครามเพื่อให้เกิดความยั่งยืนของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 4.02 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่าจังหวัดสมุทรสงครามจะเป็นแหล่งศูนย์กลางการพักผ่อน

และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมน้ำลำคลอง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4 10 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ดินแดนแห่งประชาชนรักถิ่นกำเนิด และมีเมืองบุคคลสำคัญ เช่น อุทยาน ร 2 แผลอินจัน โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4 08 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ประชาชน พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสงครามเพื่อก่อให้เกิดความยั่งยืนของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3 95 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่าจังหวัดสมุทรสงครามจะเป็นดินแดนแห่งประชาชนรักถิ่นกำเนิด และมีเมืองบุคคลสำคัญ เช่น อุทยาน ร 2 แผลอินจัน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4 06 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ แหล่งศูนย์กลางการพักผ่อน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมน้ำลำคลองโดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4 02 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

นักท่องเที่ยว พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3 98 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่าจังหวัดสมุทรสงครามจะพัฒนาเป็นศูนย์กลางการพักผ่อน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมน้ำลำคลอง โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4 07 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ เป็นเมืองบุคคลสำคัญ เช่น อุทยาน ร 2 แผลอินจัน โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 98 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

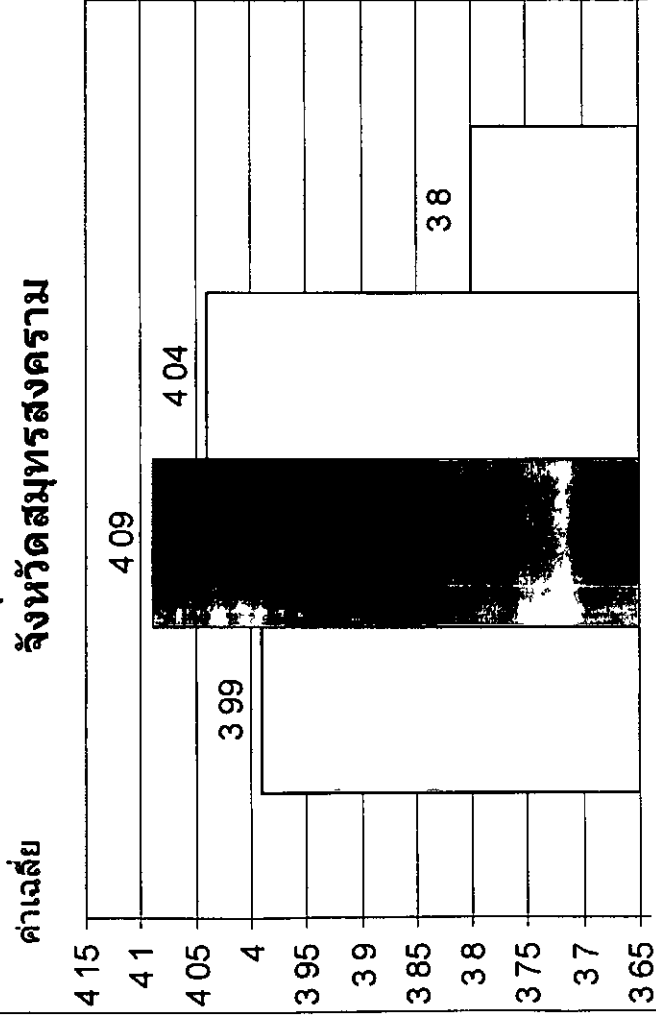
สรุปผลวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิสัยทัศน์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสงครามเพื่อก่อให้เกิดความยั่งยืนของกลุ่มตัวอย่างพบว่า จังหวัดสมุทรสงครามจะเป็นแหล่งศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมน้ำลำคลอง โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4 08 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และเป็นดินแดนแห่งประชาชนรักถิ่นกำเนิด และมีเมืองบุคคลสำคัญ เช่น อุทยาน ร 2 แผลอินจัน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4 08 ซึ่งอยู่ในระดับมากอันดับ 2 ได้แก่ เป็นเมืองแห่งอาหารและผลไม้ปลอดสารพิษที่มีมาตรฐาน โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 84 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ท่านคิดว่าข้อต่อไปนี้ควรมีประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดสมุทรสงครามอยู่ในระดับใด

ตาราง 15 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม

ประเด็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนา	ภาครัฐ		ผู้ประกอบการ		ประชาชน		นักท่องเที่ยว		รวม 4 ภาค						
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ			
1 การพัฒนา และส่งเสริมจังหวัดให้เป็นเมืองอาหารทะเล และผลไม่ปลอดภัยอาหารที่โตมาตรฐาน	4 04	0 86	มาก	4 01	0 88	มาก	4 01	0 89	มาก	3 88	0 81	มาก	3 99	0 86	มาก
2 การพัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมลำคลอง	4 17	0 75	มาก	4 09	0 83	มาก	4 02	0 79	มาก	4 09	0 77	มาก	4 09	0 79	มาก
3 การปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันดีงาม	4 08	0 80	มาก	4 06	0 89	มาก	4 06	0 88	มาก	3 97	0 85	มาก	4 04	0 86	มาก
4 การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศสามน้ำ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติป่าชายเลนอย่างยั่งยืน	3 77	0 82	มาก	3 77	0 83	มาก	3 83	0 78	มาก	3 83	0 90	มาก	3 80	0 83	มาก
รวม	4 02	0 81	มาก	3 98	0 86	มาก	3 98	0 84	มาก	3 94	0 83	มาก	3 98	0 84	มาก

ประเด็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนา จังหวัดสมุทรสงคราม

ประเภทของประเด็นยุทธศาสตร์

- การพัฒนา และส่งเสริมจังหวัดให้เป็นเมืองอาหารทะเล และผลไม้ปลอดสารพิษที่ได้มาตรฐาน
- การพัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการพักผ่อน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมลาคคลอง
- การปลุกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันดีงาม
- การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศสามน้ำ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติป่าชายเลนอย่างยั่งยืน

ภาพประกอบ 16 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม

บุคลากรภาครัฐ พิจารณาคำความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดสมุทรสงครามพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 402 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่า การพัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการพักผ่อน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมลาคคลอง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 417 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ การปลุกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันดีงาม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 408 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ผู้ประกอบการ พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดสมุทรสงครามพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.98 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่า การพัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมลำคลอง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.09 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันดีงาม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.06 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ประชาชน พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดสมุทรสงครามพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.98 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่า การปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันดีงาม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.06 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ การพัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมลำคลอง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.02 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

นักท่องเที่ยว พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงครามของกลุ่มตัวอย่างพบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.94 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่าจังหวัดสมุทรสงครามจะพัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมลำคลอง โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.09 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ การปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันดีงาม โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.97 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดสมุทรสงครามพบว่า การพัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมลำคลอง มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.09 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ การปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันดีงาม มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 4.04 ซึ่งอยู่ในระดับมาก อันดับ 3 ได้แก่ การพัฒนา และส่งเสริมจังหวัดให้เป็นเมืองอาหารทะเล และผลไม้ปลอดสารพิษที่ได้มาตรฐาน โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.99 ซึ่งอยู่ในระดับมาก และอันดับ 4 ได้แก่ การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศสามน้ำ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติป่าชายเลนอย่างยั่งยืน โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.80 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของจังหวัดสมุทรสงคราม

ตาราง 16 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือ และค่าเป้าหมายของจังหวัดสมุทรสงคราม

ประเด็นยุทธศาสตร์ / ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	ภาครัฐ	ผู้ประกอบการ	ประชาชน	นักท่องเที่ยว	รวม 4 ภาค									
ตัวชี้วัด	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ						
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนา และส่งเสริมจังหวัดให้เป็นเมืองอาหารทะเล และผลไม้ปลอดสารพิษที่ได้มาตรฐาน															
1 รายได้จากผลิตภัณฑ์มวล ร้อยละ 2.5	3.54	0.99	มาก	3.42	0.97	มาก	3.61	0.93	ปานกลาง	3.48	0.94	มาก			
รวม ภาคประมงทุกภาค															
เพิ่มขึ้น ปีละ 2.5%															
2 รายได้จากผลิตภัณฑ์มวล ร้อยละ 0.5	3.25	0.98	ปานกลาง	3.21	0.90	ปานกลาง	3.39	0.99	ปานกลาง	3.28	0.95	ปานกลาง			
รวมภาคทุกภาคเพิ่มขึ้นปีละ 0.5%															
3 อาหารทะเล และผลไม้	3.47	0.96	มาก	3.41	0.89	มาก	3.66	1.01	มาก	3.65	0.88	มาก			
ปลอดสารพิษ ไม่น้อยกว่า															
ร้อยละ 95 ไม่มีสารพิษ															
ตกค้าง															
รวม	3.42	0.97	มาก	3.35	0.92	ปานกลาง	3.55	0.98	มาก	3.43	0.90	มาก	3.44	0.94	มาก

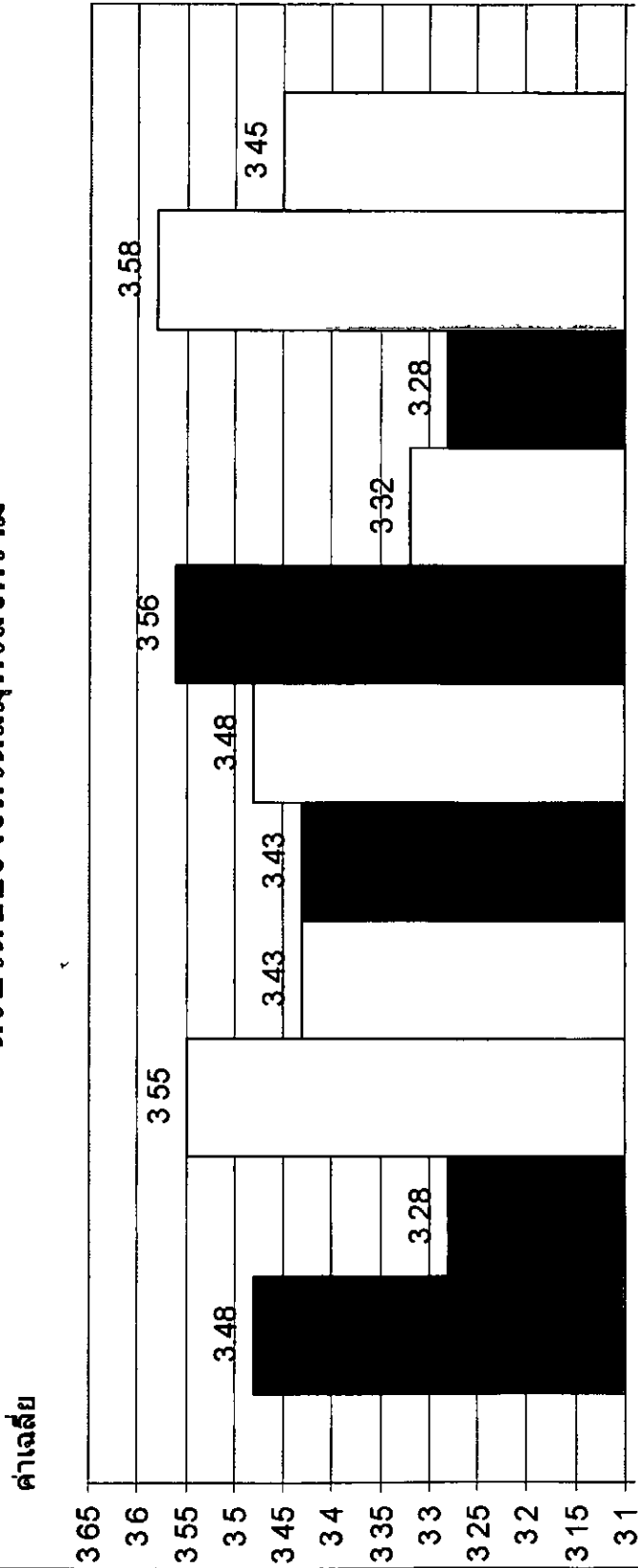
ตาราง 16 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์ / ตัวชี้วัด		ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			ประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม 4 ภาค		
ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย 2549	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ
<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2</u> การพัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการพักผ่อน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมลำคลอง																
1	นักท่องเที่ยวจากจำนวนร้อยละ 3 จาก 474,500 คน ประมาณการปี พ.ศ 2547	339	101	ปานกลาง	337	101	ปานกลาง	351	105	มาก	346	092	มาก	343	099	มาก
2	รายได้จากการท่องเที่ยวร้อยละ 15 จาก ประมาณการปี พ.ศ 2547	347	099	มาก	336	099	ปานกลาง	354	097	มาก	336	094	ปานกลาง	343	097	มาก
		รวม			รวม			รวม			รวม			รวม		
		343	100	มาก	336	100	ปานกลาง	353	101	มาก	341	093	มาก	343	098	มาก
<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3</u> การปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันดีงาม																
1	ประชากรวัยแรงงานไม่เกินร้อยละ 1 ว่างงานไม่เกิน 1% ในปี พ.ศ 2550	361	101	มาก	351	098	มาก	360	103	มาก	321	083	ปานกลาง	348	096	มาก
2	ชาวสมุทรสงครามพึงร้อยละ 80 พอใจต่อการช้อปปิ้งของกินของใช้ ที่ผลิตในจังหวัดไม่น้อยกว่าร้อยละ	354	099	มาก	348	096	มาก	357	101	มาก	366	074	มาก	356	093	มาก
3	อัตราการเกิดคดี อาชญากรรมลดลง	336	096	ปานกลาง	325	093	ปานกลาง	335	098	ปานกลาง	332	088	ปานกลาง	332	094	ปานกลาง
		รวม			รวม			รวม			รวม			รวม		
		336	096	ปานกลาง	325	093	ปานกลาง	335	098	ปานกลาง	332	088	ปานกลาง	332	094	ปานกลาง
		รวม			รวม			รวม			รวม			รวม		
		336	096	ปานกลาง	325	093	ปานกลาง	335	098	ปานกลาง	332	088	ปานกลาง	332	094	ปานกลาง

ตาราง 16 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์ / ตัวชี้วัด	ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			ประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม 4 ภาค		
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ
ค่าเป้าหมาย 2549															
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันดีงาม															
4 ครั้วเรือนยอดจนลดลง ร้อยละ 0 จาก 455 ครั้วเรือน	3 33	0 97	ปานกลาง	3 25	0 99	ปานกลาง	3 21	0 99	ปานกลาง	3 35	0 90	ปานกลาง	3 28	0 96	ปานกลาง
รวม	3 46	0 98	มาก	3 37	0 96	ปานกลาง	3 43	1 00	มาก	3 38	0 84	ปานกลาง	3 41	0 94	มาก
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศสามน้ำ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติป่าชายเลนอย่างยั่งยืน															
1 คุณภาพของระบบนิเวศ ร้อยละ 50	3 61	0 86	มาก	3 48	0 89	มาก	3 70	0 95	มาก	3 53	0 78	มาก	3 58	0 87	มาก
2 จำนวนพื้นที่ป่าชายเลนมี ปริมาณเพิ่มขึ้น	3 45	0 94	มาก	3 35	0 94	ปานกลาง	3 53	0 95	มาก	3 49	0 84	มาก	3 45	0 92	มาก
จำนวนป่าชายเลน ทั้งจังหวัด	3 53	0 90	มาก	3 42	0 92	มาก	3 62	0 95	มาก	3 51	0 81	มาก	3 52	0 89	มาก
รวม	3 46	0 97	มาก	3 37	0 94	ปานกลาง	3 52	0 91	มาก	3 42	0 87	มาก	3 44	0 92	มาก

ตัวชี้วัดของจังหวัดสมุทรสงคราม

ประเภทของตัวชี้วัด

- รายได้จากผลิตภัณฑ์มวลรวม ภาคประมงทุกภาคเพิ่มขึ้น ปีละ 2.5%
- รายได้จากผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคภาคเกษตรเพิ่มขึ้นปีละ 0.5%
- อาหารทะเล และผลไม้ปลอดสารพิษ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 95 ไม่มีสารพิษตกค้าง
- นักท่องเที่ยวจากจำนวน 474,500 คน
- รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
- ประชากรวัยแรงงานว่างงานไม่เกิน 1%
- ชาวสมุทรสงครามพึงพอใจต่อการซื้อของกินของใช้ที่ผลิตในจังหวัดไม่น้อยกว่าร้อยละ
- อัตราการเกิดคดีอาชญากรรมลดลง
- ครีวเรือนยาเสพติดลดลง
- คุณภาพของระบบนิเวศสามน้ำเพิ่มขึ้น
- จำนวนพื้นที่ป่าชายเลนมีปริมาณเพิ่มขึ้น

ภาพประกอบ 17 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม

บุคคลากรภาครัฐ พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของป่าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของจังหวัด พบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3 46 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่าประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศสามน้ำ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติป่าชายเลนอย่างยั่งยืนโดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 53 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 46 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ผู้ประกอบการ พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของป่าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของจังหวัด พบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3 37 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง โดยให้ความคิดเห็นว่าประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศสามน้ำ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติป่าชายเลนอย่างยั่งยืนโดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 42 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 37 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ประชาชน พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของป่าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของจังหวัด พบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3 52 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่าประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศสามน้ำ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติป่าชายเลนอย่างยั่งยืนโดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 62 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนา และส่งเสริมจังหวัดให้เป็นเมืองอาหารทะเล และผลไม่ปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 55 และอยู่ในระดับมาก

นักท่องเที่ยว พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวชี้วัดของประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดสมุทรสงครามพบว่ามีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3 42 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่าประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 (การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศสามน้ำ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติป่าชายเลนอย่างยั่งยืน) มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 51 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 (การพัฒนา และส่งเสริมจังหวัดให้เป็นเมืองอาหารทะเล และผลไม่ปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน) โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 43 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

สรุป ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของตัวชี้วัด และคำเป้าหมายของจังหวัด พบว่ามีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.44 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่าประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศสามน้ำ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติป่าชายเลนอย่างยั่งยืนโดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.52 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนา และส่งเสริมจังหวัดให้เป็นเมืองอาหารทะเล และผลไม้ปลอดสารพิษที่ได้มาตรฐาน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.44 และอยู่ในระดับมาก

ท่านคิดว่าจังหวัดสมุทรสงครามควรเร่งพัฒนากลยุทธ์ให้เป็นไปตามประเด็นยุทธศาสตร์ในด้านใดบ้าง

ตาราง 17 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดสมุทรสงคราม

ประเด็นยุทธศาสตร์	ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			ประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม 4 ภาค		
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาและส่งเสริมจังหวัดให้เป็นเมืองอาหารทะเล และผลไม่ปลอดภัยสารพิษที่ได้มาตรฐาน															
1 พัฒนาและยกระดับการแปรรูปผลผลิต การ ประมง และเกษตร	3.68	0.86	มาก	3.66	0.83	มาก	3.87	0.81	มาก	3.63	0.83	มาก	3.71	0.83	มาก
2 พัฒนาเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรให้สามารถ เป็นผู้ประกอบการ SME	3.63	0.86	มาก	3.58	0.77	มาก	3.79	0.81	มาก	3.59	0.78	มาก	3.65	0.81	มาก
3 ควบคุมและยกระดับภาคประมงให้ได้ มาตรฐาน และปลอดภัยจากสารพิษ	3.84	0.78	มาก	3.81	0.78	มาก	3.87	0.77	มาก	3.69	0.75	มาก	3.80	0.77	มาก
4 ควบคุมและยกระดับการผลิตผัก/ผลไม้ ปลอดภัยจากสารพิษ	3.92	0.84	มาก	3.87	0.72	มาก	3.97	0.78	มาก	3.79	0.73	มาก	3.89	0.77	มาก
5 พัฒนาลีนด้านเกษตรและอาหารให้ปลอดภัย ตามกระแสความต้องการของตลาดเมือง	3.88	0.89	มาก	3.80	0.79	มาก	3.83	0.84	มาก	3.79	0.78	มาก	3.83	0.83	มาก
6 ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์	3.93	0.97	มาก	3.89	0.92	มาก	3.90	0.89	มาก	3.96	0.87	มาก	3.92	0.91	มาก
7 ส่งเสริมศักยภาพของการให้บริการข้อมูล ข่าวสารที่ทันสมัยต่อผู้ผลิตและผู้บริโภค	3.73	0.94	มาก	3.70	0.91	มาก	3.75	0.88	มาก	3.61	0.84	มาก	3.70	0.89	มาก
8 ควบคุมและยกระดับอาหารสดให้ได้ มาตรฐานปราศจากสารปนเปื้อน	3.72	0.86	มาก	3.70	0.84	มาก	3.78	0.81	มาก	3.73	0.85	มาก	3.73	0.84	มาก

ตาราง 17 (ต่อ)

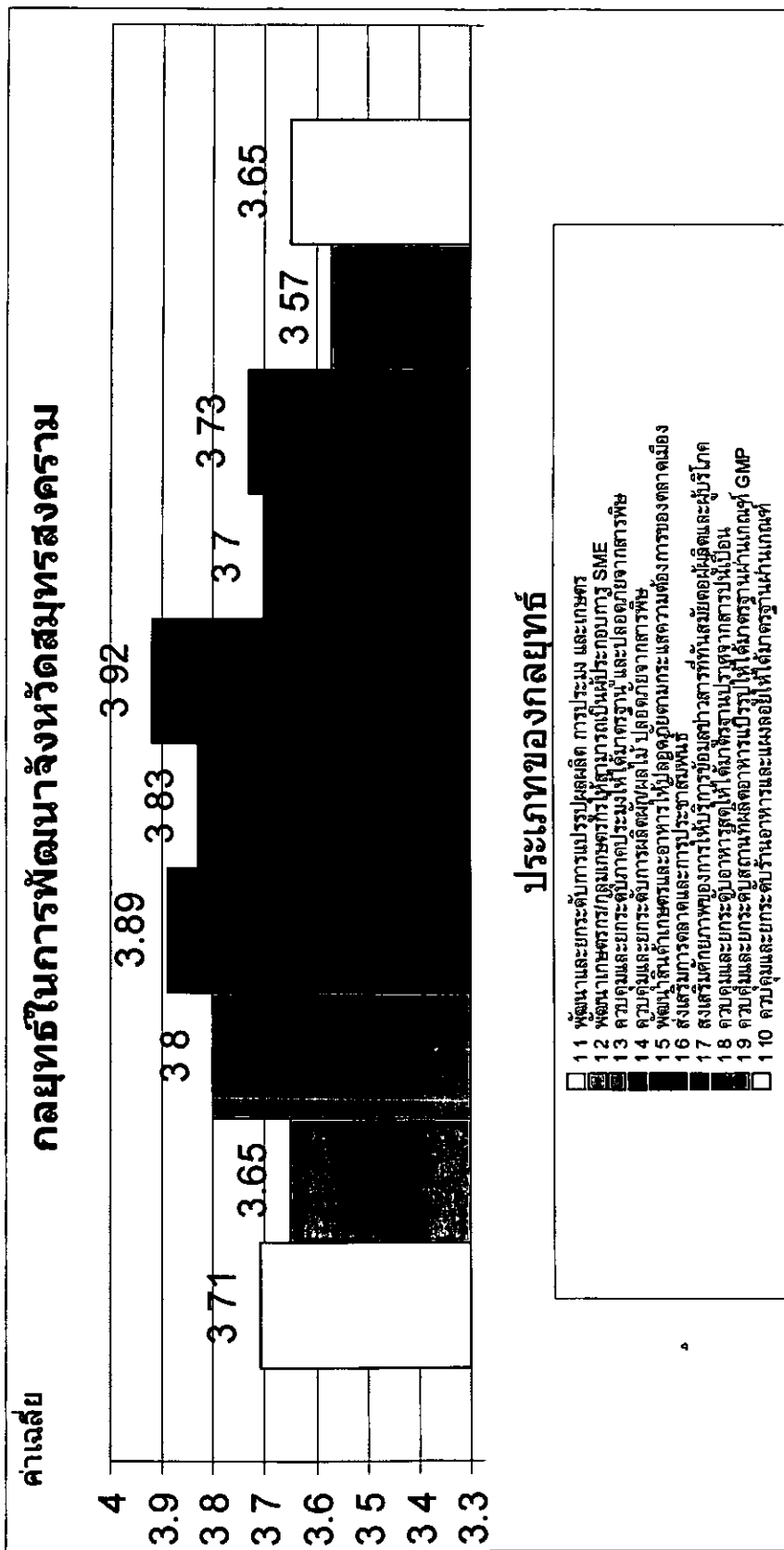
ประเด็นยุทธศาสตร์	ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			ประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม 4 ภาค		
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาและส่งเสริมจังหวัดให้เป็นเมืองอาหารทะเล และผลไม่ปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน (ต่อ)															
9	3 60	1 02	มาก	3 49	1 04	มาก	3 67	0 98	มาก	3 53	0 89	มาก	3 57	0 98	ปานกลาง
รูปให้ได้มาตรฐานผ่านเกณฑ์ GMP															
10	3 69	0 88	มาก	3 61	0 87	มาก	3 70	0 87	มาก	3 61	0 85	มาก	3 65	0 87	มาก
ลดยี่ห้อให้ได้มาตรฐานผ่านเกณฑ์															
รวม	3 76	0 89	มาก	3 71	0 85	มาก	3 81	0 84	มาก	3 69	0 82	มาก	3 74	0 85	มาก
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมลำคลอง															
1	4 04	0 83	มาก	3 97	0 79	มาก	4 05	0 87	มาก	4 06	0 74	มาก	4 03	0 81	มาก
2	4 04	0 86	มาก	4 02	0 88	มาก	4 05	0 85	มาก	4 11	0 68	มาก	4 06	0 82	มาก
ท่องเที่ยว															
3	3 71	0 82	มาก	3 65	0 77	มาก	3 73	0 83	มาก	3 84	0 81	มาก	3 73	0 81	มาก
และองค์กรชุมชนเครือข่ายเพื่อส่งเสริมการจัด															
งานและเพิ่มรายได้															
4	4 02	0 86	มาก	3 95	0 85	มาก	4 03	0 78	มาก	4 11	0 93	มาก	4 03	0 86	มาก
เชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ															
5	3 45	1 09	มาก	3 46	1 07	มาก	3 52	1 08	มาก	3 44	0 96	มาก	3 47	1 05	มาก
ห้ามประกอบธุรกิจบางประเภทไม่ให้เกิดขึ้น															
ในจังหวัด เช่น แพอาหาร เชลลยหน้า สุกุดเตอร์															

ตาราง 17 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			ประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม 4 ภาค		
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ
<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2</u> การพัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมลำคลอง (ต่อ)															
6 เสริมสร้างการแข่งขันของชุมชน และ	3.97	0.92	มาก	3.92	0.87	มาก	4.11	0.77	มาก	3.90	0.95	มาก	3.90	0.95	มาก
ท้องถิ่นในเขตดูแลและจัดการฐานทรัพยากร															
ทางการท่องเที่ยว															
รวม	3.87	0.89	มาก	3.83	0.87	มาก	3.92	0.86	มาก	3.91	0.85	มาก	3.88	0.87	มาก
<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3</u> การปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันดีงาม															
1 การส่งเสริมการท่องเที่ยวระหว่าง ภาค	3.70	0.85	มาก	3.67	0.84	มาก	3.83	0.85	มาก	3.77	0.84	มาก	3.74	0.85	มาก
เกษตรกรรม อุตสาหกรรม ประมงและแรงงาน															
2 ส่งเสริมการมีงานทำ เพิ่มรายได้และการ	3.65	0.95	มาก	3.64	0.93	มาก	3.83	0.94	มาก	3.86	0.87	มาก	3.75	0.92	มาก
แก้ไขปัญหาความยากจน															
3 การปลูกจิตสำนึกให้รัก และสนับสนุนความ	3.99	0.94	มาก	4.01	0.82	มาก	4.07	0.94	มาก	4.12	0.87	มาก	4.05	0.89	มาก
เจริญของถิ่นกำเนิด															
4 การส่งเสริมความเป็นเมืองน่าอยู่ และความ	3.88	0.87	มาก	3.80	0.85	มาก	3.95	0.83	มาก	3.94	0.83	มาก	3.89	0.85	มาก
มั่นคงปลอดภัยของประชาชน															
5 การพัฒนาสินค้า OTOP	3.56	0.89	มาก	3.43	0.79	มาก	3.57	0.90	มาก	3.69	0.92	มาก	3.56	0.88	มาก
6 ก่อตั้งพิพิธภัณฑ์บุคคลสำคัญของจังหวัด	3.66	0.78	มาก	3.65	0.73	มาก	3.70	0.76	มาก	3.87	0.77	มาก	3.72	0.76	มาก

ตาราง 17 (ต่อ)

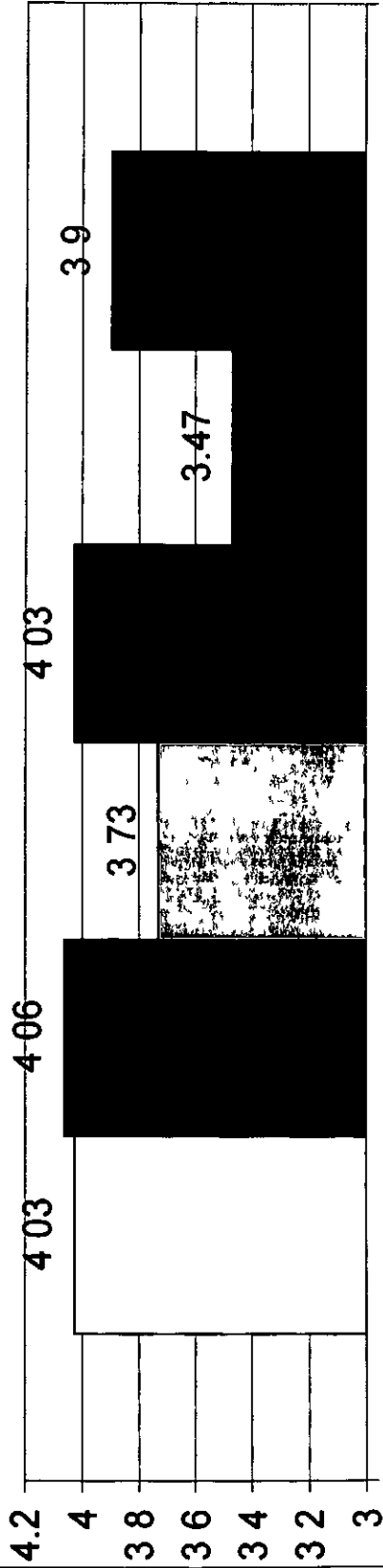
ประเด็นยุทธศาสตร์	ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			ประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม 4 ภาค		
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันดีงาม (ต่อ)															
7 ส่งเสริมให้เป็นศูนย์พัฒนาสตรีไทย	374	0.82	มาก	367	0.84	มาก	385	0.83	มาก	383	0.94	มาก	377	0.86	มาก
แห่งชาติ															
รวม	374	0.87	มาก	369	0.83	มาก	383	0.86	มาก	387	0.86	มาก	378	0.86	มาก
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศสามน้ำ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติป่าชายเลนอย่างยั่งยืน															
แก้ไขพื้นที่ชุ่มน้ำ	369	0.85	มาก	368	0.88	มาก	364	0.85	มาก	388	0.86	มาก	372	0.86	มาก
พัฒนาแนวทางอนุรักษ์ชายเลนอย่างยั่งยืน	395	0.81	มาก	381	0.81	มาก	397	0.79	มาก	407	0.77	มาก	395	0.80	มาก
รวม	382	0.83	มาก	375	0.85	มาก	381	0.82	มาก	397	0.82	มาก	384	0.83	มาก
รวมทุกด้าน	379	0.88	มาก	374	0.85	มาก	384	0.85	มาก	382	0.84	มาก	380	0.86	มาก

ภาพประกอบ 18 แผนภูมิแท่งแสดงระดับค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับกลยุทธ์การพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม

กลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม (ต่อ)

ค่าเฉลี่ย

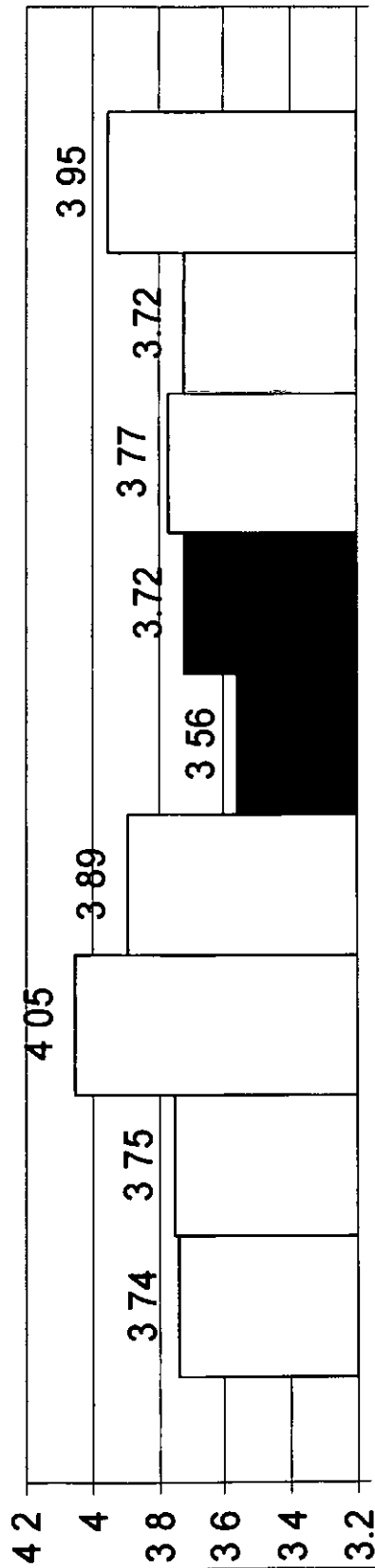

ประเภทของกลยุทธ์

- 2.1 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ
- 2.2 ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
- 2.3 พัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของภาคบริการ และองค์การชุมชนเครือข่ายเพื่อส่งเสริมการทำงานและเพิ่มรายได้
- 2.4 การฟื้นฟูและสร้างสมดุลของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่ทรัพยากรธรรมชาติ
- 2.5 ห้ามประกอบธุรกิจบางประเภทที่ไม่เกิดขึ้นในจังหวัด เช่น แพอาหาร เกลื่อน้ำ สกูดเดอ์
- 2.6 เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และท้องถิ่นในการดูแลและจัดการฐานทรัพยากรการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม (ต่อ)

ค่าเฉลี่ย

ประเภทของกลยุทธ์

- 3.1 การส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกจังหวัด
- 3.2 ส่งเสริมการมีงานทำ เพิ่มรายได้และการแก้ไขปัญหาความยากจน
- 3.3 การปลูกจิตสำนึกให้รัก และสนับสนุนความเจริญของถิ่นกำเนิด
- 3.4 การส่งเสริมความเป็นเมืองน่าอยู่ และความมั่นคงปลอดภัยของประชาชน
- 3.5 การพัฒนาสินค้า OTOP
- 3.6 ก่อตั้งพื้นที่กับเขตอุตสาหกรรมจังหวัด
- 3.7 ส่งเสริมให้เป็นศูนย์พัฒนาชนบทไทยแห่งชาติ
- 4.1 แก้ไขพื้นที่ประมงพื้นบ้าน
- 4.2 พัฒนาแนวทางการอนุรักษ์ชายเลนอย่างยั่งยืน

บุคคลากรภาครัฐ พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์การท่องเที่ยวของจังหวัด พบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3.79 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาจังหวัด 2 การพัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการพักผ่อน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมลำคลอง โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.87 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาและส่งเสริมจังหวัดให้เป็นเมืองอาหารทะเล และผลไม่ปลอดภัยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.76 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ผู้ประกอบการ พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์การท่องเที่ยวของจังหวัด พบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3 74 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่าประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการพักผ่อน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมลำคลองโดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 83 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาและส่งเสริมจังหวัดให้เป็นเมืองอาหารทะเล และผลไม่ปลอดภัยที่ได้มาตรฐานโดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 71 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ประชาชน พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์การท่องเที่ยวของจังหวัด พบว่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3 84 คะแนน ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับมาก โดยให้ความคิดเห็นว่าเป็นศูนย์กลางการพักผ่อน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมลำคลอง โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 92 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 83 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

นักท่องเที่ยว พิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการพัฒนากลยุทธ์ให้เป็นไปตามประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดสมุทรสงครามของ กลุ่มตัวอย่างพบว่ามีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นโดยรวมเท่ากับ 3 82 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก โดยให้ความเห็นว่า ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 (การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศสามน้ำ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติป่าชายเลนอย่างยั่งยืน) มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 97 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 (การพัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการพักผ่อน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมลำคลอง) มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 91 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

สรุปผลวิเคราะห์ให้เห็นเกี่ยวกับการพัฒนากลยุทธ์การท่องเที่ยวของจังหวัด พบว่า ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการพักผ่อน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมลำคลอง โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 88 ซึ่งอยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศสามน้ำ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติป่าชายเลนอย่างยั่งยืน โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 84 ซึ่งอยู่ในระดับมาก อันดับที่ 3 ได้แก่ การปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันดีงาม โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 78 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

ความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมจัดการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม

ตาราง 18 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดสมุทรสงคราม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม	ภาครัฐ			ผู้ประกอบการ			ประชาชน			นักท่องเที่ยว			รวม 4 ภาค		
	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ	\bar{x}	SD	ระดับ
1 การจัดการด้านราคาค่ารถและสาธารณูปโภค															
1.1 การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงถนนและ พัฒนาเส้นทางเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว ต่าง ๆ ในจังหวัดให้เชื่อมโยงถึงกัน	3.58	1.14	มาก	3.47	1.11	มาก	3.72	1.11	มาก	3.81	0.98	มาก	3.59	1.13	มาก
1.2 การมีส่วนร่วมในการเร่งพัฒนาปรับปรุงสิ่ง อำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา ในแหล่งท่องเที่ยว	3.59	1.07	มาก	3.50	1.03	มาก	3.69	1.03	มาก	3.74	0.84	มาก	3.59	1.05	มาก
รวม	3.58	1.11	มาก	3.48	1.07	มาก	3.71	1.07	มาก	3.78	0.91	มาก	3.59	1.09	มาก
2 การจัดการด้านที่พักแรมและร้านอาหาร															
2.1 ที่พักแรมเพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว	3.44	0.96	มาก	3.48	0.89	มาก	3.54	0.97	มาก	3.65	0.92	มาก	3.49	0.94	มาก
2.2 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานที่พักแรม และร้านอาหารในจังหวัดให้มีความสะอาดและ ความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น	3.52	1.07	มาก	3.54	0.93	มาก	3.61	1.08	มาก	3.71	0.78	มาก	3.56	1.03	มาก
รวม	3.48	1.02	มาก	3.51	0.91	มาก	3.57	1.03	มาก	3.68	0.85	มาก	3.52	0.99	มาก

ตาราง 18 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม	ภาครัฐ		ผู้ประกอบการ		ประชาชน		นักท่องเที่ยว		รวม 4 ภาค		
	\bar{x}	SD	ระดับ	SD	\bar{x}	SD	ระดับ	SD	\bar{x}	SD	
3 การจัดการแหล่งท่องเที่ยว											
3.1 การมีส่วนร่วมในการจัดการด้านกรให้บริการที่มีคุณภาพแก่นักท่องเที่ยว	373	0.96	มาก	0.92	376	0.98	มาก	0.76	375	0.92	มาก
3.2 การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์	378	0.97	มาก	0.90	372	0.98	มาก	0.94	378	0.90	มาก
3.3 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดให้แก่นักท่องเที่ยว	368	0.97	มาก	0.94	363	0.96	มาก	0.87	365	0.94	มาก
รวม	373	0.97	มาก	0.92	370	0.97	มาก	0.86	373	0.92	มาก
4 การจัดการด้านกิจกรรม											
4.1 การมีส่วนร่วมในด้านการจัดกิจกรรมทางธรรมชาติ และผจญภัย เช่น ล่องเรือ ปลูกป่าชายเลน ถ่ายรูป ดูนก	344	1.09	มาก	1.05	348	1.06	มาก	0.76	345	1.07	มาก
4.2 การมีส่วนร่วมด้านการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม เช่น นำชมแหล่งประวัติศาสตร์ภายในจังหวัด นำชมเมืองโบราณ ฯลฯ	360	0.94	มาก	0.90	362	0.93	มาก	0.84	360	0.92	มาก
รวม	352	1.02	มาก	0.97	355	0.99	มาก	0.80	353	0.99	มาก

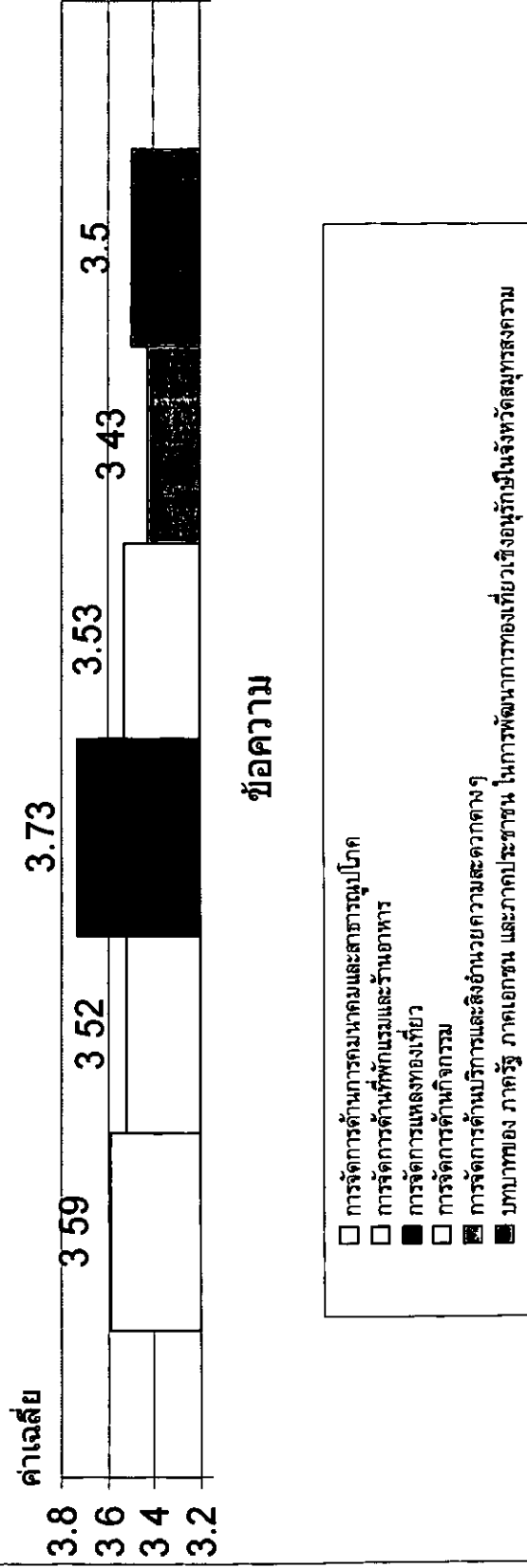
ตาราง 18 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมมีส่วนร่วม	ภาครัฐ		ผู้ประกอบการ		ประชาชน		นักท่องเที่ยว		รวม 4 ภาค		
	\bar{x}	SD	ระดับ	SD	\bar{x}	SD	ระดับ	SD	\bar{x}	SD	ระดับ
5 การจัดการด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ											
5.1 การมีส่วนร่วมในการผลิตสินค้าและของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์โดยไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ	3.41	1.09	มาก	1.00	3.47	1.11	มาก	0.77	3.46	1.07	มาก
5.2 การมีส่วนร่วมในการจัดการสถานพยาบาล โรงพยาบาล อณามัย หรืออาสาสมัครด้านสาธารณสุขบรรยาย	3.28	1.05	ปานกลาง	1.05	3.28	0.99	มาก	0.95	3.35	1.03	ปานกลาง
5.3 การมีส่วนร่วมจัดการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว ณ ศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยวของจังหวัดและเอกชน	3.51	0.95	มาก	0.85	3.59	0.97	มาก	1.05	3.54	0.92	มาก
5.4 การมีส่วนร่วมในการให้บริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	3.34	1.03	ปานกลาง	0.87	3.39	1.02	มาก	0.82	3.38	0.97	ปานกลาง
รวม	3.38	1.03	มาก	0.94	3.43	1.02	มาก	0.89	3.43	1.00	มาก
6 บทบาทของ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดสมุทรสงครามมีลักษณะต่อไปในระดับใด											
6.1 ภาครัฐ											
1 บทบาทในการลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค	3.37	0.98	ปานกลาง	0.99	3.42	1.03	มาก	0.93	3.43	1.00	มาก
2 บทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	3.51	0.90	มาก	0.84	3.57	0.93	มาก	1.07	3.54	0.89	มาก

ตาราง 18 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมมีส่วนร่วม	ภาครัฐ		ผู้ประกอบการ		ประชาชน		นักท่องเที่ยว		รวม 4 ภาค	
	\bar{x}	SD	ระดับ	SD	\bar{x}	SD	ระดับ	SD	\bar{x}	SD
พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์										
3 บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการศึกษา	3 45	0 90	มาก	0 83	3 47	0 83	มาก	0 96	3 72	0 88
ท่องเที่ยว										
รวม	3 44	0 93	มาก	0 88	3 51	0 88	มาก	0 97	3 64	0 96
6 2 ภาคเอกชน										
1 บทบาทในการรวมลงทุนสาธารณูปโภค	3 21	1 05	ปานกลาง	1 06	3 21	1 06	ปานกลาง	1 06	3 24	1 06
2 บทบาทในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว	3 46	0 85	มาก	0 76	3 46	0 76	มาก	0 84	3 48	0 82
3 บทบาทในการรวมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการ	3 50	0 88	มาก	0 87	3 57	0 87	มาก	0 87	3 50	0 87
รวม	3 39	0 93	ปานกลาง	0 89	3 41	0 89	มาก	0 92	3 40	0 91
6 3 ภาคประชาชน										
1 บทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น	3 53	0 93	มาก	0 85	3 65	0 85	มาก	0 93	3 62	0 90
รวมทุกด้าน	3 49		มาก		3 52		มาก		3 54	

การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

ภาพประกอบ 19 แผนภูมิแท่ง แสดงค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม

บุคลากรภาครัฐ พิจารณาทัศนคติโดยรวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 อยู่ในระดับมาก เป้าประสงค์ที่มีคะแนนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ได้แก่ การจัดการแหล่งท่องเที่ยว โดยมีคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นมากถึง 3.73 คะแนน ซึ่งจัดว่า เป็นเป้าหมายประสงค์ที่มีคะแนนในระดับมาก รองลงมาอันดับที่ 2 ได้แก่ การจัดการด้านกิจกรรมและสุขภาพทั่วไป ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของบุรีรัมย์จังหวัดสมุทรสงคราม การจัดการด้านที่พักแรมและร้านอาหาร และการจัดการกิจกรรม โดยมีคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.58 อยู่ในระดับมาก อันดับที่ 3 ได้แก่ การจัดการด้านกิจกรรม โดยมีคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.52 คะแนน จัดว่าเป็นเป้าหมายประสงค์ที่มีคะแนนในระดับมาก

ผู้ประกอบการ พิจารณาความคิดเห็นโดยรวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 อยู่ในระดับมาก เป้าประสงค์ที่มีคะแนนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ได้แก่ การจัดการแหล่งท่องเที่ยวโดยมีคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นมากถึง 3.75 คะแนน ซึ่งจัดว่า เป็นเป้าหมายที่มีคะแนนในระดับมาก รองลงมาอันดับที่ 2 ได้แก่ บทบาทของภาครัฐ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดสมุทรสงคราม การจัดการด้านที่พักแรมและร้านอาหาร และการจัดการกิจกรรม โดยมีคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.51 อยู่ในระดับมาก อันดับที่ 3 ได้แก่ การจัดการด้านคมนาคมและสาธารณสุขไปรษณีย์จังหวัดสมุทรสงคราม โดยมีคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.48 คะแนน จัดว่าเป็นเป้าหมายที่มีคะแนนในระดับมาก

ประชาชน พิจารณาความคิดเห็นโดยรวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 อยู่ในระดับมาก เป้าประสงค์ที่มีคะแนนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ได้แก่ การจัดการด้านคมนาคมและสาธารณสุขไปรษณีย์จังหวัดสมุทรสงครามโดยมีคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นมากถึง 3.71 คะแนน ซึ่งจัดว่า เป็นเป้าหมายที่มีคะแนนในระดับมาก รองลงมาอันดับที่ 2 ได้แก่ การจัดการแหล่งท่องเที่ยว มีคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.70 อยู่ในระดับมาก อันดับที่ 3 ได้แก่ บทบาทของภาคประชาชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยมีคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.67 คะแนน จัดเป็นคะแนนในระดับมาก

นักท่องเที่ยว พิจารณาความคิดเห็นโดยรวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 อยู่ในระดับมาก เป้าประสงค์ที่มีคะแนนมากที่สุดเป็นอันดับ 1 ได้แก่ การจัดการแหล่งท่องเที่ยว โดยมีคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นมากถึง 3.79 คะแนน ซึ่งจัดว่า เป็นเป้าหมายที่มีคะแนนในระดับมาก รองลงมาอันดับที่ 2 ได้แก่ การจัดการด้านคมนาคมและสาธารณสุขไปรษณีย์จังหวัดสมุทรสงคราม มีคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.78 อยู่ในระดับมาก อันดับที่ 3 ได้แก่ บทบาทของภาคประชาชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดสมุทรสงคราม โดยมีคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.73 คะแนน จัดเป็นคะแนนในระดับมาก

สรุปผลวิเคราะห์การมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว อันดับ 1 ได้แก่ การจัดการแหล่งท่องเที่ยว ในจังหวัดสมุทรสงครามโดยมีคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นมากถึง 3.73 คะแนน ซึ่งจัดว่า มีคะแนนในระดับมาก รองลงมาอันดับที่ 2 ได้แก่ การจัดการด้านการคมนาคมขนส่ง มีคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.59 อยู่ในระดับมาก อันดับที่ 3 ได้แก่การจัดการด้านกิจกรรม โดยมีคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3.53 คะแนน จัดเป็นคะแนนในระดับมาก

สรุปผลบทบาทของภาครัฐในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จังหวัดสมุทรสงคราม อันดับ 1 ได้แก่ บทบาทการพัฒนาด้านการตลาดของการท่องเที่ยวที่มีคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นมากถึง 3.72 คะแนน ซึ่งจัดว่า มีคะแนนในระดับมาก อันดับที่ 2 ได้แก่ บทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มี

คะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นมากถึง 3 62 คะแนน ซึ่งจัดว่า มีคะแนนในระดับมาก อันดับ 3 ได้แก่ บทบาทในการลงทุนด้านสาธารณสุขไปโรค มีคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นมากถึง 3 53 คะแนน ซึ่งจัดว่า มีคะแนนในระดับมาก

สรุปผลบทบาทของภาคเอกชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ จังหวัดสมุทรสงคราม อันดับ 1 ได้แก่ บทบาทการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว มีคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นมากถึง 3 69 คะแนน ซึ่งจัดว่า มีคะแนนในระดับมาก อันดับ 2 ได้แก่ บทบาทในการร่วมทำการตลาดสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์ และการบริการ มีคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นมากถึง 3 60 คะแนน ซึ่งจัดว่า มีคะแนนในระดับมาก อันดับ 3 ได้แก่ บทบาทในการลงทุนด้านสาธารณสุขไปโรค มีคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นมากถึง 3 48 คะแนน ซึ่งจัดว่า มีคะแนนในระดับปานกลาง

สรุปผลบทบาทของภาคประชาชน ได้แก่ บทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น มีคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นมากถึง 3 73 คะแนน ซึ่งจัดว่า มีคะแนนในระดับมาก

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางมายังจังหวัด
สมุทรสงครามต่อปี

ตาราง 19 แสดงความต้องการจำนวนนักท่องเที่ยวมายังจังหวัดสมุทรสงคราม/ต่อปี

จำนวนนักท่องเที่ยว	บุคคลากรภาครัฐ		ผู้ประกอบการ		ประชาชน		นักท่องเที่ยว	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า10,000 คน	-	-	-	-	-	-	3	3 00
10,000 – 20,000 คน	9	9 00	9	9 00	8	8 00	11	11 00
20,000 – 30,000 คน	25	25 00	20	20 00	15	15 00	19	19 00
30,000 – 40,000คน	14	14 00	12	12 00	12	12 00	6	6 00
มากกว่า 40,000 คน	52	52 00	59	59 00	65	65 00	61	61 00
รวม	100	100	100	100	100	100	100	100

บุคคลากรภาครัฐ จากตาราง 19 พบว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจำนวนมากกว่า 40,000 คน/ปี มากที่สุด จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 52 00 ต้องการ 200,000-300,000 คน/ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25 00

ผู้ประกอบการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจำนวนมากกว่า 40,000 คน/ปี มากที่สุด 59 คน คิดเป็นร้อยละ 59 00 ต้องการ 20,000-30,000 คน/ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20 00

ประชาชน พบว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจำนวนมากกว่า 40,000 คน/ปี มากที่สุด 65 คน คิดเป็นร้อยละ 65 00 ต้องการ 20,000-30,000 คน/ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15 00

นักท่องเที่ยว พบว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจำนวน 200,000 – 300,000 คนต่อปี จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 22 00 ต้องการมากกว่า 400,000 คน ต่อปี มากที่สุดจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 61 00

ตาราง 20 แสดงความต้องการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยว

ประเภท	บุคคลากรภาครัฐ		ผู้ประกอบการ		ประชาชน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไกด์นำเที่ยวนักท่องเที่ยว	7	7 00	6	6 00	9	9 00
บริการ SPA และเสริมความงาม	4	4 00	4	4 00	5	5 00
บริการเช่าเรือท่องเที่ยวตามคลอง	17	17 00	13	13 00	14	14 00
บริการให้นักท่องเที่ยวเช่ารถ	9	9 00	8	8 00	9	9 00
ร้านขายของที่ระลึก	15	15 00	18	18 00	18	18 00
ประกอบธุรกิจรีสอร์ทและโรงแรมที่พัก	15	15 00	15	15 00	12	12 00
เปิดบ้านให้นักท่องเที่ยวเข้ามาพัก (Home Stay)	9	9 00	8	8 00	9	9 00
ร้านอาหาร	13	13 00	15	15 00	14	14 00
ให้นักท่องเที่ยวเข้ามาชมสวนดอกไม้/ผลไม้	8	8 00	9	9 00	9	9 00
อื่นๆ	3	3 00	4	4 00	1	1 00
รวม	100	100	100	100	100	100

บุคคลากรภาครัฐ จากตาราง 20 พบว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการเปิดบริการเช่าเรือท่องเที่ยวตามคลองมากที่สุดเป็นอันดับ 1 โดยมีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17 00 รองลงมาอันดับที่ 2 ได้แก่ ร้านขายของที่ระลึก ประกอบธุรกิจรีสอร์ทและโรงแรมที่พัก โดยมีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15 00 อันดับที่ 3 ได้แก่ ร้านอาหาร โดยมีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13 00

ผู้ประกอบการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการเปิดร้านขายของที่ระลึกมากที่สุดเป็นอันดับ 1 โดยมีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18 00 รองลงมาอันดับที่ 2 ได้แก่ ร้านอาหาร และ ประกอบธุรกิจรีสอร์ทและโรงแรมที่พัก โดยมีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15 00 อันดับที่ 3 ได้แก่ บริการเช่าเรือท่องเที่ยวตามคลอง โดยมีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13 00

ประชาชน พบว่ากลุ่มตัวอย่างต้องการเปิดร้านขายของที่ระลึกมากที่สุดเป็นอันดับ 1 โดยมีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18 00 รองลงมาอันดับที่ 2 ได้แก่ ร้านอาหาร และประกอบธุรกิจบริการเช่าเรือท่องเที่ยวตามคลอง โดยมีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14 00 อันดับที่ 3 ได้แก่ ประกอบธุรกิจรีสอร์ทและโรงแรมที่พัก โดยมีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12 00

ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาจังหวัดอย่างยั่งยืน

บุคคลากรภาครัฐ

- ถนนที่เป็นเส้นทางลัด ไม่มีป้ายบอกทางนักท่องเที่ยวจึงไม่กล้าเข้าไปใช้เส้นทาง
- ควรมีสํานักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยตั้งอยู่ในพื้นที่จังหวัด
- ส่งเสริมให้มีโครงการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติทางแม่น้ำ ลำคลอง อย่างเป็นรูปธรรม
- ภาคเอกชน และภาคประชาชน ที่ประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยว เช่นที่พัก โรงแรม ที่พักระยะยาว การจัดทำแผนผัง หรือเอกสารแนะนำการท่องเที่ยวแจกให้กับนักท่องเที่ยว
- ถนนหลายสายรุดหน้าเที่ยวขนาดใหญ่ หลังคาสูงวิ่งผ่านไม่ได้ เพราะสายไฟฟ้า และสายโทรศัพท์อยู่ต่ำเกินไป
- ส่งเสริม และรณรงค์พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และสินค้าพื้นเมืองที่มีชื่อ ศิลปวัฒนธรรม ต่างๆให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวอย่างแพร่หลาย
- ควรจัดตั้งคณะกรรมการพิเศษภายในจังหวัด เพื่อทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการประสานติดตาม และกำกับดูแลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาดำเนินงานพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในลักษณะบูรณาการเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และประเมินผลการดำเนินงานทุกรายไตรมาส เพื่อรวบรวมนำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อประกอบการพิจารณาปรับแผนกลยุทธ์ในการจัดทำแนวทางการวางแผนยุทธศาสตร์ในเรื่องดังกล่าวอย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีขั้นตอนที่ชัดเจนต่อไป
- แหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ระดับโลก ที่ไม่ควรลืมคืออนุสรณ์สถาน "แฝดสยาม อิน-จัน" ควรพัฒนาให้สมศักดิ์ศรีของชาวสมุทรสงครามด้วย

ผู้ประกอบการ

- ควรให้ภาครัฐสนับสนุนส่งเสริมในแง่มหภาค ส่วนภาคเอกชนดำเนินการสนับสนุนด้านจุลภาค
- ต้องการให้ขยายตัวเมือง และตลาดให้กว้างกว่านี้ ควรมีสถานที่ให้พ่อค้า แม่ค้าได้รวมกลุ่มกันขายของ
- ภาครัฐ และภาคเอกชนร่วมมือกันจัดระบบการจราจรภายในตัวจังหวัดให้มีความคล่องตัว สะดวกต่อการคมนาคมมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่
- ควรมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดให้มากกว่านี้
- ภาครัฐควรปรับปรุงภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวให้น่าสนใจ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวชม

ประชาชน

- ประชาชนในจังหวัดสมุทรสงครามได้มีการให้ข้อเสนอแนะดังนี้ ปัจจุบันแม่น้ำแม่กลองมีผักตบชวาเป็นจำนวนมาก อยากรู้ให้ภาครัฐ และเอกชนร่วมมือ ร่วมใจกันกำจัดให้หมดสิ้นอย่าง

ต่อเนื่องและจริงจัง เพื่อให้แม่น้ำสะอาดสวยงาม ซึ่งจะเป็นต้นทุนสำหรับเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำ ซึ่งปัจจุบันผัคตบชวาได้สร้างปัญหาแก่แม่น้ำลำคลอง ควรส่งเสริมให้ประชาชนช่วยกันอนุรักษ์ วัฒนธรรม และสถานที่ท่องเที่ยวให้คงอยู่ต่อไป และประชาสัมพันธ์ให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวเป็น จำนวนมาก

- ภาครัฐ และเอกชน ควรช่วยกันสนับสนุนให้แม่น้ำแม่กลองเป็นแหล่งท่องเที่ยวของ จังหวัดอีกแห่งหนึ่ง

- ให้ภาครัฐเข้ามาดูแลควบคุม กำกับเกี่ยวกับเรื่องน้ำเสียในจังหวัดอย่างจริงจัง และ ต่อเนื่อง

- จังหวัดควรมีการพัฒนาด้านการอนุรักษ์ป่าชายเลน และสภาพธรรมชาติให้คงอยู่ อย่างดี ไม่ควรให้ความเจริญเข้ามาทำให้ธรรมชาติเปลี่ยนไป เพราะการพัฒนาที่มากเกินไปมักมา พร้อมกับความเสื่อมโทรม

- สถานที่ท่องเที่ยว เช่น ตลาดหุบร่มทางรถไฟควรได้รับการดูแลด้านความสะอาด เนื่องจากเป็นสถานที่ที่ได้รับความสนใจจากชาวต่างชาติ และควรมีการพัฒนา ปรับปรุงทางเดินให้มี สภาพปลอดภัยแก่ผู้มาใช้บริการ

- ควรปรับปรุงภูมิทัศน์โดยรวมของจังหวัดให้ร่มรื่น น่าอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณ แหล่งท่องเที่ยว และหน่วยงานราชการ

- เพิ่มแหล่งบริการข้อมูลสารสนเทศ และการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในจังหวัดให้ มากกว่าเดิม และควรพัฒนาให้มีประสิทธิภาพด้วย

- ควรมีการส่งเสริมผลิตภัณฑ์สินค้า OTOP ของจังหวัดให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายเพิ่มขึ้น

นักท่องเที่ยว

- ปรับปรุงถนนหนทางให้อยู่ในสภาพดี และร้านค้าตามไหล่ทางให้เป็นระเบียบ

- ส่งเสริม สนับสนุนให้ประชาชนอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งไปให้มีความ สมบูรณ์มากที่สุด

- ส่งเสริมให้มีระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลให้มีประสิทธิภาพ

- ควรเน้นการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดให้เป็นที่รู้จัก และ แพร่หลายกว่านี้ เช่นการประชาสัมพันธ์ทางสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์

- ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และสถานที่สำคัญ ๆ ของจังหวัดให้มีความสะอาด สะดวก ปลอดภัย

- จังหวัดควรจัดทำป้ายแนะนำแหล่งท่องเที่ยว และป้ายบอกระยะทางของแหล่ง ท่องเที่ยวเพิ่ม หรือปรับปรุงให้มีสภาพดีขึ้น

- จัดที่จอดรถตามแหล่งท่องเที่ยวให้เพียงพอ และจัดระบบการจอดรถให้เป็นมาตรฐาน เดียวกัน

- ฟื้นฟูโบราณสถาน และโบราณวัตถุให้กลับมาอยู่ในสภาพดี

- พื้นฟูวิถีชีวิตของชาวบ้านริมคลอง
- ควรจัดรถโดยสารบริการตามแหล่งท่องเที่ยวหรือสถานที่สำคัญๆภายในจังหวัดมากกว่านี้ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว และประชาชนทั่วไป
- ปรับปรุงระบบการคมนาคมขนส่งทางบก เช่น การขยายถนนให้กว้างขึ้นกว่าเดิม

ส่วนที่ 7 ลักษณะการเดินทาง ระยะเวลาการเดินทาง วัตถุประสงค์ของการเดินทาง
การเดินทางไปเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม

ตาราง 21 แสดงจำนวนร้อยละของการเดินทางไปเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม

การเดินทางไปเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม	จำนวน	ร้อยละ
เคย	63	63 00
ไม่เคย	37	37 00
รวม	100	100

จากตาราง 21 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างเคยเดินทางไปเที่ยวจังหวัดสมุทรสงครามจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 63 00 ไม่เคยเดินทางไปยังจังหวัดสมุทรสงครามมาก่อนเลย จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 37 00

ลักษณะการเดินทาง

ตาราง 22 แสดงจำนวนร้อยละของลักษณะการเดินทางไปเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม

ลักษณะการเดินทางไปเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม	จำนวน	ร้อยละ
คนเดียว	12	12 00
ครอบครัว	45	45 00
กลุ่มเพื่อน	31	31 00
คณะผู้ร่วมเดินทาง	12	12 00
รวม	100	100

จากตาราง 22 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างเดินทางกับครอบครัวจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 45 00 เดินทางกับกลุ่มเพื่อน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 31 00 เดินทางคนเดียว จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12 00

ยานพาหนะในการเดินทาง

ตาราง 23 แสดงยานพาหนะที่ใช้ในการเดินทาง

ยานพาหนะ	จำนวน	ร้อยละ
รถไฟ	13	13 00
เรือ	11	11 00
รถโดยสารประจำทาง (บขส)	6	6 00
รถโดยสารปรับอากาศ (รถทัวร์)	6	6 00
รถยนต์ส่วนตัว	59	59 00
รถยนต์บริษัทนำเที่ยว	2	2 00
รถสองแถว	3	3 00
รวม	100	100

จากตาราง 23 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างนิยมเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัว จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 59 00 รองลงมาเดินทางด้วยรถไฟ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13 00 เรือ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 11 00 รถโดยสารประจำทาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6 00

การพักค้างคืนที่จังหวัดสมุทรสงคราม

ตาราง 24 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่พักค้างคืนในจังหวัดสมุทรสงคราม

การพักแรม	จำนวน	ร้อยละ
พักค้าง	36	36 00
ไม่พักค้างคืน	64	64 00
รวม	100	100

จากตาราง 24 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างไม่นิยมพักค้างคืน จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 64 00 พักค้าง จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 36 00

ประเภทของที่พักค้างคืน

ตาราง 25 แสดงประเภทของที่พักค้างคืนในจังหวัดสมุทรสงคราม

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ
โรงแรม	6	6 00
บังกะโล	16	16 00
เกสท์เฮาส์	-	-
บ้านญาติ / เพื่อน	9	9 00
บ้านพักรับรอง	-	-
วัด / โรงเรียน	-	-
โฮมสเตย์	5	5 00
รวม	100	100

จากตาราง 25 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างนิยมพักค้างคืนที่บังกะโล จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 16 00 รองลงมาเป็นการพักค้างคืนที่บ้านญาติ/บ้านเพื่อน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9 00 พักค้างคืนที่โรงแรม จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6 00

ระยะเวลาที่พักค้างคืน

ตาราง 26 แสดงระยะเวลาที่พักค้างคืนในจังหวัดสมุทรสงคราม

ระยะเวลาที่พักค้างคืน	จำนวน	ร้อยละ
พักค้าง 1 คืน	32	32 00
พักค้าง 2 คืน	4	4 00
พักค้าง 3 คืน	-	-
มากกว่า 3 คืน	-	-
รวม	100	100

จากตาราง 26 จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างนิยมพักค้างคืน 1 คืน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 36 00 รองลงมาเป็นการพักค้าง 2 คืน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4 00

วัตถุประสงค์หลักของการเดินทางในครั้งนี

ตาราง 27 แสดงวัตถุประสงค์หลักของการเดินทางในครั้งนี

วัตถุประสงค์	จำนวน	ร้อยละ
ท่องเที่ยว / พักผ่อนหย่อนใจ	63	63 00
ประกอบธุรกิจ	1	1 00
ปฏิบัติราชการ	4	4 00
ประชุมสัมมนา	1	1 00
ทัศนศึกษา	8	8 00
เยี่ยมญาติ / เพื่อน	6	6 00
ไหว้พระ / ปฏิบัติธรรม	8	8 00
ซื้ออาหารทะเล / ผลไม้	7	7 00
อื่น ๆ	2	2 00
รวม	100	100

จากตาราง 27 จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยว/พักผ่อนหย่อนใจ เป็นอันดับ 1 จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 63 00 อันดับ 2 ได้แก่ ทัศนศึกษา และ ไหว้พระ/ปฏิบัติธรรมจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8 00 อันดับ 3 ได้แก่ ซื้ออาหารทะเล/ผลไม้ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7 00

ที่มาของแหล่งข่าวสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม

ตาราง 28 แสดงที่มาของแหล่งข่าวสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม

แหล่งข่าวสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม	จำนวน	ร้อยละ
โทรทัศน์	13	13 00
วิทยุ	4	4 00
หนังสือพิมพ์	2	2 00
นิตยสารท่องเที่ยว	15	15 00
เว็บไซต์	7	7 00
เพื่อน ญาติ ครอบครัว	44	44 00
งานแสดงสินค้า ท่องเที่ยว	3	3 00

ตาราง 28 (ต่อ)

แหล่งข่าวสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัด สมุทรสงคราม	จำนวน	ร้อยละ
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	8	8 00
อื่น ๆ	4	4 00
รวม	100	100

จากตาราง 28 จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เดินทางมาท่องเที่ยวโดยทราบข่าวจากเพื่อน /ญาติ / ครอบครัว เป็นอันดับ 1 จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 44 00 อันดับ 2 ได้แก่ นิตยสารท่องเที่ยวจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15 00 และจากโทรทัศน์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13 00

ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวครั้งนี้

ตาราง 29 แสดงค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม

ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1000 บาท	29	29 00
1000 – 3000 บาท	55	55 00
3001 – 5000 บาท	8	8 00
มากกว่า 5000 บาท	8	8 00
รวม	100	100 00

จากตาราง 29 จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางมาท่องเที่ยว 1000 – 3000 บาท จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 55 00 อันดับ 2 ได้แก่ ต่ำกว่า 1000 บาท จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 29 00

ส่วนที่ 8 ท่านมีแรงจูงใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงครามมากน้อยเพียงใด

ตาราง 30 แสดง ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว จังหวัดสมุทรสงคราม

แรงจูงใจ	\bar{x}	<i>SD</i>	ระดับ ความคิดเห็น
1 ท่านต้องการหาความตื่นเต้นและเร้าใจในการท่องเที่ยวเพื่อหลีกเลี่ยงความจำเจ	3 60	0 88	มาก
2 ท่านต้องการมาหาการพักผ่อนหย่อนใจ และความเพลิดเพลิน	3 91	0 78	มาก
3 ท่านต้องการหาประสบการณ์แปลกใหม่ให้ชีวิต	3 69	0 87	มาก
4 ท่านต้องการหาเพื่อนใหม่ๆ	3 00	1 08	ปานกลาง
5 ท่านต้องการหาเพื่อนใหม่ๆ	2 67	0 94	ปานกลาง
6 ท่านต้องการท่องเที่ยวเพื่อหลีกเลี่ยงความกังวลใจเกี่ยวกับผู้อื่น	2 67	1 10	ปานกลาง
7 ท่านต้องการให้เป็นที่ยอมรับนับถือจากผู้อื่น	2 60	1 09	น้อย
8 ท่านต้องการพัฒนาตนเองและทดสอบความสามารถที่มีในตัวท่าน	3 04	1 10	ปานกลาง
9 ท่านต้องการประสบการณ์ใหม่อย่างต่อเนื่อง	3 56	0 87	มาก
10 ท่านต้องการได้แสดงออกในสิ่งที่ท่านต้องการ	3 28	1 04	ปานกลาง
รวม	3 20	0 97	มาก

จากตาราง 30 หากพิจารณาปัจจัยทางความต้องการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม ของกลุ่มตัวอย่าง จะพบว่ามีค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญโดยรวมเท่ากับ 3 20 คะแนน จัดว่าอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านความต้องการมาหาการพักผ่อนหย่อนใจ และความเพลิดเพลิน มีค่าเฉลี่ยของระดับความสำคัญเท่ากับ 3 91 คะแนน ซึ่งเป็นความคิดเห็นในระดับมาก รองลงมาได้แก่ความต้องการหาประสบการณ์แปลกใหม่ให้ชีวิต โดยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับ 3 69 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

2) ผลการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดสมุทรสงคราม

แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงครามทั้ง 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภออัมพวา และอำเภอบางคนที

2.1 แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจในอำเภอเมือง

2.1.1 นาเกลือ

ลักษณะของทรัพยากร เป็นแหล่งผลิตเกลือทะเลสีขาว นาชนิดนี้ไม่ได้ปลูกข้าวเกลือที่ผลิตได้จากน้ำทะเล โดยอาศัยกังหันที่หมุนได้ด้วยแรงลมผ่นน้ำเข้ามากักขังไว้ในแปลงนาที่อัดบกดพื้นดินจนแน่น - แข็งปส่อยให้ความร้อนจากแสงแดดเผาจนน้ำทะเลระเหยไปจนหมดเหลือไว้เฉพาะเกล็ดสีขาว

ที่ตั้ง ในเขตตำบลกลาง นาโคก บานบ่อ บางโหนด จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งเป็นเขตรอยต่อกับสมุทรสงคราม พื้นที่เขตตำบลบางแก้วสองข้างถนนธนบุรี-ปากท่อ

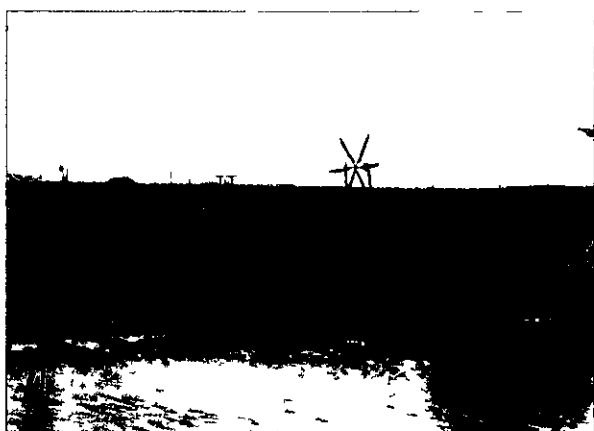
การเข้าถึง นักท่องเที่ยวสามารถแวะสองข้างทางถนนรอยต่อจังหวัดสมุทรสาครและจังหวัดสมุทรสงคราม บนถนนธนบุรี-ปากท่อ

คุณสมบัติโดดเด่น เป็นนาชนิดที่ไม่ได้มีการเพาะปลูก

การบริการนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวสามารถแวะชมได้สองข้างทางธนบุรี-ปากท่อ ดูวิธีการทำนาเกลือ การกวาดผลึกเกลือแล้วมากองรวมกันเป็นภูเขาจิว ๆ รายเรียงเป็นแถว และซื้อสินค้าได้มีร้านค้าสองข้างถนน เช่น เกลือสำเร็จรูป เกลือเป็นเม็ด ๆ ไว้ใช้ในทางการแพทย์ทางการเกษตร

วันเวลาที่แนะนำ ชาวนาเกลือจะเริ่มทำนาเมื่อผ่านฤดูฝนไปแล้ว ประมาณเดือนพฤศจิกายน จึงหยุดการทำนาเป็นประจำทุกปี

โอกาสในการพัฒนา เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และพัฒนาอาชีพที่เป็นเอกลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่นของชาวแม่กลอง

ภาพประกอบ 20 วิธีการทำนาเกลือ

2 1 2 ดอนหอยหลอด

ลักษณะของทรัพยากร เป็นสันดอนตั้งอยู่ปากแม่น้ำแม่กลอง เกิดจากการตกตะกอนของดินปนทราย บริเวณสันดอนมีหอยหลายชนิด ได้แก่ หอยหลอด หอยลาย หอยมุก หอยปากเปิด และหอยแครง

ที่ตั้ง ดอนหอยหลอดอยู่ในตำบลบางจะเกร็ง มีอาณาบริเวณกว้างประมาณ 3 กิโลเมตร ยาว 5 กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ 2 แห่ง คือ ดอนนอก อยู่บริเวณปากอ่าวแม่กลอง ดอนใน อยู่ชายหาด หมู่บ้านฉุฉี่ ตำบลบางจะเกร็ง และชายหาดหมู่บ้านบางบ่อ ตำบลบางแก้ว

การเข้าถึง โดยรถยนต์ไปยังหมู่บ้านบางบ่อ ตำบลบางแก้วไปตามถนนชนบุรี-ปากท่อ ก่อนถึงหลักกิโลเมตรที่ 62 มีป้ายชี้บายบอกทางเข้าดอนหอยหลอด ประมาณ 7 กิโลเมตร

- โดยรถโดยสารประจำทาง มีรถสองแถวออกตลอดทั้งวัน จากตัวตลาดในอำเภอเมืองไปยังบ้านฉุฉี่ดอนหอยหลอด

บริเวณและข้อมูลนักท่องเที่ยว การเช่าเรือไปยังดอนนอกควรเดินทางช่วงเช้า (ก่อนเวลา 8 00 น) โดยธรรมชาติน้ำทะเลจะขึ้นและลงวันละ 2 ครั้ง ทุก ๆ 12 ชั่วโมง 25 นาที การเช่าเรือบริเวณศาลาอากร (ใกล้ศาลกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์) ราคาเช่าลำละ 60 บาท ไม่เกิน 6 คน ค่าเช่าบริการคนละ 10 บาทต่อเที่ยว สามารถติดต่อโทรศัพท์ บริการเช่าเรือ 034-711-466, 034-712-558

คุณสมบัติโดดเด่น ดอนหอยหลอดเป็นสถานที่เป็นหนึ่งในโลกและในประเทศไทย

โอกาสในการพัฒนา ส่งเสริมให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

อุปสรรคในการพัฒนา การจับหอยหลอดไม่ถูกวิธี สิ่งแวดล้อมเป็นพิษจากการใช้ปูนขาว

Eventในรอบปี งานเทศกาลตะวันรอนที่ดอนหอยหลอด ที่บริเวณศาลกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ และหาดดอนหอยหลอดบ้านฉุฉี่ ตำบลบางจะเกร็ง มีกิจกรรมการแข่งขัน และการละเล่นอาทิ การแข่งขันตีกระดาน มวยทะเล ออกบ้านขายของฝาก ร้านอาหาร ในเดือนพฤษภาคมของทุกปี

ภาพประกอบ 21 ทิวทัศน์บริเวณดอนหอยหลอด และสาริตการจับหอยหลอด

2.1.3 ศาลกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์

ลักษณะของทรัพย์สิน ศาลกรมหลวงชุมพร เขตอุดมศักดิ์ พระนามเดิมว่า พระองค์เจ้าอาภากรเกียรติวงศ์ ทรงเป็นพระโอรสองค์ที่ 28 ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว กับเจ้าจอมมารดาโหมด เป็นพระเจ้าลูกยาเธอองค์ที่ 1 ได้ศึกษาวิชาการทหารเรือ ณ โรงเรียนนายเรืออังกฤษ

ที่ตั้ง ศาลกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ตั้งอยู่ตำบลบางจะเกร็ง อำเภอเมือง อยู่ในบริเวณเดียวกับดอนหอยหลอด

การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว โดยรถยนต์ไปตามถนนธนบุรี-ปากท่อ กมที่ 64 ก่อนข้ามสะพานพุทธเลิศหล้านภาลัย เชิงสะพานมีป้ายบอกระยะทาง 7 กิโลเมตร

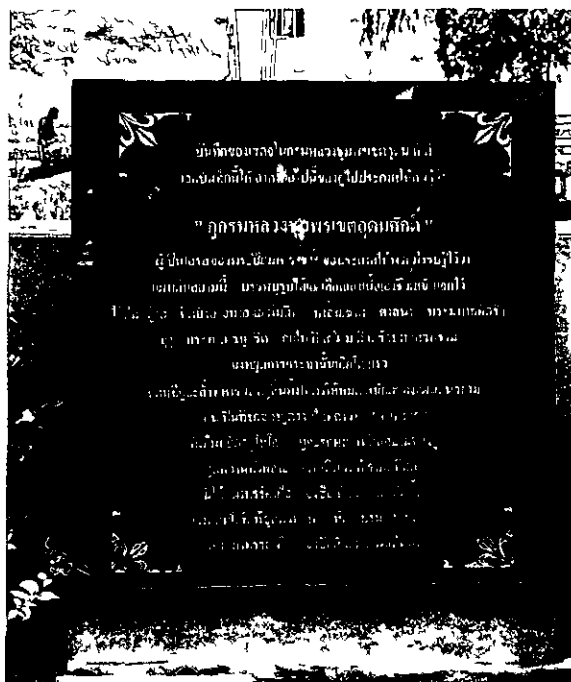
การบริการนักท่องเที่ยว ร้านขายของที่ระลึกและร้านขายเครื่องสักการบูชา รวมทั้งผลิตสินค้าทางการเกษตร และผลิตสินค้าทางประมง

คุณสมบัติโดดเด่น เป็นบุคคลสำคัญในทางการทหารและเป็นที่นับถือของชาวประมง

โอกาสในการพัฒนา ส่งเสริมให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวอันศักดิ์สิทธิ์ทางประวัติศาสตร์ บุคคลสำคัญ

อุปสรรคในการพัฒนา ขาดการประชาสัมพันธ์และการส่งเสริมการท่องเที่ยวจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

Eventในรอบปี สามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี

ภาพประกอบ 22 ศาลกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์

214 วัดศรีทธารธรรม หรือวัดมอญ

ลักษณะทรัพยากร โบสถปิดทองฝังมุก สถาปัตยกรรมร่วมสมัยรัตนโกสินทร์ ภาพโดยรวมช่อฟ้า ไบระกา มาดล้ายอง หางหงษ์ เป็นศิลปะไทยแบบแผน หน้าบันประดับด้วยลวดลายก้านขด ตรากลางเป็นเศวตฉัตรบนหลังบอกหงษ์ในลีลาเอียงอย่าง กระจังฐานพระทำเป็นกระจังพุ่มข้าวบิณฑ์รองด้วยเชิงกุดั่น ทวยเป็นทวยนาคประดับลายทองทุกตัววัดห้ายรองรับแปหัวเต่าที่หลบในเพดานสีแดง เสาประดับทั้งหมดเป็นเสาไม้ หัวเสาหัวค้ำ หัวหาง แผงแล คอสอง เป็นลายจุดสีทองคล้าย ๆ ก้านแย่งสวยงาม พุกและรวงผึ้งเป็นสีทอง

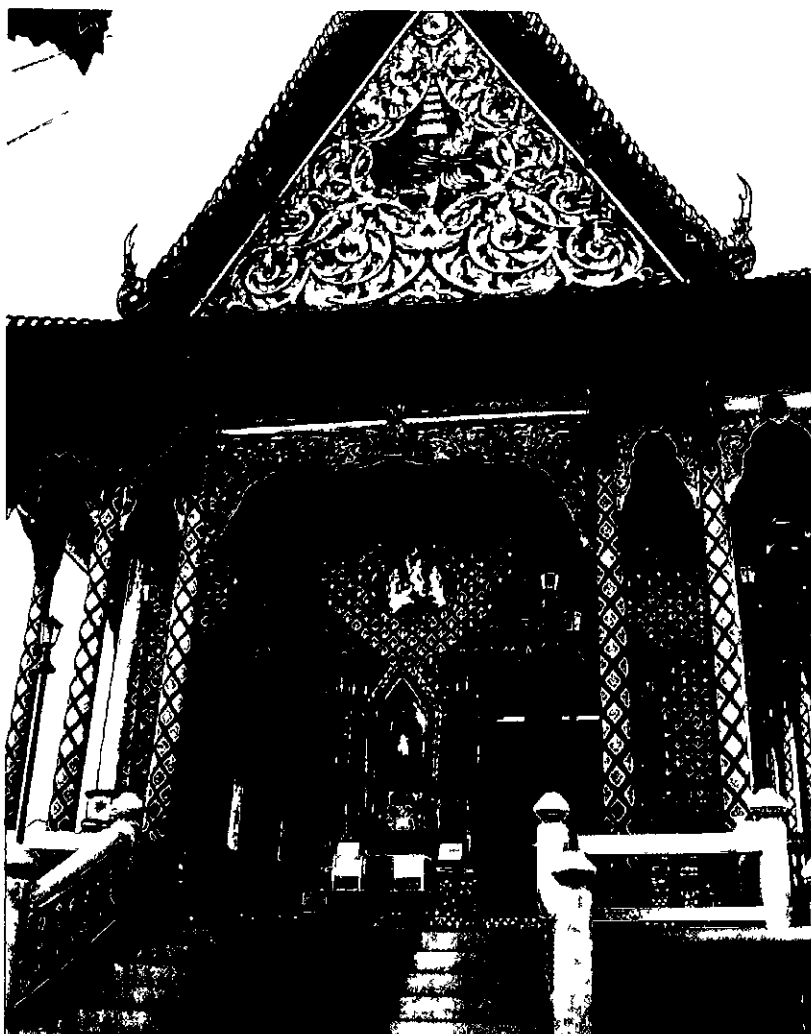
ที่ตั้ง ตั้งอยู่หมู่ 5 ตำบลบางจะเกร็ง ประมาณกิโลเมตรที่ 64 ในเส้นทาง
เกี่ยวกับการเดินทางไปดอนหอยหลอด ประมาณ 1 กิโลเมตร อยู่ชวามือง

การเข้าถึง โดยรถยนต์ส่วนตัว และรถประจำทาง นั่งสองแถว มีรถออกตลอด
วันที่ตลาดในอำเภอเมือง

บริการและข้อมูลนักท่องเที่ยว บริเวณหน้าวัดมีเพียงขายสินค้าที่ชาวบ้าน-
ชาวประมงนำสินค้าของที่หาได้มาจำหน่ายเป็นอาหารทะเล-ผลไม้ ของแห้งต่าง ๆ รวมถึงของ
สักการบูชาในการทำบุญเสด็จเคราะห์

คุณสมบัติโดดเด่น เป็นโบสถ์ปิดทองฝังมุก (ทั้งหลัง) หนึ่งเดียวในสยามหรือ
อาจจะป็นเดียวในประเทศไทย เป็นศิลปะไทยแบบแผน ความแตกต่างของโบสถ์หลังนี้จากที่อื่นคือ
รวงผึ้งของโบสถ์วัดศรัทธาธรรมเป็นลายฉลุอ่อนช้อย ในขณะที่โบสถ์สมัยใหม่นิยมใช้แผงปูนปั้น ลาย
ปูนหล่อประดับกระจกลี

Eventในรอบปี สามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี

ภาพประกอบ 23 อุโบสถวัดศรัทธาธรรม (วัดมอญ) ทำด้วยไม้สักทองฝังมุก

215 วัดเพชรสมุทรวรวิหาร (วัดบ้านแหลม)

ลักษณะทึรียากร หลวงพ่อวัดบ้านแหลมเป็นพระพุทธรูป (ยืน) ปางอุ้มบาตร สูง 167 เซนติเมตร เป็นประติมากรรมสมัยสุโขทัยตอนปลาย หล่อด้วยทองเหลือง ข้อพระกรทั้งสองทำเป็นสองท่อน สามารถถอดสวมได้ ประดับบนแท่นบุชาหินอ่อนยกสูงขึ้นจากพื้นอุโบสถอีกชั้นหนึ่ง มีบันไดสำหรับเดินขึ้นลงเพื่อไปปิดทองที่องค์หลวงพ่อบ้านแหลม และพระพุทธรูปแวดล้อมอื่น ๆ

ที่ตั้ง ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง ด้านหน้าวัดเป็นถนนเพชรสมุทรวรวิหาร ด้านหลังติดแม่น้ำแม่กลอง

การเข้าถึง โดยรถยนต์ส่วนตัว และรถโดยสารเข้าสู่วัดบ้านแหลม หลังจากเข้าตัวเมือง ถนนเจริญชมปริชาถึงจุดตัดกับถนนประสิทธิ์พัฒนาให้เลี้ยวขวาแล้วตรงไป จนข้ามทางรถไฟแม่กลองให้เลี้ยวขวาเข้าถนนเพชรสมุทรวรวิหารต่ออีก 200 เมตร มีลานจอดรถของวัดอยู่ฝั่งขวามือ

คุณสมบัติโดดเด่น ภายในวัดมีพิพิธภัณฑ์สงฆ์ จัดแสดงพระพุทธรูปและ
 ทรงเครื่องต่าง ๆ โบราณวัตถุเครื่องลายคราม และธรรมมาสน์ บุษบกสมัยกรุงศรีอยุธยา มีลาย
 พระหัตถ์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว บนแผ่นหินอ่อน ปรางค์ที่ผนังพระอุโบสถ
 ด้านซ้ายใกล้ ๆ อ่างน้ำมนต์ทองเหลือง เมื่อครั้งสมเด็จพระบรมราชาธิราชได้เสด็จเมือง
 สมุทรสงคราม เสด็จจึงให้คนนำเครื่องสักการะไปถวายหลวงพ่อบ้านแหลม ขอผลอาณิสงฆ์ความ
 ทรงเลื่อมใสจงบันดาลให้หายประชวร ไม่นานก็หายประชวร จึงทรงระลึกที่ได้ทรงตั้งสัตยาธิฐานไว้
 สมประสงค์ โปรดพระราชทานปัจจัยมาเพื่อช่วยในการปฏิสังขรณ์วัดบ้านแหลม

โอกาสในการพัฒนา ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม

Eventประจำปี ทางวัดบ้านแหลม (วัดเพชรสมุทรวิหาร) จะมีการจัดงาน
 เทศกาลเป็นพิเศษในช่วงตรุษจีน สงกรานต์และสารทไทย ทุก ๆ ปีในเดือนเมษายน ระหว่างวันที่
 12-20 ทางวัดจัดให้มีการสงฆ์น้ำหลวงพ่อบ้านแหลมเป็นพิเศษปีละ 3 ครั้ง

การบริการนักท่องเที่ยว มีแม่ค้าพ่อค้าวางของขายบริเวณวัดและลานจอดรถ
 จัดจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง ผลผลิตทางการเกษตรและของที่ระลึก

ภาพประกอบ 24 วัดเพชรสมุทรวรวิหาร (วัดบ้านแหลม)

2.1.6 ตลาดร่มหุบ

ลักษณะของทรัพยากร เป็นตลาดนัดที่เปิดทำการซื้อ-ขายของทุกชนิดให้กับประชาชนในท้องถิ่นรวมทั้งนักท่องเที่ยว

ที่ตั้ง ตลาดร่มหุบตั้งอยู่ในอำเภอเมืองใกล้ ๆ กับตลาดเทศบาลเมือง และใกล้กับวัดเพชรสมุทรวรวิหาร บนทางรถไฟตลอดแนว

การเข้าถึง โดยรถยนต์ส่วนตัว ใช้เส้นทางเดียวกับไปวัดเพชรสมุทรวรวิหาร หลังจากเข้าตัวเมือง ลงสะพานวิ่งตรงผ่านตลาดสดให้เลี้ยวขวาประมาณ 10 เมตร จะเห็นตลาดอยู่ทางขวามือ

บริการนักท่องเที่ยว ขายสินค้าทุกชนิด เช่น อาหารทะเลสด ๆ อาหารแห้ง ปลาแห้ง ปลาหมึกแห้ง อาหารพื้นเมือง ตลอดจนพืชผลทางการเกษตร ฯลฯ

คุณสมบัติโดดเด่น เป็นการซื้อขายกันบนทางรถไฟเป็นแนวยาว วันหนึ่ง ๆ แม่ค้า พ่อค้าทำการหุ้บรวมนวันละ 8 ครั้ง เพื่อให้รถไฟผ่านไป หลังจากนั้นก็วางขายสินค้าเหมือนเดิม ปัจจุบันการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอนุรักษ์และเป็น Unseen

โอกาสในการพัฒนา พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วิถีชีวิตชุมชน ชาวแม่กลอง

อุปสรรคในการพัฒนา ไม่สามารถพัฒนาให้ได้มาตรฐาน ในด้านความสะอาด ร้านค้าให้เป็นระเบียบ เนื่องจากตั้งอยู่บนรางรถไฟ และพื้นที่จำกัด

เวลาที่แนะนำ นักท่องเที่ยวควรไปเที่ยวในช่วงเช้า ตั้งแต่เวลา 8 00 – ช่วงเย็น จนกว่ารถไฟจะหยุดบริการในแต่ละวัน จะได้ชมวิถีการหุ้บรวมน เวลารถไฟผ่านมาพร้อมเพรียงกัน

ภาพประกอบ 25 วิธีชีวิตพ่อค้า แม่ค้าในตลาดร่มหุบ

22 แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจในอำเภออัมพวา (8 แห่ง)

221 วัดจุฬามณี

ลักษณะของทรพยากร พระอุโบสถของวัดเป็นพระอุโบสถที่สร้างขึ้นใหม่ ซ่อฟ้าประดับด้วยกระจกสีชนิดพิเศษ ไบระกาเป็นรูปกนกเปลวสวยงาม ส่วนทางหงษ์ ตัวล้ายองเป็นงานฝีมือช่างยุคใหม่ที่มีความอ่อนช้อย หน้าบันเป็นรูปนารายณ์ทรงสุบรรณ ประดับแวดล้อมด้วยลวดลายเครือเถาและก้านกุด ส่วนของทวยเป็นทวยหงษ์ เสาประดับเสริมประดับสำหรับ บานประตู หน้าต่างประดับด้วยลวดลายฝังมุก พื้นเป็นหินอ่อนหลากสี

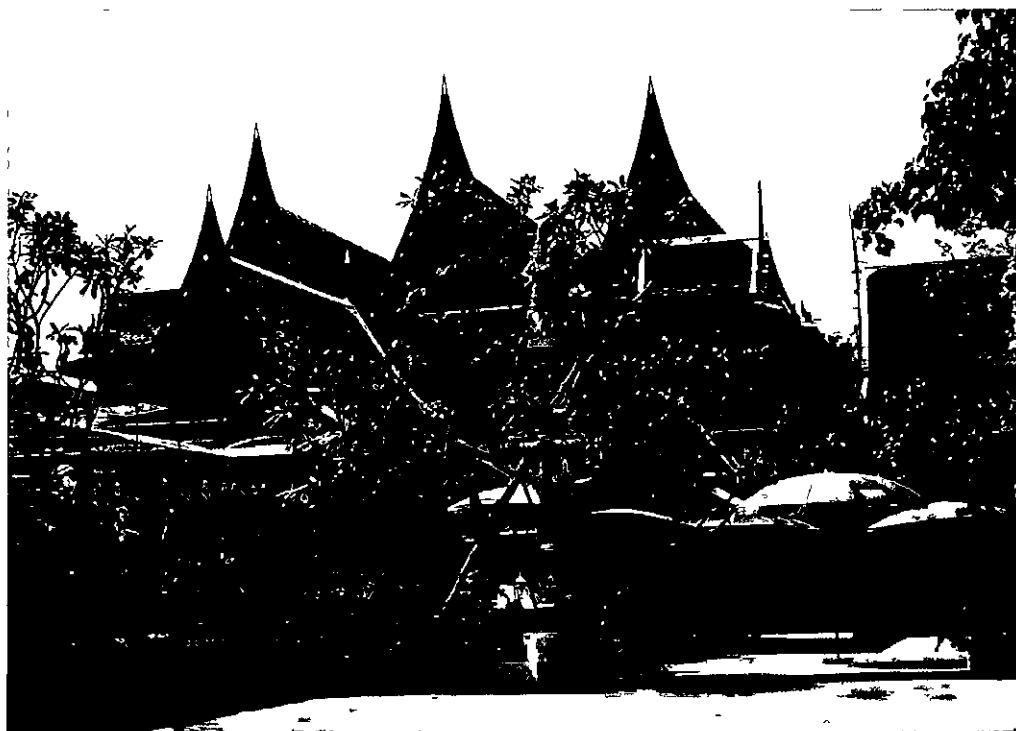
ที่ตั้ง ตั้งอยู่เลขที่ 93 หมู่ 9 ตำบลบางช้าง อำเภออัมพวา อยู่ใกล้ถนนสายสมุทรสงคราม บางแพ ริมคลองผีหลอก และคลองอัมพวา

การเข้าถึง ใช้เรือโดยสารหรือเรือเช่าเหมาลำ โดยรถยนต์ห่างจากตัวเมือง ประมาณ 7 กิโลเมตร นอกจากนี้ยังมีรถประจำทางสาย 467 สมุทรสงคราม-ดำเนินสะดวก

บริการนักท่องเที่ยว ชายของที่ระลึก และเครื่องสักการะบูชา รวมถึงผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร-การประมง ลาดจอดรถและห้องน้ำ

คุณสมบัติโดดเด่น บริเวณวัดจุฬามณีปัจจุบันเดิมเป็นนิวาสสถานเดิมของ พระชนกชนนีในสมเด็จพระศรีสุริเยนทราธิบดี พระบรมราชินีในรัชกาลที่ 2 สร้างในสมัยอยุธยา ตอนปลายและเป็นสถานที่ประสูติของสมเด็จพระอมรินทราบรมราชินีในรัชกาลที่ 1 และยังมี อุโบสถจตุรมุขหินอ่อนที่นำมาจากประเทศปากีสถาน

โอกาสในการพัฒนา พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ Eventในรอบปี นักท่องเที่ยวสามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี

ภาพประกอบ 26 บริเวณวัดจุฬามณี

2 2 2 วัดบางกะพ้อม

ลักษณะของทรัพย์สิน เป็นวิหารเก่า ภายในวิหารมีภาพจิตรกรรมฝาผนังปูน เป็นภาพพุทธประวัติเก่าแก่ จิตรกรรม ผนังทั้ง 4 ด้านของวิหารเป็นภาพพุทธประวัติ บางส่วนของ จิตรกรรมปูนปั้นเป็นภาพวิถีชีวิตชาวสวน เมืองสมุทรสงคราม มีการเจาะผนังทำเป็นซุ้มประดิษฐาน พระพุทธรูปโดยรอบ

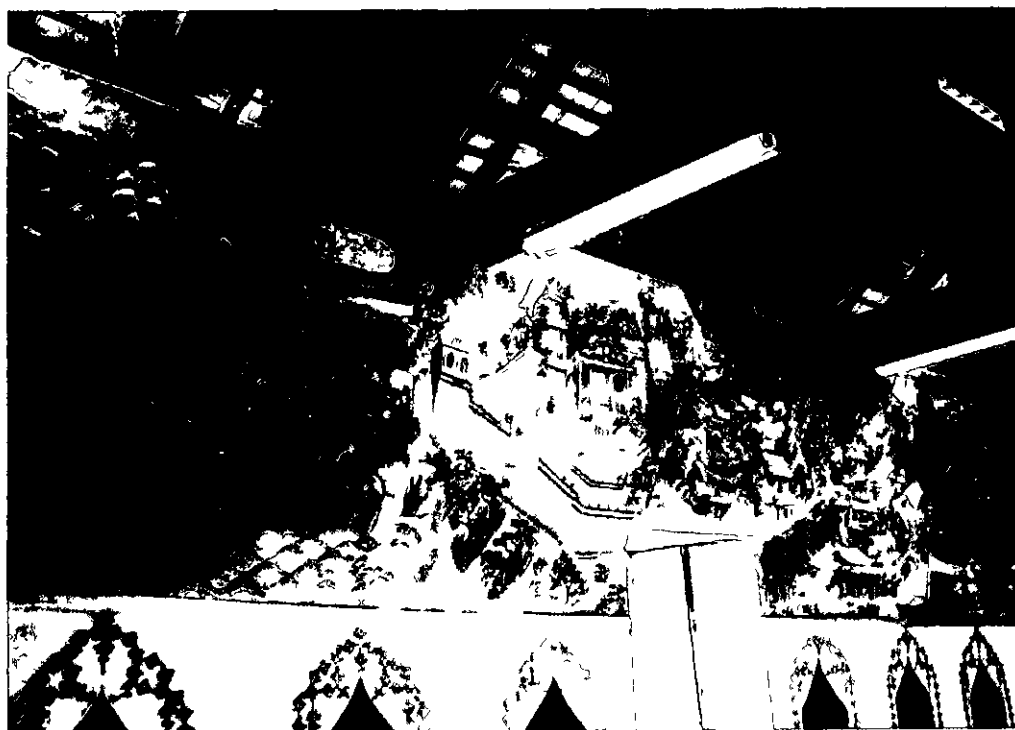
ที่ตั้ง วัดบางกะพ้อมตั้งอยู่ตำบลบางกะพ้อม อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม

การเข้าถึง โดยรถยนต์ริมถนนสายสมุทรสงคราม – บางนกแขวก ทางหลวงหมายเลข 325 กิโลเมตรที่ 37 – 38 เลี้ยวซ้ายเข้าไปประมาณ 200 เมตร

บริการนักท่องเที่ยว ไหว้พระและซื้อสินค้าผลผลิตทางการเกษตรที่ชาวบ้านมาวางขายอยู่หน้าวัด รวมทั้งร้านกาแฟที่เปิดมานานถึง 30 ปี

คุณสมบัติโดดเด่น ครั้งหนึ่งมีกองทัพพม่ายกผ่านมาหลบไม่ทัน มีครอบครัวหนึ่งจึงเข้าไปแอบในกระพ้อม อธิฐานว่อย่าให้พม่าเห็นหากรอดปลอดภัยจะสร้างวัดถวาย ซึ่งทหารผ่านไปไม่พบจึงสร้างวัดตามคำอธิษฐาน นอกจากนั้นสิ่งที่น่าสนใจภายในวิหารเก่าของวัด ผังด้านบนเป็นภาพจิตรกรรมเป็นปูนปั้นลวดลายนูน แสดงเรื่องราวเกี่ยวกับพระพุทธประวัติกลางวิหารยังประดิษฐานรอยพระพุทธบาทจำลองขนาดใหญ่ซ้อนกันสี่รอยลดหลั่นบริเวณลานวัดจะเห็นร้านกาแฟเล็ก ๆ

โอกาสในการพัฒนา พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์
Eventในรอบปี สามารถเยี่ยมชมได้ตลอดทั้งปี

ภาพประกอบ 27 ภาพจิตรกรรมฝาผนังนูน วัดบางกะพ้อม

2.2.3 ตลาดน้ำยามเย็น

ลักษณะของทรัพยากร ตลาดน้ำยามเย็นเป็นวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนริมน้ำ ซึ่งเป็นศูนย์กลางการพบปะ และซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าคนในชุมชน

ลักษณะการจัดการ เป็นสถานที่ท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชนริมคลองอัมพวา ร่วม
จัดโดยเทศบาลตำบลอัมพวา ชุมชนตลาดอัมพวา ชุมชนแฝงลอยเทศบาลฯ

ที่ตั้ง ณ บริเวณตลาดอัมพวา อำเภออัมพวา ตั้งอยู่ใกล้วัดอัมพวันเจติยาราม
การเข้าถึง ใช้เส้นทางเดียวกับวัดอัมพวันเจติยาราม โดยรถยนต์ใช้ทางหลวง
หมายเลข 35 (ธนบุรี-ปากท่อ) ถึง กม. ที่ 63 เข้าตัวเมืองสมุทรสงคราม ผ่านตัวเมือง เข้าทางหลวง
หมายเลข 325 สมุทรสงคราม-บางแพ กม. ที่ 36 – 37 มาทางแยกซ้ายเข้าไปทางอุทยาน ร 2 ตลาด
น้ำจะอยู่ใกล้กับอุทยาน ร 2

บริการข้อมูลนักท่องเที่ยว บริการท่องเที่ยวทางน้ำ ล่องเรือท่องเที่ยวตาม
ลำน้ำแม่กลอง ชมวิถีชีวิตสอยฝักรอง ชมหิ่งห้อย หมายเลขโทรศัพท์ 034-751-141, 01-638-1640
(ศูนย์บริการท่องเที่ยวทางน้ำ)

คุณสมบัติโดดเด่น มีอาหารหลากหลายนานาชนิด ราคาถูก มีการสาธิตและ
จำหน่ายขนมไทยในวรรณคดี และขนมไทยโบราณ กาแฟโบราณ เปิดดำเนินการมากกว่า 100 ปี
ยังคงรักษาเอกลักษณ์นี้ไว้ไม่เปลี่ยนแปลง

โอกาสในการพัฒนา เป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านวิถีชีวิตชุมชน ล่องเรือชม
หิ่งห้อย

Evenในรอบปี สามารถท่องเที่ยวได้ทุกวันศุกร์ – เสาร์ และอาทิตย์ ตั้งแต่
เวลา 16 00 – 20 00 น -

ภาพประกอบ 28 วิถีชีวิตชุมชนชาวอัมพวา ตลาดน้ำยามเย็น

224 วัดอัมพวันเจติยาราม

ลักษณะของทรัพยากร วัดอัมพวันเจติยารามเป็นพระอารามหลวงชั้นโท พระอุโบสถเป็นสถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น เป็นที่ประดิษฐานพระบรมราชานุสาวรีย์ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย เป็นวัดที่มีการประกาศขึ้นทะเบียนโบราณสถานในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 74 ตอนที่ 96 วันที่ 12 พฤศจิกายน 2500

ที่ตั้ง ตั้งอยู่เหนือปากคลองอัมพวาในท้องที่ตำบลอัมพวาติดกับอุทยาน
พระบรมราชานุสรณ์พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ห่างจากตัวเมืองไปประมาณ
6 กิโลเมตร

การเข้าถึง รถยนต์ใช้ทางหลวง 35 (สายธนบุรี – ปากท่อ) ถึงกิโลเมตรที่ 63
เข้าตัวเมืองสมุทรสงคราม และออกไปประมาณ 6 กิโลเมตร เลี้ยวขวาเข้าทางหลวง 325
(สมุทรสงคราม – บางแพ) กิโลเมตรที่ 36 – 37 มีทางแยกซ้ายเข้าไป 1 กิโลเมตร รถโดยสารประจำทาง
ขึ้นรถได้ที่หน้าเทศบาลอำเภอเมืองสายแม่กลอง – บางนกแขวก ราชบุรี ลงหน้าวัดอัมพวันเจติยาราม

บริการนักท่องเที่ยว เทียวชมความงามของวัด – อาราม สามารถเที่ยวชม
ตลาดน้ำยามเย็น และจอดรถได้ที่บริเวณวัด

คุณสมบัติโดดเด่น บริเวณพระปรารักษ์ของวัดปัจจุบัน เดิมเป็นที่ปลูกเรือน
หลังที่คฤนาคกลอด “ฉิม” ซึ่งต่อมา คือ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ในปี พ.ศ. 2501
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช และพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ได้เสด็จ
พระราชดำเนินทรงทอดผ้ากระฐิน และทรงปลูกต้นพระศรีมหาโพธิ์ และต้นจันไว้เป็นที่ระลึก

Eventในรอบปี สามารถเยี่ยมชมได้ตลอดทั้งปี

ภาพประกอบ 29 วัดอัมพวันเจติยาราม (วัดอัมพวัน)

2 2 5 อุทยานพระบรมราชานุสรณ์ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
(อุทยาน ร 2)

ลักษณะของทรัพยากร เป็นพิพิธภัณฑ์พระพุทธรูปเลิศหล้านภาลัย เป็นหมู่อาคารทรงไทย 4 หลัง ภายในวัดแสดงศิลปวัตถุสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น แสดงความเป็นอยู่ของชาวไทยสมัยรัชกาลที่ 2 โรงละครกลางแจ้ง สวนพันธุ์ไม้ในวรรณคดีไทยนานาชนิด

ลักษณะการจัดการ เป็นโครงการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยของมูลนิธิพระบรมราชานุสรณ์พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์

ที่ตั้ง อุทยานฯ ร 2 ห่างจากตัวเมืองประมาณ 6 กิโลเมตร บนเนื้อที่ประมาณ 11 ไร่ อำเภอมัธยม

การเข้าถึง การเดินทางใช้ทางหลวงหมายเลข 325 (ผ่านหน้าสำนักงานเทศบาลเมืองสมุทรสงคราม) มีป้ายบอกตลอดทาง นอกจากนี้ยังมีรถโดยสารประจำทาง สายบางมุลนก สมุทรสงคราม

บริการนักท่องเที่ยว อาคารศึกษา เป็นอาคารไม้มีสัดส่วนงดงาม จัดเป็นห้องสมุดทั่วไป กลุ่มอาหารทรงไทยโบราณคหบดี 5 หลัง สวนประกอบด้วยไม้ดอกไม้ประดับจำหน่ายพันธุ์ไม้ เปิดให้เข้าชมทุกวัน ในวันจันทร์ – ศุกร์ เปิดเวลา 08 30 – 17 00 น วันเสาร์ – อาทิตย์ เปิดเวลา 08 30 – 17 30 น ค่าเข้าชม ผู้ใหญ่ 20 บาท เด็ก 5 บาท สอบถามข้อมูลได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ 034-751-666

คุณสมบัติโดดเด่น เป็นสถานที่เชื่อว่าเป็นสถานที่พระราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ในสวนมีรูปปั้นจำลอง เรื่องราวในวรรณคดีพระราชนิพนธ์สังข์ทอง ไกรทอง ของคุณจักรพันธ์ ไปรษณีย์ ศิลปินแห่งชาติ

โอกาสในการพัฒนา เป็นสถานที่ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของนักท่องเที่ยว นักเรียน และนักศึกษา เกี่ยวกับความเป็นอยู่ของชนชาวไทยสมัยรัชกาลที่ 2

Eventในรอบปี ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ของทุก ๆ ปี จะจัดงานระลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณ

ภาพประกอบ 30 อุทยาน 2

226 วัดกุฎีทอง

ลักษณะของทรัพยากร เป็นกุฎีทองอันงดงามด้วยลวดลายวิจิตรของศิลปะรัตนโกสินทร์ตอนต้น พระอุโบสถวัดกุฎีทองเป็นงานช่างท้องถิ่น เสาคู่ในด้านหน้าทำเป็นซุ้มเรือนแก้ว ลวดลายของหน้าบันที่ละเอียดอ่อนเป็นพิเศษ

ลักษณะการจัดการ เป็นสถานที่เก็บรวบรวมโบราณวัตถุล้ำค่า เช่น พระพุทธรูป หนังสือไทย โถสายคราม และเครื่องทองเหลือง พระพุทธรูปเก่าแก่อายุ 300 ปี เป็นพระพุทธรูปปูนปั้นปิดทองปางมารวิชัย ชื่อพระพุทธรัตนมงคลหรือหลวงพ่อโต และพระบรมราชานุสรณ์พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยประดิษฐาน

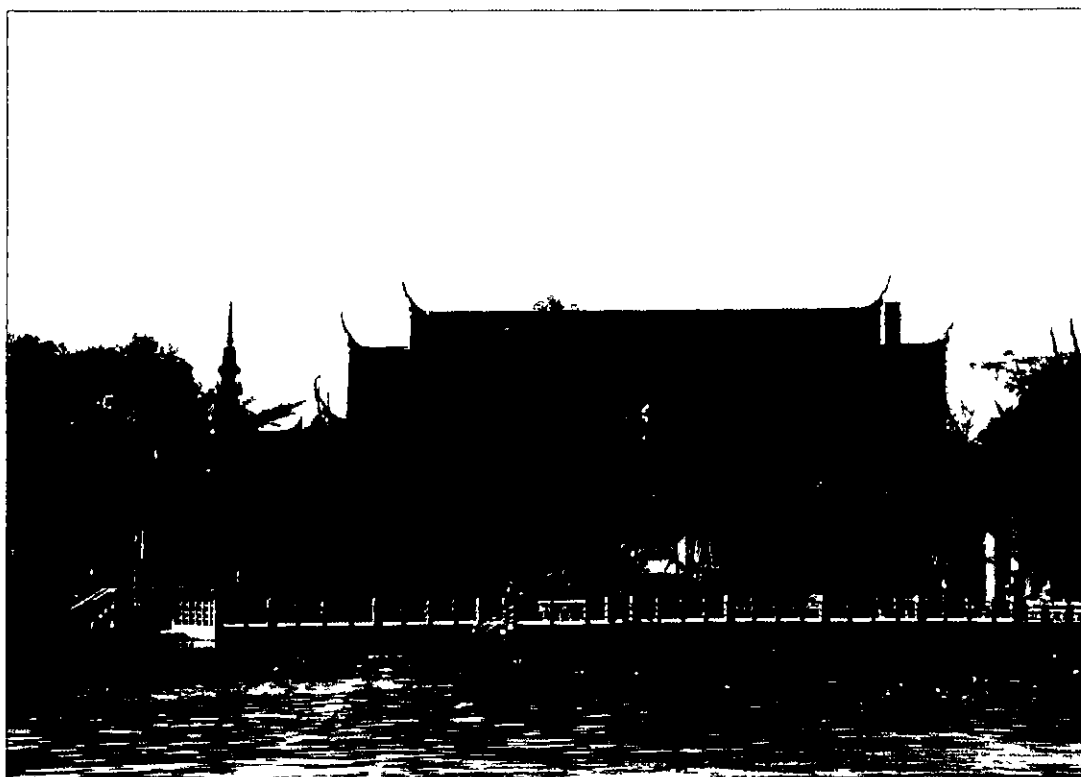
ที่ตั้ง ตั้งอยู่ริมน้ำแม่กลอง ตรงปากคลองประชาชั้นฝั่งตะวันตก ตำบลสวน
หลวง อำเภออัมพวัน ซึ่งอยู่ตรงข้ามวัดอัมพวันเจติยาราม และอุทยานฯ ร 2

การเข้าถึง ตามทางหลวงหมายเลข 325 (ถนนสมุทรสงคราม - บางแพ)
เลี้ยวซ้ายข้ามสะพานพระศรีสุริเยนทร์ เลี้ยวขวาไปตามทางหลวงหมายเลข 3062 ข้ามคลองประชา
ชั้น เห็นป้ายวัดกุฎิทอง อยู่ขวามือ ภายในบริเวณวัดเห็นบ้านดนตรีไทย

บริการนักท่องเที่ยว สามารถชมสถาปัตยกรรมพุทธศาสนา ของใช้ส่วนพระ
องค์ของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช และของสมเด็จพระอมรินทรามาตย์
สอบถามรายละเอียดได้ที่พระปลัดถาวรปิยโร หมายเลขโทรศัพท์ 034-751-492, 01-409-0567

คุณสมบัติโดดเด่น มีเรื่องเล่าต่อ ๆ กันมาว่าครั้งหนึ่งบิดาคุณนาคผู้เป็น
เศรษฐีได้พาคุณนาคไปให้สมภารวัดบางลี่ตรวจดวงชะตาชีวิต ท่านสมภารได้ทำนายว่าต่อไปภาย
หน้าจะได้เป็นพระราชินี บิดาจึงได้ตั้งค้ำมั่นไว้ว่าหากเป็นจริงตั้งคำทำนาย ยินดีสร้างกุฎทองถวาย
วัดบางลี่ ได้ชื่อว่า “วัดบางลี่กุฎิทอง” ต่อมาน้ำเซาะตลิ่งวัดพังลงมา จึงได้รื้อและสร้างใหม่ ที่วัด
กุฎิทอง จึงเรียกว่า วัดกุฎิทองในปัจจุบันนี้ ภายในวัดกุฎิทอง ยังมีเครื่องใช้ส่วน
พระองค์ของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ของสมเด็จพระอมรินทรามาตย์ตลอด
จนโบราณวัตถุล้ำค่า

Eventในรอบปี สามารถท่องเที่ยวได้ทั้งปีทุกวัน

ภาพประกอบ 31 วัดกุฎิทอง ตั้งอยู่ริมแม่น้ำแม่กลอง

227 วัดเขายี่สาร

ลักษณะของทรัพยากร เป็นวัดที่ตั้งอยู่บนเนินเขาที่ก่อตัวจากหินตะกอน พระวิหารบนยอดเขามีลักษณะเป็นรูปเรือ เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรบาทสี่รอยซึ่งเป็นองค์ประธานของวัด พระมณฑปและบานประตูสลักไม้ศิลปะสมัยอยุธยาตอนปลาย ภายในมีภาพจิตรกรรม บานหน้าต่างเป็นรูปบุคคลในพงศาวดารจีน

ลักษณะการจัดการ กรมศิลปากรได้จดทะเบียนขึ้นเป็นโบราณสถาน

ที่ตั้ง วัดเขายี่สาร ตั้งอยู่ในเขตตำบลยี่สาร อำเภออัมพวา ห่างจากตัวเมืองประมาณ 20 กิโลเมตร ไปทางถนนพระราม 2 แล้วเลี้ยวซ้าย

การเข้าถึง การเดินทางโดยรถยนต์ใช้ถนนพระราม 2 กิโลเมตรที่ 72 จะเห็นป้ายน้ำมัน ปตท ชำยมือ เลี้ยวซ้ายตามป้ายบอกทางเข้าวัดเขายี่สาร ตรงไปประมาณ 7 กิโลเมตร

การบริการนักท่องเที่ยว มีพิพิธภัณฑ์บ้านเขายี่สาร ร้านอาหาร ของที่ระลึก เครื่องสักการะบูชาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร ประมง เช่น กุ้งตาก กุ้งแห้ง ปลาเค็ม

คุณสมบัติโดดเด่น ที่วัดเขายี่สารมีตุ้มโบราณสมัยสุโขทัย มีอุทยานมัจฉา ป่าชายเลนที่มีทิวทัศน์งดงาม มีศาลหลวงพ่อปู่ศรีราชา วัดเขายี่สาร เป็นเขาหินตะกอนแห่งเดียวของสมุทรสงคราม

สามารถติดต่อได้ คุณสิริอาภา รัชตะหิรัญ หมายเลขโทรศัพท์ 02-433-1547

โอกาสในการพัฒนา เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และแหล่งท่องเที่ยวด้านวิถีชีวิตชุมชนเขายี่สาร

Eventในรอบปี งานประจำปีเขายี่สาร ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

ภาพประกอบ 32 วิถีชีวิตชุมชนเขายี่สารในการปลูกป่าชายเลน และการเผาถ่าน

228 บ้านเบญจรงค์ ศิลปะเลียนแบบอันทรงคุณค่า

ลักษณะของทรัพยากร เบญจรงค์เครื่องถ้วยไทยยอดนิยมในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ จากฝีมือช่างชาวสมุทรสงคราม

ลักษณะการจัดการ เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเป็นแหล่งเรียนรู้ทางด้านศิลปะเลียนแบบยุครัตนโกสินทร์ตอนต้น โดยเฉพาะสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย

ที่ตั้ง เส้นทางสายสมุทรสงคราม – บางแพ เส้นทางสายสมุทรสงคราม – ตำบลเนินสะดวก ในท้องที่ตำบลบางกระบือ ตำบลบางพรหม อำเภอบางคนที

การเข้าถึง ริมถนนสายสมุทรสงคราม – บ้านแพ้วฝั่งซ้ายมือไปจากตัวเมือง ระยะทางประมาณ 7 กิโลเมตร

การบริการนักท่องเที่ยว เป็นบ้านจัดไว้สำหรับให้นักท่องเที่ยวแวะชม ซื้อหาสินค้าสะสมของที่ระลึกประเภทเบญจรงค์ ในฤดูท่องเที่ยวยังจัดให้มีสาธิตการเขียนลายเบญจรงค์

คุณสมบัติโดดเด่น เครื่องเบญจรงค์อัมพวา เกือบทั้งหมดเป็นงานเลียนแบบศิลปะยุครัตนโกสินทร์ตอนต้น ลวดลายอ่อนช้อย งานฝีมือปราณีตเป็นพิเศษ มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว เป็น OTOP ที่ใช้เป็นของที่ระลึกในการประชุม APEC ที่ประเทศไทยในปี 2547

วัดเวลาที่แนะนำ เปิดบริการที่แนะนำตั้งแต่ 08 00 – 17 00 น

ภาพประกอบ 33 ศูนย์สาธิตและจำหน่ายเครื่องเบญจรงค์

3 แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจในอำเภอบางคนที

3 1 1 อาสนวิหารพระแม่บังเกิด

ลักษณะของทรพียากร อาสนวิหารพระแม่บังเกิดเป็นโบสถ์ที่เก่าแก่ อายุกว่า 100 ปี ตัวอาคารออกแบบเป็นรูปไม้กางเขน ก่อสร้างตามแบบสถาปัตยกรรมโกธิค

ที่ตั้ง ตั้งอยู่ใกล้ปากคลองบางนกแขวก ตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที ห่างจากตัวเมืองประมาณ 16 กิโลเมตร

การเข้าถึง การเดินทางสะดวกทั้งทางเรือและทางรถยนต์ ทางรถยนต์โดยใช้ ถนนสายสมุทรสงคราม – บางนกแขวก เลี้ยวทางเข้าวัดบางกะพ้อม ทางเข้าอุทยานฯ ร 2 ผ่านอำเภอ บางคนที ถึงประตูน้ำบางนกแขวกจะเห็นวัด

บริการนักท่องเที่ยว ใช้ในการประกอบพิธีมิสซา และพิธีแต่งงานของชาว คริสต์จักร รวมทั้งนักท่องเที่ยวเข้าชมภายในวิหาร

คุณสมบัติโดดเด่น ภายในตกแต่งด้วยจิตรกรรมสแตนกลาส ภายเขียน กระจกสี และงานประติมากรรมนูนสูง เป็นงานศิลปะจากอิตาลี เป็นวัดประจำของสังฆราช ประมุข ของสังฆมณฑลราชบุรี เป็นอาสนวิหารที่เก่าแก่

ภาพประกอบ 34 อาสนวิหารแม่พระบังเกิดและประติมากรรม

3 1 2 ค่ายบางกุง

ลักษณะของทรัพยากร ลักษณะกำแพงจำลองรอยค่ายบางกุง เพื่อเป็นอนุสรณ์สถานสิ่งเตือนใจให้ระลึกถึงวีรกรรมอันหาญกล้าของบรรพบุรุษนักรบไทย นอกจากนี้บริเวณค่ายบางกุง ยังมีโบสถ์สร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี เรียกว่า โบสถ์หลวงพ่อดำ (หลวงพ่อนิลมณี) มีลักษณะพิเศษ โบสถ์ปกคลุมไปด้วยต้นไม้ถึง 4 ชนิดด้วยกัน คือ ต้นโพธิ์ ต้นไทร ต้นไกร ต้นกร่าง ชาวบ้านเรียกโบสถ์ปรกโพธิ์

ลักษณะการจัดการ ปัจจุบันบริเวณค่ายบางกุงได้มีการพัฒนาเพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์บุคคลสำคัญ

ที่ตั้ง หมู่ที่ 4 ตำบลบางกุง อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม บนเนื้อที่ประมาณ 20 ไร่เศษ ห่างจากตัวเมืองประมาณ 23 กิโลเมตร

การเข้าถึง รถยนต์ส่วนตัว ใช้เส้นทางถนนพระราม 2 (ธนบุรี – ปากท่อ) ประมาณที่กิโลเมตรที่ 63 ถึงแยกเข้าเมืองสมุทรสงคราม ขึ้นสะพานต่างระดับผ่านตัวเมืองมาเส้นทางไปอุทยาน ร 2 ถึงศูนย์ตำรวจจระจกอำมพวา ได้เลี้ยวซ้ายข้ามสะพาน สมเด็จพระศรีสุริเยนทร์ แล้วผ่าน โรงพยาบาลอำมพวา ไปประมาณ 800 เมตร ถึงค่ายบางกุงอยู่ซ้ายมือ

รถประจำทางปรับอากาศสาย 996 ดำเนินทัวร์ ที่สถานีขนส่งสายใต้ สุดทางตัวเมืองสมุทรสงครามและต่อรถสองแถวสายแม่กลอง – วัดปราโมทย์ จอดอยู่ทางรถไฟใกล้กับธนาคารนครหลวงไทย สาขาสมุทรสงคราม ผ่านวัดบางกุง

การบริการนักท่องเที่ยว ตั้งค่ายลูกเสือเวลาเข้าค่ายของนักเรียน นักท่องเที่ยวสามารถกางเต็นท์นอนได้บริเวณค่าย และทำพิธีทางศาสนา มีรูปเทียน ดอกไม้วางขายไว้ให้นักท่องเที่ยวสักการะบูชา ติดต่อได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ 034-761-631 <http://www.watbangkung.com>

คุณสมบัติโดดเด่น ค่ายบางกุงมีโบสถ์ปรกโพธิ์ ถูกปกคลุมด้วยต้นโพธิ์ ต้นไทร ต้นไกร และต้นกร่าง อีกหนึ่งมหัศจรรย์ที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเลือกสรรได้เป็นหนึ่งใน Unseen in Thailand เล่มที่ 2 มีอนุสาวรีย์สมเด็จพระตากสินมหาราช สวนเทิดพระเกียรติ ร 9 สระน้ำโบราณ 400 ปี โบราณวัตถุต่าง ๆ ชมวังมัจฉาหน้าวัด

ภาพประกอบ 35 หลวงพ่อนิลมณีศักดิ์ (หลวงพ่อดำโบสถ์น้อย) วัดบางกุ้ง

3 1.3 วัดเจริญสุขารามวรวิหาร

ลักษณะของทรัพย์ากร เป็นพระอุโบสถ มีศิลปะการก่อสร้างเฉพาะตัว เพดานโบสถ์เป็นรูปโค้งคล้ายประทุนเรือ ภายในประดิษฐานหลวงพ่อดำ ลักษณะปฏิมากรรมมีสุโขทัยสร้างด้วยศิลาแลง ขนาดหน้าพระเพลากว้าง 178 เซนติเมตร สูงจากพื้นประทับถึงจุฬา 208 เซนติเมตร

ลักษณะการจัดการ เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และเป็นที่เคารพสักการะของชาวบ้านทั่วไปทั้งไทย-จีน

ที่ตั้ง เลขที่ 52 หมู่ที่ 5 ตำบลบางนกแขวก ห่างจากตัวเมืองประมาณ 5 กิโลเมตร

การเข้าถึง การเดินทางไปตามเส้นทางสายสมุทรสงคราม - บางนกแขวก (เส้นทางเดียวกับอุทยาน ร 2) ประมาณ 5 กิโลเมตร ผ่านอาสนวิหารพระบัวเกิด ข้ามสะพานบางนกแขวก ป้ายวัดอยู่ขวามือ เลี้ยวเข้าไปประมาณ 500 เมตร และทางเรือก็สะดวกเช่นกัน

การบริการนักท่องเที่ยว ร้านขายของที่ระลึก อาหารปลา บริเวณทำน้ำหน้าวัดมีฝูงปลาอาศัยเป็นจำนวนมาก ประชาชนนิยมมาให้อาหารปลา และรับประทานก๋วยเตี๋ยวเรือรสชาติอร่อย

ลักษณะโดดเด่น พระอุโบสถของวัดเจริญสุขารามวรวิหารเป็นสถาปัตยกรรมเฉพาะตัว

ลักษณะสร้างคล้ายเรือสำเภา มีการเล่าจากพงศวดาร หลวงพ่อโตวัดเจริญสุขารามฯ ในทางปาฏิหาริย์ในสงครามโลก ครั้งที่ 2 ญี่ปุ่นได้ใช้คลองดำเนินสะดวกเป็นเส้นทางสำหรับลำเลียงอาวุธฝ่ายพันธมิตรสู้รบจึงตัดเส้นทางลำเลียงน้ำ ญี่ปุ่นได้นำเครื่องบินมาทิ้งระเบิดประจุน้ำบางนกแขวก แต่ด้วยอิทธิพลปาฏิหาริย์ของหลวงพ่โตถูกระเบิดที่ทิ้งมานั้นด้านไม่ระเบิดนอกจากนั้นยังได้รับการยกย่องได้เป็นวัดพัฒนาตัวอย่างจากกรมศาสนาเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2514 ได้ยกฐานะขึ้นเป็นพระอารามหลวง

โอกาสในการพัฒนา พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของนักท่องเที่ยวในการให้อาหารปลา รับประทานก๋วยเตี๋ยวเรือ ก๋วยจั๊บ

Eventในรอบปี สามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี

3.1.4 เตาตาล น้ำตาลมะพร้าวแม่กลอง

ลักษณะของทรัพยากร เป็นการทำสวนมะพร้าวและการทำน้ำตาลมะพร้าว ซึ่งเป็นอาชีพหลักอาชีพหนึ่งของชาวจังหวัดสมุทรสงคราม

ลักษณะการจัดการ จัดให้ชมการสาธิตการทำน้ำตาลมะพร้าว ซึ่งเป็นอาชีพหลักอาชีพหนึ่งของชาวจังหวัดสมุทรสงคราม

ที่ตั้ง มีอยู่ 5 แห่ง ตลอดเส้นทางสายสมุทรสงคราม - บางแพ เส้นทางสายสมุทรสงคราม-ดำเนินสะดวก ในท้องที่ตำบลบางกระบือ ตำบลบางพรหม อำเภอบางคนที ได้ที่เตาตาลหวาน เตาตาลทวี เตากาหลง ฯลฯ

การบริการ การท่องเที่ยวได้มีการจัดโปรแกรม รูปแบบการท่องเที่ยวต่าง ๆ ในช่วงวันหยุดเสาร์ - อาทิตย์ สามารถติดต่อได้ที่สำนักงานจังหวัดสมุทรสงคราม หมายเลขโทรศัพท์ 034-711-997 นอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์จากกะลามะพร้าว ผลผลิตทางการเกษตรของชาวสวนในบริเวณใกล้เคียง และยังสามารถชมชีวิตความเป็นอยู่ของชาวสวนได้ใกล้ชิด ชมสวนผลไม้ สวนมะพร้าว

คุณสมบัติโดดเด่น การป็นพะองขึ้นต้นมะพร้าว และการเกี่ยวน้ำตาลช่วงเวลา 08.30 น ถึงประมาณ 12.00 น เท่านั้น

โอกาสในการพัฒนา ส่งเสริมให้เป็นการท่องเที่ยวเชิงเกษตร

ช่วงเวลาที่แนะนำ 0.00 - 12.00 น

ภาพประกอบ 36 สาธิตการทำน้ำตาลมะพร้าว เส้นทางสายสมุทรสงคราม-ดำเนินสะดวก

3) ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในภายนอก ปัญหา และอุปสรรคของ จังหวัดสมุทรสงคราม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน จากการตอบแบบสอบถามของประชากรทั้ง 4 กลุ่มตามตาราง 5 ถึงตาราง 9 หน้า 65 – 79 ดังที่กล่าวมาแล้ว ดังนี้

ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงครามโดยให้ความสำคัญกับการตรวจสอบ 5 ด้านด้วยกันดังต่อไปนี้

1 ทรัพยากรที่เกี่ยวกับธรรมชาติ จากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยทั้ง 4 กลุ่ม จะพบลักษณะการท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่างเลือก ดอนหอยหลอด เพราะมีความโดดเด่นในระดับภูมิภาค ระดับประเทศ และมีแห่งเดียวในประเทศไทย ทำให้สถานที่แห่งนี้มีอำนาจในการดึงดูดนักท่องเที่ยวจากต่างถิ่น และประชาชนในพื้นที่ได้มาก ในขณะที่การส่งเสริมห้อยตามคลองต่าง ๆ ในจังหวัดก็ได้รับความนิยมสูงเช่นกัน อย่างไรก็ตามการส่งเสริมห้อยเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในเวลากลางคืน ทำให้เกิดเสียงดังและรบกวนชาวบ้าน จึงไปตัดต้นลำพู ซึ่งเป็นที่อยู่ของห้อยทำให้ทำลายระบบนิเวศ จึงจำเป็นต้องแสวงหาแนวทางในการลดความขัดแย้งระหว่างนักท่องเที่ยวชาวบ้าน และผู้ประกอบการ ส่วนการชมสวนผลไม้จังหวัดสมุทรสงคราม ได้ชื่อว่าเป็นสวนนอก มีการทำสวนผลไม้ที่มีชื่อเสียงในด้านรสชาติ และปลอดภัย ทำให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร มี Home stay เกิดเศรษฐกิจชุมชนเป็นการสร้างรายได้ให้กับชุมชนในท้องถิ่น

2 ทรัพยากรด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ อุทยานฯ ร 2 เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่มนุษย์สร้างขึ้น เพื่อเป็นเกียรติประวัติให้พระพุทธเลิศหล้านภาลัย ที่เป็นทั้งนักรบ นักปกครอง ศิลปินกวี และช่าง ซึ่งได้พระราชทานศิลปวัฒนธรรมอันงดงามปราณีตไว้เป็นมรดกแก่ชาติ ควรได้รับการดูแลจากทุกฝ่าย ส่วนวัดเพชรสมุทรวรวิหาร มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ภายในวัดมีพิพิธภัณฑสงฆ์รวบรวมพระพุทธรูปบูชา และพระเครื่อง โบราณวัตถุ ไว้ให้ชมและเป็นที่เคารพเลื่อมใสของชาวบ้านทั่วไปและนักท่องเที่ยวมาสัมผัสตลอดทั้งปี ส่วนศาลกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ เป็นบุคคลสำคัญในทางการทหารเรือ และเป็นที่ยึดถือของชาวประมงทุกจังหวัดที่อยู่ใกล้ทะเลรวมถึงจังหวัดสมุทรสงคราม

3 ทรัพยากรเทศกาลงานประเพณีที่สำคัญ จากแบบสอบถามพบว่า เทศกาลมณัสการหลวงพ่อบ้านแหลม ซึ่งจะมีขึ้นทุกปีช่วงวันที่ 13- 19 เมษายน มีการแห่รถนางสงกรานต์ และสงฆ์พระสงฆ์ เป็นที่รวมใจของชาวจังหวัดสมุทรสงครามและนักท่องเที่ยวมาเป็นจำนวนมาก ส่วนงานเทศกาลกินปลาทุ และตะวันรอนที่ดอยหอยหลอด ก็มีนักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยวมากมายเช่นกัน

4 ทรัพยากรด้านกิจกรรม พบว่าการนั่งเรือชมวิถีชีวิตริมแม่น้ำแม่กลองเป็นที่ชื่นชอบของนักท่องเที่ยวมาก นอกจากนั้นแล้วจังหวัดสมุทรสงครามยังมีลำปะโคง และลำคลองมากที่สุด แต่บัดนี้ได้สูญเสียสัญญาของเวนิสตะวันออกไป ชาวจังหวัดสมุทรสงครามควรที่จะรักษาสัญญาดังกล่าวไว้อย่างยิ่งย่น เพื่อเพิ่มเสน่ห์ให้จังหวัด ดังนั้นควรกำหนดมาตรฐานตลอดจนการบริการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว โดยมีการบังคับให้ใส่เสื้อชูชีพทุกครั้งในการทำกิจกรรมดังกล่าว ส่วนการปาดตาล และการทำน้ำตาลมะพร้าว ตลอดจนผลิตภัณฑ์ OTOP เป็นกิจกรรมที่มีคุณค่า แสดงถึงความโดดเด่นในด้านภูมิปัญญาชาวบ้านให้นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศเป็นที่ประจักษ์

5 ทรัพยากรการบริการท่องเที่ยวที่เหมาะสมพบว่า ด้านระบบสาธารณูปโภค การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ป้ายบอกทิศทาง และระบบสังคมของจังหวัด มีความสำคัญกับนักท่องเที่ยวประเภทที่ขับรถไปเอง ควรมีการปรับปรุงให้ได้มาตรฐานในระดับสากลมากยิ่งขึ้น เพื่อดึงดูดให้นักท่องเที่ยว ส่วนภัตตาคาร อาหารและเครื่องดื่ม มีคุณภาพและเพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยวในด้าน Shopping ควรมีการปรับปรุงคุณภาพสินค้าและสร้างความหลากหลายของผลิตภัณฑ์

จากการอภิปรายผลการศึกษาด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวทำให้ทราบถึงความสำคัญ of แหล่งท่องเที่ยวในด้านต่าง ๆ ผู้วิจัยขอเสนอในรูปแบบแผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดสมุทรสงคราม

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ภายนอกเป็นส่วนสำคัญอีกขั้นตอนหนึ่งของการสร้างแผนกลยุทธ์การท่องเที่ยวสำหรับการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม จากแบบสอบถามทั้ง 4 กลุ่มได้ดังนี้

จุดแข็ง ในด้านที่ตั้งเป็นเมืองที่ใกล้กรุงเทพฯ เพียง 65 กิโลเมตร มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายตลอดจนมีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมซึ่งเป็นจุดแข็งนำไปสู่การพัฒนา นอกจากนั้น ยังมีอาหารทะเลและผลไม้ปลอดสารพิษ ซึ่งจัดเป็นสิ่งสำคัญก้าวขึ้นสู่มาตรฐานการผลิตภัณฑ์เพื่อเป็นครัวโลกตามนโยบายรัฐบาล มีการจัดระบบนิเวศได้ในสภาพที่ดีขึ้นกว่าแต่ก่อน ดังที่กล่าวมาแล้วล้วนเป็นองค์ประกอบในการพัฒนาในทิศทางที่ยั่งยืนในอนาคต

จุดอ่อน จังหวัดสมุทรสงครามยังขาดการวางแผนยุทธศาสตร์ครอบคลุม (บูรณาการ) และขาดการวางแผนการตลาด ตลอดจนการสูญเสียป่าชายเลนที่มีอยู่ จุดอ่อนดังกล่าวเป็นอุปสรรคในการพัฒนาควรได้รับการแก้ไขการจัดการและวางแผนการพัฒนาให้ครอบคลุม การฟื้นฟูปลูกป่าชายเลนอย่างเร่งด่วน

โอกาส ในการพัฒนาในอนาคตเพื่อจะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงเกษตร แหล่งพำนักระยะยาวและสามารถเชื่อมโยงกับการพัฒนาจังหวัดให้เป็นอุตสาหกรรมศูนย์การอาหารทะเลเพื่อยกระดับเป็นครัวโลก

อุปสรรค ในการพัฒนาพบว่ามลภาวะทางน้ำจากจังหวัดใกล้เคียงจากการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ ซึ่งปล่อยของเสียลงแม่น้ำจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยกันรณรงค์ให้รักษาสิ่งแวดล้อมเพื่ออนุรักษ์แหล่งไว้มีกินมีใช้อย่างไม่ลำบาก ตลอดจนแสวงหาพันธมิตรที่จะบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน รวมทั้งการขนส่งกับสนามบินสุวรรณภูมิ และจังหวัดใกล้เคียงเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง

4) ผลการเสนอแนวทางการสร้างแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม จากการตอบแบบสอบถามของประชากรทั้ง 4 กลุ่มตามตาราง 14 - 16 หน้า 94 - 102 ดังที่กล่าวมาแล้ว ดังนี้

วิสัยทัศน์ พัฒนาจังหวัดสมุทรสงครามให้เป็นศูนย์กลางการพักผ่อน การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเชิงเกษตร ดินแดงประชานรักถิ่นกำเนิด เมืองบุคคลสำคัญ เป็นเมืองอาหารทะเลและผลไม้ปลอดสารพิษ ดำรงไว้เป็นเมืองระบบนิเวศ 3 น้ำ การใช้ทรัพยากรป่าชายเลนอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ ของจังหวัดสมุทรสงคราม

- 1) ส่งเสริมเป็นศูนย์กลางพักผ่อนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงเกษตร
- 2) ปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดรักถิ่นกำเนิด และเมืองบุคคลสำคัญ
- 3) สนับสนุนให้เป็นเมืองอาหารทะเลและผลไม้ปลอดสารพิษที่ได้มาตรฐาน

4) โดยมีหลักการจะดำรงรักษาความเป็นเมืองระบบนิเวศ 3 น้ำ มุ่งเน้นใช้ทรัพยากรป่าชายเลนอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน

เพื่อให้การดำเนินการประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดมีความชัดเจนจึงจำเป็นต้องมีการกำหนดแผนกลยุทธ์ขึ้น เพื่อได้ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ประสบผลสำเร็จ

กลยุทธ์ จังหวัดสมุทรสงคราม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการพักผ่อนและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมน้ำ

กลยุทธ์ที่ 1 1 ทำการส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ 1 2 พัฒนาการท่องเที่ยวทางลำคลอง

กลยุทธ์ที่ 1 3 พัฒนาและสร้างสมดุลงบของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และทรัพยากรธรรมชาติ

กลยุทธ์ที่ 1 4 การเสริมสร้างความสัมพันธ์ของชุมชนท้องถิ่นในการดูแลและจัดการแหล่งท่องเที่ยว

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 ปลุกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิดอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและวัฒนธรรม

กลยุทธ์ที่ 2 1 สนับสนุนให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิดและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติของท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ 2 2 ส่งเสริมให้เป็นเมืองน่าอยู่และความปลอดภัยในทรัพย์สินของประชาชน

กลยุทธ์ที่ 2 3 ส่งเสริมให้เป็นศูนย์พัฒนาดนตรีไทยแห่งชาติ

กลยุทธ์ที่ 2 4 ส่งเสริมคนมีงานทำ เป็นการเพิ่มรายได้และแก้ไขความยากจน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาให้เป็นเมืองอาหารทะเลและผลไม้ปลอดสารพิษ

กลยุทธ์ที่ 3 1 ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์

กลยุทธ์ที่ 3 2 ควบคุมการประมงให้ได้มาตรฐานและปลอดสารพิษ

กลยุทธ์ที่ 3 3 พัฒนาการยกระดับการแปรรูปผลผลิตการประมงและการเกษตร

กลยุทธ์ที่ 3 4 ควบคุมและยกระดับผลิตภัณฑ์ผักและผลไม้ปลอดสารพิษ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การฟื้นฟูระบบนิเวศ 3 น้ำ และการใช้ทรัพยากรป่าชายเลนอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 4 1 ฟื้นฟูระบบนิเวศ 3 น้ำ (กร่อย จืด เค็ม)

กลยุทธ์ที่ 4 2 ปลุกป่าชายเลนเพิ่มเติม

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถนำมาสังเคราะห์เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนภายใต้การมีส่วนร่วมของภาครัฐ และประชาชน ดังตารางต่อไปนี้

การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดสมุทรสงคราม

วิสัยทัศน์ พัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และเชิงเกษตร ดินแดนประชาชนรักถิ่นกำเนิด เมืองบุคคลสำคัญ สูดยอดแห่งอาหารทะเล และผลไม้ปลอดสารพิษ ดำรงไว้เป็นเมืองระบบนิเวศ 3 นำใช้ทรัพยากรป่าชายเลนอย่างคุ้มค่า และยั่งยืน

ตาราง 31 แสดงแผนยุทธศาสตร์ในการเสนอแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสมุทรสงครามภายใต้การมีส่วนร่วมของภาครัฐ และประชาชน

ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
ยุทธศาสตร์ที่ 1	ตัวชี้วัด 1		กลยุทธ์ที่ 1	
พัฒนาให้จังหวัดเป็น ศูนย์กลางการ เพิ่มนักท่องเที่ยว จากเดิม ร้อยละ 3 ต่อปี	เพิ่มนักท่องเที่ยว จากเดิม ร้อยละ 3 ต่อปี	ร้อยละ 3 ต่อปี	การส่งเสริมการตลาด และ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว	- โครงการทะลุทิวไทยในเดลินิวส์ เที่ยวแมลงทองตอนหอยหลอด ดันตาผู้หญิงห้อย อุทยาน ร 2 ไป-กลับวันเดียวจบ
ชีวิตริมน้ำ และเชิงเกษตร	ที่กำหนดไว้ 474,500 (ในปี 2545)			
	ตัวชี้วัด 2			
	เพิ่มนักท่องเที่ยว	ร้อยละ 3 ต่อปี		- โครงการทำสารคดีทางโทรทัศน์ แนะนำแหล่งท่องเที่ยวใหม่ (Paseen) ในจังหวัดสมุทรสงคราม
	เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว	ร้อยละ 15 ต่อปี		เซนมตลาต่น้ำยามเย็น / ชมหญิงห้อยริมคลองผีหลอก
	ท่องเที่ยว จาก สื่อที่จัดในรายการ โทรทัศน์ และ รายการวิทยุ			

ตาราง 31 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	คำเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ	
ยุทธศาสตร์ที่ 1 (ต่อ)	ตัวชี้วัด 3				
	ศูนย์รวบรวมข้อมูลแหล่งท่องเที่ยว (ปีละแห่ง)	ปีละ 100,000 เล่ม		- โครงการจัดการส่งเสริมการขาย (road show) ร่วมกับภาคท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เชิญเที่ยวงานประจำปี เช่น นัมมการหลวงพ่อดำ บ้านแหลม เทศกาลกินปลา	
	หนังสือประชาสัมพันธ์จังหวัด	6 เรื่องต่อปี			
	หนังสือสารคดีแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด				
	ตัวชี้วัด 4				
	สร้างทำจอดเรือไว้บริการนักท่องเที่ยว	ทำจอดเรือหางยาว และ ทำจอดเรือเรือพาย จำนวน 8 ท่า (พ ศ 2547- 2551)		กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	- โครงการสร้างทำจอดเรือ ที่วัดกุฎีรินทรภูกุฎีทอง อ.อัมพวา
	ตัวชี้วัด				
	ชุดออกกวดกลาง	20 คลองต่อปี			- โครงการชุดออกคลองที่ต้นเขิน รมรณรงค์รักษาสิงแวดล้อม ที่ อ บางคนที
	ตัวชี้วัด				
	เพิ่มนักท่องเที่ยวเข้าชม	20,000 คน		กลยุทธ์ที่ 3 การฟื้นฟูสมดุลของการท่องเที่ยว	- โครงการบริหารจัดการน้ำจากจังหวัดใกล้เคียง ใน 3 อำเภอ
เพิ่มรายได้จากการเข้าชม	1,000,000 บาทต่อปี				
ตัวชี้วัด					
				- โครงการอนุรักษ์นกชายทะเล ที่ตำบลบางแก้ว เมือง เพื่อเป็นการอนุรักษ์พันธุ์นกที่ใกล้สูญพันธุ์	

ตาราง 31 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	คำเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
<u>ยุทธศาสตร์ที่ 1 (ต่อ)</u>	<u>ตัวชี้วัด</u>		<u>กลยุทธ์ที่ 4</u>	
	ตัวชี้วัด		การเสริมสร้างความสัมพันธ์ของชุมชนในท้องถิ่นในการดูแลและจัดการแหล่งท่องเที่ยว	- โครงการสร้างศูนย์ฝึกอบรมภาคเอกชนท้องถิ่นให้ประชาชนและนักเรียน ตามโรงเรียนทั้ง 3 อำเภอ ในจังหวัดสมุทรสงครามในการบริการนักท่องเที่ยว
	ตัวชี้วัด			- โครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนาฝีมือหนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล (OTOP) โดยกลุ่มอาชีพสตรีคลองเขิน อ.เมือง
	ตัวชี้วัด	เพิ่มรายได้จากผลิตภัณฑ์ OTOP		- โครงการส่งเสริมปลูกไม้เศรษฐกิจที่ตำบลยี่สาร เพื่อเป็นการส่งเสริมรายได้ ลดการบุกรุกทำลายป่า
<u>ยุทธศาสตร์ที่ 2</u>	<u>ตัวชี้วัด</u>		<u>กลยุทธ์ที่ 1</u>	
ปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด เมืองบุคคลสำคัญ	ตัวชี้วัด	โครงการพัฒนาเยาวชน เพื่อฟื้นฟูวัฒนธรรมพื้นบ้าน	การปลูกจิตสำนึก ให้รักและสนับสนุน ความเจริญของถิ่นกำเนิด	- จัดตั้งชมรม ร่วมกับชุมชนในอำเภอบางคนที จัดทำเกี่ยวกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมเพื่อการศึกษา การทำมะม่วงนอกฤดู
	ตัวชี้วัด	โครงการณรงค์ให้ประชาชนและหน่วยงานภาครัฐ สร้างความปลอดภัยบนท้องถนน		- โครงการจัดตั้งพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ย่าเภอเมือง
	ตัวชี้วัด	โครงการณรงค์ให้ประชาชนและหน่วยงานภาครัฐ สร้างความปลอดภัยบนท้องถนน	<u>กลยุทธ์ที่ 2</u>	
	โครงการณรงค์ให้ประชาชนและหน่วยงานภาครัฐ สร้างความปลอดภัยบนท้องถนน	2 ครั้งต่อปี	การส่งเสริมให้เป็นเมืองน่าอยู่และความมั่นคงปลอดภัยของประชาชน	- โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ค่ายบางกุ้ง - วัดกุฎีราษฎร์ปฏิทอง

ตาราง 31 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	คำเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
ยุทธศาสตร์ที่ 2 (ต่อ)	ตัวชี้วัด			
	ตัวชี้วัด	ศูนย์บริการแพทย์อาสา	ทุกเทศบาลที่มีในจังหวัด	
	ตัวชี้วัด	นักท่องเที่ยว		
	ตัวชี้วัด	เอกสารด้าน	จำนวน 2,000 เล่ม	กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมให้เป็นศูนย์กลางการพัฒนา ดนตรีไทยแห่งชาติ
	ตัวชี้วัด	ศิลปะวัฒนธรรม และแหล่งเรียนรู้ให้แก่ ประชาชน		
	ตัวชี้วัด	นักเรียน และนักท่องเที่ยว		
	ตัวชี้วัด	ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์		
	ตัวชี้วัด	ดนตรีไทย เผยแพร่แก่	จัดการประกวดดนตรีไทย ภายใน จังหวัด 1 ครั้งต่อปี	
	ตัวชี้วัด	จังหวัด		
	ตัวชี้วัด	แหล่งความรู้ให้แก่เยาวชน		
	ตัวชี้วัด	และประชาชนให้ศึกษา		
	ตัวชี้วัด	ค้นคว้าใช้ประโยชน์อย่าง		
ตัวชี้วัด	คุ้มค่า			
				- โครงการรณรงค์โรงเรียนสีขาว (ปลอดภัยดี) ร่วมกับโรงงานในจังหวัดสมุทรสงคราม
				- โครงการจัดตั้งศูนย์แพทย์อาสาที่อุทยาน ร 2 ในช่วงเทศกาลสำคัญ
				- จัดตั้งศูนย์อนุรักษ์ดนตรีไทยที่บ้านดนตรี อัมพวา
				- โครงการจัดงานแข่งขันดนตรีไทยเยาวชน ประจำปี
				- โครงการสร้างศูนย์วิจัยดนตรีไทยแห่งชาติ หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง)

ตาราง 31 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
ยุทธศาสตร์ที่ 2 (ต่อ)	ตัวชี้วัด		กลยุทธ์ที่ 4	- โครงการจัดตั้งกลุ่มแม่บ้านเกิดไทยโฮมสเตย์ ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีงานทำ เพิ่ม รายได้เพื่อ แก้ไขปัญหาความยากจน
ยุทธศาสตร์ที่ 3	ตัวชี้วัด 1	มีตลาดกลาง จำหน่าย 1 แห่งต่อปี	กลยุทธ์ที่ 1	- โครงการจัดทำ website ประชาสัมพันธ์งาน เทศกาลประจำปี เช่น เทศกาลกินปลาภูเขา งานลีนซ์ ของดีแม่กลอง
เป็นเมืองอาหารทาง ทะเลและผลไม้ปลอด สารพิษที่ได้มาตรฐาน	สินค้า เกษตร ประมง		ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ และการตลาด	- โครงการจัดตั้งศูนย์กลางทางการเกษตร และประมง เป็นการซื้อขายสินค้าที่ ค บางจะเกร็ง อ เมือง
	เกษตรกรได้รับการอบรม	ฐานข้อมูลจัดเก็บใน พ ศ		
	ให้ความรู้ การปลูกพืชตาม	2547 127 ราย		
	หลักการจัดการสุขภาพ			
	อนามัย		กลยุทธ์ที่ 2	- โครงการจัดตั้งศูนย์การตรวจสอบคุณภาพ
	ตัวชี้วัด 3		การควบคุมและยกระดับการผลิตผัก และผลไม้ปลอดสารพิษ	สารพิษตกค้างจากผลผลิตทางการเกษตรเพื่อ สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค
	ประชาชนมีความรู้ และ	ฐานข้อมูลเริ่มจัดเก็บ พ ศ		
	พฤติกรรมที่ถูกต้องในการ	2547 ร้อยละ 80 ต่อปี		
	เลือกซื้ออาหาร			
	ตัวชี้วัด 4		กลยุทธ์ที่ 3	- โครงการส่งเสริมผลิตสินค้าเกษตรที่ได้มาตรฐาน และปลอดภัย เช่น กลุ่มส้มโอพันธุ์ขาวใหญ่
	ผลไม้ส้มโอไม่มีสารตกค้าง	2,500 ไร่ต่อปี	พัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารให้ ปลอดภัยตามกระแสความต้องการ	- โครงการจัดตั้งศูนย์บริการถ่ายทอดเทคโนโลยี ทางด้านการเกษตรทั้ง 3 อำเภอ
	ตัวชี้วัด		ของตลาดเมืองไทย	

ตาราง 31 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
ยุทธศาสตร์ที่ 3 (ต่อ)	ตัวชี้วัด			- จัดตั้งศูนย์ผลิตภัณฑ์ OTOP ประจำอำเภอ
	ตัวชี้วัด			- โครงการคัดเลือกผลิตภัณฑ์หนึ่งผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล
ยุทธศาสตร์ที่ 4	ตัวชี้วัด		กลยุทธ์ที่ 1	- โครงการจัดตั้งชมรมอนุรักษ์แม่น้ำ-ลำคลองที่ยั่งยืน
การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศ 3 น้ำ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติป่าชายเลนอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน	คุณภาพระบบนิเวศ 3 น้ำ เพิ่มขึ้น	ร้อยละ 50 ต่อปี	การฟื้นฟูระบบนิเวศ 3 น้ำ	อำเภอบางคนที
	ตัวชี้วัด			- โครงการจัดอบรมความรู้เรื่องเกษตรอินทรีย์ที่อำเภอบางคนที
	ตัวชี้วัด		กลยุทธ์ที่ 2	- จัดตั้งศูนย์ศึกษาธรรมชาติป่าชายเลนที่บริเวณชายฝั่งทะเล ตำบลคลองโคกนาค เพื่อเป็นแหล่งศึกษาต้นควัวิจัยด้านธรรมชาติวิทยาของระบบนิเวศป่าชายเลน
	เพิ่มจำนวนพื้นที่ป่าชายเลนให้มีปริมาณเพิ่มขึ้น ร้อยละ 20 ของป่าชายเลนทั้งหมด 2,291 ไร่	การปลูกป่าปีละ 1 ครั้ง	แนวทางการอนุรักษ์ป่าชายเลน	
	ตัวชี้วัด			- โครงการรณรงค์ทำป่าชายเลน สร้างจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงคราม ที่ อ เมือง

ตาราง 31 (ต่อ)

ประเด็นยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	คำเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ
ยุทธศาสตร์ที่ 4 (ต่อ)	ตัวชี้วัด ปลูกฝังให้เยาวชน ประชาชน นักท่องเที่ยว ไม่ ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ	คำเป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการ - โครงการฟื้นฟูปลูกป่าชายเลนทดแทนบริเวณ ชายฝั่งทะเล ตำบลคลองโคน อำเภอเมือง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาเรื่อง การเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดสมุทรสงคราม ภายใต้การมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐและประชาชนครั้งนี้ เพื่อทราบผลการวิจัยว่า ได้ตอบรับกับความมุ่งหมายของการวิจัย ความสำคัญของการวิจัย และประโยชน์ในการวิจัยที่กล่าวไว้ในบทที่ 1

ความมุ่งหมายของการวิจัย

- 1) เพื่อสำรวจแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม
- 2) เพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ภายนอก ปัญหา อุปสรรค
- 3) เพื่อเสนอแนวทางในการสร้างแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

ความสำคัญของการวิจัย

เมื่อได้ผลข้อมูลที่ได้จากการทำตามความมุ่งหมายมาวิเคราะห์สรุปผลแล้ว สิ่งที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ คือ

- 1) ทราบผลการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม
- 2) ทราบผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ภายใน ภายนอก ปัญหา อุปสรรค
- 3) ทราบแนวทางในการสร้างแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

ผลประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

ผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดหวังว่าจะได้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องในการวางแผนทั้งระยะสั้นและระยะยาวในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงคราม

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ตอบแบบสอบถามจากประชากรใน 3 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภออัมพวา อำเภอบางคนที โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรภาครัฐ 100 คน ผู้ประกอบการ 100 คน ประชาชน 100 คน และนักท่องเที่ยว 100 คน รวม 400 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร Yamane มีระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 0.10 แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 บุคลากรภาครัฐ ผู้ประกอบการ ประชาชน แยกคำถามออกเป็น 6 ส่วน

ส่วนที่ 2 นักท่องเที่ยว แยกคำถามออกเป็น 8 ส่วน

การเก็บข้อมูลเป็นเวลา 7 วัน ช่วงเดือนสิงหาคม – กันยายน ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย สถิติที่ใช้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ การกระจายร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การเสนอแนวทางการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสมุทรสงคราม ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาครัฐและประชาชน ได้แหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจน่าสนใจในจังหวัดสมุทรสงครามจากการสำรวจดังนี้

1) สรุปผลการสำรวจแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจดังนี้

1 แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอเมือง

1 1 นาเกลือ ในเขตตำบลกาทรง-นาโคก-บ้านบ่อ-บางโหนด จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นแหล่งผลิตเกลือทะเลที่อุดมไปด้วยธาตุไอโอดีน

1 2 ดอนหอยหลอด เป็นสันดอนที่เกิดจากการตกตะกอนของดินปนทราย พัดมาพร้อมกับบริเวณปากแม่น้ำเวลาน้ำลงจะเห็นสันดอน 3 ดอน ที่หมู่บ้านจู้ณี ตำบลบางจะเกร็ง และบริเวณชายหาดบ้านบางบ่อ ต.บางแก้ว

1 3 ศาลกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ (เสด็จเตี่ย) ตั้งอยู่บริเวณ ตำบลบางจะเกร็ง อำเภอเมืองเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของชาวประมง ในจังหวัดสมุทรสงคราม และนักท่องเที่ยว

1 4 วัดศรัทธาธรรม(วัดมอญ) โบสถ์ปิดทองฝังมุก (ทั้งหลัง) หนึ่งเดียวในสยาม ตั้งอยู่หมู่ 5ตำบลบางจะเกร็ง อำเภอเมืองจังหวัดสมุทรสงคราม

1 5 วัดเพชรสมุทรวรวิหาร (วัดบ้านแหลม) ตั้งอยู่ในอำเภอเมือง บริเวณถนนเพชรสมุท

1 6 ตลาดร่มหุบ ตั้งอยู่อำเภอเมืองใกล้วัดเพชรสมุทรวรวิหารเป็นแนวยาวตามรางรถไฟ ตั้งแต่เช้ามีด – จนถึงบ่าย ๆ

2 แหล่งท่องเที่ยวในอำเภออัมพวา

2 1 วัดจุฬามณี ตั้งอยู่ริมฝั่งคลองอัมพวากับคลองผีหลอก เดิมเป็นนิเวศสถานของพระชนก-ชนนีในสมเด็จพระศรีสุริเยนทราธิบดี พระบรมราชินีในรัชการที่ 2

2 2 วัดบางกะพ้อม ตั้งอยู่ตำบลบางกะพ้อม อำเภออัมพวาสร้างขึ้นในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปราบ

2 3 ตลาดน้ำยามเย็น เป็นตลาดริมคลอง ตั้งอยู่ใกล้วัดอัมพวันเจติยาราม มีทุกวันศุกร์-เสาร์และอาทิตย์ในช่วงเย็น ตั้งแต่เวลา 12 00-20 00 น

24 วัดอัมพวันเจติยาราม ติดกับอุทยานฯ 2 เป็นวัดของตระกูลราชินิกุลบางช้าง ปัจจุบันเป็นอารามหลวงชั้นโท นอกจากนี้มีพระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยประดิษฐาน

25 อุทยานพระบรมราชานุสรณ์ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ตั้งอยู่ในอำเภออัมพวาเป็นสถานที่พระราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย

26 วัดเขายี่สาร ตั้งอยู่ในเขตตำบลยี่สาร อำเภออัมพวา ตั้งอยู่บนเนินเขาที่ก่อตัวจากหินตะกอน ในสมัยสุโขทัยตอนปลาย

27 วัดภุมรินทร์กุฎีทอง ตั้งอยู่ริมแม่น้ำแม่กลองตรงปากคลองประชาชื่นฝั่งตะวันตก ตำบลสวนหลวง อำเภออัมพวา เป็นสถานที่เก็บรวบรวมโบราณวัตถุล้ำค่าสมควรแก่การศึกษาและอนุรักษ์

28 บ้านเบญจรงค์ ริมถนนสายสมุทรสงคราม-บ้านแพ เป็นบ้านที่จัดไว้สำหรับให้นักท่องเที่ยวและชมการสาธิตการเขียนลายเบญจรงค์

3 แหล่งท่องเที่ยวในอำเภอบางคนที

31 อาสนวิหารพระแม่บังเกิดตั้งอยู่ใกล้ปากคลองบางนกแขวก หมู่ที่ 7 ตำบลบางนกแขวก อำเภอบางคนที เป็นโบสถ์เก่าแก่อายุกว่าร้อยปี

32 ค่ายบางกุ้ง ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 ตำบลบางกุ้ง อำเภอบางคนทีแนวกำแพงจำลองสร้างไว้เพื่อเป็นอนุสรณ์จากการสู้รบเป็นค่ายทหารเรือที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์

33 วัดเจริญสุขารามวรวิหาร ตั้งอยู่ตำบลบางนกแขวก ห่างจากตัวเมืองประมาณ 5 กิโลเมตร

34 เตาดาล การทำสวนมะพร้าวซึ่งเป็นอาชีพหลักของคนแม่กลองสามารถแวะชมได้ที่เตาหวาน เตาดาลดี-เตาทวี เตากาหลง และเตาไทยเดิม

2) สรุปผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ภายนอก ปัญหา อุปสรรค ในจังหวัดสมุทรสงคราม

ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ภายนอก ปัญหา อุปสรรค ในจังหวัดสมุทรสงคราม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน จากแบบสอบถามของประชากร 4 กลุ่ม ตัวอย่างตามตารางที่ 5 – 9 หน้า 65 – 79 ดังที่กล่าวมาแล้ว ดังนี้

2 1) การตรวจสอบทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว

ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว ทางธรรมชาติ ในจังหวัดสมุทรสงครามที่น่าท่องเที่ยวมากที่สุด คือ ดอนหอยหลอด เป็นอันดับหนึ่ง ส่วนการเล่นเรือชมหิงห้อยมีความสำคัญเป็นอันดับสอง การเที่ยวชมสวนผลไม้ และการศึกษาป่าชายเลนเป็นอันดับสาม จะเห็นได้ว่าแหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เกิดจากธรรมชาติที่แท้จริง และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น

ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว ทางด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ในจังหวัดสมุทรสงครามที่นักท่องเที่ยวมากที่สุด คือ แหล่งท่องเที่ยวอุทยาน ร 2 มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่ง วัดเพชรสมุทรวรวิหารเป็นอันดับสอง และศาลกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ เป็นอันดับสาม

ทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว ด้านเทศกาลงานประเพณีที่สำคัญ งานมนัสการหลวงพ่อบ้านแหลม เป็นอันดับหนึ่ง งานเทศกาลลิ้นจี่ของดีแม่กลองเป็นอันดับสอง งานเทศกาลกินปลาทุเป็นอันดับสาม สรุปได้ว่าทรัพยากรที่โดดเด่นเกี่ยวกับประเพณี ศาสนา และการบริโภคเป็นจุดเด่น สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว

ทรัพยากร ด้านกิจกรรม คือ การนั่งเรือชมวิถีชีวิตริมแม่น้ำแม่กลองเป็นอันดับหนึ่ง ชมตลาดน้ำยามเย็นเป็นอันดับสอง วิถีปาดตาล และการทำน้ำตาลมะพร้าวเป็นอันดับสาม จะเห็นได้ว่า การทำมาหากินของชาวบ้านในท้องถิ่นเป็นกิจกรรมที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว ซึ่งนำมาเป็นทรัพยากรการท่องเที่ยวได้เช่นกัน

ทรัพยากร ด้านการบริการท่องเที่ยว ที่เหมาะสม และเป็นที่ยังพอใจของนักท่องเที่ยว ป้ายบอกทิศทาง ระบบสื่อความหมาย และสถานที่ท่องเที่ยวเป็นอันดับหนึ่ง การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด ภัตตาคาร อาหาร เครื่องดื่ม และแหล่งซื้อสินค้าเป็นอันดับสอง ระบบสาธารณูปโภคเป็นอันดับสาม สรุปได้ว่า การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเป็นหัวใจสำคัญของการบริการจัดการ ส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกก็มีความสำคัญเช่นกัน และยังเป็นช่องทางกระจายรายได้ให้แก่ชุมชนอีกด้วย

2 2) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน ภายนอก ปัญหา อุปสรรค ตามตาราง 10 – 13 หน้า 80 – 93 ดังที่กล่าวมาแล้ว ดังนี้

จุดแข็ง ของจังหวัดสมุทรสงครามคือ เป็นเมืองที่ใกล้กรุงเทพฯ มีสภาพแวดล้อมที่ดี มีเรื่องราวทางวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวมาก เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และเป็นเมืองสุดยอดอาหารทะเล

จุดอ่อน ของจังหวัดสมุทรสงคราม คือ ขาดการวางแผนแบบบูรณาการ ขาดการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาด และมีการสูญเสียป่าชายเลน

โอกาส ของจังหวัดสมุทรสงคราม คือ พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงเกษตร พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวพำนักระยะยาว พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอาหารทะเล

อุปสรรค ของจังหวัดสมุทรสงคราม คือ มลภาวะทางน้ำจากจังหวัดใกล้เคียง ขาดความสอดคล้องการเชื่อมโยงการคมนาคมระดับภูมิภาค และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำไม่สอดคล้องกับระบบนิเวศ 3 น้ำ

3 สรุปผลการเสนอแนวทางในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม จากความคิดเห็นของประชากรทั้ง 4 กลุ่ม ตามตารางที่ 14 – 17 หน้า 94 – 113 ดังที่กล่าวมาแล้ว ข้างต้นได้วิสัยทัศน์และประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

วิสัยทัศน์ของจังหวัดสมุทรสงคราม

- 1 พัฒนาเป็นศูนย์กลางพักผ่อนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงเกษตร
- 2 ประชาชนรักถิ่นกำเนิดเมืองบุคคลสำคัญ
- 3 เป็นเมืองอาหารทะเลและผลไม้ปลอดสารพิษ
- 4 ดำรงไว้เป็นเมืองระบบนิเวศ 3 น้ำใช้ทรัพยากรป่าชายเลนอย่างยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดสมุทรสงคราม

- 1 ส่งเสริมเป็นศูนย์กลางพักผ่อนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงเกษตร
- 2 ปลุกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดรักถิ่นกำเนิดเมืองบุคคลสำคัญ
- 3 สนับสนุนให้เป็นเมืองอาหารทะเลและผลไม้ปลอดสารพิษ
- 4 โดยมีหลักการจะดำรงรักษาความเป็นเมืองระบบนิเวศ 3 น้ำ ใช้ทรัพยากรอย่าง

คุ้มค่าและยั่งยืน

การอภิปรายผล

ในการวิจัยเรื่อง การเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในจังหวัดสมุทรสงคราม ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาครัฐและประชาชน เป็นการนำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม ปี 2547-2548 มาเป็นข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ การวางแผนพัฒนาจังหวัดจะวางแผนในภาพรวมและจะคำนึงถึงรายได้เป็นหลัก แต่การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืนในจังหวัดสมุทรสงคราม ตามกระบวนการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (2548 เอกสารประกอบการบรรยายโครงการสัมมนาเรื่องการวางแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัดระนอง) เมื่อนำแผนพัฒนาจังหวัดสมุทรสงครามมาเปรียบเทียบกับแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาครัฐและประชาชนแล้วไม่ได้มีความแตกต่างกันมากนัก เนื่องจากทางจังหวัดได้ทำแผนยุทธศาสตร์ที่ดีและครอบคลุมทุกภาคส่วนของจังหวัด จากเดิมปี 2547 และเพิ่มเติมให้สมบูรณ์มากขึ้นในปี 2548 และมีความคล้ายคลึงกัน ผู้วิจัยได้จัดไว้ในหมวดเดียวกัน จะต่างกันอยู่บ้างในด้านลำดับความสำคัญก่อนหลัง

ตารางเปรียบเทียบวิสัยทัศน์ของจังหวัดสมุทรสงครามปี พ.ศ. 2548 (เดิม) กับวิสัยทัศน์ใหม่ที่ทางผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าภายใต้การตอบแบบสอบถามของประชากรกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่มตามลำดับความสำคัญ ตามตาราง 14 หน้า 94 ดังที่กล่าวมาแล้ว ดังนี้

วิสัยทัศน์ (เดิม) ของจังหวัดสมุทรสงคราม	วิสัยทัศน์ (ใหม่) จากการตอบแบบสอบถาม ทั้ง 4 กลุ่ม
เป็นเมืองอาหารทะเล และผลไม้ปลอดสารพิษ ศูนย์กลางพักผ่อนการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทางลำคลองระดับชาติ ดินแดนแห่งประชาชน รักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม อันดี	พัฒนาเป็นศูนย์พักผ่อนการท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์และเชิงเกษตร ประชาชนรักถิ่นกำเนิด เมืองบุคคลสำคัญเป็นเมืองอาหารทะเลและ ผลไม้ปลอดสารพิษ ดำรงไว้เป็นเมืองระบบ นิเวศ 3 น้ำ ใช้ทรัพยากรปราชายเลนอย่างคุ้มค่า และยั่งยืน

ตารางเปรียบเทียบประเด็นยุทธศาสตร์ ปี พ.ศ. 2548 (เดิม) ประเด็นยุทธศาสตร์ (ใหม่)
จากแบบสอบถามของประชากรกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม ตามลำดับความสำคัญ ตามตาราง 15 หน้า 97
ดังที่กล่าวมาแล้ว ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาและ ส่งเสริมให้เป็นเมืองอาหารทะเลและผลไม้ ปลอดสารพิษ	ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาให้จังหวัดเป็น ศูนย์กลางการพักผ่อนและการท่องเที่ยวเชิง อนุรักษ์ วิถีชีวิตริมน้ำและเชิงเกษตร
กลยุทธ์ในการพัฒนา 1 พัฒนาและยกระดับการแปรรูปผลผลิตการ ประมงและเกษตร 2 พัฒนาเกษตร/กลุ่มเกษตรกรได้สามารถเป็น ผู้ประกอบการ SME 3 ควบคุมและยกระดับภาคประมงให้ได้ มาตรฐานและปลอดภัยจากสารพิษ 4 ควบคุมและยกระดับการผลิตผัก/ผลไม้ ปลอดสารพิษ 5 พัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารให้ปลอดภัย ตามกระแสความต้องการของตลาดเมือง 6 ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์ 7 ส่งเสริมศักยภาพของการให้บริการข้อมูล ข่าวสารที่ทันสมัยต่อผู้ผลิต/ผู้บริโภค 8 ควบคุมและยกระดับอาหารสดให้ได้ มาตรฐานปลอดภัยจากสารปนเปื้อน 6 ชนิด 9 ควบคุมและยกระดับสถานที่ผลิตอาหาร	กลยุทธ์ในการพัฒนา 1 ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การ ท่องเที่ยว 2 การพัฒนาการท่องเที่ยวทางลำคลอง 3 การฟื้นฟูสมดุลของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ 4 การเสริมสร้างความสัมพันธ์ของชุมชนใน ท้องถิ่น ในการดูแลและจัดการแหล่ง ท่องเที่ยว

<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาและส่งเสริมให้เป็นเมืองอาหารทะเลและผลไม้ปลอดภัย</p>	<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการพักผ่อนและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ วิถีชีวิตริมน้ำและเชิงเกษตร</p>
<p>แปรรูป 54 ประเภท ให้ได้มาตรฐานผ่านเกณฑ์ GMP</p> <p>10 ควบคุมและยกระดับร้านอาหาร แผงลอย ให้ได้มาตรฐานผ่านเกณฑ์</p>	

<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและส่งเสริมจังหวัดให้เป็นศูนย์กลางการพักผ่อนและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทางลำคลอง</p>	<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด เมืองบุคคลสำคัญ</p>
<p>กลยุทธ์ในการพัฒนา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1 พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางลำคลอง 2 ส่งเสริมการตลาด และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว 3 เพิ่มขีดความสามารถของภาคบริการ และ 4 องค์กรชุมชน เครือข่ายเพื่อส่งเสริมการจ้างงาน และเพิ่มรายได้ 5 กำหนดผังเมือง โดยกำหนด และควบคุมประเภทและพื้นที่ของโรงงานอุตสาหกรรม 6 ห้ามประกอบธุรกิจและกิจกรรมบางประเภทไม่ให้เกิดขึ้นในจังหวัด เช่น แพอาหาร เคาลอย น้ำ สกูดเดอร์ 7 เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และท้องถิ่น ในการดูแลและจัดการฐานทรัพยากรทางการท่องเที่ยว 	<p>กลยุทธ์ในการพัฒนา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1 การปลูกจิตสำนึกให้รักและสนับสนุนความเจริญของถิ่นกำเนิด 2 ส่งเสริมให้เป็นเมืองน่าอยู่และความมั่นคงปลอดภัยของประชาชน 3 ส่งเสริมให้เป็นศูนย์กลางการพัฒนาดนตรีไทยแห่งชาติ 4 ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีงานทำ เพิ่มรายได้ เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน

<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดรักถิ่น กำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมที่ดี</p>	<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 เป็นเมืองอาหารทางทะเลและผลไม้ปลอดสารพิษที่ได้มาตรฐาน</p>
<p>กลยุทธ์ในการพัฒนา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1 การปลูกจิตสำนึกให้รักและสนับสนุนความเจริญของถิ่นกำเนิด 2 การส่งเสริมการพึ่งพากันระหว่างภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ประมง และแรงงาน 3 ส่งเสริมการมีงานทำ เพิ่มรายได้ และการแก้ไขปัญหาความยากจน 4 การส่งเสริมความเป็นเมืองน่าอยู่และมั่นคงปลอดภัยของประชาชน 5 การพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP 	<p>กลยุทธ์ในการพัฒนา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1 ส่งเสริมประชาสัมพันธ์และการตลาด 2 ควบคุมและยกระดับการผลิตผักและผลไม้ปลอดสารพิษ 3 พัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารให้ปลอดภัยตามกระแสความต้องการของตลาดเมืองไทย
	<p>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศน์ 3 น้ำ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ป่าชายเลนอย่างคุ้มค่าและยั่งยืน</p> <p>กลยุทธ์ในการพัฒนา</p> <ol style="list-style-type: none"> 1 พื้นฟูระบบนิเวศน์ 3 น้ำ 2 แนวทางอนุรักษ์ป่าชายเลน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

- 1) ควรมีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงเกษตรอย่างต่อเนื่อง ทั้งทางสื่อวิทยุ สิ่งพิมพ์ Internet
- 2) ควรจัดให้มีงาน Event อย่างต่อเนื่อง โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในจังหวัด เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว เช่น งานวันลันจี่ของดีแม่กลอง
- 3) วางหน่วยงานภาครัฐและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวควรให้ความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว มีมาตรการควบคุม การบริการเช่าเรือ ราคาสินค้าไม่ให้ขายเกินราคา เป็นการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว และเป็นการไม่สร้างความประทับใจให้นักท่องเที่ยว และยังเป็นผลเสียต่อการท่องเที่ยวอีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในด้านทรัพยากรแหล่งท่องเที่ยว การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และการสร้างแผนในการพัฒนา แต่ไม่ครอบคลุมไปถึงส่วนการประเมินสิ่งแวดล้อม ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรจะทำการประเมินสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการท่องเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ รวมทั้งแม่น้ำ ของเสียจากโรงงาน ตลอดจนจนขยะที่เกิดจากนักท่องเที่ยว ด้วยความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

2) การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่ได้มุ่งเน้นทางด้านตลาด ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรจะจัดทำแผนการตลาดเชิงรุก และการดำเนินการแบบพันธมิตรกับบริษัทธุรกิจการท่องเที่ยว เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ที่ต่อเนื่อง

3) จังหวัดสมุทรสงครามเป็นจังหวัดเล็ก ประชาชนส่วนใหญ่จะทำการเกษตรเป็นหลัก เพราะฉะนั้น ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุน ทั้งด้านเทคโนโลยี ทางด้านผลิตผลทางการเกษตร เพื่อเป็นการส่งเสริมรายได้กับชุมชน นอกจากนั้น สามารถผลิตสินค้าให้เป็น OTOP เพื่อเป็นการสร้าง Brand ให้กับจังหวัด และยังเป็น การเพิ่มมูลค่าทางสินค้าอีกด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล ส่งวัฒนา (2534) *หลักการวางแผน สงขลา ภาควิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์*
- กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา (2548, ธันวาคม) *Happiness ที่ไหน ไม่สุขใจเท่าบ้าน
เรา สมุทรสงคราม กองข่าวสารการท่องเที่ยว กรุงเทพฯ ออกแบบและจัดพิมพ์ กอง
ผลิตอุปกรณ์โฆษณาฝ่ายบริการตลาด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย*
- กระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา (2547, มิถุนายน) *ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว(2547-2551)
กรุงเทพฯ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ*
- กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด (2547) *ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการ
สมุทรสงคราม สำนักงานจังหวัดสมุทรสงคราม ถ่ายเอกสาร*
- กองวิชาการ และฝึกอบรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2537) *อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
กรุงเทพฯ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย*
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2542) *การ
ดำเนินงานเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ รายงานผลการดำเนินงานชั้น
สุดท้าย พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย*
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2541) *การฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่อนุรักษ์
กรุงเทพฯ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย*
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2539) - *"นโยบายและแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
(Ecotourism) (2538-2539) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จุลสารการท่องเที่ยว 4 (6)*
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2542, มกราคม-มีนาคม) *การท่องเที่ยวเชิงนิเวศฉบับปีที่ 18 เล่ม
ที่ 1(13) จุลสารการท่องเที่ยว*
- คณะสถาปัตยกรรมจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2546, พฤษภาคม) *การประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง
กลยุทธ์ฟื้นฟูชุมชนเมืองริมน้ำ กรุงเทพฯ พิมพ์ที่บริษัท ศูนย์ถ่ายอินเตอร์ จำกัด
หน้า 61-68*
- ฉลองศรี พิมพ์สมพงศ์ (2542) *การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว กรุงเทพฯ คณะ
มนุษย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*
- ชินนาร์ ชุณหะวัณ (2544) *นโยบายธุรกิจและการบริหารเชิงกลยุทธ์ (Business Policy and
Strategic Management) พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ ศูนย์เอกสารและตำรา สถาบันราช
ภัฏสวนดุสิต*
- ชมรมอนุรักษ์หมู่บ้านท่องเที่ยวบ้านทรงไทยปลายโพงพาง (2543) *ข้อบังคับชมรมอนุรักษ์
ม ป พ*

- ชยากรณ์ ชื่นรุ่งโรจน์ (2537) การวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยว ภาควิชาการมนุษย์สัมพันธ์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ชีวิต เข้มเจริญ (2544) กระบวนการสร้างแผนการจัดการถ้ำลอดเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ บ้านถ้ำลอด อำเภอปางมะผ้า จังหวัดแม่ฮ่องสอน วิทยานิพนธ์ วท ม (วิชาเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาทรัพยากร) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล ถ่ายเอกสาร
- ชิตจันทร์ หังสสุด (2532) หลักและการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว กรุงเทพฯ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ณัฐกานต์ สุวรรณะ (2546) ความสามารถของชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณีโดย หอยหลอด ตำบลบางจะเกร็ง อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม วิทยานิพนธ์ วท ม (การวางแผนสิ่งแวดล้อมเพื่อชุมชนและชนบท) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล ถ่ายเอกสาร
- ทวีเดช ทองอ่อน (2538) การศึกษาคุณค่าสภาพแวดล้อมและชุมชนกรุงธนบุรีเพื่อการอนุรักษ์ การศึกษามหาบัณฑิต กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถ่ายเอกสาร
- ธงชัย สันติวงษ์ (2532) การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic Planning) กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิช
- ธงชัย อินทรพันธุ์ (2547) การจัดการหมู่บ้านท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านทรงไทย ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลปลายโพธิ์พาง อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม วิทยานิพนธ์ รพ ม (การบริหารทั่วไป) ชลบุรี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา ถ่ายเอกสาร
- นภาพรณ ฐานะกาญจน์, และคนอื่นๆ (2542) คู่มือพัฒนาและออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรุงเทพฯ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- นิติพงศ์ เขาวนปรีชา (2545) ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บริเวณน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี วิทยานิพนธ์ วท ม (การบริหารทรัพยากรป่าไม้) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถ่ายเอกสาร
- นิธิ เอียวศรีวงศ์ (2541 มกราคม-มีนาคม) การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จุลสารการท่องเที่ยว 17(1) 60
- บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ สถาบันดำรงราชานุภาพ สำนักปลัดกระทรวงมหาดไทย (2541) รายงานฉบับสมบูรณ์ โครงการศึกษาแนวทางการบริหารและจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่รับผิดชอบองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) และสภาตำบล (สต.) เสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2542) การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน เชียงใหม่ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- ปกรณัม ปรียากร (2530) *ทฤษฎี แนวคิด และกลยุทธ์เกี่ยวกับการพัฒนา* กรุงเทพฯ คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีและประกาศราชบัณฑิตสถาน (2543) เรื่อง การเขียนชื่อจังหวัด เขตอำเภอ และกิ่งอำเภอ และเรื่อง หลักเกณฑ์การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียง กรุงเทพฯ ราชบัณฑิตยสถาน หน้า 1
- ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ (2540) *สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา* พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ปัญญา ธีระวิริยะเลิศ (2545) *ปฏิบัติการวิจัย* กรุงเทพฯ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- ปิยะ อุทัย (2543) *การบริหารการพัฒนา* (เอกสารประกอบการสอนปริญญาโทภาคพิเศษ) กรุงเทพฯ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถ่ายเอกสาร
- ปุษุชน บุคดาหวัง (2542, ก พ) *น้ำ ฟ้ำ ป่า เขา* พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์ พี เอส พี จำกัด
- พงศศานต์ พิทักษ์มหาเกตุ (2538) *ชาวบ้านกับช่องทางประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว แนวคิดในการจัดตั้งสหกรณ์นำเที่ยวชมธรรมชาติแนวอนุรักษ์ กาญจนบุรี จำกัด (ส บ อ ก)* กรุงเทพฯ สถาบันพระปกเกล้าฯ
- พรเทพ พรพรหมินทร์ (2529) *บทบาทของเอกชนต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว* กรุงเทพฯ กองแผนงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- พวงรัตน์ เกษตรแพทย์ (2544) *การวางแผนกลยุทธ์สำหรับนักศึกษา* กรุงเทพฯ ภาควิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พิบูล ทีปะपाल (2546) *การจัดการเชิงกลยุทธ์* กรุงเทพฯ อมรการพิมพ์
- พันทิพา โฉมประดิษฐ์ (2530) *ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อแผนพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม) กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถ่ายเอกสาร*
- ภราเดช พยัฆวิเชียร (2539 เมษายน - มิถุนายน) *พัฒนาท่องเที่ยวไทยในทิศทางที่ยั่งยืน* *จุลสารการท่องเที่ยว* 15(2) 4 - 7
- ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร (2544) *สารคดีชีวิตแม่กลอง* *ชุดเรือแล่นทะเลลม* นครปฐม โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ยุวดี นิรัตน์ตระกูล (2538,กรกฎาคม-กันยายน) *"Eco-Tourism การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์"* *การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย* *จุลสารการท่องเที่ยว* 14(3)
- รัฐจวน ทองรอด (2537) *รายงานสถานการณ์การท่องเที่ยวยุคปี 2010* กรุงเทพฯ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- ราชบัณฑิตสถาน (2539) *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. 2535* กรุงเทพฯ บริษัทอักษรเจริญทัศน์จำกัด สันตัดจำกัด
- รำไพพรรณ แก้วสุริยะ (2544) *นโยบายด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแห่งชาติ* (เอกสารประกอบ

- การสอนนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ) กรุงเทพฯ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วรรณพร วณิชชานุกร (2540) Ecotourism นิเวศท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรุงเทพฯ
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และคนอื่นๆ (2546) การวางแผนกลยุทธ์ ศิลปะการกำหนดแผนองค์การสู่
ความเป็นเลิศ พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ อินโนกราฟฟิกส์
- ศศิอาภา ประสพทรัพย์ (2539) การมีส่วนร่วมของเยาวชนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ผ่านการอบรมโครงการผู้นำเยาวชนเพื่อการอนุรักษ์พิทักษ์ท่องเที่ยว
ไทย ปริญญาโท (ศิลปศาสตร์) กรุงเทพฯ สถาบันจัดพัฒนาบริหารศาสตร์
ถ่ายเอกสาร
- ศุภย์วิชัย ปาไม้ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2538) โครงการศึกษาการท่องเที่ยว
เพื่อรักษาระบบนิเวศ กรณีภาคใต้ กรุงเทพฯ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- คันสนีย์ ดันดิวิท (2538) รายงานการวิจัยเรื่อง การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษาการมีส่วนร่วม
ของชุมชนเกาะล้านต่อท้องถิ่น ปทุมธานี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สมชาย สนั่นเมือง (2541) ชุมชนท้องถิ่นกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวกรุงเทพฯ
กองวิชาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- สถาบันดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย (2543) การมีส่วนร่วมของชุมชน
ท้องถิ่นในการบริการจัดการด้านท่องเที่ยวเชิงนิเวศปี 2543 กรุงเทพฯ เอล พี เพรส,
หน้า 115-122
- สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (2548) โครงการสัมมนาเพื่อการวางแผน
ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบบูรณาการอย่างยั่งยืนในจังหวัด
ระนอง กรุงเทพฯ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย (2539) โครงการศึกษาเพื่อจัดทำแผนแม่บทพัฒนาการ
ท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (2540) รายงานขั้นสุดท้าย การ
ดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรุงเทพฯ การท่องเที่ยวแห่ง
ประเทศไทย
- สุพจน์ ทรายแก้ว (2545) การจัดการภาครัฐแนวใหม่ *New Public Management NPM*
พิมพ์ครั้งที่ 2 พระนครศรีอยุธยา โรงพิมพ์เทียนวัฒนา
- สุพานี สฤษฎ์วานิช (2544) การบริหารกลยุทธ์ แนวคิดและทฤษฎี กรุงเทพฯ โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สุรเชษฐ์ เชษฐมาส (2544) การจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (เอกสารการสอนนิสิตปริญญาโท)
เสถียร เหลืองอร่าม (2517) การจัดการองค์กรและวิธีปฏิบัติงาน กรุงเทพฯ แพร์พิทยา

- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2546) รายงานสรุปผลการประชุมประจำปี 2546 ของ สศช เรื่อง การพัฒนาที่ยั่งยืน กรุงเทพฯ สำนักงานฯ
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2547) รายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ โครงการพัฒนาดัชนีชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศไทย กรุงเทพฯ สำนักงานฯ
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2548) ออนไลน์
- สำนักงานจังหวัดสมุทรสงคราม (2548) ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแบบบูรณาการประจำปี 2547 สมุทรสงคราม สำนักงานฯ ถ่ายเอกสาร ภาคพิเศษ) กรุงเทพฯ คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- อภิรักษ์ บัวหนักดี (2542, 3 ตุลาคม) ชมชีวิตพื้นบ้านสยาม ณ ลุ่มน้ำแห่งราชินี อนุสาร อสท 40(3) 68-78
- อภิรมย์ พรหมจรรยา, และคนอื่นๆ (2543) การพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อชุมชน กรณีศึกษา ชุมชนเกาะยาวน้อย จังหวัดพังงา สงขลา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- Ceballos-Lascurain, Hector (1988) *The Future of Ecotourism* Mexico Journal 17(1) 13-14
- GLOBE '90 (1990) *An Action Strategy for Sustainable Tourism* Ottawa Tourism Canada
- Goetsch, David L & Davis, Stanley B (1997) *Quality management Introduction to total quality management for production, processing, and services* Upper Saddle River New Jersey Prentice Hall
- McIntosh, Robert W, & Goeldner, Charless R (1986) *Tourism Principle Practice Philosophies* 5nd ed New York John Wiley & Sons, Inc
- World Tourism Organization (1997) *Tourism 2020 Vision* Madrid WTO
- Yamane, Taro (1967) *Statistics, An Introductory Analysis* N Y Harper and Row,

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร 5731
 ที่ ศธ 0519 12/4945 วันที่ 30 มิถุนายน 2548
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการสำนักคอมพิวเตอร์

เนื่องด้วย นางรัตติยา ตีตานนท์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผน และการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การเสนอแนวทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดสมุทรสงครามภายใต้การมีส่วนร่วมของภาครัฐและประชาชน" โดยมีอาจารย์สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ อรรถพร โพธิสุข เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน กรณีศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชิญให้ นางรัตติยา ตีตานนท์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญศิริ จีระเชชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519 12/ 4945

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

30 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางรัตติยา คีตานนท์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผน และการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การเสนอแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดสมุทรสงคราม ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาครัฐและประชาชน" โดยมี อาจารย์ สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ ปัญญา ชีระวิทย์เลิศ ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิจัย เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน กรณีศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางรัตติยา คีตานนท์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จิระเชษฐกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 09-5009328

ที่ ศธ 0519 12/ 4945

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

30 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองศาสตราจารย์พยอม ธรรมบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางรัตติยา คีตานนท์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการวางแผน และการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง "การเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของจังหวัดสมุทรสงคราม ภายใต้การมีส่วนร่วมของภาครัฐและประชาชน" โดยมี อาจารย์ สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน กรณีศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางรัตติยา คีตานนท์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จิระเดชากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์มือถือ 09-5009328

ภาคผนวก ข.

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

รายชื่อ

- 1 รองศาสตราจารย์ ดร พยอม ธรรมบุตร
- 2 ดร อรรณพ โพธิสุข
- 3 ดร ปัญญา วีระวิทยเลิศ

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ด้านการท่องเที่ยว
อาจารย์ประจำ สำนักคอมพิวเตอร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ประจำ ภาควิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามบุคลากรภาครัฐ ประชาชน และผู้ประกอบการ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผน
ยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน ในจังหวัดสมุทรสงคราม

แบบสอบถามภาครัฐ ประชาชน และผู้ประกอบการ เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อ
การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน ในจังหวัดสมุทรสงคราม

คำชี้แจง แบบสอบถามมีทั้งหมด 6 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป
 ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม
 ตอนที่ 3 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของจังหวัดสมุทรสงคราม
 ตอนที่ 4 ความคิดเห็นที่เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ในการพัฒนา
จังหวัดสมุทรสงคราม
 ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม
 ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาจังหวัดอย่างยั่งยืน

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความ เป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

1 เพศ

ชาย

หญิง

2 อายุ

ต่ำกว่า 15 ปี

15 – 24 ปี

25 – 34 ปี

35 – 44 ปี

45 – 54 ปี

65 ปีขึ้นไป

3 สถานภาพ

โสด

สมรส

หม้าย

หย่าร้าง

อื่นๆ

4 การศึกษา

ประถมศึกษา

มัธยมศึกษาตอนต้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย

ปวช

ปวส

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

อื่นๆ

5 อาชีพ

เกษตรกร

รับจ้าง

ค้าขาย

รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

ธุรกิจส่วนตัว

นักเรียน/นักศึกษา

ข้าราชการบำนาญ

อื่นๆ

6 รายได้

- ต่ำกว่า 5,000 บาท
 5,000 – 10,000 บาท
 10,001 – 15,000 บาท
 15,001 – 20,000 บาท
 20,001 – 25,000 บาท
 มากกว่า 25,000 บาท

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

คำชี้แจง โปรดตอบทุกข้อทุกคำถาม โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ท่านคิดว่าเหมาะสมกับคะแนนดังนี้
 มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2.1 ท่านคิดว่าแหล่งท่องเที่ยวใดเป็น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่เป็น จุดเด่น ของจังหวัดสมุทรสงครามในระดับใด

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1 ดอนหอยหลอด					
2 ป่าชายเลน					
3 หิ่งห้อย					
4 สวนผลไม้					

2.2 ท่านคิดว่าสถานที่ใดเป็น แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ที่เป็น จุดเด่น ของจังหวัดสมุทรสงครามในระดับใด

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1 วัดอัมพวันเจติยาราม (วัดอัมพวัน)					
2 อุทยานรัชกาลที่ 2					
3 ค่ายบางกุ้ง					
4 หมู่บ้านทรงไทยปลายโพรงพง					
5 อนุสาวรีย์กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์					
6 วัดเพชรสมุทรวรวิหาร (วัดบ้านแหลม)					
7 หมู่บ้านเขายี่สาร (วัดเขายี่สาร)					
8 วัดศรีทธาธรรม (วัดมอญ)					
9 วัดกุมรินทร์กุฎีทอง					
10 วัดบางกะพ้อม					
11 วัดจุฬามณี					

2.3 ทานคิดว่า งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญใด ที่เป็น จุดเด่นของจังหวัดสมุทรสงครามในระดับใด

งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญ	ระดับความคิดเห็น				
	ดีมาก	ปาน	พอ	น้อย	น้อยมาก
1 ตะวันรอนที่ดอนทรายตลอด					
2 งานลั่นจี่ของดีสมุทรสงคราม					
3 เทศกาลกินปลาทุ					
4 วันส้มโอบางใหญ่					
นมัสการและสงฆ์หลวงพ่อวัดบ้านแหลม (วัดเพชรสมุทรวรวิหาร)					
5 งานประจำปีวัดเขายี่สาร					
6 งานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย					
7 งานทิ้งกระจาดวัดเจริญสุขารามวรวิหาร					

2.4 ทานคิดว่า กิจกรรมด้านการท่องเที่ยว ชนิดใด ที่เป็น จุดเด่น ของจังหวัดสมุทรสงครามในระดับใด

กิจกรรม	ระดับความคิดเห็น				
	ดีมาก	ปาน	พอ	น้อย	น้อยมาก
1 ชมวิถีการเพาะเลี้ยง และการขยายพันธุ์สัตว์น้ำชนิดต่างๆ					
2 ดูนกป่าชายเลน					
3 ชมการสาธิตวิธีทำผลิตภัณฑ์ OTOP ,สมุนไพร					
4 ศึกษากรรมวิธีและขั้นตอนการผลิตเครื่องถ้วยเบญจรงค์					
5 นั่งเรือชมวิถีชีวิตในแม่น้ำแม่กลอง (ชมหิ่งห้อย)					
6 ศึกษาวิธีการปาดตาลและการทำน้ำตาลมะพร้าว					
7 เที่ยวชมตลาดน้ำยามเย็น					
8 ชมบ้านแมวไทย					

2 5 ทานคิดว่าบริการทางการท่องเที่ยวต่อไปนี้มีความเหมาะสมในระดับใด

บริการ	ระดับความคิดเห็น				
	ต่ำสุด	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	สูงสุด
1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว					
2 ระบบสาธารณูปโภค					
3 ที่พักรูปแบบต่างๆ					
4 ภัตตาคาร บริการอาหาร เครื่องดื่ม Shopping และสุขภาพ					
5 บริการข้อมูล และศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยว					
6 ป้ายบอกทิศทาง ระบบสื่อความหมาย และสถานที่ท่องเที่ยว					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในภายนอกของจังหวัดสมุทรสงคราม

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ บนตัวเลขแสดงระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อหัวข้อต่อไปนี้
 ความหมาย มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

3 1 ท่านคิดว่าจังหวัดสมุทรสงครามมีจุดแข็งและจุดเด่นด้านใดและระดับใด

จุดแข็งและจุดเด่นของจังหวัดสมุทรสงคราม	ระดับความคิดเห็น				
	ต่ำสุด	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	สูงสุด
1 แหล่งท่องเที่ยวเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด					
2 ทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความหลากหลาย					
3 เป็นเมืองใกล้กรุงเทพฯ ที่มีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ดี และมีวิถีชีวิตสงบเรียบง่าย					
4 การรักษาความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ					
5 เรื่องราวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของทรัพยากรการท่องเที่ยว					
6 เป็นเมืองสุดยอดอาหารทะเล					
7 มีสังคมที่หลากหลายและคนเชื้อชาติต่างๆ					

3.2 ท่านคิดว่าจังหวัดสมุทรสงครามมีจุดอ่อนที่ควรได้รับการแก้ไขในด้านใดและระดับใด

จุดอ่อนของจังหวัดสมุทรสงคราม	ระดับความคิดเห็น				
	ต่ำสุด	มาก	ปานกลาง	สูง	น้อยที่สุด
1 คมนาคม (ถนน) ทั้งภายใน และภายนอกไม่สะดวก					
2 ขาดการวางแผนด้านสังคมแบบองค์รวม					
3 ขาดแคลนน้ำอุปโภค และบริโภคที่มีคุณภาพ					
4 ขาดระบบการวางแผนแบบบูรณาการ					
5 มีการสูญเสียป่าชายเลน					
6 ขาดการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาด					
7 มีแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองผิดกฎหมาย					
8 ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม					

3.3 ท่านคิดว่าจังหวัดสมุทรสงครามมีโอกาสพัฒนาในด้านใด และระดับใด

โอกาสของจังหวัดสมุทรสงคราม	ระดับความคิดเห็น				
	ต่ำสุด	มาก	ปานกลาง	สูง	น้อยที่สุด
1 พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงเกษตร					
2 พัฒนาเป็นศูนย์การศึกษา และพัฒนาจิตใจของจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง					
3 พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Longstay) ด้านวิถีชีวิตชุมชน					
4 พัฒนาเป็นศูนย์อาหารและอุตสาหกรรมอาหารทะเลให้เป็นครัวโลก					
5 พัฒนาความเจริญ สามารถกระจายได้อย่างทั่วถึง ครอบคลุมทั้งจังหวัดเนื่องจากเป็นจังหวัดเล็ก					

3.4 ทานคิดวาทจังหวัดสมุทรสงครามมีอุปสรรคต่อการพัฒนาในด้านใด และระดับใด

อุปสรรคของจังหวัดสมุทรสงคราม	ระดับความคิดเห็น				
	ต่ำสุด	ปานกลาง	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1 มลภาวะทางน้ำจากจังหวัดใกล้เคียง					
2 ปัญหายาเสพติด และโรคติดต่อ					
3 ปัญหาแรงงานต่างด้าว					
4 ขาดความคล่องตัวของ การเชื่อมโยงคมนาคมทางภูมิภาค					
5 การบริหารจัดการทรัพยากรลุ่มน้ำไม่สอดคล้องกับระบบนิเวศ 3 น้ำ					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นที่เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม

4.1 ทานคิดวาทจังหวัดสมุทรสงครามมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัดในด้านใดและระดับใด

วิสัยทัศน์ของจังหวัดสมุทรสงคราม	ระดับความคิดเห็น				
	ต่ำสุด	ปานกลาง	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1 เป็นเมืองแห่งอาหารและผลไม้ปลอดสารพิษที่มีมาตรฐาน					
2 ศูนย์กลางการพักผ่อน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมน้ำ ลากลอง					
3 ดินแดนแห่งประชาชนรักถิ่นกำเนิด และเมืองบุคคลสำคัญ เช่น อุทยาน ร 2 แผ่นดินจีน					
4 การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศสามน้ำ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติป่าชายเลนอย่างยั่งยืน					

4.2 ทานคิดว่าข้อต่อไป่นี้ควรมีประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดสมุทรสงครามอยู่ในระดับใด

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดสมุทรสงคราม	ระดับความคิดเห็น				
	ต่ำสุด	ปานกลาง	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1 การพัฒนา และส่งเสริมจังหวัดให้เป็นเมืองอาหารทะเล และผลไม้ปลอดสารพิษที่ได้มาตรฐาน					
2 การพัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการพักผ่อน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมลาคลอง					
3 การปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันดีงาม					
4 การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศสามน้ำ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติป่าชายเลนอย่างยั่งยืน					

4.3 ทานคิดว่าข้อต่อไปมีความสำคัญต่อของจังหวัดสมุทรสงครามอยู่ในระดับใด

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดสมุทรสงคราม		ระดับความคิดเห็น				
		ต่ำสุด	ต่ำ	ปานกลาง	สูง	สูงสุด
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนา และส่งเสริมจังหวัดให้เป็นเมืองอาหารทะเล และผลไม้ปลอดสารพิษที่ได้มาตรฐาน						
ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2549					
1.1 รายได้จากผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคประมง ทุกภาคเพิ่มขึ้น ปีละ 2.5%	ร้อยละ 2.5					
1.2 รายได้จากผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคทุกภาค เพิ่มขึ้นปีละ 0.5%	ร้อยละ 0.5					
1.3 อาหารทะเล และผลไม้ปลอดสารพิษ ไม่ น้อยกว่า ร้อยละ 95 ไม่มีสารพิษตกค้าง	ร้อยละ 95					
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการพักผ่อน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมสาครลง						
ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2549					
1 นักท่องเที่ยวจากจำนวน 474,500 คน	ร้อยละ 3 จาก ประมาณการปี พ.ศ. 2547					
2 รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่ม	ร้อยละ 1.5 จาก ประมาณการปี พ.ศ. 2547					
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันดีงาม						
ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย พ.ศ. 2549					
1 ประชากรวัยแรงงานว่างงานไม่เกิน 1%	ไม่เกินร้อยละ 1 ในปี พ.ศ. 2550					
2 ชาวสมุทรสงครามพึงพอใจต่อการซื้อของ กินของใช้ที่ผลิตในจังหวัดไม่น้อยกว่าร้อยละ	ร้อยละ 80					
3 อัตราการเกิดคดีอาชญากรรมลดลง	ร้อยละ 10 จาก 1,653 คดี					
4 คราวเรือนยาจนลดลง	ร้อยละ 0 จาก 455 คราวเรือน					

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดสมุทรสงคราม		ระดับความคิดเห็น				
		ดีมาก	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศสามน้ำ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติป่าชายเลนอย่างยั่งยืน						
ตัวชี้วัด	คาเป้าหมาย พ ศ 2549					
1 คุณภาพของระบบนิเวศสามน้ำเพิ่มขึ้น 2 จำนวนพื้นที่ป่าชายเลนมีปริมาณเพิ่มขึ้น	ร้อยละ 50 ร้อยละ 20 ของ จำนวนป่าชายเลนทั้ง จังหวัด					

4.4 ท่านคิดว่าจังหวัดสมุทรสงครามควรเร่งพัฒนากลยุทธ์ให้เป็นไปตามประเด็นยุทธศาสตร์ในด้านใด และระดับใด

ประเด็นยุทธศาสตร์		ระดับความคิดเห็น				
		ดีมาก	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาและส่งเสริมจังหวัดให้เป็นเมืองอาหารทะเล และผลไม้ปลอดสารพิษที่ได้มาตรฐาน						
1 พัฒนาและยกระดับการแปรรูปผลผลิต การประมง และเกษตร						
2 พัฒนาเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรให้สามารถเป็นผู้ประกอบการ SME						
3 ควบคุมและยกระดับภาคประมงให้ได้มาตรฐาน และปลอดภัยจากสารพิษ						
4 ควบคุมและยกระดับการผลิตผัก/ผลไม้ ปลอดภัยจากสารพิษ						
5 พัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารให้ปลอดภัยตามกระแสความต้องการของตลาดเมือง						
6 ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์						
7 ส่งเสริมศักยภาพของการให้บริการข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยต่อผู้ผลิตและผู้บริโภค						
8 ควบคุมและยกระดับอาหารสดให้ได้มาตรฐานปราศจากสารปนเปื้อน						
9 ควบคุมและยกระดับสถานที่ผลิตอาหารแปรรูปให้ได้มาตรฐานผ่านเกณฑ์ GMP						
10 ควบคุมและยกระดับร้านอาหารและแผงลอยให้ได้มาตรฐานผ่านเกณฑ์						

ประเด็นยุทธศาสตร์	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
กลยุทธ์					
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการพักผ่อน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมลำคลอง					
1 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางลำคลอง 2 ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว 3 พัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของภาคบริการ และองค์กรชุมชน/เครือข่ายเพื่อส่งเสริมการจ้างงานและเพิ่มรายได้ 4 การฟื้นฟูและสร้างสมดุลของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ 5 ห้ามประกอบธุรกิจบางประเภทไม่ให้เกิดขึ้นในจังหวัด เช่น แพอาหาร เคนลอยน้ำ สกูดเตอร์ 6 เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และท้องถิ่นในการดูแลและจัดการฐานทรัพยากรทางการท่องเที่ยว					
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันดีงาม					
1 การส่งเสริมการพึ่งพากันระหว่าง ภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ประมงและแรงงาน 2 ส่งเสริมการมีงานทำ เพิ่มรายได้และการแก้ไขปัญหาความยากจน 3 การปลูกจิตสำนึกให้รัก และสนับสนุนความเจริญของถิ่นกำเนิด 4 การส่งเสริมความเป็นเมืองน่าอยู่ และความมั่นคงปลอดภัยของประชาชน 5 การพัฒนาสินค้า OTOP 6 ก่อตั้งพิพิธภัณฑ์บุคคลสำคัญของจังหวัด 7 ส่งเสริมให้เป็นศูนย์พัฒนาดนตรีไทยแห่งชาติ					
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศสามน้ำ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติปายาเล่นอย่างยั่งยืน					
1 แก้ไขฟื้นฟูระบบนิเวศสามน้ำ 2 พัฒนาแนวทางอนุรักษ์ปายาเล่นอย่างยั่งยืน					

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

5.1 ในฐานะที่ท่านเป็นเจ้าของหน้าที่ภาครัฐ ท่านคิดว่าจะมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในจังหวัดสมุทรสงครามในด้านใด และระดับใด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1 การจัดการด้านการคมนาคมและสาธารณูปโภค					
1.1 การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงถนนและพัฒนาเส้นทางการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัดให้เชื่อมโยงถึงกัน					
1.2 การมีส่วนร่วมในการเร่งพัฒนาปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา ในแหล่งท่องเที่ยว					
2 การจัดการด้านที่พักแรมและร้านอาหาร					
2.1 ที่พักแรมเพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว					
2.2 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานที่พักแรมและร้านอาหารในจังหวัดให้มีความสะอาดและความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น					
3 การจัดการแหล่งท่องเที่ยว					
3.1 การมีส่วนร่วมในการจัดการด้านการให้บริการที่มีคุณภาพแก่นักท่องเที่ยว					
3.2 การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์					
3.3 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดให้นักท่องเที่ยว					
4 การจัดการด้านกิจกรรม					
4.1 การมีส่วนร่วมในด้านการจัดกิจกรรมทางธรรมชาติและผจญภัย เช่น ล่องเรือ ปลูกป่าชายเลน ถ่ายรูป ดูนก					
4.2 การมีส่วนร่วมด้านการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม เช่น นำชมแหล่งประวัติศาสตร์ภายในจังหวัด นำชมเมืองโบราณ ฯลฯ					
5 การจัดการด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ					
5.1 การมีส่วนร่วมในการผลิตสินค้าและของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์โดยไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ					
5.2 การมีส่วนร่วมในการจัดการสถานพยาบาล โรงพยาบาล อนามัย หรืออาสาสมัครด้านสาธารณสุขบรรเทาภัย					
5.3 การมีส่วนร่วมจัดการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว ณ ศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยวของจังหวัดและเอกชน					
5.4 การมีส่วนร่วมในการให้บริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	ต่ำสุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6 บทบาทของ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดสมุทรสงครามควรมีลักษณะต่อไปนี้ในระดับใด					
6 1 ภาครัฐ					
1 บทบาทในการลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค					
2 บทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว					
3 บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว					
6 2 ภาคเอกชน					
1 บทบาทในการรวมลงทุนสาธารณูปโภค					
2 บทบาทในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว					
3 บทบาทในการร่วมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการ					
6 3 ภาคประชาชน					
1 บทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น					

5 2 ท่านคิดว่าภายใน 1 ปี ท่านอยากให้มือนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวยังจังหวัดของท่านจำนวนเท่าไร

- น้อยกว่า 10,000 คน
 10,000 – 20,000 คน
 20,000 – 30,000 คน
 30,000 – 40,000 คน
 มากกว่า 40,000 คน

5 3 หากท่านสามารถเลือกประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยว ท่านคิดว่าจะประกอบธุรกิจด้านใด

- ไกด์นำเที่ยวนักท่องเที่ยว
 บริการ SPA และเสริมความงาม
 บริการให้เช่าเรือท่องเที่ยวตามคลอง
 บริการให้นักท่องเที่ยวเช่ารถ
 ขายของที่ระลึก
 ประกอบธุรกิจรีสอร์ท และโรงแรมที่พัก
 เปิดบ้านให้นักท่องเที่ยวเข้ามาพัก (Home Stay)
 ร้านอาหาร
 ให้นักท่องเที่ยวเข้ามาชมสวนผลไม้ / ฟาร์มดอกไม้
 อื่นๆ ระบุ

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น

ภาคผนวก ง.

**แบบสอบถามนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการ
ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน ในจังหวัดสมุทรสงคราม**

แบบสอบถามนักท่องเที่ยว เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว
เชิงอนุรักษ์อย่างยั่งยืน ในจังหวัดสมุทรสงคราม

คำชี้แจง แบบสอบถามมีทั้งหมด 8 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป
- ตอนที่ 2 ลักษณะการเดินทาง ระยะเวลาการเดินทาง วัตถุประสงค์ของการเดินทาง
- ตอนที่ 3 ทานมีแรงจูงใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงครามมากน้อยเพียงใด
- ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม
- ตอนที่ 5 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของจังหวัดสมุทรสงคราม
- ตอนที่ 6 ทศนคติที่เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ในการพัฒนา
จังหวัดสมุทรสงคราม
- ตอนที่ 7 ทศนคติและการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม
- ตอนที่ 8 ข้อเสนอแนะในการพัฒนาจังหวัดอย่างยั่งยืน

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามความ เป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป

1 เพศ

ชาย

หญิง

2 อายุ

ต่ำกว่า 15 ปี

15 – 24 ปี

25 – 34 ปี

35 – 44 ปี

45 – 54 ปี

65 ปีขึ้นไป

3 สถานภาพ

โสด

สมรส

หม้าย

หย่าร้าง

อื่นๆ

4 การศึกษา

ประถมศึกษา

มัธยมศึกษาตอนต้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย

ปวช

ปวส

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

อื่นๆ

5 อาชีพ

☐ เกษตรกร	☐ รับจ้าง
☐ ค้าขาย	☐ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ
☐ ธุรกิจส่วนตัว	☐ นักเรียน/นักศึกษา
☐ ข้าราชการบำนาญ	☐ อื่นๆ

6 รายได้

☐ ต่ำกว่า 5,000 บาท	☐ 5,000 – 10,000 บาท
☐ 10,001 – 15,000 บาท	☐ 15,001 – 20,000 บาท
☐ 20,001 – 25,000 บาท	☐ มากกว่า 25,000 บาท

ตอนที่ 2 ลักษณะการเดินทาง ระยะเวลาดำเนินการเดินทาง วัตถุประสงค์ของการเดินทาง

7 ท่านเคยเดินทางมาที่นี่หรือไม่

☐ เคย	ครั้ง	☐ ไม่เคย

8 ลักษณะการเดินทาง

☐ คนเดียว	☐ กลุ่มเพื่อน
☐ ครอบครัว	☐ คณะผู้ร่วมเดินทาง

9 ยานพาหนะในการเดินทาง

☐ รถไฟ	☐ เรือ
☐ รถโดยสารประจำทาง (บขส)	☐ รถโดยสารปรับอากาศ (รถทัวร์)
☐ รถยนต์ส่วนตัว	☐ รถยนต์บริษัทนำเที่ยว
☐ รถสองแถว	☐ อื่นๆ

10 ท่านพักค้างคืนในการเดินทางครั้งนี้หรือไม่

☐ พักค้างคืน	☐ ไม่พักค้างคืน (ข้ามไปทำข้อที่ 13)

11 ประเภทของที่พักค้างคืน

☐ โรงแรม	☐ บังกาโล
☐ เกสต์เฮ้าส์	☐ บ้านญาติ/เพื่อน
☐ บ้านพักรับรอง	☐ วัด/โรงเรียน
☐ โฮมสเตย์	☐ อื่นๆ

12 ระยะเวลาที่พัก

☐ 1 คืน	☐ 2 คืน
☐ 3 คืน	☐ มากกว่า 3 คืน

13 วัตถุประสงค์ของการเดินทางมาครั้งนี้

- ทองเที่ยวพักผ่อน
- ประกอบธุรกิจ
- ปฏิบัติราชการ
- ประชุมสัมมนา
- ทักษะศึกษา
- เยี่ยมญาติ/เพื่อน
- ไหว้พระ/ปฏิบัติธรรม
- ซื้ออาหารทะเล/ผลไม้
- อื่นๆ

14 ทานทราบข่าวแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดสมุทรสงครามได้อย่างไร

- โทรทัศน์
- วิทยุ
- หนังสือพิมพ์
- นิตยสารท่องเที่ยว
- เว็บไซต์
- ครอบครัว/ญาติ/เพื่อน
- งานแสดงสินค้าท่องเที่ยว
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- อื่นๆ

15 ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวครั้งนี้

- ต่ำกว่า 1,000 บาท
- 1,000-3,000 บาท
- 3,000-5,000 บาท
- มากกว่า 5,000 บาท

ตอนที่ 3 ท่านมีแรงจูงใจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงครามมากน้อยเพียงใด

คำชี้แจง โปรดตอบทุกข้อทุกคำถาม โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ท่านคิดว่าเหมาะสมกับคะแนนดังนี้

มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1 ท่านต้องการหาความตื่นเต้นและเร้าใจในการท่องเที่ยว เพื่อหลีกเลี่ยงความซ้ำซากจำเจ					
2 ท่านต้องการมาหาการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อหาเพลิดเพลิน					
3 ท่านต้องการหาประสบการณ์แปลกใหม่ให้ชีวิต					
4 ท่านต้องการหลีกเลี่ยงเพื่อหาความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน					
5 ท่านต้องการหาเพื่อนใหม่ๆ					
6 ท่านต้องการท่องเที่ยวเพื่อหลีกเลี่ยงความกังวลใจเกี่ยวกับผู้อื่น					
7 ท่านต้องการให้เป็นที่ยอมรับนับถือจากผู้อื่น					
8 ท่านต้องการพัฒนาตนเองและทดสอบความสามารถที่มีในตัวท่าน					
9 ท่านต้องการประสบการณ์ใหม่อย่างต่อเนื่อง					
10 ท่านต้องการได้แสดงออกในสิ่งที่ท่านต้องการ					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

คำชี้แจง โปรดตอบทุกข้อทุกคำถาม โดยให้ท่านทำเครื่องหมาย ในช่อง ที่ท่านคิดว่าเหมาะสมกับคะแนนดังนี้
มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

4.1 ท่านคิดว่าแหล่งท่องเที่ยวใดเป็น แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ที่เป็น จุดเด่น ของจังหวัดสมุทรสงครามด้านใดและระดับใด

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	ระดับความคิดเห็น				
	ดีมาก	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1 ดอนหอยหลอด					
2 ป่าชายเลน					
3 หิ่งห้อย					
4 สวนผลไม้					

4.2 ท่านคิดว่าสถานที่ใดเป็น แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ที่เป็น จุดเด่น ของจังหวัดสมุทรสงครามด้านใดและระดับใด

แหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์	ระดับความคิดเห็น				
	ดีมาก	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1 วัดอัมพวันเจติยาราม (วัดอัมพวัน)					
2 อุทยานรัชกาลที่ 2					
3 ค่ายบางกุ้ง					
4 หมู่บ้านทรงไทยปลายโพงพาง					
5 อนุสาวรีย์กรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์					
6 วัดเพชรสมุทรวรวิหาร (วัดบ้านแหลม)					
7 หมู่บ้านเขายี่สาร (วัดเขายี่สาร)					
8 วัดศรัทธาธรรม (วัดมอญ)					
9 วัดกุณรินทร์กุฎิทอง					
10 วัดบางกะพ้อม					
11 วัดจุฬามณี					

4.3 ท่านคิดว่า งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญใด ที่เป็น จุดเด่นของจังหวัดสมุทรสงครามด้านใด และระดับใด

งานประเพณี เทศกาล มหกรรม หรือปรากฏการณ์สำคัญ	ระดับความคิดเห็น				
	ดีมาก	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
8 ตะวันรอนที่ดอนทรายตลอด					
1 งานลีนจี่ของดีสมุทรสงคราม					
2 เทศกาลกินปลาทุ					
3 วันส้มโอบางใหญ่					
4 นมัสการและสงฆ์หลวงพ่อบ้านแหลม (วัดเพชรสมุทรวรวิหาร)					
5 งานประจำปีวัดเขายี่สาร					
6 งานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย					
7 งานทิ้งกระจาดวัดเจริญสุขารามวรวิหาร					

4.4 ท่านคิดว่า กิจกรรมด้านการท่องเที่ยว ชนิดใด ที่เป็น จุดเด่น ของจังหวัดสมุทรสงครามด้านใด และระดับใด

กิจกรรม	ระดับความคิดเห็น				
	ดีมาก	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1 ชมวิถีการเพาะเลี้ยง และการขยายพันธุ์สัตว์น้ำชนิดต่างๆ					
2 ดูนกป่าชายเลน					
3 ชมการสาธิตวิธีทำผลิตภัณฑ์ OTOP ,สมุนไพร					
4 ศึกษากรรมวิธีและขั้นตอนการผลิตเครื่องถ้วยเบญจรงค์					
5 นั่งเรือชมวิถีชีวิตในแม่น้ำแม่กลอง (ชมหิ่งห้อย)					
6 ศึกษาวิธีการปาดตาลและการทำน้ำตาลมะพร้าว					
7 เที่ยวชมตลาดน้ำยามเย็น					
8 ชมบ้านแมวไทย					

4.5 ท่านคิดว่า การบริการทางการท่องเที่ยวต่อไปนี้มีความเหมาะสมในระดับใด

บริการ	ระดับความคิดเห็น				
	ดีมาก	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1 การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว					
2 ระบบสาธารณูปโภค					
3 ที่พักรูปแบบต่างๆ					
4 ภัตตาคาร บริการอาหาร เครื่องดื่ม Shopping และสุขา					
5 บริการข้อมูล และศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยว					
6 ป้ายบอกทิศทาง ระบบสื่อความหมาย และสถานที่ท่องเที่ยว					

ตอนที่ 5 **ความคิดเห็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในภายนอก ของจังหวัดสมุทรสงคราม**

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ บนตัวเลขแสดงระดับความคิดเห็นของท่านที่มีต่อหัวข้อต่อไปนี้

ความหมาย มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

5.1 ท่านคิดว่าจังหวัดสมุทรสงครามมีจุดแข็งและจุดเด่นด้านใด และระดับใด

จุดแข็งและจุดเด่นของจังหวัดสมุทรสงคราม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1 แหล่งท่องเที่ยวเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด					
2 ทรัพยากรการท่องเที่ยวมีความหลากหลาย					
3 เป็นเมืองใกล้กรุงเทพฯ ที่มีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติที่ดี และมีวิถีชีวิตสงบเรียบง่าย					
4 การรักษาความสมบูรณ์ของระบบนิเวศ					
5 เรื่องราวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของทรัพยากรการท่องเที่ยว					
6 เป็นเมืองสุดยอดอาหารทะเล					
7 มีสังคมที่หลากหลายและคนเชื้อชาติต่างๆ					

5.2 ท่านคิดว่าจังหวัดสมุทรสงครามมีจุดอ่อนที่ควรได้รับการแก้ไขในด้านใด และระดับใด

จุดอ่อนของจังหวัดสมุทรสงคราม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1 คมนาคม (ถนน) ทั้งภายใน และภายนอกไม่สะดวก					
2 ขาดการวางแผนด้านสังคมแบบองค์รวม					
3 ขาดแคลนน้ำอุปโภค และบริโภคที่มีคุณภาพ					
4 ขาดระบบการวางแผนแบบบูรณาการ					
5 มีการสูญเสียป่าชายเลน					
6 ขาดการวางแผนยุทธศาสตร์ด้านการตลาด					
7 มีแรงงานต่างด้าวที่เข้าเมืองผิดกฎหมาย					
8 ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม					

5.3 ทานคิดว่าจังหวัดสมุทรสงครามมีโอกาสพัฒนาในด้านใด และระดับใด

โอกาสของจังหวัดสมุทรสงคราม	ระดับความคิดเห็น				
	ต่ำที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1 พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงเกษตร					
2 พัฒนาเป็นศูนย์การศึกษา และพัฒนาจิตใจของจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง					
3 พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Longstay) ด้านวิถีชีวิตชุมชน					
4 พัฒนาเป็นศูนย์อาหารและอุตสาหกรรมอาหารทะเลให้เป็นครัวโลก					
5 พัฒนาความเจริญ สามารถกระจายได้อย่างทั่วถึง ครอบคลุมทั้งจังหวัดเนื่องจากเป็นจังหวัดเล็ก					

5.4 ทานคิดว่าจังหวัดสมุทรสงครามมีอุปสรรคต่อการพัฒนาในด้านใด และระดับใด

อุปสรรคของจังหวัดสมุทรสงคราม	ระดับความคิดเห็น				
	ต่ำที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1 มลภาวะทางน้ำจากจังหวัดใกล้เคียง					
2 ปัญหายาเสพติด และโรคติดต่อ					
3 ปัญหาแรงงานต่างด้าว					
4 ขาดความคล่องตัวของการเชื่อมโยงคมนาคมทางภูมิภาค					
5 การบริหารจัดการทรัพยากรลุ่มน้ำไม่สอดคล้องกับระบบนิเวศ 3 น้ำ					

ตอนที่ 6 ความคิดเห็นที่เกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ตัวชี้วัดและกลยุทธ์ในการพัฒนาจังหวัดสมุทรสงคราม

6.1 ทานคิดว่าจังหวัดสมุทรสงครามมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาจังหวัดในด้านใด และระดับใด

วิสัยทัศน์ของจังหวัดสมุทรสงคราม	ระดับความคิดเห็น				
	ต่ำที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1 เป็นเมืองแห่งอาหารและผลไม้ปลอดภัยที่มีมาตรฐาน					
2 ศูนย์กลางการพักผ่อน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมน้ำล้ำคล่อง					

วิสัยทัศน์ของจังหวัดสมุทรสงคราม	ระดับความคิดเห็น				
	ดีมาก	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3 ดินแดนแห่งประชาชนรักถิ่นกำเนิด และเมืองบุคคลสำคัญ เช่น อุทยาน ร 2 แผลอินจัน					
4 การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศสามน้ำ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติป่าชายเลนอย่างยั่งยืน					

6.2 ทานคิดว่าข้อต่อไปี้ควรมีประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดสมุทรสงครามอยู่ในระดับใด

ประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดสมุทรสงคราม	ระดับความคิดเห็น				
	ดีมาก	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1 การพัฒนา และส่งเสริมจังหวัดให้เป็นเมืองอาหารทะเล และผลไม้ปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน					
2 การพัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการพักผ่อน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมลำคลอง					
3 การปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันดีงาม					
4 การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศสามน้ำ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติป่าชายเลนอย่างยั่งยืน					

6.3 ทานคิดว่าข้อต่อไปี้ควรมีตัวชี้วัดของจังหวัดสมุทรสงครามอยู่ในระดับใด

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดสมุทรสงคราม	ตัวชี้วัด	คาเป้าหมาย พ ศ 2549	ระดับความคิดเห็น				
			ดีมาก	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1</u> การพัฒนา และส่งเสริมจังหวัดให้เป็นเมืองอาหารทะเล และผลไม้ปลอดภัยที่ได้มาตรฐาน							
	ตัวชี้วัด	คาเป้าหมาย พ ศ 2549					
	1 รายได้จากผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคประมง ทุกภาคเพิ่มขึ้น ปีละ 2.5%	ร้อยละ 2.5					
	2 รายได้จากผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคทุกภาค เพิ่มขึ้นปีละ 0.5%	ร้อยละ 0.5					
	3 อาหารทะเล และผลไม้ปลอดภัย ไม่ น้อยกว่า ร้อยละ 95 ไม่มีสารพิษตกค้าง	ร้อยละ 95					

ประเด็นยุทธศาสตร์จังหวัดสมุทรสงคราม		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการพักผ่อน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมลำคลอง						
ตัวชี้วัด	คาเป้าหมาย พ ศ 2549					
1 นักท่องเที่ยวจากจำนวน 474,500 คน	ร้อยละ 3 จาก ประมาณการปี พ ศ 2547					
2 รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่ม	ร้อยละ 15 จาก ประมาณการปี พ ศ 2547					
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันดีงาม						
ตัวชี้วัด	คาเป้าหมาย พ ศ 2549					
1 ประชากรวัยแรงงานว่างงานไม่เกิน 1%	ไม่เกินร้อยละ 1 ในปี พ ศ 2550					
2 ชาวสมุทรสงครามพึงพอใจต่อการซื้อของ กินของใช้ที่ผลิตในจังหวัดไม่น้อยกว่าร้อยละ	ร้อยละ 80					
3 อัตราการเกิดคดีอาชญากรรมลดลง	ร้อยละ 10 จาก 1,653 คดี					
4 ครั้วเรือนยากจนลดลง	ร้อยละ 0 จาก 455 ครั้วเรือน					
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศสามน้ำ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติปายายเล่นอย่างยั่งยืน						
ตัวชี้วัด	คาเป้าหมาย พ ศ 2549					
1 คุณภาพของระบบนิเวศสามน้ำเพิ่มขึ้น	ร้อยละ 50					
2 จำนวนพื้นที่ปายายเล่นมีปริมาณเพิ่มขึ้น	ร้อยละ 20 ของ จำนวนปายายเล่นทั้ง จังหวัด					

6.4 ทานคิดว่าจังหวัดสมุทรสงครามควรเร่งพัฒนากลยุทธ์ให้เป็นไปตามประเด็นยุทธศาสตร์ในด้านใดบ้าง

ประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาและส่งเสริมจังหวัดให้เป็นเมืองอาหารทะเล และผลไม้ปลอดสารพิษที่ได้มาตรฐาน					
1 พัฒนาและยกระดับการแปรรูปผลผลิต การประมง และเกษตร					
2 พัฒนาเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกรให้สามารถเป็นผู้ประกอบการ SME					
3 ควบคุมและยกระดับภาคประมงให้ได้มาตรฐาน และปลอดภัยจากสารพิษ					
4 ควบคุมและยกระดับการผลิตผัก/ผลไม้ ปลอดภัยจากสารพิษ					
5 พัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารให้ปลอดภัยตามกระแสความต้องการของตลาดเมือง					
6 ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์					
7 ส่งเสริมศักยภาพของการให้บริการข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยต่อผู้ผลิตและผู้บริโภค					
8 ควบคุมและยกระดับอาหารสดให้ได้มาตรฐานปราศจากสารปนเปื้อน					
9 ควบคุมและยกระดับสถานที่ผลิตอาหารแปรรูปให้ได้มาตรฐานผ่านเกณฑ์ GMP					
10 ควบคุมและยกระดับร้านอาหารและแผงลอยให้ได้มาตรฐานผ่านเกณฑ์					
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาให้จังหวัดเป็นศูนย์กลางการพักผ่อน และการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วิถีชีวิตริมลำคลอง					
1 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางลำคลอง					
2 ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว					
3 พัฒนาเพิ่มขีดความสามารถของภาคบริการ และองค์กรชุมชน/เครือข่ายเพื่อส่งเสริมการจ้างงานและเพิ่มรายได้					
4 การฟื้นฟูและสร้างสมดุลของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ					
5 ห้ามประกอบธุรกิจบางประเภทไม่ให้เกิดขึ้นในจังหวัด เช่น แพอาหาร เคาลอยน้ำ สกูดเตอร์					
6 เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และท้องถิ่นในการดูแลและจัดการฐานทรัพยากรทางการท่องเที่ยว					

ประเด็นยุทธศาสตร์	กลยุทธ์	ระดับความคิดเห็น				
		ดีมาก	พอ	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การปลูกจิตสำนึกให้ชาวจังหวัดสมุทรสงครามรักถิ่นกำเนิด อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมอันดีงาม						
1	การส่งเสริมการพึ่งพากันระหว่าง ภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม ประมงและแรงงาน					
2	ส่งเสริมการมีงานทำ เพิ่มรายได้และการแก้ไขปัญหาความยากจน					
3	การปลูกจิตสำนึกให้รัก และสนับสนุนความเจริญของถิ่นกำเนิด					
4	การส่งเสริมความเป็นเมืองน่าอยู่ และความมั่นคงปลอดภัยของประชาชน					
5	การพัฒนาสินค้า OTOP					
6	ก่อตั้งพิพิธภัณฑ์บุคคลสำคัญของจังหวัด					
7	ส่งเสริมให้เป็นศูนย์พัฒนาดนตรีไทยแห่งชาติ					
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การดำรงรักษาความเป็นเมืองที่มีระบบนิเวศสามน้ำ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติป้าชายเลนอย่างยั่งยืน						
1	แก้ไขฟื้นฟูระบบนิเวศสามน้ำ					
2	พัฒนาแนวทางอนุรักษ์ป้าชายเลนอย่างยั่งยืน					

ตอนที่ 7 ความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดสมุทรสงคราม

7.1 ในฐานะที่ท่านเป็นเจ้าของที่ภาครัฐ ท่านคิดว่าจะมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในจังหวัดสมุทรสงครามในด้านใด และระดับใด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	ดีมาก	พอ	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1 การจัดการด้านการคมนาคมและสาธารณูปโภค					
1.1	การมีส่วนร่วมในการปรับปรุงถนนและพัฒนาเส้นทางเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆในจังหวัดให้เชื่อมโยงถึงกัน				
1.2	การมีส่วนร่วมในการเร่งพัฒนาปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ไฟฟ้า ประปา ในแหล่งท่องเที่ยว				
2 การจัดการด้านที่พักแรมและร้านอาหาร					
2.1	ที่พักแรมเพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว				
2.2	การมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานที่พักแรมและร้านอาหารในจังหวัดให้มีความสะอาดและความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น				

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	ต่ำสุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3 การจัดการแหล่งท่องเที่ยว					
3 1 การมีส่วนร่วมในการจัดการด้านการให้บริการที่มีคุณภาพแก่นักท่องเที่ยว					
3 2 การมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์					
3 3 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านการให้ความรู้เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวภายในจังหวัดให้นักท่องเที่ยว					
4 การจัดการด้านกิจกรรม					
4 1 การมีส่วนร่วมในด้านการจัดกิจกรรมทางธรรมชาติ และผจญภัย เช่น ล่องเรือ ปีนเขา ขี่จักรยาน ศึกษาดูงาน					
4 2 การมีส่วนร่วมด้านการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม เช่น นำชมแหล่งประวัติศาสตร์ภายในจังหวัด นำชมเมืองโบราณ ฯลฯ					
5 การจัดการด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ					
5 1 การมีส่วนร่วมในการผลิตสินค้าและของที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์โดยไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติ					
5 2 การมีส่วนร่วมในการจัดการสถานพยาบาล โรงพยาบาล อเนกมัย หรืออาสาสมัครด้านสาธารณสุขบรรเทาภัย					
5 3 การมีส่วนร่วมจัดการให้ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว ณ ศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยวของจังหวัดและเอกชน					
5 4 การมีส่วนร่วมในการให้บริการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
6 บทบาทของ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในจังหวัดสมุทรสงครามควรมีลักษณะต่อไปนี้ในระดับใด					
6 1 ภาครัฐ					
1 บทบาทในการลงทุนด้านพัฒนาสาธารณูปโภค					
2 บทบาทในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว					
3 บทบาทในการพัฒนาการตลาดด้านการท่องเที่ยว					
6 2 ภาคเอกชน					
1 บทบาทในการร่วมลงทุนสาธารณูปโภค					
2 บทบาทในการร่วมพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว					
3 บทบาทในการร่วมทำการตลาดและสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์และบริการ					
6 3 ภาคประชาชน					
1 บทบาทในการดูแลรักษาทรัพยากรและแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น					

7.2 ท่านคิดว่าภายใน 1 ปี ท่านอยากให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวยังจังหวัดของท่านจำนวนเท่าไร

- น้อยกว่า 10,000 คน
 10,000 – 20,000 คน
 20,000 – 30,000 คน
 30,000 – 40,000 คน
 มากกว่า 40,000 คน

7.3 หากท่านสามารถเลือกประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยว ท่านคิดว่าจะประกอบธุรกิจด้านใด

☐ ไกด์นำเที่ยวนักท่องเที่ยว	☐ บริการ SPA และเสริมความงาม
☐ บริการให้เช่าเรือท่องเที่ยวตามคลอง	☐ บริการให้นักท่องเที่ยวเช่ารถ
☐ ขายของที่ระลึก	☐ ประกอบธุรกิจรีสอร์ท และโรงแรมที่พัก
☐ เปิดบ้านให้นักท่องเที่ยวเข้ามาพัก (Home Stay)	☐ ร้านอาหาร
☐ ให้นักท่องเที่ยวเข้ามาชมสวนผลไม้ / ฟาร์มดอกไม้	☐ อื่นๆ ระบุ

ตอนที่ 8 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็น

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – ชื่อสกุล	นางรัตติยา คีตานนท์
เกิดวันที่	11 มกราคม พ.ศ. 2503
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1124/175 ซอยเจนพัฒนา ถนนพหลโยธิน 32 แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2534	ศิลปศาสตรบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) จากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
พ.ศ. 2544	ประกาศนียบัตรบัณฑิต (การจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2549	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ